บรมธรรม ๓๕

๓๕

บรมธรรม

ชุดคู่มือมนุษย์เพื่อการสร้างสรรค์ชีวิต

คติธรรมแห่งฟ้าอภัยบาป (๑)

บรมธรรม

ชุดคู่มือมนุษย์ เพื่อการสร้างสรรค์ชีวิต

ฉบับที่ ๓๕

คติธรรมแห่งฟ้าอภัยบาป (๑)

บรมธรรม : วารสารรวบรวมธรรมลิขิตของพระพุทธ พระโพธิสัตว์ พระวิสุทธิเทพ เทวธรรม โอวาทธรรมของพระอริยะ และธรรมบรรยายของเทวอาจารย์

เจ้าของ : สมาคมเผยแผ่คุณธรรม “เต็กก่า” จีจินเกาะ
๒๔๗/๑ ซอยวัดทองนพคุณ (สมเด็จเจ้าพระยา ๑๗)
ถนนสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน
กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๗-๒๑๙๖, ๐-๒๘๖๓-๓๒๗๕
โทรสาร ๐-๒๘๖๓-๓๒๗๖

ผู้จัดทำ : หน่วยเผยแผ่ธรรม

จำนวนพิมพ์ : ๔,๐๐๐ เล่ม

แจกฟรีเป็นธรรมบรรณาการ
ขอรับและติดต่อเป็นสมาชิกได้ที่สมาคมฯ

สารบัญ

บทแปลเทวธรรม

เทวฎีกา

เนื่องในงานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป
สมาคมเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีจินเกาะ
ระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน – ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒
รวม ๓๕ วัน

ขอเดชะพระอาญามิพ้นเกล้า
ปวงข้าพระพุทธเจ้าน้อมบังคมก้มค้อมเศียร
ณ เบื้องหน้ารัตนบัลลังก์องค์เง็กเซียน
นบบูชาถวายธูปเทียนกราบอัญชลี
แผ่นดินไทยในเขตแคว้นแดนสยาม
ภายใต้ร่มโพธิสมภารต่างสุขี
จึ่งเต็กก่ามาตั้งมั่นพึ่งบารมี
เผยแผ่ธรรมนำพลีบุญทาน
สร้างกุศลดลประโยชน์เกิดแก่สังคม
สงเคราะห์ชนทั้งน้อยใหญ่ในแดนสยาม
นำสัจจะออกเผยแผ่เป็นธรรมทาน
หมายสร้างสรรค์สั่งสอนศิษย์สาธุชน
ตั้งศรัทธาพากันปลูกโพธิธรรม
ให้ตั้งมั่นโดยดำรงคงสืบผล
ในไตรกัปป์กลียุคโลกมืดมน
โกลาหลอนธกาลช่างหนาวเย็น
จึงมุ่งหมายปณิธานสร้างกุศลกิจ
โดยตั้งจิตสู่ฟากฝั่งนำเร็วเร่ง
ฟ้าเมตตามาปกแผ่ให้ร่มเย็น

อภัยบาปปลดทุกข์เข็ญแก่เวไนย
ธรรมนาวามาบรรทุกขนสรรพสัตว์
พาคืนกลับสรวงสวรรค์อันสดใส
มีขมากรรมตั้งปณิธานอยู่กลางใจ
สำนึกผิดรู้แก้ไขใฝ่ทำดี
บรรลุวันอุดมฤกษ์จึงเปิดงาน
ร่วมตั้งจิตอธิษฐานสร้างบุญวิถี
เป็นปฐมเริ่มต้นงานมงคลพิธี
เชิญเซียนพระมาคุยกีชี้แจงธรรม
น้อมถวายสักการะอาจาริยบูชา
สามสิบห้าวันกำหนดตามบัญชาสวรรค์
จึงทูลเกล้าถวายสารจารจดจำ
ณ เบื้องบาทองค์เทวัญเทวราชา

ข้าพระพุทธเจ้าศิษย์หลี่กีตี่ (นายกิตติ พงศ์ศรี) นายกสมาคมเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีจินเกาะ พร้อมด้วยคณะกรรมการและศิษยานุศิษย์แห่งคุณธรรมสถานแห่งนี้ แลศรัทธาสาธุชนโดยทั่วไปทั้งน้อยใหญ่ ต่างพร้อมใจกันน้อมถวายเครื่องสักการะอันประกอบด้วยบุปผาผกาชาติ ดารดาษด้วยปทุมทิพย์วารี มีสุคนธรสชาสุราหอม พรั่งพร้อมด้วยเครื่องกระยาบวชและพวกผลาผล อุดมด้วยเครื่องมงคลบูชาคณานับ น้อมถวายอยู่ ณ เบื้องพระพักตร์ ในทิพยวิมานรัตนบัลลังก์ กราบบังคมแทบเบื้องบาทองค์อติเทพ เทวราชเง็กเซียนฮ่องเต้ ผู้ทรงเป็นมเหศักดิเทพแห่งสรวงสวรรค์ โดยตั้งศรัทธาทูลถวายฎีกาอักษรศรี เป็นอศิรพจน์กวี ดังนี้

ยุคสมัยโลกวุ่นวายโกลาหล
จิตใจคนไม่เหมือนก่อนต่างยื้อแย่ง
เคยดีงามมาบัดนี้กลับเปลี่ยนแปลง
เป็นชั่วช้าน่าขยะแขยงตกต่ำทราม
เคยพิสุทธิ์สะอาดกลับขุ่นมัวจนหม่นมิด
บัวไม่บานยามจุมพิศไม่หอมหวาน
เมื่อไตรกัปป์กลียุคถึงวันวาร
ทุกสถานล้วนแต่ซากกลาดเกลื่อนตา
จึงไหว้วอนขอพรฟ้าพาปกป้อง
ทั้งเซียนพระมาสั่งสอนอบรมศึกษา
เทพบดีทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา
โปรดฉุดช่วยผู้มีศรัทธาบุญสัมพันธ์
จึงเหล่าศิษย์ตั้งจิตมั่นกำจัดกิเลส
มุ่งสร้างเหตุแห่งความดีเป็นฉนำ
มาสวดมนต์บูชาพระบำเพ็ญธรรม
ขมากรรมวอนเทวราชอภัยบาปเทอญ

ขอเทวาธิราชองค์เง็กเซียน พระผู้เปี่ยมด้วยคุณธรรมนิรันดร์กาล ทรงงามพร้อมด้วยความภักดี มีความซื่อสัตย์เที่ยงธรรมล้ำเลิศประเสริฐสุด เป็นประธานแห่งสรวงสวรรค์อันพิสุทธิ์ตระการ เป็นบดีแห่งเทพสถานทุกชั้นฟ้า เป็นราชาแห่งเทวาทั้งปวง ล้วนอริยบุคคลทั้งบู๊บุ๋นให้ความนับถือ คือเทวราชผู้ยิ่งใหญ่ เปี่ยมด้วยพระกรุณาธิคุณไม่มีประมาณ พระบารมีแผ่ไพศาลเนิ่นนานนิรันดร์มา พระมหาเทวาธิราชผู้ทรงธรรม เถลิงรัตนบัลลังก์ ณ ปีกะจื้อ ศักราชจีน จันทรคติ ทรงนิพนธ์พระสูตรธรรมคัมภีร์

เพื่อโปรดประชาชีทั้งนอกในโพ้นทะเลทุกถ้วนชน เกื้อกูลคนถ้วนน้อยใหญ่เวไนยสัตว์ จัดการเผยแผ่เต็กก่าให้แพร่หลายไปสิบทิศ ด้วยพระเมตตาจิตคิดตระหนักในกลียุค ทรงเปี่ยมด้วยพระมหาเมตตามหาคุณสุดจะประมาณ ในยามที่โลกวุ่นวายโกลาหล จึงทรงอนุเคราะห์โปรดช่วยเหล่าเวไนย อภัยบาปแก่ชนผอง พระบารมีปกแผ่คุ้มครองชนทุกหมู่เหล่า โดยถือเอาคุณธรรมสถานจีจินเกาะ จำเพาะรับโองการเทวอาจารย์ ทุกสามปีจัดงานพิธีมงคล เพื่อบันดลพระธรรมจักรให้หมุนเคลื่อนเลื่อนไหลไปไม่หยุดนิ่ง จีจินจึงจัดงานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป น้อมกราบอัญเชิญองค์เทวราชเสด็จสู่ธรรมมณฑล ประทับทรงประทานพรแก่ศรัทธาสาธุชนทุกถ้วนทั่วไป แล้วเมตตาเจิมใบปวารณาขมากรรมของเหล่าศิษย์ ด้วยเทพฤทธิ์คุ้มครองมหาชนโดยทั่วหน้า พระเมตตาปกแผ่แก่มนุษยนิกร ปวงศิษย์ขอนบน้อมค้อมเศียรถวายบังคมก้มกราบถวายฎีกา แด่องค์เทวราชาแห่งสรวงสวรรค์ โดยอภิวันท์อัญชลี ทั้งนี้สุดแต่จะทรงพระกรุณา

ณ ศกกี๋ทิ้ว (ปีฉลู) เดือนแปด วารแปดค่ำ จันทรคติจีน
วันที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒
เหล่าศิษย์คุณธรรมพร้อมทั้งศรัทธามหาชน
ขอน้อมก้มบังคมร้อยกราบแทบเบื้องบาทเทวราชันย์

พระอรหันต์จี้กง

นิพนธ์ฎีกาไว้ ณ สมาคมเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีจินเกาะ
เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒

เนื่องในงานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป
สมาคมเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีจินเกาะ

ฟ้า ประทานโองการสวรรค์อันศักดิ์สิทธิ์
มี ลิขิตในพิธีอภัยบาปอกุศล
เทว ธรรมป่าวประกาศสามโลกบันดล
บัญชา มา ณ มณฑลเกาะจีจิน

เต็กก่าเกาะจีจิน ปวงศิษย์อิ่มเอิบศรัทธา
ตั้งใจกรรมขมา ปรารถนาสร้างส่วนบุญ
ด้วยโลกโกลาหล มืดมิดจนคนร้อนรุ่ม
ชนทรามต่างเกาะกุม ไร้ธรรมคุณไร้ไมตรี
ใจคนไม่เหมือนเก่า ย่างเหยียบเข้าบาปวิถี
สู่ซึ่งยุคกลี อเวจีมนุษย์คนเป็น
มรรคาแห่ง**เหลา–จาง** ไม่เดินย่างตามรอยเห็น
คุณธรรมแห่ง**ขง–เม่ง** ไม่บำเพ็ญเป็นแนวทาง
จริยาแห่ง**จิว–จู** ไม่เรียนรู้ดูแบบอย่าง
คำสอนแห่งเมธาจารย์ ไม่กระจ่างชัดแจ้งใจ
กลียุคในไตรกัปป์ คณานับบาปน้อยใหญ่
เวรกรรมสร้างกันไป ไม่ปลูกเพาะกุศลมูล
ด้วยฟ้ามีเมตตา หมื่นชนพามาเกื้อกูล
อภัยบาปชนฝูง กรุณาคุณปกแผ่ไกล
จีจินรับบัญชา ทุกครั้งคราเวลาไป

สามปีหนึ่งสมัย	ให้พร้อมใจมาสวดมนต์
ตั้งจิตโดยพากเพียร	รับเทพเซียนสู่มณฑล
อัญเชิญพระพุทธองค์	เสด็จลงมณฑลพิธี
ประทานคำสั่งสอน	ปลุกนิกรชนมากมี
แปดแปดลุฤกษ์ดี	วารเป็นศรีมงคลอนันต์
เปิดงานอภัยบาป	ป่าวประกาศโองการสวรรค์
สามภพถ้วนครบครัน	แผ่คุณธรรมนำกว้างไกล
โปรดปลุกทุกสรรพสัตว์	เจิดจำรัสธรรมอำไพ
จี้กงรับภาระไป	จัดงานใหญ่ให้จีจิน
เผยแผ่ธรรมสั่งสอน	ชนนิกรเห็นแจ้งจริง
เซียนพระทั้งฟ้าดิน	ผลัดเวียนมาสอนหญิงชาย
ประกาศธรรมล้ำเลิศ	อันประเสริฐอันแพรวพราย
บรรลุจุดมุ่งหมาย	โปรดสิ้นไซร้ทุกถ้วนชน
สู่ฝั่งไปพร้อมกัน	ยังสวรรค์มรรคาสถล
สู่ทิพย์สถานเบื้องบน	อันสุขล้นพ้นประมาณ

เทพบดี เง็กเซ็งไหล่เสี่ยง ฮูอ๊วไต่ตี่

รับบัญชาประกาศโองการ

ณ สมาคมเผยแผ่คุณธรรม “เต็กก่า” จีจินเกาะ

วันเสาร์ที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

โอวาทธรรม

๑ งานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป วันที่หนึ่ง
เรื่อง ปฐมบทแห่งงานพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป

ปฐม ฐานชีวิตมนุษย์คือกรรมลิขิต
บท ตอนชีวิตกำหนดด้วยกรรมนำครวญเห็น
แห่ง หนไปย่อมเริ่มจากเหตุมาว่าชัดเจน
งาน กุศลจงเร็วเร่งบำเพ็ญธรรม
พิธี ไซร้เป็นอุบายให้ได้สร้างบุญ
ขมา จิตคิดนำหนุนจึงเลิศล้ำ
กรรม เกิดจากเจตนาเป็นสำคัญ
ฟ้า ลงทัณฑ์กรรมลงโทษคนทำเลว
อภัย ได้ถ้าใจรู้สำนึกผิด
บาป ไม่ทำชีวิตย่อมไม่สู่หุบเหว
ขอ ตระหนักชัดรู้แยกดีเลว
โมทนา บุญอย่าไหลเหลวเร่งบำเพ็ญ

มนุษย์เกิดมาจากไหน แลชีวิตจะดำเนินสู่ทางใด กรรมน้อยใหญ่ย่อมลิขิตความเป็นไปของชีวิตคน มนุษย์นั้นเริ่มต้นมาจากกรรม แลจะดำเนินไปสู่ผลแห่งกรรมอันกำหนดไว้โดยแน่นอน กรรมจึงเปรียบเหมือนพาหะอันนำโรคพยาธิแห่งอกุศลมาปนเปื้อนจิตใจของคนเรา กรรมคือการกระทำอันมีเจตนาเป็นที่ตั้ง อันมีผลแห่งการกระทำนั้นๆ เป็นที่หมาย ชัดเห็นเช่นนี้ ขอเราท่านทั้งหลายจงตั้งอยู่ในกุศลเจตนา อันจักยังสู่กุศลกรรม เพื่อนำสู่กุศลมรรคและกุศลผลเป็นที่สุด

หากโลกสมัยแปรเปลี่ยนไป จิตใจมนุษย์ไม่เหมือนเก่าก่อน อนุสัยจิตเดิมอันดีงามจึงถูกบั่นทอน คลอนแคลน ขยับเคลื่อนจากกุศลมรรคไปสู่ทางอันยึกยักวนเวียน แปดเปื้อนด้วยพิษร้ายแห่งความโลภ ความโกรธ ความหลง แล้วถลำพาตนตกต่ำสู่อกุศลมูล ประกอบกรรมทำเวรอันเป็นกรรมชั่วโดยไม่รู้ตัวทั่วพร้อม แล้วหล่อหลอมความเลวร้ายนานัปการ ขึ้นเป็นยักษ์มารในใจ พาเคราะห์เภทภัยมาสู่ตนและคนอื่น หลงหลับโดยไม่ตื่น ดังนี้ โลกจึงรวนเร สังคมก็ยุ่งเหยิง หายนภัยแผ่ซ่านไปทั่วทุกซอกมุม คุณธรรมจึงเสื่อมสูญ ความดีงามก็พร่องขาด มนุษย์หนอ! ไยปราศจากศีลธรรมความดีงามได้ถึงปานนี้

หากมนุษย์มีขมากรรมความสำนึกผิดชอบชั่วดี โลกนี้ก็ยังพอมีหวัง เพราะขมาจิตอันคิดรู้เท่าทันความผิดชอบชั่วดีนั้น ย่อมจักเป็นพลังนำหนุนขับเคลื่อนให้มนุษย์เราเข้าสู่กุศลมรรค สำนึกผิดแล้วคิดกลับตัวกลับใจ หันหาฟากฝั่งเพื่อยังให้หนีห่างจากทะเลทุกข์ ชัดชี้ถึงอริยสัจสี่ที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้เคยตรัสรู้ไว้ดีแล้ว ยังให้ได้คลาดแคล้วจากอวิชชา นำพาสู่วิมุติมรรคเป็นที่สุด ดังมนุษย์หากมีขมากรรมย่อมยังให้เห็นแจ้งในทุกข์ สมุทัย นิโรธ และมรรค ทั้งประจักษ์ในปฏิจจสมุปบาท แล้วยุรยาตรพาห่างจากทุกขสาคร นี้เป็นธรรม นี้เป็นพร อันจะสาธยายเป็นบทเป็นตอนต่อเนื่องไปในงานพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาปในครั้งนี้

ขอผู้มีศรัทธา จงน้อมใจพากันมาสดับรับฟังโดยติดต่อ อันจักก่อให้เกิดสติปัญญาแล้วนำพาให้ไปถึงฟากฝั่งแห่งการบรรลุรู้สู่ธรรมวิถีโดยพร้อมเพรียงกัน

ปฐมบทแห่งงานพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาปจึงเป็นดังที่กล่าวมา หวังแลปรารถนาให้งานพิธีนี้ จงสำเร็จ จงสำเร็จ จงสำเร็จ

เสร็จสมตรงตามปณิธานแห่งฟ้าเบื้องบนจงทุกประการ สาธกธรรมอันเป็นเหตุแห่งงานพิธีก็มีดังได้บรรยายมา เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

คนเกิดมาด้วยกรรมนำกำหนด
เป็นทั้งกฎเป็นทั้งเกณฑ์เป็นเหตุผล
กรรมเมื่อดีทางที่ไปย่อมดีตรง
กรรมเมื่อเลวทางย่อมลงสู่อบาย
รู้สำนึกขมากรรมน้อมนำตน
ย่อมพาพ้นอวิชชาสู่จุดหมาย
ที่สะอาดที่สว่างสงบในเบื้องปลาย
นี้คือทางคือเป้าหมายแห่งงานพิธี
ขอจงมีศรัทธามาสดับ
เพื่อประจักษ์ชัดเจนเห็นวิถี
เพื่อเข้าถึงความจริงความงามดี
เพื่อให้มีสติปัญญาพาเห็นธรรม
นี้คือบทนี้คือตอนพรธรรมะ
อย่าลดละพากันมาเป็นฉนำ
ตั้งสติระลึกรู้อยู่ในธรรม
แล้วน้อมนำไปบำเพ็ญเป็นพรชัย

พระอรหันต์จี้กง

๒๖ กันยายน ๒๕๕๒

แก้ วิบากยากกว่ายากไม่อาจแก้
กรรม เที่ยงแท้ย่อมจะส่งผลสนอง
อย่าง ที่เห็นที่เป็นอยู่รู้ครรลอง
ไร ไรก็เห็นจะต้องรับผลกรรม
ให้ ตระหนักชัดรู้ดูต้นเหตุ
ถูก หรือผิดพิศสังเกตเป็นฉนำ
วิ เคราะห์เห็นเป็นปัญญาพาแจ้งธรรม
ธี- รภาพพึงน้อมนำหมั่นบำเพ็ญ

ปัจจุบันสมัยนี้ศรัทธาสาธุชนคนเป็นอันมาก มักนิยมไปประกอบพิธีอันมีชื่อเรียกว่าพิธีแก้กรรม โดยหมายมั่นว่าเมื่อได้แก้กรรมไปแล้ว จักไม่ต้องเสวยวิบากจากกรรมนั้นๆ ดังมีเจ้าสำนักตั้งตัวเป็นเจ้าลัทธิวิธีแก้กรรมกันเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ ผู้ที่ปรารถนาพากันไปทำพิธีแก้กรรม ก็ยังไม่รู้ไม่เข้าใจในความหมายในเรื่องของกรรมแม้แต่น้อย คิดเพียงว่าถ้าไม่ต้องมีเวรมีกรรมได้ก็เห็นเป็นดี บางคนแม้มีปัญหาชีวิตอุปสรรคการงาน ก็หารู้ไม่ว่าที่เป็นปัญหาอุปสรรคนั้นมีต้นเหตุมาจากอะไร คิดแต่เพียงว่าเรามีกรรมเลยต้องตกระกำลำบากอยู่เห็นปานนี้ ทั้งนี้หารู้ไม่ว่า ที่ไปประกอบพิธีแก้กรรมนั้นก็เป็นเพียงอุบายที่หมายให้เราได้มีโอกาสสร้างบุญสร้างกุศล หาใช่จักพาให้เราไปพ้นจากผลแห่งกรรมได้ไม่

เมื่อกรรมคือการกระทำ กรรมอันใดที่ทำไปแล้ว ย่อมได้

ชื่อว่ากรรมไม่อาจชักนำกลับคืนมาทำใหม่ได้ เมื่อได้กระทำกรรมนั้นๆไปแล้ว ก็ไม่แคล้วต้องได้รับผลแห่งการกระทำนั้นๆ ของตน เหตุเมื่อได้กระทำไปแล้ว ผลย่อมไม่แคล้วต้องได้รับ เมื่อเป็นดังนี้ ยังจะมีวิธีใดที่จะไปแก้กรรมเก่าได้เล่า วิบากอันเราต้องเสวยรับผลนั้น ย่อมไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเหตุแห่งกรรมอันได้กระทำไว้ดังนี้ เมื่อทำดี ทำงาม ทำจริง ผลที่ได้รับย่อมเป็นผลดี ผลงาม ผลจริง ในทางตรงข้าม หากทำชั่ว ทำเลว ทำเท็จ ผลที่ได้รับย่อมเป็นผลเลว ผลชั่ว ผลเท็จ ฉะนั้น ทำอย่างไรย่อมได้รับผลอย่างนั้น พูดอย่างไรย่อมได้รับผลอย่างนั้น คิดอย่างไรย่อมได้รับผลอย่างนั้น กรรมอันเกิดจากการกระทำ การพูด หรือการคิด ก็ย่อมจะสัมฤทธิ์บังเกิดเป็นกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม อันเป็นไปโดยฉันนั้นไม่คลาดเคลื่อน เห็นชัดดังนี้แล้ว ไยจักต้องคิดแก้กรรมด้วยเล่า

การจักไปพ้นวิบากกรรมได้ก็ต้องไม่สร้างกรรม กรรมเก่านั้นแก้ไม่ได้โดยแน่นอน เพียงให้เรารู้สำนึกคิดย้อนกลับไปทบทวนถึงการกระทำของตน ถึงคำพูดของตน ถึงความคิดของตน ว่าที่ได้กระทำไป พูดไป คิดไปแล้วนั้น ถูกผิดดีเลวอย่างไร ให้มีสำนึกระลึกรู้ว่า เราได้เคยประกอบกรรมอันใดไว้บ้าง อันใดที่เป็นกุศลกรรมคือกรรมดี อันใดที่เป็นอกุศลกรรมคือกรรมชั่ว ขอให้รู้ตัวทั่วพร้อม แล้วน้อมนำมาคิดพินิจรู้อยู่ด้วยตนเอง เมื่อเคยกระทำผิด คิดชั่ว พูดเท็จ ก็จงรู้สำนึกผิด แล้วคิดกลับตัวกลับใจ ให้มีขมากรรมน้อมนำตนเองให้ไปพ้นจากความชั่ว ความเลว ความเท็จ แล้วพาตนด้นสู่ความดี ความงาม ความจริง อดีตกรรมหรือกรรมเก่านั้นเราไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงผลใดๆ ได้เลย หากปัจจุบันกรรมและอนาคตกรรมเรายังสามารถลิขิตกำหนดได้ เมื่อเคยประกอบอกุศลกรรมในอดีตมา หากมีขมากรรมก็จงตั้งมั่นในกุศลมรรค แล้ว

ประกอบปัจจุบันกรรมด้วยความดี ความงาม ความจริง นี้แลจะยังให้ได้รับผลแห่งกุศลกรรมอันกระทำขึ้นใหม่นี้ เป็นเกราะเป็นกำบังเพื่อคุ้มครองปกป้องให้เสวยวิบากผลจากกรรมเก่าได้โดยไม่สั่นคลอน กรรมเก่านั้นลิขิตชีวิตคนเรา หากมนุษย์เรานั้นย่อมเป็นผู้ลิขิตปัจจุบันกรรมได้โดยแน่นอน หากเข้าใจชัดเจนได้ดังนี้ นั่นแหละคือการแก้กรรมได้โดยถูกต้องตรงตามวิธีแห่งธรรม ทั้งจะนำเราให้ไปสู่วิถีอันเป็นทางสว่าง สะอาด สงบ พาพบความดี ความงาม ความจริง ได้ในเบื้องปลาย

สาธยายวิธีการแก้กรรมก็เป็นดังได้พรรณนามา ขอศรัทธาสาธุชนทั้งหลาย จงอย่าวุ่นวายไปเพื่อการแก้กรรม หากจงตั้งมั่นเร่งเร็วประกอบกุศลกรรม เพื่อยังกุศลผลบันดลให้ได้รับความสุขสวัสดีโดยทั่วหน้าทุกท่านทุกคนเทอญ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

จะแก้กรรมต้องแก้ไขใจตนก่อน
จึงจะผ่อนแก้วิถีทางสถล
กรรมเคยก่อผ่านไปแล้วย่อมบันดล
วิบากผลต้องได้รับกับตนเอง
จงสำนึกระลึกรู้ดูกรรมเก่า
แล้วนำมาแก้ตัวเราเฝ้าครวญเห็น
เคยทำผิดคิดกลับใจใฝ่บำเพ็ญ
ได้ดังนี้ย่อมชัดเจนเป็นกรรมดี
แล้วตั้งมั่นเราจะสร้างแต่กุศลกรรม
โดยน้อมนำกำกับใจไม่ผลามผลี
เติมความจริงเสริมความงามเพิ่มความดี
ให้ชีวีมีปัญญาพาพ้นกรรม

นี้เป็นธรรมนี้เป็นทางควรย่างก้าว
แม้จะไกลแม้จะยาวต้องมุ่งมั่น
มิใช่มัวมาคิดแต่จะแก้กรรม
ควรตระหนักพาพ้นกรรมยังว่าดี

พระอรหันต์จี้กง

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

ทุกข์ ของคนล้วนปนเปื้อนด้วยกิเลส
สัจจ ธรรมแสดงส่วนเศษของปัญหา
สี่ ปัจจัยอันทำให้ทุกข์ชีวา
ของ สิ่งใดไปมีอัตตาย่อมพาเป็นภัย
ชีวิต หนึ่งต้องร้อนรุ่มสุมด้วยทุกข์
มนุษย์ หนอหนอมนุษย์ไม่หยุดหวั่นไหว
ข้อ สำคัญจำไว้เถิดประเสริฐกว่าใด
ธรรม อันทำให้เป็นไปพ้นทุกข์ทั้งปวง

มนุษย์เราเกิดมาว่าเป็นทุกข์ ความทุกข์ของมนุษย์นั้นถือกำเนิดเกิดมาพร้อมกับลมหายใจ แล้วชักนำชีวิตให้เป็นไปตามผลแห่งกรรมอันได้กระทำมาแต่ในเบื้องก่อน มนุษย์นั้นรู้ยืนเดินนั่งนอน รู้กินดื่มพักผ่อน รู้ดิ้นรนตะเกียกตะกาย รู้หลับ รู้ตื่น รู้หมื่นแสนความเป็นไปในชีวิตวัฏฏะ หากจะหาใครไหนบ้างที่รู้เพียงหนึ่งคืบหัวใจตน ว่าที่เกิดมาเป็นคนนั้นไม่อาจยังชีวิตให้สุขสงบอยู่ได้ก็ด้วยเหตุปัจจัยจากทุกขสัจจ์สี่ อันมีทุกข์ที่เกิดจากความอยากมีชีวิตยืนยาว ทุกข์อันเกิดจากความอยากมีชื่อเสียง ทุกข์อันเกิดจากความอยากได้เกียรติยศ แลทุกข์อันเกิดจากความอยากสั่งสมเงินทอง ทุกข์ทั้งผองย่อมบังเกิดกำเนิดจากเหตุปัจจัยทั้งสี่ประการนี้

ชีวิตมนุษย์นั้น ลิขิตไว้ด้วยกรรมของตนเอง เห็นชัดปานนี้ชะตาอายุขัยจะยาวสั้นอย่างไรล้วนถูกกำหนดไว้แล้วด้วยกรรม

ดังนั้น เมื่อไปดิ้นรนขวนขวายตะเกียกตะกายเพื่อให้ชีวิตยืนยาวไป จึงเป็นทุกข์ แลเมื่อยิ่งทุกข์มนุษย์จึงมากมีอวิชชานำพาให้งมงาย แส่ส่ายไปกับความเชื่ออันไม่อาจจับต้องมองเห็น เช่นนี้ความสุขเย็นก็ย่อมมลายห่างหายไปจากชีวิต

มนุษย์นั้นล้วนอยากได้ใคร่มีไม่รู้พอ คนเป็นอันมากปรารถนาได้ชื่อเสียงสักการะ หวังได้รับการเยินยอสรรเสริญ โดยไม่กระทำตนให้สมควรแก่ความเป็นคนดี คนงาม คนจริง มัวประวิงแต่จะยื้อแย่งแข่งขันเพื่อให้ตนได้รับการนับหน้าถือตา หารู้ไม่ว่าชื่อเป็นเพียงสมมุติ เสียงเป็นเพียงมายา ดังนั้น ชื่อเสียงจึงเป็นเพียงความเปล่ากลวงของชีวิต เมื่อคิดแสวงหาชื่อเสียง จึงมีเพียงความทุกข์ที่ได้รับเป็นผลตอบแทน

คุณค่าของมนุษย์นั้นจะสูงส่งต่ำต้อยล้วนขึ้นกับคุณธรรม การกระทำของตนของตัว ความสดใสหม่นมัวก็เฉกเช่นเดียวกัน เกียรติยศ เกียรติศักดิ์ได้รับมาก็ด้วยผู้อื่นให้เกียรติ ให้ยศ ให้ศักดิ์แก่เรา มิใช่ด้วยเราไปแสวงหาเอาเกียรติ เอายศ เอาศักดิ์มาประดับใส่ตัว เมื่อมัวแต่ไปเสาะหาเกียรติยศก็เท่ากับลดตัวลงให้ตกต่ำ เพราะฉะนั้น จิตใจจึงเป็นทุกข์ มนุษย์มีเกียรติได้ด้วยความดีของตน มนุษย์สูงส่งได้ด้วยคุณธรรมของตัว ความสลัวเลือนแห่งเกียรติยศที่ผู้คนยกยอขึ้นนั้น พริบพลันก็จะสูญสลายไป

ฉันใดก็ฉันนั้น มนุษย์ยังเวียนว่ายอยู่ในกระแสแห่งกิน กาม เกียรติ เช่นนี้มนุษย์จึงไม่รู้จักพอ โลภโมโทสันไม่มีวันสิ้นสุด มนุษย์จึงต้องทุกข์ไปกับการสั่งสมเงินทอง เมื่อไร้ก็อยากได้ เมื่อมีก็อยากเพิ่ม มีน้อยก็ปรารถนาจะมีมาก มีมากก็อยากเติมตุนมิให้สูญหาย ตะเกียกตะกายไปแสวงหา นี้จึงนำพาความทุกข์มาใส่ตัว หาเงินหาทองมาได้ แต่หาความสุขใส่ใจไม่ได้แม้เพียงน้อยนิด ชีวิต

จึงเป็นทุกข์ ชีวิตจึงเป็นทุกข์ ตราบเมื่อมนุษย์ไม่รู้หยุดยั้งพอเพียงกับเหตุปัจจัยทั้งสี่ คือ อายุ ชื่อเสียง เกียรติยศ เงินทอง ตราบนั้นมนุษย์ก็ย่อมหมองหม่นปนเปื้อนอยู่ในทุกขสัจจ์อย่างไม่อาจตัดขาดคลี่คลาย จวบเมื่อความตายมาถึงจึงจะสิ้นสลาย

ทุกขสัจจ์สี่อันมีเหตุดังได้แสดงมาเป็นหลักธรรม สมควรนำมาพินิจพิเคราะห์แล้วปลูกเพาะสติปัญญาขึ้นในตน เพื่อพาพ้นห่างไกลไปจากทุกขสัจจ์ทั้งสี่ แล้วมุ่งสู่วิถีแห่งอริยมรรคอันจักนำความสุขเกษมมาให้ในเบื้องปลาย สาธยายธรรมว่าด้วยทุกขสัจจ์สี่ของชีวิตมนุษย์ก็สิ้นสุดลงด้วยประการฉะนี้

ทุกข์ทั้งปวงล้วนเกิดจากใจตนเอง
ไปเติมเต็มความอยากได้ใคร่มีทั้งหลาย
เลยทำให้ต้องไปตะเกียกตะกาย
จนวุ่นวายทั้งกายใจเพราะไม่รู้พอ
อยากจะมีอายุยืนยาวก็เป็นทุกข์
หวังชื่อเสียงก็เป็นทุกข์มนุษย์หนอ
อยากจะได้เกียรติยศไม่รู้พอ
ทุกข์ก็ก่อกำเนิดเกิดในตน
หวังสั่งสมเงินทองกองมั่งมี
ถ้าเช่นนี้ก็เป็นทุกข์ถ้วนสถล
มนุษย์เอ๋ยเคยไหมรู้ใจตน
หยุดดิ้นรนก็พ้นทุกข์พาสุขใจ

เทวอาจารย์เมฆขาว
๒๘ กันยายน ๒๕๕๒

ชอบ	สิ่งใดสิ่งนั้นไซร้ทำให้ทุกข์
ชัง	สิ่งไหนสิ่งนั้นให้ทุกข์ข่วงเข็ญ
นำ	ใจให้ร้อนรุ่มมิรู้เย็น
ทุกข์	ลำเค็ญเห็นเป็นด้วยความชอบชัง
รู้	ระงับดับสิ้นเสียซึ่งชังชอบ
หยุด	แส่ส่ายความชังชอบไม่ล่วงถลำ
ชอบ	ผู้ใดผู้นั้นไซร้ให้ทุกข์ประจำ
ชัง	ผู้ใดผู้นั้นนำทุกข์ให้ตน
ขอ	จงรู้เลิกลดละซึ่งชังชอบ
อย่า	ประกอบความทุกข์ขึ้นทุกห้วงสถล
เผลอ	ใจไปคิดชอบชังนำทุกข์กมล
พลั้ง	เพียงนิดชีวิตตนทุกข์มากมี
น้อม	ปัญญาพาเห็นชัดประจักษ์จิต
ธรรม	พินิจพิศถี่ถ้วนครวญวิถี
นำ	พาพ้นความชอบชังอันมากมี
ใจ	ก็ย่อมจะสุขีไร้ทุกข์ภัย

มนุษย์เป็นอันมากมักตกเป็นทาสของอารมณ์ จึงถลำพาตนวนว่ายอยู่ในสายนทีแห่งความทุกข์ หาสุขไม่ได้เลย เนื่องเพราะไม่รู้ข่มอารมณ์ตน มนุษย์นั้นจึงต้องเวียนวนอยู่ในวัฏฏะแห่งความโกรธเกลียดหลงใหล เพราะชอบจึงหลง เพราะชังจึงเกลียด ดังนี้

ความรักใคร่ชื่นชอบก็ดี ความชิงชังโกรธเกลียดก็ดี จึงนำภัยทุกข์มากมีมาให้ตัว

พุทธวัจนะกล่าวว่า “ที่ใดมีรักที่นั่นมีทุกข์” นี้ฉันใด อารมณ์อันอุดมไปด้วยความรักใคร่ชื่นชม ชื่นชอบ จึงประกอบความทุกข์ขึ้นในใจ ชอบมากก็อยากได้ อยากมี นี้พาให้เป็นทุกข์ ได้แล้ว มีแล้ว ในสิ่งที่ชอบ ก็กลัวจะสูญเสีย นี้ก็เป็นทุกข์ ความชอบเป็นฉันใด ความชังก็เป็นฉันนั้น เมื่อชังมากก็พาลโกรธเกลียด นี้ว่าเป็นทุกข์ โกรธแล้ว เกลียดแล้ว ก็ต้องระวังตัวว่าจะต้องประสบความพยาบาท อาฆาตมาดร้ายคืนสนอง นี้ย่อมเป็นทุกข์ ดังนี้ ชอบก็ดี ชังก็ดี ทั้งชอบทั้งชังจึงยังความทุกข์มาให้

หากปรารถนาจะพาตนไปพ้นความทุกข์ ก็จงรู้หยุดชอบชัง รู้ระงับยับยั้งอารมณ์ตน มิให้บังเกิดความชอบความชัง จนหลงจนเผลอ จนผิดจนพลั้ง พึงระวังสำรวมจิตใจตน รู้จักข่มดับความชังความชอบ ด้วยการน้อมธรรมนำใจ ให้มีปัญญาพาเห็นอารมณ์ตน ยามชอบก็ให้พอดี อย่าหลงสู่โมหะวิถี ยามชังให้รู้ยับยั้ง อย่าได้ก้าวล่วงสู่ทางแห่งโทสะ ยังถ้ารู้ เลิก ลด ละ ความชอบชังทั้งผองได้ ก็จะนำพาให้ใจเราเนาอยู่ในความสุขเกษมเปรมปรีดิ์ไม่มีเสื่อมคลาย

สาธยายหัวข้อธรรมโดยสังเขปในเหตุแห่งความชอบชังนำทุกข์ รู้หยุดความชอบชัง อันได้แสดงแจกแจงนัยมา ก็ถึงความพอดีแห่งธรรม เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ที่ใดมีความรักที่นั่นทุกข์
ถ้ายิ่งรักก็ยิ่งทุกข์สุดข่วงเข็ญ
ที่ใดมีความโกรธเกลียดไม่สุขเย็น
ที่นั่นไซร้ทุกข์ลำเค็ญเป็นแน่นอน

เพราะชื่นชอบจึงพาหลงจนเป็นทุกข์
เพราะชิงชังจึงมนุษย์ต้องทุกข์ร้อน
ตกเป็นทาสของอารมณ์ไม่รู้ผ่อน
จึงเดือดร้อนเป็นทุกข์ใจไร้สุขเย็น
ชัดเช่นนี้จงรู้หยุดความชังชอบ
แล้วประกอบบำเพ็ญตนจงครวญเห็น
ละความชอบเลิกความชังนำสุขเย็น
ทุกข์ข่วงเข็ญเป็นไม่มีนี้จงจำ
แล้วน้อมธรรมมานำใจให้แช่มชื่น
ละแสนหมื่นความชอบชังถ้วนทั้งนั้น
ได้ดังนี้จะมีสุขทุกวี่วัน
จงพากันหยุดชอบชังนำสุขใจ

พระอรหันต์จี้กง
๒๙ กันยายน ๒๕๕๒

อคติ หากเกิดมีขึ้นในใจ
สี่ สถานนำทุกข์ภัยให้ผู้นั้น
เหตุ เพราะด้วยความลำเอียงไม่ตรงมั่น
แห่ง หนทางจึงถลำตกต่ำลง
ความ ชอบชังหลงกลัวอคติสี่
สั่น ไหวให้ใจคนนี้ต้องหมองหม่น
คลอน แคลนให้ใจมนุษย์ฉุดต่ำลง
ของ หรือคนหากมีอคติสินำภัย
ชีวิต นั้นจะมั่นคงได้ด้วยธรรม
พึง น้อมนำกำกับจิตอย่าสั่นไหว
พิศ เรียนรู้ให้ครบถ้วนธรรมน้อยใหญ่
เห็น แจ้งใจอย่าให้มีอคติขึ้นเลย
เป็น มนุษย์สุดประเสริฐเลิศกว่าสัตว์
หลัก ปฏิบัติต้องชัดเจนอย่าอยู่เฉย
คุณ ค่าคนต้องขวนขวายได้มาเอย
ธรรม ทั้งปวงใช่เพียงเอ่ยต้องบำเพ็ญ

มนุษย์เกิดมามีอารมณ์เป็นเจ้าเรือน หากกำกับอารมณ์ได้ก็ไม่เคลื่อนขยับสั่นไหว หากละเลยปล่อยอารมณ์ไป ก็ย่อมสั่นคลอนรวนเร ดังนี้ อารมณ์จึงเป็นพาหะอันทำให้เกิดโรคร้ายขึ้นในใจ ดังมีพิษภัยแยกได้เป็นอคติสี่

พุทธพจน์กล่าวว่า อคติสี่คือความลำเอียงสี่ประการ

อันเป็นทางที่นำให้มนุษย์ประพฤติผิด ดังแบ่งออกได้เป็นดังนี้

๑. ฉันทาคติ คือ ลำเอียงเพราะชอบ

๒. โทสาคติ คือ ลำเอียงเพราะชัง

๓. โมหาคติ คือ ลำเอียงเพราะหลง

๔. ภยาคติ คือ ลำเอียงเพราะกลัว

อคติทั้งสี่ประการนี้ เป็นวิถีที่ชักนำให้มนุษย์คิดชั่วทำเลว ดังเมื่อมีฉันทาคติ จิตใจก็สั่นคลอนลำเอียงด้วยความชอบ บางครั้งยังให้สติปัญญามืดบอดไม่เห็นแจ้งจริง พลั้งผิดเผลอพลาด เพราะประมาทด้วยความลำเอียงเพราะชอบเพราะรัก นี้นับเป็นอคติ ยังเมื่อมีโทสาคติ จิตใจย่อมสั่นไหวไปด้วยความลำเอียงเพราะชัง เนื่องเพราะความเกลียด ย่อมชักนำให้จิตใจขุ่นมัว จึงคิดชั่วทำร้ายได้ เป็นเหตุให้ประพฤติผิดปฏิบัติทราม นี้นับเป็นอคติ หากเมื่อมีโมหาคติ คนเราจึงถลำดำดิ่งสู่อบายภูมิ อกุศลวิถี เหตุเพราะมีความลำเอียงด้วยความหลงงมงาย จ่อมจมลงสู่อวิชชาคือความไม่รู้ นี้นับเป็นอคติ ตราบเมื่อบังเกิดภยาคติขึ้นในใจ มนุษย์จึงรนรานรวนเร ไร้ทิศไร้ทาง เพราะย่างเดินอยู่ด้วยความลำเอียงเพราะกลัว หวั่นหวาดขลาดเขลาเบาปัญญา จนปราศจากสติสัมปชัญญะ แล้วกระทำผิดคิดร้ายไปโดยพลั้งพลาด นี้นับเป็นอคติ อคติทั้งสี่นี้ จึงเป็นเหตุแห่งความสั่นคลอนของชีวิต

ภาษิตจีนกล่าวว่า โมหะทำให้ลุ่มหลงจนคุณธรรมต้องเสื่อมสลาย ภยาคติความกลัวเป็นเหตุให้ความกล้ามลายสูญ ยังโทสาแลฉันทาคือความชังชอบ ก็ยังให้สติปัญญาถูกบั่นทอนลง เห็นประจักษ์ชัดปานนี้ ก็คืออคติทั้งสี่ประการ อันเป็นมารเป็นภัยแห่งจิตใจมนุษย์ ควรที่เราต้องหยุด ต้องเลิก ต้องละ ต้องลด ด้วยการกำหนดรู้ระงับยับยั้งไม่เผลอพลั้งถลำสู่ห้วงแห่งอารมณ์ พาตน

ไปพ้นจากอคติทั้งปวง กระทำได้ดังนี้ จึงเลิศล้วนควรแก่ความเป็นคนดีมีคุณธรรม

สาธกธรรมอันว่าด้วย **อคติสี่...เหตุแห่งความสั่นคลอนของชีวิต** ก็สัมฤทธิ์ด้วยนัยอันได้สาธยายมา ขอศรัทธาศิษย์พึงจดจำน้อมนำไปพินิจพิจารณา แล้วพากันขจัดสลัดอคติทั้งสี่ทิ้งไปเพื่อความบันเทิงสดใสในธรรมโดยทั่วหน้ากันทุกท่านทุกคนเทอญ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ฉันทาคติถ้าเกิดขึ้นในใจตน
จะลำเอียงด้วยกมลชมชอบหนอ
โทสาคติเพราะความชังยังเกิดก่อ
ความลำเอียงพลาดพลั้งถ่อผิดทางไป
โมหาคติเอียงเพราะหลงจนตกต่ำ
เลยถลำทำผิดพลาดอาจฉิบหาย
ภยาคติเพราะหวั่นกลัวเกิดในใจ
จึงประสบพบทุกข์ภัยเพราะใจลำเอียง
อคติสี่ประการผลาญธรรมสูญ
เผาประยูรวงศาธรรมไม่อาจเลี่ยง
เป็นทางให้ประพฤติผิดคิดลำเอียง
เป็นสำเนียงเสียงแห่งมารวานอย่าฟัง
ชัดเช่นนี้มีสติปัญญาตั้ง
เป็นกำบังกั้นมารร้ายไม่ให้ถลำ
แล้วทำลายอคติสี่ให้ภินท์พัง
โดยน้อมนำคุณธรรมกำกับใจ

พระอาจารย์โง้วมั่งอู๊

๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

อุปาทาน ความยึดมั่นความถือมั่น
สี่ ประการแห่งอธรรมนำมัวหมอง
เหตุ เพราะไปยึดมั่นโดยไม่มอง
แห่ง เหตุผลความถูกต้องจึงหมองมัว
ความ ที่ไม่รู้ให้ชัดประจักษ์แจ้ง
มัว แต่แสร้งแกล้งกระทำความเลวชั่ว
หมอง หม่นเศร้าจึงเนาแนบในใจตัว
ของ ของกูไม่รู้ตัวไม่รู้ตน
ชีวิต นั้นผันผ่านตามกรรมลิขิต
พึง พินิจพิจารณาอย่าสับสน
พิศ เห็นรู้ไร้ตัวกูไร้ตัวตน
เห็น ดังนี้ทางสถลด้นดีงาม
เป็น ตัวกูเป็นของกูอุปาทานเกิด
หลัก ธรรมเลิศประเสริฐสุดฝึกควรถาม
คุณ แลโทษของการเกิดอุปาทาน
ธรรม เป็นฐานวางให้มั่นนำแจ้งใจ

มนุษย์มักมัวเมาลุ่มหลงอยู่ในความเป็นตัวเราของเรา ยึดเอาตัวเป็นสรณะ หมายมั่นเอาชนะผู้อื่น คนอื่น สิ่งอื่น คิดว่าเราเป็นนายของสรรพสิ่งที่อาจบังคับให้เป็นมาเป็นไปได้ ยึดเอาว่านั่นว่านี่ ว่าเป็นตัวเราของเราล้วนหลงเอาเองจนเกิดเป็นอุปาทาน

พุทธวัจนะกล่าวไว้ว่า อุปาทานมีสี่ คือความยึดมั่นถือมั่นด้วย

อำนาจแห่งกิเลสตัณหาอันผูกพันนำพาตนเป็นที่ตั้ง มีสี่ประการ ดังนี้

๑. กามุปาทาน คือ ความยึดมั่นถือมั่นในกาม อันได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสที่น่ารักใคร่น่าพอใจโดยไม่ฉุกเฉลียวนึกคิด หลงผิดหลงพลาดโดยขลาดเขลา

๒. ทิฏฐุปาทาน คือ ความยึดมั่นถือมั่นในทิฐิความคิดเห็น และทฤษฎีคำสอน โดยลุ่มหลงงมงาย เชื่อมั่นว่าเป็นจริงเป็นแท้ โดยไม่รู้จำแนกแยกแยะ ถูกผิด จริงเท็จ

๓. สีลัพพตุปาทาน คือ ความยึดมั่นถือมั่นในศีลพรต ความประพฤติ ข้อปฏิบัติ แบบแผนธรรมเนียม ลัทธิพิธี และประเพณีต่าง ๆ ด้วยสักแต่ว่าทำต่อ ๆ กันมาโดยไม่รู้ไม่เข้าใจในหลักแห่งเหตุผลนั้น ๆ

๔. อัตตวาทุปาทาน คือ ความยึดมั่นถือมั่นในอัตตาตัวตน ว่าเป็นนายที่บังคับสรรพสิ่งต่าง ๆ ให้มี ให้อยู่ ให้เป็นได้ โดยไม่เห็น ไม่มอง ให้ถ่องแท้ถึงเหตุปัจจัยอันประชุมปรุงแต่งขึ้นเป็นตัวเป็นตน

อุปาทานทั้งสี่นี้ หากบังเกิดมีขึ้นแก่ผู้ใด บุคคลนั้นไซร้ย่อมได้ชื่อว่าเป็นผู้มีชีวิตที่มัวหมอง แปดเปื้อนด้วยละอองฝุ่นแห่งความยึดมั่นถือมั่น ยึดติดถือติด ชีวิตจึงปราศจากความผ่องแผ้วสดใส หากเต็มไปด้วยหยากไย่แห่งอวิชชาความมืดบอด เพราะไม่รู้จริงเห็นแจ้ง เพราะไม่รู้ไกลซัดลึก ล้วนนึกปรุงแต่งเป็นอารมณ์ขึ้นด้วยความไม่รู้ไม่เห็น เป็นอุปาทานความยึดมั่นแห่งตนแห่งตัว

หากมนุษย์หมายจะมีชีวิตที่สัมฤทธิ์สำเร็จไปด้วยความสว่างกระจ่างใสแล้ว พึงต้องทำลายอุปาทานทั้งสี่นี้ลงให้ได้ พังทลายกำแพงแห่งความยึดมั่นถือมั่นนี้ลงให้ได้ ปัญญาจะบังเกิดส่องแสงเพริศแพร้วให้แก่ชีวิต เพื่อนำความสัมฤทธิ์สำเร็จมาสู่ตัวสู่ตน

สาธกธรรมว่าด้วยเรื่อง**อุปาทานสี่...เหตุแห่งความมัวหมองของชีวิต** ก็เป็นดังที่ได้พรรณนามา ขอศรัทธาศิษย์น้อยใหญ่

จงตั้งใจสดับรับไปน้อมคิดพิจารณา แล้วตัดทำลายอุปาทานทั้งสี่นี้ อย่าให้มีเหลือ อย่าให้หลงเหลือ เพื่อบังเกิดแสงแห่งปัญญาส่องทางนำพาไปสู่มรรคอันเป็นทางดับทุกข์ได้ในที่สุด ธรรมบรรยายว่าด้วยอุปาทานก็ยุติลงโดยนัยดังได้สาธยายมา เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

อุปาทานความยึดมั่นถือมั่นนั้น
จักเป็นภัยอันมหันต์แก่ชีวิต
เพราะว่าไปหลงใหลใจยึดติด
จึงทำผิดคิดพลาดน่าอนาถนัก
หากยึดติดคิดมัวเมาในกามคุณ
ก็ลุ่มหลงจนรุ่มร้อนเพราะความรัก
หากยึดมั่นในทิฐิไม่ประจักษ์
ก็ไร้หลักความถูกตรงจงใคร่ครวญ
หากยึดมั่นในศีลพรตจนเกินงาม
ปฏิบัติตามโดยโง่งมคงผันผวน
หากยึดมั่นในอัตตาพาเรรวน
ก็แปรปรวนความดีงามให้ทรามลง
เพราะฉะนั้นจงทำลายอุปาทาน
ชำระล้างความมัวหมองทุกถ้วนสถล
ให้ชีวิตสว่างสะอาดสงบกมล
หมายพาพ้นด้นหนีห่างทุกข์มารภัย

ฮ่า! ฮ่า! ธรรมยากหน่อยแต่ย่อยให้ละเอียดแล้วจะได้เคี้ยวได้ง่ายขึ้น

พระอรหันต์จี้กง

๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

๗ งานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป วันที่เจ็ด
เรื่อง อาสวะสี่...เหตุแห่งความขุ่นข้องของชีวิต

อาสวะ คือสภาพอันเหม็นเน่า
สี่ สภาวะที่คนเราควรรู้เห็น
เหตุ ที่ทำให้มนุษย์ทุกข์ลำเค็ญ
แห่ง ที่เป็นที่เห็นอยู่รู้แก่ใจ
ความ เกิดไซร้เป็นภพชาติอันขลาดเขลา
ขุ่น มัวเมาหมักดองย่อมหวั่นไหว
ข้อง ขัดโดยอวิชชาพาเภทภัย
ของ สิ่งใดใฝ่ทิฐิสิพังภินท์
ชีวิต คนถ้าหลงใหลกินกามเกียรติ
พึง สำเหนียกทุกข์ใดเทียบเปรียบโหดหิน
พิศ เถิดเห็นว่าชีวิตดับแดดิ้น
เห็น แก่กินเห็นแก่เกียรติเห็นแก่กาม
เป็น มนุษย์สุดประเสริฐเลิศปัญญา
หลัก มรรคาพาเดินดั้นค้นสืบสาน
คุณ ค่าแท้รู้แก่ใจเป็นทวาร
ธรรม เป็นทางย่างเข้าสู่ประตูใจ

ชีวิตมนุษย์นั้น ต้องขุ่นข้องหม่องมัวอยู่เป็นเนืองนิจ ใครเคยเพ่งพินิจไหมว่า นี่เป็นด้วยเหตุอันใด เพราะอะไรชีวิตมนุษย์จึงไม่ผุดผาดผ่องใส เต็มไปด้วยฝุ่นใยแห่งความทุกข์เข็ญ รุ่มร้อนกระวนกระวาย หาความสุขสบายไม่ได้แม้เพียงน้อยนิด ไยชีวิต

มนุษย์จึงขุ่นข้องหมองมัวได้ถึงปานนี้

ธรรมบทกล่าวไว้ สภาวะอันหมักดอง มอมเมา ชุบย้อมนิสัยสันดานคนให้ขุ่นมัวนั้น มีสี่ประการรวมเรียกว่าอาสวะสี่ ที่ประกอบขึ้นด้วย

๑. กามาสวะ ได้แก่ อาสวะ คือ กาม

๒. ภวาสวะ ได้แก่ อาสวะ คือ ภพ

๓. อวิชชาสวะ ได้แก่ อาสวะ คือ อวิชชา

๔. ทิฏฐาสวะ ได้แก่ อาสวะ คือ ทิฐิ

กามอันประกอบขึ้นด้วยความหลงในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส เป็นกำหนัด เป็นสภาพอันหมักดอง เหม็นคลุ้ง ที่ปรุงแต่งนิสัยสันดานให้มนุษย์ขุ่นข้องหมองมัว **นี้เป็นอาสวะ**

ภพคือชาติ คือการเกิด เป็นสภาวะที่ชุบย้อมนิสัยสันดานให้รุ่มร้อน รนราน ร่านทุรนทุราย อันเป็นเหตุแห่งความขุ่นข้องหมองมัวของชีวิต **นี้เป็นอาสวะ**

อวิชชาคือ ความไม่รู้ มืดบอดเบาปัญญา เป็นเครื่องมอมเมานิสัยสันดานให้โง่ หลง งมงาย คิดร้ายทำชั่ว เป็นเหตุแห่งความขุ่นข้องหมองมัวของชีวิต **นี้เป็นอาสวะ**

ทิฐิคือความถือมั่นในทฤษฎีความคิดความเห็นของตัวของตน เป็นสภาวะอันเอ่อล้นพ้นประมาณ เป็นความเกินเลยไม่พอดี เป็นเครื่องสั่นคลอนนิสัยสันดานให้ไหลหลงงมงายอันเป็นเหตุแห่งความขุ่นข้องหมองมัวของชีวิต **นี้เป็นอาสวะ**

อาสวะทั้งสี่ประการข้างต้น เป็นเครื่องหมักดองมอมเมาชุบย้อมให้นิสัยสันดานคนปนเปื้อนด้วยกิเลสตัณหา ประดุจคุกคุมขังปัญญา มิให้มีอิสระเสรีที่จะคิด พูด ทำโดยถูกต้องเป็นจริง เป็นสภาพอันคละคลุ้ง ฟุ้งเหม็น อยู่ด้วยกาม ภพ อวิชชา และทิฐิ เป็น

เหตุแห่งความดับสติปัญญา ดังนี้ จึงเป็นทางมรรคานำสู่ทุกข์ภัย

หากหมายให้ชีวิตมีความผุดผาดผ่องใส มนุษย์ต้องไปพ้นอาสวะทั้งสี่ข้างต้น โดยดำเนินเดินด้นอยู่ในหลักแห่งคุณธรรม มีศีลคอยกำกับยับยั้งชั่งใจ มีสมาธิคอยส่งเสริมเป็นกำลังใจให้สุขสงบ มีปัญญาคอยชักชวนนำพาเข้าสู่กุศลวิถี มีไตรสิกขาทั้งสาม เป็นเครื่องนำทาง เป็นเข็มทิศ เพื่อชี้นำชีวิตให้ไปสู่ความสุขเย็นเป็นเบื้องปลาย

สาธยายธรรมว่าด้วย**อาสวะสี่...เหตุแห่งความขุ่นข้องของชีวิต** โดยสังเขปแห่งธรรม ก็มีดังที่ได้บรรยายมา ขอศรัทธาชนทั้งหลาย จงตั้งใจรับไปพินิจพิศศึกษา เพื่อให้เกิดปัญญา แล้วนำไปประพฤติปฏิบัติอันจักได้ผลเป็นความสุขเกษมเปรมปรีดิ์ในธรรมโดยทั่วหน้ากันทุกท่านทุกคนเทอญ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

อาสวะคือกามทางสู่อบาย
เป็นมารร้ายแห่งสันดานวานควรเห็น
อาสวะคือพบชาติมากลำเค็ญ
เป็นทุกข์ภัยให้ข่วงเข็ญชีวิตคน
อาสวะคืออวิชชาความมืดบอด
เป็นภัยร้ายไม่ให้รอดจากอกุศล
อาสวะคือทิฐิอัตตาตน
เป็นหุบเหวให้จ่อมจมจนงมงาย
อาสวะทั้งสี่ไม่มีประโยชน์
บังเกิดโทษอันมหันต์นำแส่ส่าย
เป็นสภาพที่เน่าเหม็นเป็นมารร้าย
เป็นความตายยิ่งกว่าตายเป็นหายนภัย

จงกำจัดอาสวะให้สิ้นซาก
แล้วมุ่งมาดปรารถนาความผ่องใส
ขจัดสิ้นความขุ่นมัวไปจากใจ
เปลี่ยนนิสัยแปลงสันดานสู่ทางธรรม

เทวอาจารย์หลิวชุนฮวง
๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

วุฒิธรรม กำหนดรู้ดูตนเอง
สี่ ประการครบถ้วนเห็นเป็นเป้าหมาย
เหตุ ผลหลักประจักษ์ชัดนัยมากมาย
แห่ง ความหมายที่ชัดแท้แก่ความจริง
ความ รู้ถูกรู้ตรงรู้ชัดแท้
เจริญ ใจเป็นแน่แท้แก่ชายหญิง
ของ วัตถุสิ่งใดไปหลงกิน
ชีวิต ปิ่มด้วยกามเกียรติเป็นทุกข์ภัย
พึง นำพาปัญญาเกิดประเสริฐสุด
พิศ เห็นเถิดเป็นมนุษย์อย่าสงสัย
หลัก เหตุผลจงรู้ชัดประจักษ์ใจ
ธรรม น้อยใหญ่ก่อให้เกิดความงอกงาม

มนุษย์เกิดมา หมายนำพาตนไปสู่ความเจริญงอกงาม คนเป็นอันมากปรารถนาความรุ่งเรืองของชีวิต หากมีเพียงชนอันน้อยนิดที่คิดเห็นทางอันจะนำไปสู่ความจำเริญรุ่งเรือง มนุษย์ส่วนใหญ่มักหลงใหลไปกับกิน กาม เกียรติ อันเป็นอาสวะ เป็นอคติ ที่ทำให้ขาดสติบอดปัญญา นำพาชีวิตให้เสื่อมถอยลง

แล้วธรรมอันใดเล่าที่จักนำมนุษย์เราไปสู่ความเจริญงอกงาม คำตอบคือ วุฒิธรรมสี่ประการ ซึ่งเป็นคุณธรรมอันจะยังความรุ่งเรืองแก่ชีวิต แบ่งได้ดังนี้

๑. รู้คบหาสัตบุรุษบัณฑิตชน หมั่นเสวนากับผู้รู้ ผู้ทรงคุณ **นี้เป็นวุฒิธรรม**

๒. รู้สดับรับฟังสัทธรรม หมั่นน้อมนำตั้งใจไปเล่าเรียนศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ที่ถูกตรงชัดจริง **นี้เป็นวุฒิธรรม**

๓. รู้ทำใจให้แยบคาย หมั่นคิดพิจารณาหาหลักเหตุผลให้ถูกตรงต้องตามวิธี **นี้เป็นวุฒิธรรม**

๔. รู้ปฏิบัติประพฤติธรรมโดยสมควรแก่ธรรม หมั่นประกอบกิจโดยสอดคล้องพอดีแก่ขอบเขต ความหมาย เป้าหมายโดยตริตรองนำไปใช้ได้โดยถูกต้อง **นี้เป็นวุฒิธรรม**

วุฒิธรรมทั้งสี่ประการข้างต้น เป็นธรรมมงคลแก่ชีวิต เป็นธรรมอันเป็นเครื่องยังชีวิตมนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามรุ่งเรือง เป็นเสมือนเกราะแก้วกำบังทุกข์ภัยให้กับชีวิต พาสู่ความสัมฤทธิ์ในที่สุด

สาธกธรรมว่าด้วย**วุฒิธรรมทั้งสี่...เหตุแห่งความเจริญของชีวิต** ก็มีนัยดังได้สาธยายมา ขอศรัทธาศิษย์น้อยใหญ่ จงนำไปประพฤติปฏิบัติให้รู้ชัด รู้แจ้ง บังเกิดเป็นกำแพงปราการป้องกันทุกข์ภัย อันเป็นไพรีศัตรูของจิตใจเรา เพื่อยังความเจริญงอกงามสู่ชีวิตตนเป็นเบื้องปลาย สังเขปแห่งวุฒิธรรมสี่ก็มีด้วยประการฉะนี้

รู้คบหาสมาคมกับบัณฑิต
ย่อมบัณฑิตพาไปให้ถึงผล
หมั่นสนทนากับผู้รู้บัณฑิตชน
ย่อมพาให้ปัญญาอุดมผลสมบูรณ์
รู้สดับรับฟังหลักธรรมะ
หมั่นศึกษามีมานะจะส่งสูง

จงพากเพียรเรียนรู้ผู้ทรงภูมิ
ก็เพิ่มพูนปัญญาพารู้จริง
รู้ขบคิดพิจารณาหาเหตุผล
หมั่นคิดค้นอุดมปัญญาว่ายอดยิ่ง
จึงวิชารู้ชัดแลรู้จริง
รู้ทุกสิ่งโดยถูกตรงตามวิธี
รู้ปฏิบัติโดยสมควรโดยสอดคล้อง
ให้ถูกต้องตรงตามทางวิถี
หมั่นปฏิบัติตามหลักธรรมและความดี
ได้เช่นนี้นับว่ามีวุฒิธรรม
นี้เป็นธรรมนี้เป็นทางสู่ความเจริญ
ใครดำเนินเดินตามได้เป็นฉนำ
ย่อมรุ่งเรืองย่อมงอกงามอยู่โดยธรรม
เป็นมงคลอันเลิศล้ำนำชีวิต

เทวอาจารย์ลื่อซุ่งเอี๊ยงโจวซือ

๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

ฆราวาส ผู้ครองเรือนต้องเตือนตน
สี่ ข้อธรรมชัดกมลจงครวญเห็น
เหตุ ที่ทำให้ใจเรามีสุขเย็น
แห่ง หนทางอันควรเร่งด้นเดินไป
ความ เจริญก็จะมีแก่ชีวิต
ผ่อง ผุดผาดจิตสะอาดงามสว่างใส
ใส กระจ่างทางดำเนินด้นเดินไป
ของ คืบใจอันสงบพบสุขเย็น
ชีวิต หนึ่งมีค่าคุณอนันต์
พึง มุ่งมั่นกำกับใจใคร่ครวญเห็น
พิศ ให้ชัดประจักษ์ธรรมนำบำเพ็ญ
เห็น ชัดเจนใจตนจงไตร่ตรอง
เป็น มนุษย์ผุดผ่องใสได้ด้วยธรรม
หลัก ฆราวาสธรรมทั้งสี่มีเป็นฉนำ
คุณ ประโยชน์จะบังเกิดเป็นประจำ
ธรรม น้อมมาปฏิบัติคฤหัสถ์ชน

มนุษย์ที่ยังมิอาจตัดขาดโลกีย์วิสัยได้หมด ต้องดำเนินชีวิตตามปุถุชนวิถี มีความเป็นธรรมดาแห่งฆราวาสวิสัย ยังต้องกินต้องใช้ ตามสภาพ เป็นฆราวาสผู้ยังครองเรือน เป็นคฤหัสถ์ที่ต้องดำเนินไปในโลก ดังนี้ จะกระทำเยี่ยงไรเพื่อให้ชีวิตมีความผ่องใส

สุขเย็น

พุทธวัจนะว่าไว้ ฆราวาสธรรมสี่ นี้เป็นเครื่องกำกับการครองเรือน เป็นหลักธรรมสำหรับคฤหัสถ์ประกอบด้วย

๑. สัจจะ คือ ความจริง ซื่อตรง ซื่อสัตย์ มีความจริงใจโดยสุจริต พูดจริง ทำจริง

๒. ทมะ คือ การฝึกฝนอบรม รู้ระงับ ยับยั้ง ข่มใจตน โดยฝึกหัดดัดสันดานนิสัย

๓. ขันติ คือ ความอดทนอดกลั้น มุ่งมั่นไม่ท้อถอย

๔. จาคะ คือ ความเสียสละ รู้จักให้ รู้บริจาคโดยสละความสุขส่วนตน เพื่อผลอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เกื้อกูลแก่กัน ไม่คับแคบเห็นแก่ตัว

คุณธรรมทั้งสี่ประการข้างต้น รวมเรียกว่า ฆราวาสธรรมสี่ เป็นวิถีแห่งการครองเรือนที่ถูกตรง เพื่อดำรงคฤหัสถ์เพศได้โดยวิเศษ มีความผ่องใสเป็นที่หมาย ดังนี้ ผู้ใดที่ประสงค์จะดำรงตนอยู่โดยสุขเย็น พึงบำเพ็ญฆราวาสธรรมทั้งสี่ประการนี้ให้ถ้วนครบ

สาธกธรรมว่าด้วยเรื่อง**ฆราวาสธรรมสี่...เหตุแห่งความผ่องใสของชีวิต** ก็เป็นดังที่ได้หยิบยกสาธยายมา ขอศรัทธาศิษย์จงนำไปคิดพิจารณา แล้วน้อมนำมากำกับอยู่ในตน เพื่อความเป็นมงคลของชีวิต ภาษิตธรรมก็เป็นดังที่ได้พรรณนามา เอวังก็ด้วยประการฉะนี้

สัจจะความจริงความซื่อตรง
จะนำตนเป็นคนจริงยิ่งน่านับถือ
ทมะการฝึกฝนหมั่นฝึกปรือ
จะสร้างชื่อให้กับตนจงพิจารณา

ขันติความอดทนความอดกลั้น
โดยมุ่งมั่นไม่ท้อถอยสมปรารถนา
จาคะสละให้ปวงประชา
จะนำพาประโยชน์สุขสู่ผองชน
ฆราวาสธรรมสี่ประการข้างต้นนี้
ให้มากมีขึ้นในใจทุกที่สถล
จะเป็นพรเป็นชัยเป็นมงคล
บันดาลดลให้ผ่องใสได้รุ่งเรือง

พระอรหันต์จี้กงและเทวอาจารย์เมฆขาว
๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

สังคหะ คือสงเคราะห์เกื้อกูลกัน
วัตถุ ทานธรรมทานถ้วนทั้งผอง
สี่ สถานอันนำสู่ความปรองดอง
เหตุ นี้จึงเป็นครรลองความสามัคคี
แห่ง หนใดมีธรรมเป็นหลักหมาย
ความ เจริญย่อมมากมายด้วยเหตุนี้
สมาน ชนประสานใจใฝ่งามดี
ฉันท์ น้องพี่ร่วมอุทรปรองดองกัน
ของ อันใดให้เป็นทานวานสละ
ชีวิต จะเบิกบานวานสุขสันต์
พึง ช่วยเหลือเกื้อกูลโดยร่วมกัน
พิศ เห็นธรรมพาเห็นทางย่างถูกตรง
เป็น ปุถุชนคนธรรมดาที่มีธรรม
หลัก ชีวิตไม่ตกต่ำทุกทางสถล
คุณ ค่าย่อมประจักษ์อยู่คู่กับตน
ธรรม มงคลคือสังคหวัตถุสี่ประการ

มนุษย์ทุกวันนี้พากันแตกแยกแตกต่างกัน จนเกิดความร้าวฉาน ยากจะสมานเป็นหนึ่งเดียว แบ่งพวกแบ่งเหล่า แบ่งเราแบ่งเขา แบ่งสีแบ่งกอ จนก่อเกิดความวุ่นวายโกลาหล ผู้คนแล้งไร้น้ำใจต่อกัน นี่เป็นมหันตภัยอันเลวร้ายนัก แล้วเช่นนี้จัก

ประสานสามัคคีให้บังเกิดแก่หมู่ชนได้อย่างไร

ธรรมบทกล่าวไว้ว่า **สังคหวัตถุสี่** คือธรรมอันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของบุคคลในอันที่จะประสานสามัคคีแห่งหมู่ชนไว้ด้วยหลักแห่งการสงเคราะห์สี่ประการ คือ

๑. ทาน คือ การให้ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละช่วยเหลือเกื้อกูลแก่กัน ทั้งโดยทางตรงทางอ้อม

๒. ปิยวาจา คือ การกล่าววาจา อันเป็นที่รักใคร่พึงพอใจของผู้อื่น ด้วยความสุภาพอ่อนหวาน โดยแจกแจงแสดงแยกแยะให้เห็นประโยชน์เหตุผล

๓. อัตถจริยา คือ การประพฤติ ปฏิบัติ บำเพ็ญประโยชน์โดยขวนขวายช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้ผู้อื่นได้แก้ไขปรับปรุงตนโดยถูกต้องเหมาะควร

๔. สมานัตตตา คือ ความมีตนเสมอต้นเสมอปลาย ไม่ยักย้ายเปลี่ยนแปลงโลเล

หลักธรรมทั้งสี่ประการข้างต้นเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวใจบุคคลไว้ให้มีความปรองดองผูกพันกัน ให้เหนียวแน่นคงมั่น ประสานความสามัคคีมีสมานฉันท์แก่กันและกัน เป็นเครื่องยังให้บังเกิดความรักใคร่ต่อกัน นับเป็นธรรมอันเลิศที่สัตบุรุษยึดเป็นหลักหมายแห่งชีวิต

ธรรมภาษิตว่าด้วย**สังคหวัตถุสี่...เหตุแห่งความสมาน–ฉันท์ของชีวิต** โดยสังเขปแห่งความ ก็เป็นตามที่ได้สาธยายมาโดยย่นย่อ ขอศรัทธาศิษย์น้อยใหญ่ จงตั้งใจนำไปพิจารณาเพื่อนำพาไปปฏิบัติ อันจะยังให้มีความสมานฉันท์สามัคคีขึ้นในสังคมเพื่อความมั่นคงแห่งสันติสุขโดยทั่วหน้าทุกท่านทุกคนเทอญ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ทานการให้เอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน
รู้แบ่งปันเผื่อแผ่แก่ชนผอง
ปิยวาจารู้กล่าวคำอันผุดผ่อง
เป็นประโยชน์ทุกทำนองของวาจา
อัตถจริยาว่าความประพฤติ
ต้องตรองตรึกเป็นประโยชน์เกิดอัตตา
สมานัตตาว่าทีท่า
รู้วางตนน่านับถือเสมอต้นปลาย
สังคหวัตถุทั้งสี่ประการ
ว่าเป็นทางอันอำไพเป็นหลักหมาย
ที่ยึดเหนี่ยวใจคนให้ไม่กลับกลาย
ความแตกแยกก็มลายกลายกลับดี
สมานฉันท์กันไว้เถิดประเสริฐสุด
เป็นมนุษย์ครอบครัวเดียวกันเหมือนน้องพี่
พึงประสานรู้รักสามัคคี
ได้ดังนี้พาสังคมสงบสุขเย็น

พระอรหันต์จี้กง

๔ ตุลาคม ๒๕๕๒

งานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป วันที่สิบสอง*
เรื่อง มงคลพรฟ้าอภัยบาป

งาน บุญฟ้าอภัยบาปอันศักดิ์สิทธิ์
ฟ้า ทรงฤทธิ์โปรดปรานเทพอุ้มสม
อภัย บาปที่เคยทำพ้นทุกข์ทน
บาป ส่งผลหนีไม่พ้นย่อมเกิดภัย
จี รังนานสืบทอดมหาบุญ
จิน คือธรรมนำหนุนบุญส่งผล
เกาะ วิหารเปี่ยมศรัทธาศิษย์ทุกคน
เต๋า มงคลย่อมส่งผลจนร่มเย็น
จี้ นำพาโพธิผลปฏิบัติ
ลง มาสอนให้เคร่งครัดเรียกเหมาะสม
ยัง ไม่สายหากรู้ตื่นกับใจตน
ปะรำ เทพย่อมช่วยดลมงคลพร
พิธี กรรมขอผลบุญจากฟากฟ้า
ขอ เทียงจุงเมตตาประทานให้
จง ฝึกธรรมชำระล้างทั้งกายใจ
ตั้ง จิตไว้ต่อไปไม่ทำเลว
ใจ ต้องมั่นคงไว้ไม่เลยละ
ผล บุญจะสนองนำส่งผล

---

* คติธรรมแห่งฟ้าอภัยบาปประจำวันที่สิบ และสิบเอ็ด เป็นภาษาจีน จะได้รวมพิมพ์ในบทแปลเทวธรรม สำหรับ ***บรมธรรม*** ฉบับที่ ๓๖ ต่อไป

บุญ ที่ได้ฟ้าอภัยบาปสู่ตน
ยิ่ง ใหญ่มีมากล้นผลบุญญา
ใหญ่ หรือน้อยวิหารธรรมรวมศรัทธา
ขอ จงมาร่วมจิตอธิษฐาน
อนุ โมทนาในกุศลผลศีลทาน
โมทนา จงชื่นบานการฝึกตน

เจริญพร

ก้าวที่หนึ่งแขนขาต้องแกว่งไกว
ก้าวที่สองฝึกรักษาใจเป็นแก่นสาร
ก้าวที่สามต้องทำใจให้เบิกบาน
ก้าวที่สี่รู้ปล่อยวางบางเรื่องราว
ก้าวที่ห้าหากจิตตกต้องรู้แก้
ก้าวที่หกอย่าเชือนแชการกุศล
ก้าวที่เจ็ดรู้พุทโธส่องใจตน
ก้าวที่แปดให้อดทนอย่าวู่วาม
ก้าวที่เก้าสอนคนอื่นให้รู้คิด
ก้าวที่สิบอย่าหลงผิดทางมิจฉา
ได้เช่นนี้จึงเรียกศิษย์มีครูบา
อนัตตาทุกขังอนิจจัง

พระอรหันต์จี้กง

๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

โดยคณะกีบู่จู พุทธสมาคมฯ จีแซเกาะ
อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น

งานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป วันที่สิบสาม
เรื่อง พรหมวิหารธรรมสี่...
เหตุแห่งความประเสริฐบริสุทธิ์ของชีวิต

พรหม	เทพมีใจบริสุทธิ์ฉุดช่วยสรรพสัตว์
วิหาร	คือดวงมนัสจำรัสสดใส
สี่	สถานเป็นหลักธรรมอันอำไพ
เหตุ	นี้ไซร้ใจจึงเป็นที่อยู่แห่งพรหม
แห่ง	หนใดที่มีธรรมเป็นเครื่องอยู่
ความ	จงรู้ดูที่ใจใฝ่กุศล
ประเสริฐ	สุดก็ด้วยจิตคิดมงคล
บริสุทธิ์	ผลกมลธรรมตั้งกลางใจ
ของ	มนุษย์ทุกผู้นามวานควรพิศ
ชีวิต	หนอหนึ่งชีวิตจิตผ่องใส
พึง	มีพรหมวิหารธรรมประจำใจ
พิศ	เห็นไซร้ให้บำเพ็ญเป็นครรลอง
เป็น	มนุษย์สุดประเสริฐเลิศเหมือนพรหม
หลัก	ธรรมมีในใจตนจงผุดผ่อง
คุณ	ค่าอยู่โดยรู้ธรรมนำครรลอง
ธรรม	ทั้งผองย่อมมีใจเป็นต้นทาง

มนุษย์ได้ชื่อว่าเป็นสัตว์อันประเสริฐเลิศกว่าสรรพสัตว์อื่นใด เนื่องเพราะมนุษย์มีหัวใจเคียงคู่ไปกับหัวสมอง ดังนี้ มนุษย์จึงมีปัญญาเรียนรู้หลักธรรมเพื่อนำมาบำเพ็ญประจำอยู่ในใจ เพื่อ

ใช้กำกับความประพฤติ ควบคุมการปฏิบัติ มิให้ไถลหลุดออกนอกมนุษย์วิถี นี้จึงได้ชื่อว่าเป็นสัตว์อันประเสริฐ ด้วยมนุษย์มีธรรมกำกับเป็นเครื่องอยู่ในใจ ดังนี้ มนุษย์จึงรู้แยกแยะผิดถูกชั่วดี นี้เป็นวิถีอันแตกต่างไปจากสัตว์อื่น เช่นนั้น ธรรมใดเล่าที่จะยังให้มนุษย์มีความประเสริฐบริสุทธิ์ผุดผ่องเป็นเจ้าเรือนไม่เสื่อมคลาย

ธรรมบทว่าไว้ **พรหมวิหารธรรมสี่** คือ หลักธรรมอันเป็นเครื่องอยู่ที่ประเสริฐสี่ประการ เป็นธรรมประจำใจที่ประเสริฐเลิศล้ำ เป็นหลักความประพฤติที่ประเสริฐบริสุทธิ์ และเป็นหลักธรรมอันพึงมีไว้ประจำใจเพื่อใช้กำกับความประพฤติ ยังให้ดำเนินชีวิตได้โดยหมดจดงดงาม มีการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นโดยชอบ ประกอบด้วยข้อธรรมสี่ประการดังนี้

๑. เมตตา คือ ความรักใคร่ ปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุข มีจิตแผ่ไมตรี คิดประกอบบำเพ็ญประโยชน์แก่มนุษย์โดยทั่วหน้า

๒. กรุณา คือ ความสงสาร คิดช่วยผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์ มีจิตอารีโอบอ้อม หมายเกื้อกูลช่วยเหลือสรรพชีวิตด้วยการปลดเปลื้องบำบัดความทุกข์ยากเดือดร้อนของสรรพสัตว์ให้หมดสิ้นไป

๓. มุทิตา คือ ความยินดีในเมื่อผู้อื่นมีความอยู่ดีเป็นสุข มีจิตใจบันเทิงเบิกบาน แช่มชื่น พลอยยินดีเมื่อผู้อื่นมีความอยู่เย็นเป็นสุข มีความเจริญงอกงามยิ่งขึ้น

๔. อุเบกขา คือ ความวางใจเป็นกลาง มีจิตเรียบตรงเที่ยงธรรม ไม่โอนเอนไปด้วยความชังชอบ รู้สงบวางเฉย โดยพิจารณาเห็นความเป็นไปของผู้อื่นตามหลักแห่งธรรม

ทั้งสี่ประการข้างต้น เป็นพรหมวิหารธรรมอันจักยังชีวิตให้มีความประเสริฐบริสุทธิ์ อันมนุษย์ผู้ใดปฏิบัติได้ ย่อมได้ชื่อว่าเป็นพรหม ผู้มีความประพฤติอันงามเลิศ ประเสริฐผุดผ่อง นี้เป็น

ครรลองแห่งธรรมอันจะยังให้มนุษย์อยู่ร่วมกันได้โดยสันติสุข

อธิบายธรรมโดยสมควร ว่าด้วยเรื่อง **พรหมวิหารธรรมสี่...เหตุแห่งความประเสริฐบริสุทธิ์ของชีวิต** ก็มีนัยดังได้กล่าวมาเป็นสังเขป เป็นคุณธรรมอันวิเศษที่จะทำให้มนุษย์มีความพิสุทธิ์ประเสริฐเลิศล้ำประดุจพรหม เป็นมงคลธรรมอันจะทำให้โลกมนุษย์บังเกิดมีสันติสุขและสันติภาพโดยทั่วหน้ากัน เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

เมตตาจิตคิดผู้อื่นมีความสุข
ถ้วนมนุษย์สุขเกษมเปรมหรรษา
กรุณาโดยสงสารคนผู้ทุกข์ชีวา
มีเวทนาอนาทรผู้ร้อนภัย
มุทิตาพลอยยินดีคนมีสุข
เขาไร้ทุกข์เราก็ร่วมสุขผ่องใส
อุเบกขารู้สงบเฉยรู้วางใจ
พิศให้เห็นความเป็นไปตามหลักธรรม
พรหมวิหารสี่ประการธรรมข้างต้น
ใช้กำกับประพฤติตนมิให้ถลำ
ต้องหมั่นมีให้คู่ใจเป็นประจำ
จึงเลิศล้ำดังหนึ่งพรหมจงเข้าใจ
นี้เป็นธรรมอันประเสริฐบริสุทธิ์
ที่มนุษย์ทุกผู้นามควรมีไว้
ใช้กำกับความประพฤติกำกับใจ
เป็นพรชัยของชีวิตทุกผู้คน

เทวอาจารย์เอี้ยอุ้งซัง

๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

งานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป วันที่สิบสี่
เรื่อง สติปัฏฐานสี่...เหตุแห่งความบรรลุรู้ของชีวิต

สติ ตั้งพิจารณาสิ่งทั้งหลาย
ปัฏฐาน ไซร้กำหนดดูโดยรู้เห็น
สี่ ข้อธรรมพิศชีวิตอย่างไรเป็น
เหตุ ดังนี้ย่อมชัดเจนเห็นปัญญา
แห่ง หนใดทุกสรรพสิ่งล้วนว่างเปล่า
ความ ทั้งนั้นใช่เราเขาควรศึกษา
บรรลุ ธรรมทุกสิ่งนั้นเป็นอนัตตา
รู้ ทางไปรู้ที่มาพาแจ้งจริง
ของ ทุกสิ่งมิได้มีเป็นตัวตน
ชีวิต คนดุจเดียวกันทั้งชายหญิง
พึง กำหนดพิจารณาพาเห็นจริง
พิศ ถ้วนถี่ทุกสรรพสิ่งความเป็นไป
เป็น วัตถุเป็นบุคคลหรือส่ำสัตว์
หลัก ประจักษ์ล้วนเปล่าว่างอย่าสงสัย
คุณ หรือเราท่านทั้งหลายนั้นเป็นใคร
ธรรม ทั้งหลายจะน้อยใหญ่ก็ดุจเดียว

ชีวิตมนุษย์นั้น กำเนิดมาจากหนไหน แลจักดำเนินไปสู่แห่งใด ใครบ้างที่รู้ชัด กายสังขารอันเห็นเป็นรูปร่างรูปลักษณ์นั้นแท้จริงไซร้เป็นอย่างไร จิตวิญญาณที่ว่านำชีวิตมนุษย์ให้ย่างดำเนินไปเป็นอย่างไร ความสุขก็ดี ความทุกข์ก็ดี ที่แท้คืออะไรกัน แม้ทุก

ถ้วนสรรพสิ่งที่เห็นที่เป็นอยู่ ใครเลยที่รู้เห็นว่าเป็นอะไรแม้ธรรม อันได้ชื่อว่าเป็นสิ่งประเสริฐที่น้อมนำให้มนุษย์มีความรู้จริงเห็นชัด ถึงที่สุดแล้วธรรมะคืออะไรกัน ทุกอย่างหากเชื่อว่าเปล่าสูญเป็นอนัตตาแล้ว ที่ตาเห็น หูสดับ จมูกรับกลิ่น ปากลิ้มรส กายสัมผัส และจิตรับรู้ อากัปกิริยาความเป็นไปทั้งหลายเหล่านี้ที่แท้คืออะไร

ในพระคัมภีร์กล่าวไว้ สติปัฏฐานสี่หรือหลักธรรมสี่ประการ อันเป็นที่ตั้งของสติ คือ การมีสติกำหนดพิจารณาสิ่งทั้งหลายให้รู้เห็นตามความเป็นจริงของสิ่งนั้นๆ ว่าหาใช่สัตว์ บุคคล ตัวตน เรา เขา ซึ่งประกอบด้วยข้อธรรมสี่ประการ ดังนี้

๑. กายานุสติ หรือ การตั้งสติกำหนดพิจารณากายให้รู้เห็นตามความเป็นจริงว่าเป็นแต่เพียงกาย หาใช่สัตว์ บุคคล ตัวตน เรา เขา คือมีสติเห็นชัดในกายว่าเป็นแต่เพียงธาตุ อันประชุมปรุงแต่งขึ้นเป็นอากัปกิริยาความเคลื่อนไหวที่เป็นไปอยู่ในขณะนั้นๆ

๒. เวทนานุสติ หรือ การตั้งสติโดยกำหนดพิจารณาเวทนาให้รู้เห็นตามความเป็นจริงว่าเป็นเพียงเวทนา หาใช่สัตว์ บุคคล ตัวตน เรา เขา คือมีสติเห็นชัดว่าเป็นเวทนาที่แม้จะสุขก็ดี ทุกข์ก็ดี อันเป็นไปอยู่ในขณะนั้นๆ

๓. จิตตานุสติ หรือ การตั้งสติโดยกำหนดพิจารณาจิต ให้รู้เห็นตามความเป็นจริงว่าเห็นแต่เพียงจิต หาใช่สัตว์ บุคคล ตัวตน เรา เขา คือมีสติเห็นชัดในจิตใจตน ทั้งที่มีและไม่มีความรัก โลภ โกรธ หลง ทั้งที่เศร้าหมองและผ่องแผ้ว ทั้งที่ฟุ้งซ่านและมีสมาธิ ซึ่งเป็นไปอยู่ในขณะนั้นๆ

๔. ธัมมานุสติ หรือ การตั้งสติโดยกำหนดพิจารณาธรรมะให้รู้ชัดตามความเป็นจริงว่าเป็นแต่เพียงธรรมะ หาใช่สัตว์ บุคคล ตัวตน เรา เขา คือมีสติเห็นชัดในธรรมะทั้งหลายว่าคืออะไร เป็น

อย่างทั้งที่มีและไม่มีอยู่ในตน ทั้งที่เกิดและดับอยู่ในตนว่าเป็นอย่างไร อันเป็นไปอยู่ในขณะนั้นๆ

การมีสติกำหนดพิจารณาสิ่งทั้งหลายดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้รู้เห็นตามความเป็นจริงของสิ่งนั้นๆ ว่าหาใช่สัตว์ บุคคล ตัวตน เรา เขา เช่นนี้ย่อมจะทำให้มนุษย์เราปราศจากความยึดมั่นถือมั่นในอัตตาตัวตน พาพ้นไปจากความหลงยึดติดในกาย ในเวทนา ในจิต ในธรรมะ อันถึงที่สุดแล้ว ย่อมนำสู่วิมุติคือความหลุดพ้นอันเป็นอนัตตาได้ในเบื้องปลาย

สัทธรรมปุณฑริกสูตร กล่าวว่า ธรรมอันพระโพธิสัตว์ยังให้สรรพสัตว์ข้ามพ้นทุกขสาคร สู่ฟากฝั่งแห่งการบรรลุรู้ ย่อมเป็นธรรมอันประเสริฐเลิศกว่าธรรมน้อยใหญ่อื่นใดทั้งสิ้น หากเมื่อขึ้นสู่ฟากฝั่งนั้นแล้วธรรมอันยิ่งนี้ก็พึงสลัดขจัดทิ้งเสีย มิควรแบกหามต่อไป นี้ฉันใด การมีสติปัฏฐานสี่ที่ยังชีวิตเราให้บรรลุรู้ก็ฉันนั้น เป็นธรรมอันต้องกำหนดพิจารณาให้รู้เห็นตามจริงว่าเป็นเพียงธรรม หาใช่สิ่งอันเป็นตัวเป็นตนยืนยงคงมั่นอยู่ได้ ล้วนเป็นอนัตตาความว่างเปล่า หากมนุษย์เราเข้าถึงซึ่งการบรรลุรู้ในธรรมได้โดยนัยนี้ ย่อมได้ชื่อว่าก้าวเข้าสู่ธรรมวิถีแล้วโดยแท้

สาธยายธรรมว่าด้วย **สติปัฏฐานสี่...เหตุแห่งการบรรลุรู้ของชีวิต** ก็เป็นดังที่ได้สาธิตสาธกมา ขอศรัทธาศิษย์น้อยใหญ่จงมุ่งมั่นตั้งใจไปศึกษาค้นคว้าต่อเนื่อง เพื่อประเทืองปัญญาพาให้รู้เห็นตามความเป็นจริง ขอสิ่งอันเป็นธรรมดังได้พรรณนามา จงบังเกิดเป็นมหาสติปัฏฐานเป็นธรรมเป็นทางเพื่อนำให้ทุกท่านทุกคน ได้ด้นดำเนินเดินสู่วิมุติมรรค อันเป็นหลักชัยโดยทั่วกันทุกท่านทุกคนเทอญ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

กายของเราใช่ของเราพึงเข้าใจ
รู้เห็นชัดความเป็นไปตามจริงหนอ
เวทนาสุขทุกข์ใช่ของเราอย่าเกิดก่อ
พึงพิจารณาเห็นเป็นข้อธรรมแท้จริง
จิตของเราใช่ของเราจงเข้าถึง
พิศลึกซึ้งจึงประจักษ์ธรรมอันยิ่ง
ธรรมน้อยใหญ่ใช่ของเราอย่าประวิง
ไปยึดมั่นถือเป็นจริงเกิดอัตตา
จงรู้วางสติตั้งมากำหนด
เพ่งพินิจธรรมบทนบศึกษา
มีสติคอยกำหนดพิจารณา
ใช้ปัญญารู้เห็นตามเป็นจริง
ได้ดังนี้ก็ไม่มีความยึดมั่น
แม้ที่สุดต่อหลักธรรมอันยอดยิ่ง
ทั้งตัวตนเราเขาทุกสรรพสิ่ง
ถึงที่สุดสลัดทิ้งรู้ปล่อยวาง

พระอรหันต์จี้กง

๙ ตุลาคม ๒๕๕๒

สัมมา คือความดีงามควรปฏิบัติ
ปธาน คือเพียรมนัสไม่ขัดข้อง
สี่ ข้อธรรมอันเป็นทางเป็นครรลอง
เหตุ อันผ่องผุดผาดสะอาดงาม
แห่ง หนใดใจเพียรชอบประกอบกิจ
ความ ทั้งนั้นย่อมสัมฤทธิ์กิจประสาน
ดี ด้วยมีความเพียรมั่นเป็นต้นทาง
งาม ด้วยย่างดำเนินไปโดยพากเพียร
ของ อันมีความดีงามเป็นทางทิศ
ชีวิต จึ่งจะสัมฤทธิ์ไม่ผิดเพี้ยน
พึง ตั้งมั่นในมานะวิริยะพากเพียร
พิศ ดังนี้จงหมั่นเพียรเรียนรู้ธรรม
เป็น มนุษย์สุดประเสริฐเลิศด้วยเพียร
หลัก ชีวิตไม่แผกเพี้ยนเป็นฉนำ
คุณ ค่าคนอยู่ที่มีมานะประจำ
ธรรม เลิศล้ำจึงบำเพ็ญเห็นแจ้งจริง

มนุษย์นั้นตั้งมั่นอยู่ในวิริยะจึงนำพาความสำเร็จมาสู่ตน เมื่อขวนขวายหมั่นเพียรโดยชอบในอันที่จะประกอบกิจหนึ่งใด จึงยังให้ประสบความสำเร็จเสร็จสมตรงตามปณิธาน ดังนี้ หากมนุษย์หมายเข้าสู่วิถีแห่งความดีงามอันได้นามว่าเป็นกุศลมรรค มนุษย์

ก็จักต้องมีความเพียรชอบเพื่อประกอบกุศลกิจนั้นๆ ให้สัมฤทธิ์ประสิทธิผลด้วยความตั้งมั่นดำรงตนอยู่ในธรรมอันเป็นหลักแห่งความพากเพียรที่ได้ชื่อว่าสัมมาปธานสี่

ธรรมบทกล่าวไว้ สัมมาปธานสี่ คือหลักธรรมสี่ประการอันจะยังให้มนุษย์มีความเพียรโดยชอบ ประกอบด้วย

๑. สังวรปธาน คือ ความเพียรระวัง ยับยั้ง ปิดกั้น มิให้บาปอกุศลที่ยังไม่เกิดมิให้บังเกิดมีขึ้นมา

๒. ปหานปธาน คือ ความเพียรละขจัด กำจัด บาปอกุศลที่เกิดขึ้นแล้วให้หมดสิ้นไป

๓. ภาวนาปธาน คือ ความเพียรเจริญ ก่อให้เกิดกุศลธรรมที่ยังไม่เกิดให้บังเกิดมีขึ้น

๔. อนุรักขนาปธาน คือ ความเพียรรักษา ดูแล ให้กุศลธรรมอันบังเกิดขึ้นแล้วให้ตั้งมั่นดำรงอยู่โดยเจริญงอกงามเติบโตจนถึงพร้อมด้วยความไพบูลย์

ความเพียรชอบทั้งสี่ประการข้างต้น เป็นทางแห่งการระวังยับยั้ง ปิดกั้น มิให้บาปอกุศลที่ยังไม่เกิดมิให้บังเกิดมีขึ้น ทั้งเป็นทางกำจัด ขจัด เลิก ละ บาปอกุศลที่บังเกิดมีขึ้นมาแล้ว ให้สูญสลายหายสิ้นไป ทั้งเป็นทางให้ขวนขวายก่อเกิดกำเนิดซึ่งกุศลธรรมอันยังไม่บังเกิดได้ถือกำเนิดเกิดมีขึ้นมา แลเป็นทางในการรักษาดูแลเพื่อยังให้กุศลธรรมอันเกิดมีขึ้นมาแล้ว ได้ดำรงคงมั่นสถาพรสืบต่อไป ดังนี้ จึงว่าสัมมาปธานสี่เป็นเหตุแห่งความดีงามของชีวิต เป็นทางอันจะยังชีวิตให้ไปสู่กุศลมรรคได้โดยสวัสดีมีชัย

สาธยายธรรมว่าด้วย **สัมมาปธานสี่...เหตุแห่งความดีงามของชีวิต** พอเป็นภาษิตโดยย่นย่อก็มีดังที่ได้พรรณนามา ขอบรรดาศรัทธาศิษย์จงนำไปพินิจพิจารณาเพื่อน้อมนำปัญญาเห็น

แจ้งชัดแล้วนำสู่การปฏิบัติ โดยตั้งมนัสอยู่ในความเพียรชอบ ประกอบกุศลธรรม เพื่อนำชีวิตดำเนินเดินไปสู่ธรรมวิถีอันดีงามเป็นที่สุด เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

พึงเพียรชอบรู้ระวังรู้ยับยั้ง
เพื่อปิดกั้นมิให้เกิดกำเนิดอกุศล
พึงเพียรชอบเพื่อลดละใจกมล
ให้บาปอกุศลหลุดพ้นไปจากใจ
พึงเพียรชอบเพื่อก่อเกิดกุศลธรรม
ให้เจริญตั้งคงมั่นไม่หวั่นไหว
พึงเพียรชอบหมั่นดูแลรักษาใจ
โดยหมายให้กุศลธรรมล้ำไพบูลย์
ความเพียรชอบประกอบขึ้นเป็นหลักธรรม
จงน้อมนำสู่ชีวิตอย่าเปล่าสูญ
ใช้เป็นธรรมนำชีวิตคิดค้ำคูณ
เพื่อเพิ่มพูนความดีงามสร้างชีวิต
นี้เป็นธรรมนี้เป็นทางควรย่างเดิน
เพื่อดำเนินกุศลมรรคจักสัมฤทธิ์
นี้เป็นพรนี้เป็นชัยเป็นภาษิต
หมายให้ศิษย์คิดศึกษาพาแจ้งจริง

เทวอาจารย์ไต้ฮงกงโจวซือ

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

สัมปทา	คือความพร้อมถึงบริบูรณ์
สี่	ประการธรรมส่งสูงสร้างกุศล
เหตุ	ดังนี้ใช้กำกับคู่ใจตน
แห่ง	นุสนธ์การสร้างบุญมุ่งทำทาน
ความ	ถึงพร้อมสี่ประการเป็นฐานราก
สำเร็จ	บุญได้ไม่ยากหากประสาน
ใน	ความพร้อมสัมปทาสี่ประการ
บุญ	ทั้งปวงที่หมายสร้างยอดยิ่งจริง
ของ	ที่ให้ต้องได้มาโดยสุจริต
ชีวิต	เราต้องเพ่งพิศทั้งชายหญิง
พึง	ผุดผาดสะอาดงามสว่างสงบจริง
พิศ	ดังนี้บุญจึงยิ่งสิ่งที่ทำ
เป็น	ทานบดีผู้มีใจใฝ่ทำบุญ
หลัก	ต้องมีกุศลจุ่งผลเลิศล้ำ
คุณ	ค่าเกิดประเสริฐยิ่งบุญที่ทำ
ธรรม	ดังนี้ใช้น้อมนำยามทำบุญ

มนุษย์นั้นเมื่อตั้งศรัทธาจิตคิดสร้างบุญ สร้างกุศล โดยมุ่งบริจาคทรัพย์เป็นทานมัยก็ดี เป็นธรรมทานก็ดี แม้วัตถุทานหนึ่งใดก็ดี บุญอันปรารถนาจะกระทำให้บังเกิดผลที่ยอดเยี่ยม เปี่ยมผลอุดมนั้นต้องมีองค์ประกอบโดยชอบ จึงจะสัมฤทธิ์สำเร็จเป็นบุญที่

ประเสริฐเลิศล้ำได้ หาใช่สักแต่ว่าทำทำไป หรือใครมาเรียกให้ทำก็ทำไปโดยไม่คิดพิจารณา บุญจะสำเร็จได้ก็ด้วยใจอันมีศรัทธาเป็นที่ตั้ง มิใช่ด้วยการบังคับข่มขู่เคี่ยวเข็ญ ดังนี้มนุษย์จะสำเร็จในบุญของชีวิตได้อย่างไร

มีพระพุทธพจน์กล่าวไว้ **สัมปทาสี่** คือความถึงพร้อม ความพรั่งพร้อมบริบูรณ์ด้วยองค์ประกอบสี่ประการ ที่จะยังให้บุญทานที่บริจาคสร้างไปนั้น เป็นบุญที่ยอดเยี่ยม เปี่ยมผลมาก อาจเห็นผลทันตา ซึ่งประกอบขึ้นด้วยข้อธรรมสี่ประการ ดังนี้

๑. วัตถุสัมปทา หรือ ความถึงพร้อมด้วยวัตถุ คือมีบุคคลผู้เป็นที่ตั้งรองรับการให้ โดยเหมาะสมถูกควร คือมีผู้รับอันเหมาะสม

๒. ปัจจัยสัมปทา หรือ ความถึงพร้อมด้วยปัจจัย คือสิ่งที่จะให้เป็นบุญทานนั้นต้องบริสุทธิ์ เป็นของที่ได้มาโดยชอบ

๓. เจตนาสัมปทา หรือ ความถึงพร้อมด้วยเจตนา คือมีเจตนาอันดีโดยสมบูรณ์ครบทั้ง ๓ กาล คือทั้งก่อนให้ ขณะที่ให้ และหลังจากให้แล้ว ด้วยความยินดีปรีดา มีจิตโสมนัส ประกอบด้วยปัญญาในการให้

๔. คุณาติเรกสัมปทา หรือความถึงพร้อมด้วยคุณอันวิเศษ คือทั้งปฏิคาหก และผู้ให้มีคุณสมบัติพิเศษ มีความบริสุทธิ์ผุดผ่องเป็นผู้ให้ที่ถูกต้องดีงาม

ความถึงพร้อมในการบริจาคทานสร้างบุญดังกล่าวมาทั้งสี่ประการข้างต้น จะอำนวยอวยผลให้บุญทานที่บริจาคสร้างนั้น ได้รับผลอันยอดเยี่ยม มิใช่เป็นเพียงบุญที่ทำผ่านผ่านไป หาใช่ทานสักแต่ให้ให้ไป หากจะเป็นบุญทานที่ยิ่งใหญ่ให้ผลมาก และอาจเห็นผลทันตา คือพาให้ผู้รับสุขใจ ผู้ให้สุขเย็น เป็นประโยชน์แก่ทั้งสองส่วน โดยเลิศล้วนควรแก่กุศลธรรม

สาธยายธรรมว่าด้วย**สัมปทาสี่...เหตุแห่งความสำเร็จในบุญของชีวิต** ก็เป็นดังที่ได้สาธิตแสดงแจกแจงมา ขอศรัทธาศิษย์จงนำไปคิดพิจารณา แล้วนำพาไปปฏิบัติเพื่อให้บังเกิดผลชัดเจนเห็นอยู่ในตน เพื่อให้บุญทานการกุศลที่หมายสร้างสมนั้น บังเกิดผลอันยอดเยี่ยมเปี่ยมบุญตามจิตปรารถนา นี้แลที่ว่าเป็นการทำบุญสร้างกุศลโดยถูกควร ธรรมบรรยายโดยสังเขปพอเป็นสังเกตแห่งธรรมก็มีดังที่ได้พรรณนามา เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ความถึงพร้อมของผู้รับในส่วนบุญ
จะเป็นส่วนกุศลบุญบังเกิดผล
ความถึงพร้อมของปัจจัยให้ทานคน
ต้องเป็นสิ่งมีมงคลได้มาถูกควร
ความถึงพร้อมของเจตนาเห็นว่าเหมาะ
จะปลูกเพาะผลบุญนั้นให้เลิศล้วน
ความถึงพร้อมของผู้ให้ไม่เรรวน
กุศลส่วนที่สร้างสมเลิศผลบุญ
จงพรั่งพร้อมองค์ประกอบทั้งสี่เถิด
ผลประเสริฐย่อมบังเกิดตามหมายมุ่ง
ชัดดังนี้มีปัญญาพาสร้างบุญ
โดยมั่นมุ่งผลบังเกิดโดยเทิดธรรม
สัมปทาสี่ประการวานมีไว้
โดยรู้ใช้สร้างบุญเป็นฉนำ
ย่อมได้รับผลบุญทานอันเลิศล้ำ
บังเกิดเป็นกุศลธรรมอันงามอุดม

พระอรหันต์จี้กง

๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

อิทธิ	ฤทธิ์แห่งธรรมนำปัญญา
บาท	ย่างก้าวมัชฌิมาปฏิปทาวิถี
สี่	ประการอันเป็นเครื่องเสริมส่งชีวี
เหตุ	ดังนี้ย่อมจะมีความสำเร็จธรรม
แห่ง	หนใดมีอิทธิบาทสี่ประการ
ความ	สมมาดในเส้นทางธรรมเลิศล้ำ
สำเร็จ	ผลสมบูรณ์ยิ่งเป็นคุณอนันต์
ใน	วิถีทางแห่งธรรมนำก้าวไกล
ธรรม	ปฏิบัติก็จักเสร็จสำเร็จหวัง
ของ	หมายมั่นยังสัมฤทธิ์กิจยิ่งใหญ่
ชีวิต	หนึ่งจึงมีค่ากว่าอื่นใด
พึง	ตระหนักชัดแจ้งใจในหลักธรรม
พิศ	ดังนี้ขอจงมีอิทธิบาทสี่
เป็น	เครื่องนำสู่วิถีที่เลิศล้ำ
หลัก	แห่งชัยความสำเร็จในทางธรรม
คุณธรรม	พึงน้อมนำมาสู่ใจ

มนุษย์มุ่งหมายสู่ความสำเร็จในธรรม ตั้งปรารถนาไปถึงซึ่งการบรรลุรู้ในสัทธรรมอันประเสริฐ ผู้คนเป็นอันมาก จึงบากบั่นมั่นมุ่งเพื่อพยุงนำพาตนให้ไปสู่หลักหมายในธรรมนั้น แลผู้คนส่วนใหญ่ น้อยนักที่จักมีความสำเร็จในธรรมได้ตามประสงค์ เนื่อง

เพราะขาดปัญญานำพาตนไปสู่ผลสัมฤทธิ์ ดังนี้ จึงมีเพียงอริยบุคคลอันน้อยนิดที่สามารถพิชิตชัยในทางธรรม เช่นนี้ หลักธรรมใดเล่าที่อาจนำเราไปถึงความสำเร็จในธรรมได้สมตามผลที่มุ่งหวัง

ธรรมบทกล่าวไว้ **อิทธิบาทสี่** คือ หลักธรรมอันเป็นเครื่องนำสู่ความสำเร็จในผลที่มุ่งหมายไว้ ประกอบด้วยข้อธรรมสี่ประการดังนี้

๑. ฉันทะ หรือ ความพอใจ คือ มีความใฝ่ใจรักที่จะทำกิจนั้นๆ และปรารถนาที่จะทำให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป

๒. วิริยะ หรือ ความเพียร คือ มีความขยันหมั่นประกอบกิจนั้นๆ โดยมีความพยายาม มุมานะ เข้มแข็ง อดทน ถือเป็นธุระโดยไม่ท้อถอย

๓. จิตตะ หรือ ความคิด คือ มีจิตรับรู้ในสิ่งที่ทำนั้น และทำสิ่งนั้นๆ โดยมีความคิด มีจิตฝักใฝ่ ไม่ปล่อยใจให้ฟุ้งซ่านเลื่อนลอยไป

๔. วิมังสา หรือ ความไตร่ตรอง คือ หมั่นมีปัญญาพิจารณาในสิ่งที่ทำนั้นๆ โดยใคร่ครวญตรวจตราหาเหตุผล ตรวจสอบข้อยิ่งหย่อนในสิ่งที่ทำ รู้ค้นคว้าวางแผนวัดผล สอบค้นหาวิธีมาแก้ไขปรับปรุง

หลักธรรมทั้งสี่ประการข้างต้น อันได้ชื่อว่า**อิทธิบาทสี่** ย่อมจะเป็นเครื่องมืออันจะนำสู่ความสำเร็จตามผลที่มุ่งหมายไว้ได้โดยสวัสดีมีชัย อันผู้ใดหากได้เจริญอิทธิบาทธรรมทั้งสี่ประการนี้แล้ว ย่อมไม่แคล้วจะได้รับความสำเร็จสมตามมโนปรารถนา ทั้งจะยังมรรคาที่ก้าวเดิน ให้ดำเนินด้นไปยาวไกลโดยไร้อุปสรรคขัดข้อง แลจะย่างไปตามครรลองธรรมนำสู่วิมุติผลได้ในเบื้องปลาย

สาธยายธรรมว่าด้วย**อิทธิบาทสี่...เหตุแห่งความสำเร็จ**

ในธรรมของชีวิต ก็เป็นดังภาษิตที่ได้บรรยายมา ขอศรัทธาศิษย์พึงพินิจพิจารณานำไปศึกษาค้นคว้าจวบมีปัญญาพาสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ถึงซึ่งความสำเร็จในธรรม สมตามมนัสปรารถนาโดยทุกประการ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

มีฉันทะความพอใจใฝ่ใจทำ
ก็ย่อมนำความสำเร็จมาเสร็จสม
มีวิริยะความพากเพียรโดยอดทน
ธรรมทั้งนั้นบรรลุผลโดยสมปอง
มีจิตตะความคิดรู้สิ่งที่ทำ
ก็ย่อมนำสำเร็จผลถ้วนทั้งผอง
มีวิมังสารู้ครวญใคร่รู้ไตร่ตรอง
กิจทั้งผองก็สำเร็จเสร็จด้วยดี
อิทธิบาทขาดไม่ได้แม้เพียงหนึ่ง
ต้องคำนึงจึงสมควรถ้วนครบสี่
เป็นเครื่องมือนำสู่ทางสู่วิธี
เป็นวิถีความสำเร็จเสร็จในธรรม
ขอมนุษย์ทุกผู้นามจงพึงรู้
ธรรมนำสู่ความสำเร็จเสร็จเลิศล้ำ
ประจักษ์ชัดสี่ประการอิทธิบาทธรรม
จงน้อมนำไปกำกับอยู่กับใจ

เทวอาจารย์ฮ้อเอี้ยฮุ้งเซี้ยโจ้ว

๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง อธิษฐานธรรมสี่...
เหตุแห่งความมั่นคงในธรรมของชีวิต

อธิษฐาน โดยตั้งใจให้มั่นคง
ธรรม ดำรงตรงทางทิศพิศวิถี
สี่ ประการเป็นข้อธรรมนำวิธี
เหตุ ดังนี้จึงมั่นคงดำรงธรรม
แห่ง หนใดมีอธิษฐานธรรมกำกับ
ความ จำรัสเรืองอุไรใสเลิศล้ำ
มั่นคง อยู่ดำรงมั่นตั้งในธรรม
ใน วิถีทางที่ย่ำดำเนินไป
ธรรม สำเร็จเสร็จบรรลุรู้เห็นชัด
ของ ที่ซึ่งปฏิบัติชัดสดใส
ชีวิต จึงมีธรรมมั่นดำเนินไป
พึง แจ้งใจในอธิษฐานธรรมสี่ประการ
พิศ ดำเนินเดินตามทางอริยปราชญ์
เป็น ผู้มีความฉลาดความอาจหาญ
หลัก ธรรมะที่ตั้งมั่นใช้เป็นทาง
คุณธรรม สร้างเป็นรากฐานของความดี

มนุษย์เมื่อนำพาตนสู่วิถีแห่งธรรม ดำเนินย่างสู่กุศลมรรค ย่อมหมายมุ่งผลสำเร็จอันเป็นเลิศ ทั้งปรารถนาจะดำรงคงผลแห่งความสำเร็จนั้น ให้มั่นคงยงยืนไปตราบนาน หากผู้ปฏิบัติธรรมเป็น

อันมาก มักมิอาจรักษาธรรมอันตนได้ประพฤติไว้ดีแล้วนั้นให้มั่นคงอยู่ได้โดยตลอด สุดท้ายก็มิอาจไปรอดถึงฟากฝั่งแห่งความบรรลุรู้ เช่นนี้ ธรรมใดเล่าที่จะยังผลสำเร็จนั้นให้คงมั่นตั้งอยู่ได้โดยสวัสดี

มีพุทธวัจนะในธรรมบทกล่าวไว้ **อธิษฐานธรรมสี่** คือ ธรรมอันเป็นที่มั่น เป็นหลักธรรมที่เป็นฐานอันมั่นคงของบุคคล เป็นที่ประดิษฐานตนเพื่อให้สามารถยึดเอาผลสำเร็จอันสูงส่งตรงตามที่มุ่งหมายไว้ได้ โดยไม่เกิดความสำคัญผิดในตน ไม่เกิดความมัวหมองหมักหมมทับถมตน นี้จึงเป็นธรรมอันควรตั้งไว้ในใจ ประกอบด้วยข้อธรรมสี่ประการ ดังนี้

๑. ปัญญา หรือ ความรู้ชัด คือการหยั่งรู้ในเหตุผล พิจารณาให้เข้าใจถึงสภาวะของสิ่งทั้งหลาย จนเข้าถึงความจริง

๒. สัจจะ หรือ ความจริง คือ การดำรงคงมั่นความรู้ชัดในความจริงด้วยปัญญา เริ่มแต่สัจจะวาจาไปจนถึงปรมัตถ์สัจจะ

๓. จาคะ หรือ ความสละ คือ การสละสิ่งอันเคยชินหรือข้อที่เคยยึดถือไว้ และสิ่งทั้งหลายอันผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากความจริงเสียได้ เริ่มแต่สละอามิสไปจนถึงสละกิเลส

๔. อุปสมะ หรือ ความสงบ คือ การระงับโทษข้อขัดข้องมัวหมองวุ่นวายอันเกิดจากกิเลสทั้งหลายแล้วทำใจให้สงบได้

หลักอธิษฐานธรรมทั้งสี่ประการข้างต้น จะสัมฤทธิ์สำเร็จผลได้ ต้องหมั่นประพฤติปฏิบัติโดย ๑.มิพึงประมาทในปัญญา คือ ไม่ละเลยการใช้ปัญญา ๒.พึงอนุรักษ์รักษาสัจจะ ๓.พึงเพิ่มพูนจาคะ ๔.พึงศึกษาสันติ หากผู้ใดกระทำได้ดังนี้ ย่อมได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความมั่นคงในธรรมโดยแท้

สาธยายธรรมว่าด้วย**อธิษฐานธรรมสี่...เหตุแห่งความมั่นคงในธรรมของชีวิต** ก็เป็นดังที่ได้ลิขิตพรรณนามา ขอบรรดาศรัทธาศิษย์น้อยใหญ่ จงตั้งใจพากันนำไปศึกษาปฏิบัติให้เห็นชัดแจ้งจริงในตนเอง ด้วยการบำเพ็ญเป็นประจำ ก็ย่อมจะถึงซึ่งความมั่นคงในธรรมเป็นที่สุด เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ปัญญาคือรู้ชัดเห็นเหตุผล
พิจารณาจนเข้าใจและเข้าถึง
สัจจะคือความจริงแท้พึงคำนึง
ให้ลึกซึ้งจนถึงปรมัตถ์สัจจา
จาคะคือความสละละทุกสิ่ง
ที่ผิดพลาดจากความจริงพึงศึกษา
อุปสมะคือความสงบแห่งชีวา
ดำเนินสู่ธรรมมรรคาโดยถูกตรง
อธิษฐานธรรมสี่ประการหากหมั่นมี
ความมั่นคงในธรรมวิถีย่อมเลิศล้วน
ขอผู้ที่ปฏิบัติธรรมนำใคร่ครวญ
โดยไต่สวนรู้ไตร่ตรองย่อมเห็นจริง
ธรรมภาษิตลิขิตไว้ใช้เตือนสติ
พึงดำริคิดประจักษ์ชัดชายหญิง
ได้ดังนี้ย่อมได้ชื่อดีงามจริง
เป็นยอดยิ่งแห่งธรรมนำมรรคา

พระอรหันต์จี้กง

๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

สมาธิ	ตั้งมั่นอยู่รู้ด้วยใจ
ภาวนา	เจริญสติไซร้ใช้กรรมฐาน
สี่	วิธีเป็นแบบแผนเป็นแนวทาง
เหตุ	เห็นชัดผลกระจ่างตามความจริง
แห่ง	หนใดใจสับส่ายทั้งแส่ซ่าน
ความ	สว่างไม่ปรากฏจิตไม่นิ่ง
ความ	สงบไม่พบพานไม่กระจ่างจริง
สุข	จึงไร้ใจไม่นิ่งต้องติงเตือน
สงบ	ด้วยปัญญามากำราบ
ของ	เช่นนี้ทำจึงทราบไม่ไหวเคลื่อน
ชีวิต	รู้เจริญภาวนาอย่าแชเชือน
พึง	ตักเตือนตนให้มีสมาธิภาวนา
พิศ	เห็นชัดประจักษ์ใจในญาณทัศนะ
เป็น	สภาวะอันสว่างสะอาดสงบหนา
หลัก	ปฏิบัติฝึกสมาธิวิปัสสนา
คุณธรรม	พึงศึกษาพารู้เอง

มนุษย์มั่นหมายจะศึกษาเรียนรู้หลักธรรม เพื่อน้อมนำมาบำเพ็ญปฏิบัติ ให้เห็นชัดแจ้ง ทั้งนี้ โดยมีศรัทธาอันเข้มแข็งเป็นรากฐาน มีปัญญาเป็นเมล็ดพันธุ์อันจะเติบใหญ่แผ่กิ่งก้านสาขาไปให้ความร่มเย็นแก่ชีวิต ดังเมื่อนำธรรมภาษิตมาฝึกปฏิบัติด้วยการ

เจริญภาวนา ก็ประสงค์ให้บังเกิดสมาธิ เพื่อเข้าถึงสติมีปัญญา เพื่อนำพาใจให้สงบ ดังนี้ วิธีที่จะฝึกจิตให้มีสมาธิได้นั้น มีข้อธรรมใดเล่าที่พึงศึกษา

พระธรรมบทกล่าวไว้ **สมาธิภาวนาสี่** คือการเจริญสมาธิมีวิธีการฝึกสมาธิเป็นสี่แบบ ดังนี้

๑. สมาธิภาวนา ที่เป็นไปเพื่อทิฏฐธรรมสุขวิหาร คือ เพื่อเป็นที่อยู่แห่งความสุขในปัจจุบันขณะ หรือหาความสุขในยามว่างเป็นต้น

๒. สมาธิภาวนา ที่เป็นไปเพื่อให้ได้ญาณทัศนะ คือ การเจริญสมาธิภาวนา จนมีความหยั่งรู้ในญาณ

๓. สมาธิภาวนา ที่เป็นไปเพื่อสติสัมปชัญญะ คือ การเจริญภาวนาเพื่อยังสติให้บังเกิดมีความรู้ตัวทั่วพร้อม

๔. สมาธิภาวนา ที่เป็นไปเพื่อความสิ้นอาสวะ คือ การเจริญภาวนาเพื่อดับสิ้นจากความหม่นหมอง กังวลจากกิเลสทั้งหลาย

วิธีฝึกสมาธิทั้งสี่ประการข้างต้น เป็นการเจริญสมาธิที่ให้ผลตามสภาวะ ดังนี้ ผู้ที่ประสงค์จะฝึกหัดปฏิบัติธรรม ต้องน้อมนำบำเพ็ญโดยมุ่งมั่น มีมานะ ขยันไม่ท้อถอย รู้กาลอันควร รู้สภาวะตามจริงได้ ดังนี้จิตจะดิ่งสู่ความนิ่งสงบ บังเกิดเป็นความสุขเย็นเห็นอยู่ในใจ

สาธยายธรรมว่าด้วย **สมาธิภาวนาสี่ เหตุแห่งความสุขสงบของชีวิต** ก็เป็นดังที่ได้ลิขิตขยายความมาโดยย่นย่อ ขอศรัทธาศิษย์น้อยใหญ่ จงนำไปศึกษาปฏิบัติ เพื่อจักนำพาชีวิตให้มีความสุขสงบเย็นเป็นเบื้องปลาย เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

เจริญภาวนาสมาธิในยามว่าง
ย่อมเป็นความสุขสงบได้ผ่อนพัก
เจริญภาวนาสมาธิโดยตั้งมนัส
ย่อมประจักษ์ญาณทัศนะหยั่งรู้ฌาน
เจริญภาวนาสมาธิโดยมีสติ
ย่อมบังเกิดสัมปชัญญะมีสติใสกระจ่าง
เจริญภาวนาสมาธิเป็นกรรมฐาน
ขจัดสิ้นอาสวะกามทั้งเกียรติกิน
สมาธิภาวนาสี่ประการข้างต้น
หากประสงค์ผลสำเร็จอันยอดยิ่ง
ต้องหมั่นฝึกหมั่นภาวนาอย่าละทิ้ง
ใจจะนิ่งสงบเย็นเห็นในใจ
จงพากันมาเจริญภาวนาสมาธิ
โดยดำริพินิจธรรมทั้งน้อยใหญ่
เพื่อบังเกิดความสุขสงบที่ในใจ
เพื่อพาพ้นการเวียนว่ายตายเกิดเอย

เจริญพร ฮ่า ฮ่า

ศิษย์ข้าเหนื่อยกันมาหลายเพลา ทำให้อ่อนล้าไม่มีสมาธิ ราตรีนี้มีโอกาสมาร่วมกันเจริญสมาธิภาวนา จากนั้นให้กลับบ้านพักผ่อนหย่อนใจ งานใหญ่ยังมีอีกมาก เห็นต้องเอาเป็นธุระไม่ท้อถอย เอาสักสิบนาที

พระอาจารย์เมฆขาว

๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒

อริยสัจ คือความจริงอันประเสริฐ
สี่ ประการอันล้ำเลิศพึงควรเห็น
เหตุ ดังนี้พระพุทธองค์ทรงชัดเจน
แห่ง ความเป็นพระสัพพัญญูตรัสรู้ธรรม
ความ ทุกข์เหตุแห่งทุกข์การดับทุกข์
รู้ ชัดถึงทางดับทุกข์ทุกถ้วนฉนำ
แจ้ง ทุกความเป็นไปในโลกธรรม
เห็น เข้าถึงเข้าใจธรรมนำปัญญา
จริง ดีงามสามประการสิ่งล้ำค่า
ใน ชีวาของมนุษย์นำศึกษา
ชีวิต หนึ่งอันมีกรรมนำเกิดมา
พึง พิจารณาพารู้แจ้งแลเห็นจริง
พิศ ตระหนักหลักธรรมอริยสัจสี่
เป็น วิถีการตรัสรู้อันยอดยิ่ง
หลัก ที่นำสู่หลุดพ้นอันแจ้งจริง
คุณธรรม อันล้ำค่ายิ่งกว่าสิ่งใด

มนุษย์เกิดมาโดยกรรมลิขิต ดำเนินชีวิตไปตามวิบากที่ถูกกำหนดมา แล้วนำพาก่อเวรสร้างกรรมต่อเนื่องไปไม่หยุดหย่อน ดำเนินสู่ครรลองของการเกิด แก่ เจ็บ ตาย เวียนว่ายเป็นวัฏฏะไม่สิ้นสุด มนุษย์จึงต้องเวียนว่ายอยู่ในทะเลทุกข์ มิอาจพาตนพ้นหลุด

ไปจากสังสาร แลเมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงอุบัติขึ้นมาสู่โลก ธรรมอันอุโฆษไพศาลจึงอุบัติตามมา ด้วยทรงพิจารณาแล้วตรัสรู้ เห็นแจ้งด้วยพระองค์เอง โดยว่าปัญญารู้แจ้งเห็นจริงในธรรม อันเรียกว่าอริยสัจสี่

ในพระคัมภีร์กล่าวไว้ **อริยสัจสี่** คือ ความจริงอันประเสริฐสี่ประการ เป็นความจริงที่ยังให้มีความรู้แจ้งเห็นชัดในชีวิต ตราบสู่ความสัมฤทธิ์ในธรรม อันนำสู่ความหลุดพ้นในเบื้องปลาย ซึ่งความจริงอันล้ำเลิศทั้งสี่ประการที่รวมเรียกว่าอริยสัจสี่นั้น ประกอบด้วย

๑. ทุกข์คือ สภาพอันยากที่จะรับไว้ได้ เป็นภาวะอันบีบคั้นข่วงเข็ญ

๒. สมุทัย คือ เหตุแห่งความมีทุกข์ อันเนื่องอยู่ในตัณหาและอาสวะกิเลสทั้งหลาย

๓. นิโรธ คือ ความดับทุกข์ เป็นภาวะแห่งการดับสิ้นซึ่งตัณหา กำจัดอวิชชาให้หมดไป

๔. มรรคหรือปฏิปทา คือ ข้อปฏิบัติให้ถึงซึ่งความดับทุกข์ อันได้แก่ มัชฌิมาทางสายกลางที่เรียกว่ามรรค อันมีองค์ประกอบแปดประการคือ เห็นชอบ ดำริชอบ เจรจาชอบ กระทำชอบ หาเลี้ยงชีพชอบ พยายามชอบ ระลึกชอบ และตั้งจิตมั่นชอบ ทั้งแปดข้อนี้สรุปลงในไตรสิกขาคือศีล สมาธิ ปัญญา

การตรัสรู้เห็นแจ้งในอริยสัจสี่ขององค์สมเด็จพระสัมมา-สัมพุทธเจ้า จึงยังให้ทรงได้ชื่อว่าเป็นพระสัพพัญญู คือผู้รู้ทุกถ้วนสรรพสิ่ง ดังการตรัสรู้เห็นจริงด้วยพระองค์เองนั้น ก็ยังให้ได้ชื่อว่าทรงเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน เนื่องเพราะเห็นความทุกข์ของชีวิต จึงพินิจเห็นเหตุแห่งความมีทุกข์นั้น แล้วยังปรารถนาจะดับทุกข์

จวบบรรลุรู้เห็นทางอันนำสู่ความดับทุกข์ได้ในที่สุด หากมนุษย์ผู้ใดดำเนินเดินตามรอยย่างพระบาท ยุรยาตรสู่ธรรมวิถี เพื่อเข้าใจเข้าถึงซึ่งอริยสัจสี่ ผู้นั้นก็ย่อมได้ชื่อว่าเป็นผู้รู้แจ้งเห็นจริงในชีวิตอันเป็นความสัมฤทธิ์สำเร็จสูงสุดในชีวิตคน

สาธยายธรรมอันว่าด้วยเรื่อง**อริยสัจสี่...เหตุแห่งความรู้แจ้งเห็นจริงในชีวิต** ก็มีนัยตามที่ได้ลิขิตโดยสังเขปย่นย่อ เป็นดังที่ได้สาธยายมาพอเป็นพื้นฐานแห่งความเข้าใจ อันจะเป็นทวาร-บาลเปิดไปสู่การศึกษาในเรื่องปฏิจจสมุปบาทที่เป็นวงวัฏฏะของชีวิตมนุษย์เรา ขอบรรดาศรัทธาศิษย์จงเฝ้าศึกษาเรียนรู้ เพื่อนำสู่ความรู้แจ้งเห็นจริงในเบื้องปลาย ธรรมบรรยายว่าด้วยอริยสัจสี่ก็มีนัยอันได้แสดงมา เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ทุกข์คือสภาพอันทนได้ยาก
เป็นภาวะอันลำบากบีบคั้นข่วงเข็ญ
สมุทัยคือเหตุเกิดทุกข์จงชัดเจน
สืบเนื่องเห็นตัณหากิเลสทั้งปวง
นิโรธคือความดับสิ้นซึ่งความทุกข์
เพื่อนำสู่บรมสุขสว่างโชติช่วง
มรรคปฏิปทาทางสายกลางอันเลิศล้วน
นำปฏิบัติจักดับล่วงทุกข์ที่มี
อริยสัจสี่เป็นดังนี้พึงชี้ชัด
ทุกมนุษย์ไม่ข้องขัดไม่อาจหนี
ความเป็นจริงทั้งสี่ประการดังนี้
ขอพึงมีปัญญาเห็นเป็นหลักธรรม

ผู้ใดชัดอริยสัจสี่ว่ารู้แจ้ง
คือเห็นจริงความเปลี่ยนแปลงแจ้งฉนำ
ย่อมรู้ตื่นรู้เบิกบานอยู่โดยธรรม
เป็นสุขล้ำนำชีวิตสัมฤทธิ์ชัย

พระอรหันต์จี้กง

๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

ธรรม ปฏิบัติต้องครัดเคร่งเป็นแนวทาง
สบาย ไปก็ทำอย่างไม่ขวนขวาย
สบาย เกินก็จะพาให้กลับกลาย
เพื่อ จุดหมายต้องปฏิบัติธรรมอย่างตั้งใจ
ความ เคร่งครัดหาใช่ความเคร่งเครียด
ผ่อน ใจลงลดความเครียดก็สดใส
คลาย ความเกร็งปล่อยวางบ้างตรงกลางใจ
ของ สิ่งใดทำได้ดังนี้ก็สบายเบา
ชีวิต คนอย่าเคร่งเครียดมันมากไป
พึง ตระหนักชัดแจ้งใจไม่อับเฉา
พิศ เห็นชัดปฏิบัติธรรมนำใจเรา
แจ้งใจ ตนคงสบายเบายามเราปฏิบัติธรรม

มนุษย์จะฝึกหัดปฏิบัติธรรม ต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจกอปรด้วยวิริยะความเพียร หมายเรียนรู้วิธีการประพฤติบำเพ็ญเพื่อให้เห็นจริงรู้ชัด ทั้งนี้ ต้องมีความเคร่งครัดในการฝึกหัดปฏิบัติธรรม มิอาจกระทำไปแบบมักง่าย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ความเคร่งครัดก็หาใช่ความเคร่งเครียดไม่ พึงต้องมีความสังวรระวังตนแต่ไม่ใช่การกดข่มใจตน ต้องรู้จักวางอารมณ์โดยถูกควรแต่มิใช่ปล่อยใจให้หลงระเริง ดังนี้ เมื่อจะปฏิบัติธรรมก็ควรมีใจที่สบายสบาย คลายความเคร่งเครียด อย่ายึดมั่นถือติดชนิดที่มีอารมณ์ค้างอยู่ในธรรม พึง

ตั้งสติโดยปล่อยวางโดยผ่อนคลาย นี้เป็นธรรมะแบบสบายสบาย ที่ปฏิบัติได้แบบง่ายง่าย ไม่วุ่นวายยุ่งยากสับสน ขอเพียงรู้กำกับจิตใจตนอย่างเหมาะสม ดังนี้ ก็ไม่ต้องมีกังวลยามที่ตนปฏิบัติธรรม เพียงปล่อยใจให้สบายสบาย รู้ผ่อนคลายอารมณ์ลง ดิ่งตรงสู่ความสงบสันติ เพียงเท่านี้ก็ย่อมมีความบันเทิงใจเป็นเบื้องปลายแห่งการปฏิบัติธรรม วันนี้มีเวลาสบายสบายจึงมาสาธยายธรรมแบบสบายสบาย ให้อ่านแบบสบายสบาย ให้ฟังแบบสบายสบาย เพื่อจะได้มีใจสบายสบาย จึงยุติการพรรณนาธรรมะด้วยความสบายสบายแต่เพียงเท่านี้

พระอรหันต์จี้กง

๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒

ปฏิจจสมุปบาท คือภวจักร
เหตุ ปัจจัยอันเวียนวัฏฏ์โดยเนื่องหนุน
แห่ง ภพเกิดชาติชรามรณาคุณ
ความ เกิดพร้อมที่นำหนุนเนื่องกันไป
เป็น วงจรของภพไม่จบสิ้น
ไป เรียนรู้จะแจ้งจริงคลายสงสัย
ของ วงวัฏฏะสงสารความเป็นไป
ชีวิต คนต้องเวียนว่ายในวงจร
พึง ตั้งใจฟังให้ดีมีสติ
พิศ ดำริคำบรรยายหมายสั่งสอน
เห็น แจ้งชัดในวงวัฏฏ์ในวงจร
เป็น วิถีพาสัญจรสู่นิพพาน
หลัก ปฏิจจสมุปบาท
คุณ ควรทราบให้ลึกซึ้งธรรมบรรสาน
ธรรม ประกอบสิบสองข้อสิบสองประการ
เอย จะถางทางให้เดินดำเนินไป

มนุษย์มีเกิดมีตาย ธรรมทั้งหลายมีเกิดมีดับ สิ่งทั้งปวงมีอุบัติมีวิบัติดับสิ้น เป็นวงจรหนุนเนื่องกันไป จากเกิดสู่ตาย จากมีสู่ดับ จากอุบัติสู่วิบัติดับสูญ มีปัจจัยหนุนเนื่องแก่กันเป็นวงจรแห่งภพที่เวียนว่ายไม่มีที่สิ้นสุด

ธรรมวัจนะกล่าวไว้ว่า **ปฏิจจสมุปบาท** คือ ความเกิดขึ้นพร้อมของธรรมทั้งหลายเพราะมีปัจจัยอาศัยแก่กัน คือการที่สิ่งทั้งหลายอาศัยซึ่งกันและกันเป็นปัจจัยให้เกิดมีขึ้น ประกอบด้วยองคาพยพสิบสองประการหรือสิบสองข้อที่เป็นปัจจัยหนุนเนื่องต่อกัน หมุนเวียนเป็นวงจรดังเรียกว่า ภวจักร คือวงจรแห่งภพ

ปฏิจจสมุปบาท มีชื่อเรียกขานกล่าวนามต่าง ๆ นานา เช่น อิทัปปัจจยตา คือภาวะที่มีอันนี้อันนั้นเป็นปัจจัยแก่กัน บางครั้งเรียกว่าปัจจยาการ คืออาการของสิ่งทั้งหลายที่เป็นปัจจัยแก่กัน คือความเป็นไปอันเป็นธรรมดา นี้เรียกว่ากฎธรรมชาติ ดังนั้นสรุปรวมความ ปฏิจจสมุปบาทก็คือวงจรแห่งภพ ที่มีปัจจัยหนุนเนื่องกันไปไม่มีเริ่มต้น ไม่มีสิ้นสุด หมุนเวียนเป็นวงวัฏฏ์ ดังวิทยาศาสตร์บัญญัติศัพท์เรียกว่า กฎแห่งธรรมชาติ

ปฏิจจสมุปบาทมีองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยหนุนเนื่องแก่กันอยู่สิบสองข้อ แต่ละข้อก็ประดุจข้อต่อแห่งสายโซ่ชีวิตเป็นเหตุปัจจัยหนุนนำความเป็นไปให้กับชีวิตทั้งหลายที่เวียนว่ายอยู่ในวัฏสงสาร ดังหากตัดข้อต่อใดลงได้ ก็เท่ากับทำลายปัจจยาการแห่งความเป็นไปของภพชาติได้ จวบสุดท้ายนำสู่ความหลุดพ้น ปฏิจจสมุปบาท...วงจรแห่งภพที่ประกอบด้วยปัจจัยสิบสองประการมีอะไรบ้าง จะได้สาธยายความในหัวข้อธรรมบรรยายต่อไปในครั้งหน้า ขอบรรดาศรัทธาศิษย์ที่คิดตั้งใจจะศึกษาเรื่องราวแห่งปฏิจจสมุปบาท พึงมุ่งมาดหมายมั่นมาฟังสืบเนื่องติดต่อกันไป เพื่อจะได้ตัดวงจรแห่งภพนี้ให้ขาดลงได้ สาธยายธรรมเป็นเริ่มต้นแห่งบทธรรมว่าด้วย **ปฏิจจสมุปบาท...เหตุแห่งความเป็นไปของชีวิต** ก็มีภาษิตดังที่ได้พรรณนามา เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ปฏิจจสมุปบาทยากเข้าใจ
หากสงสัยควรค่อยค่อยใฝ่ศึกษา
รู้องค์พยพพบปัญญา
ปัจจยาการทางมรรคาพาเห็นจริง
วงจรภพคือกฎแห่งธรรมชาติ
ถ้าตัดขาดก็หลุดพ้นทั้งชายหญิง
ไม่ต้องมาเวียนว่ายเป็นระวิง
สลัดทิ้งซึ่งปัจจัยที่หมุนเวียน
ทั้งสิบสองเหตุปัจจัยที่หนุนเนื่อง
ทีละเรื่องทีละข้อนำพากย์เสียง
เป็นสำเนียงธรรมบรรยายให้รู้เรียน
แล้วพากเพียรนำไปคิดพิจารณาตาม

ไม่ใช่ง่ายที่จะทำลายปัจจัยลงได้โดยไม่เห็นชัดประจักษ์จริง ดังนั้น หากเรียกปฏิจจสมุปบาท อย่างง่ายๆ ว่า กฎธรรมชาติ ก็อาจไม่ใช่เรื่องยากเกินกว่าจะเข้าใจ

พระอรหันต์จี้กง

๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

ปฏิจจสมุปบาท ความเกิดพร้อม
วงจร อันหนุนเนื่องไปไม่จบสิ้น
แห่ง เกิดตายเวียนว่ายไปไม่หยุดนิ่ง
ภพ ชาติสิ่งความเป็นไปอันแน่นอน
กฎ ของกรรมนำชีวิตให้อุบัติ
แห่ง วิบากนำวิบัติปัจจัยพรั่งพร้อม
ธรรม ดังนี้ที่เรียกว่าเป็นวงจร
ชาติ ชรามรณะเป็นวงเวียน

ดังที่ได้สดับมา ปฏิจจสมุปบาท คือความเกิดขึ้นพร้อมแห่งธรรมทั้งหลาย เพราะเป็นปัจจัยอาศัยซึ่งกันและกัน ดังสิ่งทั้งปวงล้วนพึ่งพากันและกันเป็นปัจจัยให้เกิดมีขึ้น หนุนเนื่องกันไปไม่มีต้นไม่มีปลาย เป็นวงเวียนที่เรียกว่าภวจักรคือวงจรแห่งภพ เป็นธรรมนิยามคือความเป็นไปอันแน่นอนแห่งธรรมดา ที่เรียกว่ากฎแห่งธรรมชาติ ดังปฏิจจสมุปบาทมีองค์ประกอบเป็นองคาพยพของวัฏจักรชีวิตสิบสองข้อดังนี้

๑. อวิชชา คือ ความไม่รู้ ได้แก่ ความไม่รู้ในอริยสัจสี่อันประกอบด้วยทุกข์ สมุทัย นิโรธ และมรรค

เพราะอวิชชาเป็นปัจจัย สังขารจึงมี

๒. สังขาร คือ สภาพแห่งการปรุงแต่งเป็นรูปร่าง

เพราะสังขารเป็นปัจจัย วิญญาณจึงมี

๓. วิญญาณ คือ ความรู้แจ้งแห่งอารมณ์

เพราะวิญญาณเป็นปัจจัย นามรูปจึงมี

๔. นามรูป คือ เวทนา สัญญา ผัสสะ เจตนา และมนสิการ หลอมรวมเป็นนามขันธ์

เพราะนามรูปเป็นปัจจัย สฬายตนะจึงมี

๕. สฬายตนะ คือ อายตนะทั้งหก ซึ่งได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ

เพราะสฬายตนะเป็นปัจจัย ผัสสะจึงมี

๖. ผัสสะ คือ ความกระทบ ได้แก่ ความประจวบรับรู้

เพราะผัสสะเป็นปัจจัย เวทนาจึงมี

๗. เวทนา คือ ความเสวยในอารมณ์

เพราะเวทนาเป็นปัจจัย ตัณหาจึงมี

๘. ตัณหา คือ ความทะยานอยากในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส และธรรมารมณ์

เพราะตัณหาเป็นปัจจัย อุปาทานจึงมี

๙. อุปาทาน คือ ความยึดมั่นถือมั่น

เพราะอุปาทานเป็นปัจจัย ภพจึงมี

๑๐. ภพ คือ ภาวะแห่งชีวิตอันอุบัติด้วยกรรม

เพราะภพเป็นปัจจัย ชาติจึงมี

๑๑. ชาติ คือ ความเกิด ได้แก่ การปรากฏขึ้นของขันธ์ทั้งหลาย อันได้มาซึ่งอายตนะ

เพราะชาติเป็นปัจจัย ชรามรณะจึงมี

๑๒. ชรามรณะ คือ ความแก่และความตาย ชรานั้น ได้แก่ ความเสื่อมของอายุ ความหง่อมของสังขาร มรณะ ได้แก่ ความสลายของขันธ์ การขาดชีวิตินทรีย์

เพราะชรามรณะเป็นปัจจัย ความเศร้าโศกเสียใจ ทุกข์โทมนัสความคับแค้นใจ จึงเกิดมีพร้อมขึ้นมา ดังนี้ ความเกิดของกองทุกข์ทั้งปวง จึงมีด้วยประการฉะนี้

วงจรแห่งภพหรือกฎแห่งธรรมชาติข้างต้น ที่วนเวียนไม่มีต้นปลาย หมุนวนเป็นวัฏจักรของชีวิต จากอวิชชาไปจนถึงชรามรณะ แล้วหมุนเวียนกลับ จากชรามรณะไปสู่อวิชชา เวียนว่ายเป็นวัฏสงสาร เกิดดับสลับกัน อุบัติวิบัติหนุนเนื่องต่อกัน ดังนี้ จึงว่าคือความเป็นไปอันแน่นอนแห่งธรรมดา ที่เรียกว่า กฎแห่งธรรมชาติ

หากมนุษย์บุคคลใด เข้าถึงซึ่งปฏิจจสมุปบาท เห็นชัดในวงจรแห่งภพ เข้าถึงซึ่งกฎแห่งธรรมชาติ บุคคลนั้นย่อมอาจตัดวงจรนี้ให้ขาดลงได้ อันไปถึงซึ่งความหลุดพ้นได้ในที่สุด

รายละเอียดในข้อธรรมทั้งสิบสองประการข้างต้น ได้เคยอธิบายขยายความไปบ้างแล้วในเบื้องต้นแห่งงานพิธี ขอพึงกลับไปทบทวนครวญใคร่ใฝ่ศึกษา แล้วนำพามาปะติดปะต่อประกอบกันขึ้นเป็นวงจรแห่งปัญญา เพื่อนำพาให้รู้ชัดประจักษ์จริงในสิ่งที่เรียกว่าปฏิจจสมุปบาท ดังได้รับโอกาสให้มาสาธยายแสดงธรรมแจกแจงในงานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป นี้เป็นเบื้องปลายแห่งการปรารภเหตุแสดงธรรมอันได้ขยายความมาแต่ต้นแห่งงานพิธี ขอบรรดาศรัทธาศิษย์จงมีมนสิการความใคร่ครวญไปไต่สวนไตร่ตรอง ให้เห็นพร้อมในปัญญา ยุติแห่งธรรมกถาว่าด้วยปฏิจจ-สมุปบาท ก็มีนัยดังที่ได้แสดงมา เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

เพราะว่าอวิชชาเป็นปัจจัย
จึงทำให้บังเกิดมีซึ่งสังขาร
เพราะสังขารเกิดเป็นปัจจยาการ
จึงเกิดมีวิญญาณหนุนเนื่องมา
เพราะว่ามีวิญญาณเป็นปัจจัย
นามรูปไซร้จึงกำเนิดเกิดมีหนา
เพราะนามรูปเป็นปัจจัยที่มีมา
อายตนะทั้งหกพามีพร้อมกัน
เพราะว่ามีสฬายตนะเป็นปัจจัย
ผัสสะไซร้จึงเกิดมีไม่พลิกผัน
เพราะผัสสะเป็นปัจจัยอันสำคัญ
เวทนานั้นจึงพรั่งพร้อมบังเกิดมี
เพราะว่ามีเวทนาเป็นปัจจัย
จึงทำให้เกิดตัณหาพาผลามผลี
เพราะตัณหาเป็นปัจจัยบังเกิดมี
อุปาทานเป็นดังนี้เกิดตามมา
เพราะว่ามีอุปาทานเป็นปัจจัย
จึงเกิดภพทั้งน้อยใหญ่ไม่กังขา
เพราะภพเกิดภาวะชีวิตติดตามมา
ชาติจึงเกิดตามมรรคาพาต่อกัน
เพราะว่ามีชาติความเกิดเป็นปัจจัย
ชรามรณะไซร้ไม่พลิกผัน
เพราะชรามรณะมาหนุนกัน
ทุกข์ทั้งนั้นจึงบังเกิดกำเนิดพร้อมเพรียง
นี้คือการเกิดขึ้นแห่งกองทุกข์

เป็นวัฏฏะสลัดไม่หลุดไม่อาจเลี่ยง
เป็นวงจรซับซ้อนกันอยู่ข้างเคียง
เป็นวงเวียนของชีวิตทุกรูปนาม
ถ้าบังเกิดมีซึ่งดวงปัญญา
แล้วตัดซึ่งอวิชชาอย่างกล้าหาญ
ก็เท่ากับตัดวัฏฏะสิบสองประการ
พาหลุดพ้นจากสังสารสู่วิมุติภูมิ

ความตายมิใช่ที่สุดแห่งปฏิจจสมุปบาท หากยังเป็นปัจจัยหนุนเนื่องต่อไป การตัดขาดจึงมิใช่อยู่ที่ความตาย ทั้งสิบสองประการข้างต้น ตัดข้อใดได้ก็เป็นปัจจัยให้สลายปัจจัยอื่นๆ ได้ตามเหมือนวางตัวต่อโดมิโนเป็นวงกลม ผลักตัวใดล้มลงก็ล้มหมดทั้งวงจร ทั้งนี้ แล้วแต่นิสัยสันดานของแต่ละบุคคลที่จะตัดข้อใดได้ดีกว่ากัน การตัดซึ่งอวิชชาก็เป็นดังที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงตรัสรู้เห็นแจ้งโดยพระองค์เองถึงอริยสัจสี่ นี้เป็นเริ่มต้นแห่งปัจจัยที่ทรงยังปัจจัยอื่นๆ ให้สลายลงตาม ดังนี้ ในเบื้องปลายแห่งการสลายสิ้นซึ่งปัจจัยของวงจรแห่งภพ พระตถาคตเจ้าจึงเสด็จดับขันธ์สู่พระนิพพานเป็นที่สุด

จากนี้ที่เหลืออีกสิบสองวันจะได้ตั้งหัวข้อธรรมต่อเนื่องไปตามสมควรแก่กรณี

พระอรหันต์จี้กง

๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

ธรรมกถาว่าด้วยเรื่องความสุข

ธรรม บรรยายราตรีนี้มีแต่เพียงสังเขป
กถา พจน์อันวิเศษกว่าอื่นไหน
ว่า ถึงเรื่องความสุขขยายนัย
ด้วย ภาษาง่ายง่ายใช้อธิบายธรรม
ความ เกษมเปรมปรีดิ์คือมีสุข
สุข ไร้ทุกข์เพราะฉ่ำเย็นเป็นฉนำ
เจริญ ใจให้สงบเป็นประจำ
พร เลิศล้ำก็นำสุขทุกวี่วัน

สุดยอดปรารถนาของมนุษย์นั้นคือสิ่งใด ความประสงค์อันสูงส่งของมนุษย์นั้นคืออะไร ความต้องการอันยิ่งของมนุษย์เป็นสิ่งไหน คำตอบไซร้ย่อมกระจ่างแก่ใจของมนุยษ์ทุกผู้นามว่าคือความสุข แล้วความสุขคืออะไรกัน ถ้วนทั้งนั้นยังมิอาจทราบชัด เพียงหมายให้มีความสุข เพียงปรารถนาจะมีความสุข เพียงประสงค์จะได้ความสุข เพียงต้องการจะเสวยสุขารมณ์ แต่ผู้คนเป็นอันมากก็มิอาจตอบได้ว่าอะไรคือความสุข

ในพระธรรมบทกล่าวว่า ความสุข คือความปลอดโปร่งโล่งใจ คือความฉ่ำเย็นเบิกบาน คือความฉ่ำชื่นสราญเปรมปรีดิ์นี้รวมเรียกว่าความสุข ซึ่งแบ่งความสุขได้เป็นสองประเภท ได้แก่

๑. ความสุขกาย

๒. ความสุขใจ

ความสุขกายนั้น ได้แก่ ความสุขทางกาย อันเป็นความสุขที่ต้องอาศัยอามิสมาเป็นเหยื่อล่อ เป็นความสุขที่ได้รับจากวัตถุ นี้เรียกว่า กามคุณ

ส่วนความสุขใจ ได้แก่ ความสุขทางใจ อันเป็นความสุขที่ไม่ต้องอาศัยอามิส ไม่ต้องมีเหยื่อล่อ เป็นความสุขที่ก่อกำเนิดเกิดมาจากใจที่สงบ เป็นความสุขที่ปรากฏขึ้นจากความรู้เห็นแจ้งตามความเป็นจริง

ทั้งความสุขทางกาย และความสุขทางใจ ย่อมเป็นปัจจัยอาศัยแก่กันและกัน ความสุขกายเป็นความสุขในระดับโลกียสุข ส่วนความสุขใจเป็นความสุขในระดับโลกุตรธรรม ดังนั้น บุคคลใดที่หมายจักไปให้พ้นวัฏสงสารตัดขาดจากปฏิจจสมุปบาทอันเกิดจากกองทุกข์ทั้งปวง ก็ต้องบำเพ็ญตนจนมีความรู้แจ้งเห็นตามความเป็นจริงของธรรมทั้งหลาย จึงจะยังให้บังเกิดความสุขใจ ที่จะพาไปให้ถึงโลกุตรธรรม ดังนั้น ขอมนุษย์ทุกผู้นามจงมีความชัดแจ้งเห็นจริงในความหมายแห่งความสุข แล้วปลุกตัวเตือนตนอย่าให้หลงไปกับความสุขทางกายอันเป็นโลกียสุข แล้วตั้งสติมีปัญญากำกับ เช่นนี้ก็จะทำให้ได้เสวยความสุขทางใจได้ในเบื้องปลาย

ธรรมกถาย่นย่อพอเป็นสังเขปแห่งธรรมวิถีที่จะนำสู่ความสุข ก็มีดังที่ได้พรรณนามาศรัทธาศิษย์ จงตั้งจิตตั้งใจไปศึกษาเพื่อนำพาความสุขมาสู่ชีวิตตนโดยสมควรแก่กรณี เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ความสุขกายต้องอาศัยอามิสล่อ
เป็นเหยื่อต่อเพื่อก่อสุขโลกีย์วิสัย
ความสุขใจมิต้องใช้อามิสใดใด
เพียงพาใจให้สงบพบสุขารมณ์
ความสุขกายเกิดดับอยู่ทุกขณะ
เพราะเป็นเพียงโลกียะความสุขสม
ความสุขใจเป็นโลกุตระพาหลุดพ้น
เป็นบรมความสุขยิ่งกว่าสิ่งใด
ขอบรรดาสาธุชนคนมีสุข
จงรู้ปลุกรู้เตือนตนอย่าสงสัย
ให้ถึงพร้อมน้อมความสุขมาสู่ใจ
เพื่อพาให้ได้ไปถึงโลกุตรธรรม
ราตรีนี้มีความสุขมาเร่ขาย
ใครมุ่งหมายมีความสุขเป็นฉนำ
จงมาซื้อเอาไปใช้เป็นธรรม
เพื่อน้อมนำความสุขเย็นเติมเต็มใจ

คำตอบยังคงเหมือนเดิม การจะตัดปัจจัยใดอันเป็นองค์ประกอบของวงจรแห่งภพลงได้ ย่อมขึ้นกับนิสัยสันดานของแต่ละบุคคล ว่าพร้อมที่จะน้อมลงไปในทางใด บางคนพอได้รับการชี้แนะเพียงน้อยนิด ก็คิดได้ตามจนมีความรู้แจ้งตามจริง บางคนสดับฟังธรรมมาก็ไม่น้อย ทั้งคอยปฏิบัติธรรมอยู่เป็นประจำ แต่วาสนาบารมีแห่งนิสัยสันดานเดิมก็ไม่อาจทำให้รู้ชัด ทั้งยังติดขัดอยู่ในวงจร ดังนี้ จึงว่าถ้าจะตัดปัจจัยใดได้ จึงขึ้นกับแต่ละบุคคล

เจริญพร

สุ– ขารมณ์เสวยรับอยู่กับใจ
พจน์ กล่าวนัยแสดงได้ไม่เท่าเห็น
ศิษย์ จึงต้องหมั่นพากเพียรไปบำเพ็ญ
ข้า หมายให้ใจฉ่ำเย็นเป็นสุขารมณ์

เจริญพร

ปัญหาเล็กอย่าเก็บมาเป็นปัญหาหลัก
ต้องรู้ชัดแยกแยะเถิดจะเกิดผล
อย่าพัวพันจนพัลวันทำสับสน
เพียงมีใจให้มั่นคงมุ่งหน้าเดิน
ได้ดังนี้ปัญหาเล็กก็คลี่คลาย
ปัญหาหลักก็แก้ได้ให้ฮึกเหิม
เพียงจัดการวางแผนดีแล้วดำเนิน
ไม่ขาดเกินผลได้รับกลับมาดี

เจริญพร

การจะตัดวงจรแห่งภพให้ขาดลงได้ ย่อมต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลายประการ นอกจากสันดานนิสัยต้องขึ้นกับวาสนาบารมีและจิตใจของบุคคลนั้นๆ เป็นสำคัญ ดังนี้ แม้ผู้ฟังธรรมมามาก หากขาดวาสนาบารมี ก็เห็นทีไปถึงซึ่งความหลุดพ้นได้โดยยาก แม้บุคคลใดมีความองอาจสามารถในการปฏิบัติธรรม แต่ถ้านิสัยสันดานเดิมยังไม่ทุเลาเบาบาง เห็นจะย่างสู่วิมุติมรรคได้ไม่ง่าย ดังนี้ จึงขึ้นกับเหตุปัจจัยของแต่ละบุคคล

ให้ไปอ่านเรื่องปฏิจจสมุปบาทดังที่ได้บรรยายมาในสองครั้ง แล้วนำไปใคร่ครวญ ก็จะประจักษ์ชัดเห็นจริง ว่าสิ่งทั้งหลายก็มีความเข้าถึงในธรรมได้โดยเสมอกัน

การบรรลุรู้ของสรรพสิ่ง เป็นอาจินไตยที่รู้ได้เฉพาะตัวเฉพาะตน ไม่อาจอธิบายได้ ดังที่เต๋าว่าไว้ เต๋าคือเต๋า รวมเอาสรรพสิ่งทั้งมวลรวมอยู่ในเต๋า ไร้เราไร้เขา เป็นธรรมภาวะอันหนึ่งเดียวของสรรพสิ่ง ดังนั้น มนุษย์ไม่อาจกำหนดสมมุติเอามาตรฐานแห่งความบรรลุธรรมของมนุษย์ ไปอธิบายถึงการบรรลุธรรมในสัตว์สิ่งอื่นได้

พระอรหันต์จี้กง

๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒

๑ งานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป วันที่ยี่สิบห้า ธรรมกถาว่าด้วยเรื่องดุลยภาพแห่งชีวิต

ธรรม ส่งสูงคือสมดุลแห่งชีวิต
กถา พจน์เป็นภาษิตคิดศึกษา
ว่า เกี่ยวกับการกระทำกับปัญญา
ด้วย เหตุนี้ตัดอวิชชาได้แน่นอน
เรื่อง กายใจเป็นสมดุลคู่สัมพันธ์
ดุลยภาพ นั้นเป็นธรรมชาติไม่ขัดข้อง
แห่ง หนใดไม่สมดุลในครรลอง
ชีวิต นั้นย่อมมัวหมองไม่แจ้งใจ

มนุษย์เกิดมาดำเนินชีวิตไปในครรลองวิถีของธรรมชาติ ไม่อาจขัดขืน ไม่อาจหลีกเลี่ยง มนุษย์เป็นเพียงส่วนเสี้ยวแห่งจักรวาล ดังมีฟ้าดินประสานอยู่บนล่าง มีมนุษย์อยู่หว่างกลางแห่งภวจักร หรือวงจรของภพ อันเป็นกฎแห่งธรรมชาติ ดังเต๋ากล่าวว่า มรรคาแห่งธรรมชาตินั้น มีคู่สัมพันธ์เป็นคู่สมดุล ดังมนุษย์กำหนดเรียกขานเป็นนามคู่บัญญัติ ดังเมื่อมียาวก็มีสั้น มีสูงก็มีต่ำ มีดำก็มีขาว มีสาวก็มีหนุ่ม มีรุ่งอรุณก็มีรัตติกาล มีบางก็มีหนา มีช้าก็มีเร็ว มีเลวก็มีดี มีมีก็มีไร้ มีได้ก็มีเสีย มีเมียก็มีผัว มีกลัวก็มีกล้า มีปัญญาก็มีโง่งม มีขมก็มีหวาน มีบานก็มีหุบ มีลุกก็มีล้ม มีเกิดมีตาย มีอุบัติมีวิบัติ สารพัดแห่งคู่สัมพันธ์ ดังนี้ สรรพสิ่งจึงบังเกิดเป็นดุลยภาพ คือภาวะที่มีความสมดุลต่อกัน มีหนาวมีร้อน มีไปมีมา สารพันนานาแห่งคู่สมดุล ดังนี้ ชีวิตมนุษย์ก็ดุจเดียวกัน หากนำ

ปัญญาพารู้แจ้งเห็นชัดไม่ติดกับดักอวิชชา มนุษย์ก็อาจนำพาฟ้าดินบรรสานเป็นหนึ่งเดียวกับชีวิตได้ คือไม่ฝืนธรรมชาติ หากหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ ดังนี้ ดุลยภาพแห่งชีวิตก็จะปรากฏพาความขลาดเขลาเบาปัญญาให้หมดสิ้นไป

หากบุคคลใดยังชีวิตให้มีความสมดุลเป็นหนึ่งเดียวกับฟ้าดินได้ บุคคลนั้นย่อมได้ชื่อว่าเป็น มหาบุรุษผู้หลุดพ้นจากวงวัฏฏ์ตัดโลกียะได้ขาด แล้วยุรยาตรสู่โลกุตระ นี้จะยังความสุขชื่นฉ่ำเย็นมาสู่ใจเป็นนิรันดร์ สาธยายธรรมโดยย่นย่อในหัวข้อดุลยภาพแห่งชีวิต ก็เป็นดังที่ได้สาธิตสาธยายมา เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

เต๋าว่าไว้เมื่อมีใหญ่จึงมีเล็ก
เมื่อมีเท็จก็มีจริงสิ่งทั้งหลาย
เมื่อมีเกิดก็ย่อมมีซึ่งความตาย
เมื่อมีปลายก็มีต้นเป็นวงจร
ภพหมุนเวียนชีพหมุนวนคนหมุนผ่าน
เป็นวัฏสงสารความเป็นไปอันซับซ้อน
หากเห็นชัดประจักษ์แจ้งในวงจร
ก็พาตัดทางสัญจรเป็นวงเวียน
ขอศิษย์ข้าพากันดูให้รู้แจ้ง
ความเปลี่ยนแปลงของชีวิตไม่ผิดเพี้ยน
โดยมุ่งมั่นบำเพ็ญอย่างพากเพียร
ก็ไม่ต้องกลับมาเวียนในวงจร

เจริญพร

เทศกาลงานกินเจมาถึงแล้ว
จิตผ่องแผ้วแวววาวราวแก้วใส
สวมชุดขาวพราวสะอาดปัดกวาดใจ
พากันไปธรรมสถานร่วมงานบุญ
มีศรัทธามาไหว้พระให้ละกิเลส
หวังไหว้วอนพรวิเศษพึงนำหนุน
จิตกุศลคงมั่นทำแต่บุญ
ก็หมายมุ่งได้รับพรตามต้องการ
ธูปสามดอกอธิษฐานบอกกล่าวพระ
ว่าจะละเลิกกิเลสถ้วนทุกอย่าง
มิใช่เอาแต่ขอพระตามต้องการ
ควรปล่อยวางยามไหว้พระจะสุขเย็น
มาสวดมนต์จงตั้งใจไปศึกษา
มีปัญญาพาหลักธรรมนำครวญเห็น
ปากสวดท่องใจจะต้องรู้ชัดเจน
โดยหมายมุ่งบุญบำเพ็ญเป็นแนวทาง
สวมชุดขาวพราวสะอาดผุดผาดจิต
ใจกุศลดลสัมฤทธิ์กิจทุกอย่าง
ใจต้องขาวสะอาดพราวราวเสื้อขาวบาง
ได้ดังนี้ตั้งอธิษฐานธรรมนำใจ
มากินเจอย่าเกเรทำรุนแรง
ใจต้องแจ้งนัยกินเจอย่าสงสัย
หมายเผื่อแผ่แก่สรรพสัตว์ทุกเวไนย
ต้องกินเจจากใจให้ไตร่ตรอง

ละเนื้อสัตว์คือไม่ตัดชีวิตสัตว์
จงแจ้งชัดความเมตตาอย่ามัวหมอง
จิตอารีมีเมตตาเป็นครรลอง
สัตว์ทั้งผองต้องรู้รักชัดแจ้งจริง
มีสันติเป็นเมตตาการุณยภาพ
จิตสะอาดปราศมาดร้ายทั้งชายหญิง
ได้ดังนี้คือมีความหมายเจที่จริง
พากันกินเจถือศีลยอดยิ่งดี
ราตรีนี้มาเวียนธูปปลุกเตือนใจ
ให้รู้ตื่นคลายสงสัยธรรมวิถี
แต่ละก้าวเดินประทักษิณาพาจรลี
ขอให้มีสติกำกับบาทเท้าเดิน
กำหนดตั้งลมหายใจใสอานาปานสติ
ตรองดำริถึงแต่ธรรมนำย่างเหิน
แต่ละเท้าแต่ละก้าวสาวดำเนิน
ควรพูนเพิ่มเติมปัญญาพาเห็นธรรม
พระจิ้กงเป็นต้นทางพาย่างเดิน
ศิษย์ดำเนินเดินตามหลังศรัทธามั่น
รู้เห็นชัดประจักษ์จริงในหลักธรรม
นั่นแหละธรรมอันเป็นพรมงคลชัย
ขออำนวยอวยพรให้สาธุชน
ผู้ที่มีใจกุศลดลสดใส
มาไหว้พระบุญมานะสร้างกลับบ้านไป
ก็สุขใจไร้กังวลจงฉ่ำเย็น

พระอรหันต์จี้กง

๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

ธรรม อันเนื่องกับความเชื่อของมนุษย์
กถา พจน์นำพ้นหลุดพบจุดหมาย
ว่า ความเชื่อเรื่องศรัทธาอันมากมาย
ด้วย หลักธรรมนำอธิบายขยายความ
เรื่อง ความเชื่อแบ่งออกได้เป็นสี่
ความ นัยมีเป็นคำตอบแห่งคำถาม
ศรัทธา นั้นธรรมบทว่ามีสี่ประการ
ขอ จงมารู้สร้างความศรัทธา
พึง ควรมีความเชื่อประกอบเหตุผล
พิศ แจ้งชัดในกมลจงศึกษา
ตาม คำสอนก็ย่อมจะมีปัญญา
ธรรม กถาว่าด้วยเรื่องศรัทธาจริง

มนุษย์นั้น ต่างก็มีความเชื่อความศรัทธาแตกต่างกันไป บางคนเชื่อพระ บางคนเชื่อผี บางคนศรัทธาความดี บางคนงมงายความชั่ว ทั้งหลายเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีที่มาจากความเชื่อเป็นสำคัญ

ในธรรมบทกล่าวไว้ ศรัทธาคือความเชื่ออันประกอบด้วยเหตุผล มิใช่ความหลงงมงายคือเชื่อโดยขาดสติไร้ปัญญา ดังนั้นความศรัทธาจึงเป็นความเชื่อที่ถูกตรงสมควร แบ่งออกได้เป็นสี่ประการ

๑. เชื่อกรรม คือ เชื่อกฎแห่งกรรม เชื่อว่ากรรมมีอยู่จริง การกระทำไม่ว่างเปล่า ผลสำเร็จย่อมได้รับจากการกระทำของตน หาใช่จากการอ้อนวอนนอนคอยโชคชะตา

๒. เชื่อวิบาก คือ เชื่อผลแห่งกรรม เชื่อว่าผลกรรมมีอยู่จริง การกระทำย่อมมีผล ผลย่อมมีเหตุ ผลดีเกิดจากกรรมดี ผลชั่วเกิดจากกรรมชั่ว

๓. เชื่อความที่สรรพสัตว์มีกรรมเป็นของตน เชื่อว่าสัตว์บุคคลหนึ่งใด ย่อมต้องเป็นเจ้าของรับผิดชอบ เสวยวิบาก เป็นไปตามกรรมของตนของตน

๔. เชื่อความตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ มั่นใจในความเป็นพระสัพพัญญูผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ เป็นผู้นำทางอันดีแก่สรรพสัตว์ และแต่ละบุคคลหากฝึกหัดตนด้วยดีแล้ว ก็สามารถจะเข้าถึงภูมิธรรมอันสูงส่ง บริสุทธิ์หลุดพ้น ดังที่องค์พระตถาคตได้ทรงบำเพ็ญเป็นแบบอย่าง

ศรัทธาสี่หรือความเชื่ออันประกอบด้วยเหตุผลทั้งสี่ประการข้างต้น ย่อมเป็นดุจนาวาที่นำพาให้ข้ามพ้นเสียจากทุกขสาคร ดังถ้าหากมีปัญญาเป็นหางเสือ ช่วยกำหนดทิศกำกับทาง ความศรัทธาก็จะดิ่งตรงได้ถูกทิศ ด้นเดินได้ถูกทาง แลนี้ ย่อมเป็นต้นทางอันจะนำไปสู่การตัดขาดจากสังสารวัฏ ทำลายวงจรแห่งภพให้จบสิ้นลงได้ เชื่อว่าผู้ใดที่มีศรัทธาครบถ้วนทั้งสี่ประการข้างต้น ย่อมเป็นบุคคลที่ได้รับการฝึกฝนจิตมาด้วยดี เช่นนี้ก็ย่อมจะมีความสำเร็จธรรมในเบื้องปลาย

สาธยายธรรมว่าด้วยเรื่องความศรัทธา ก็มีนัยแห่งกถามุขดังที่ได้พรรณนามา ขอศรัทธาศิษย์ทั้งหลายจงตั้งใจไปศึกษา เพื่อบังเกิดมีความศรัทธาโดยถึงพร้อมบริบูรณ์ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

เชื่อว่ากรรมมีอยู่โดยแท้จริง
กฎแห่งกรรมนำชายหญิงต้องเวียนว่าย
เชื่อวิบากผลแห่งกรรมไม่กลับกลาย
ทั้งหญิงชายล้วนต้องรับผลของกรรม
เชื่อว่าสัตว์ล้วนมีกรรมเป็นของตน
ทุกถ้วนคนต้องรับกรรมเป็นฉนำ
เชื่อมั่นในพระสัพพัญญูผู้ทรงธรรม
จะเห็นธรรมจะเห็นกรรมนำปัญญา
ความเชื่อพร้อมด้วยเหตุผลไม่งมงาย
ไม่กลับกลายในความเชื่อเมื่อศึกษา
ชัดเช่นนี้จึงจะเรียกมีศรัทธา
เป็นนาวาพาข้ามฝั่งยังนิพพาน
มีศรัทธาเป็นต้นทางความหลุดพ้น
จงเดินด้นโดยศรัทธาอย่างกล้าหาญ
ได้ดังนี้ก็จะถึงซึ่งนิพพาน
วิถีทางความพ้นหลุดสู่วิมุติภูมิ

เจริญพร

เมื่อมีศรัทธาถึงพร้อมทั้งสี่ประการข้างต้น ก็จะนำพาตนให้มีปัญญา

เพราะรู้ว่ากรรมคืออะไร วิบากคือสิ่งไหน ทั้งเมื่อเชื่อว่าทุกคนมีกรรมเป็นของตน แลเมื่อเชื่อมั่นในพระธรรมคุณของพระตถาคตเจ้า ก็ย่อมนำเราให้พ้นจากอวิชชาคือความไม่รู้ แลเมื่อรู้ชัดประจักษ์ในอริยสัจสี่ ดังนี้ ก็เป็นต้นทางแห่งการตัดขาดวงจรแห่งภพ

พระอรหันต์จี้กง

๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

๑๑

งานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป วันที่ยี่สิบเจ็ด
ธรรมกถาว่าด้วยเรื่องหลักความเชื่อ
ตามนัยแห่งกาลามสูตร

ธรรม อันทรงแสดงไว้แก่ชาวกาลามะ
กถา พจน์แจ้งกระจะพาชัดเห็น
ว่า เกี่ยวกับหลักความเชื่อที่ควรเป็น
ด้วย ชัดเจนเรื่องควรสงสัยไปพิจารณา
เรื่อง ความเชื่อของคนเราแตกต่างกัน
ความ ทั้งนั้นต้องตั้งใจไปศึกษา
เชื่อ สิ่งใดให้รู้ชัดในปัญญา
ตาม เป็นจริงนี้จึงว่าน่าเชื่อเอย
นัย อันมีเป็นภาษิตดังจะกล่าว
แห่ง บทธรรมเป็นเรื่องราวใคร่เฉลย
กาลามะ ชนชาวเผ่าเคยฟังเอย
สูตร คัมภีร์มีเอื้อนเอ่ยในบทธรรม

มนุษย์นั้นต่างมีความเชื่อแตกต่างกันไป ต่างฝ่ายต่างมีเหตุผลในความเชื่อของตนเอง บางครั้งก็พาให้ไม่ลงรอยกันเพราะความเชื่อ ดังนี้ ทำอย่างใดเล่าจะทำให้มนุษย์มีความเชื่อโดยถูกต้องสอดคล้องประสานตามความเป็นจริง

ในพระธรรมบทกล่าวไว้ **กาลามสูตร** คือ หลักความเชื่อที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ ที่ทรงแสดงแก่ชนชาวกาลามะ อันว่าด้วยวิธีปฏิบัติในเรื่องที่ควรสงสัย ประกอบด้วยหลักสิบประการ ดังนี้

๑. อย่าปลงใจเชื่อ ด้วยการฟังตามตามต่อกันมา
๒. อย่าปลงใจเชื่อ ด้วยการถือสืบสืบกันมา
๓. อย่าปลงใจเชื่อ ด้วยการเล่าลือ
๔. อย่าปลงใจเชื่อ ด้วยการอ้างตามตำราหรือคัมภีร์
๕. อย่าปลงใจเชื่อ เพราะตรรกะ
๖. อย่าปลงใจเชื่อ ด้วยการอนุมานคาดเดา
๗. อย่าปลงใจเชื่อ ด้วยการคิดตรงตามแนวเหตุผล
๘. อย่าปลงใจเชื่อ เพราะเข้ากันได้กับทฤษฎีที่คิดไว้ก่อนแล้ว
๙. อย่าปลงใจเชื่อ เพราะมองเห็นรูปร่างลักษณะว่าน่าจะเป็นไปได้
๑๐. อย่าปลงใจเชื่อ เพราะนับถือว่าเป็นครูเรา

ต่อเมื่อใดที่รู้เข้าใจในธรรมทั้งหลายด้วยตนเอง ว่าอันใดเป็นอกุศล อันใดเป็นกุศล อันใดเป็นโทษ อันใดเป็นคุณ อันใดเป็นบาป อันใดเป็นบุญ แล้วจึงควรละเสีย หรือปฏิบัติตามนั้น เช่นนี้ก็จะยังให้มีความเชื่อโดยถูกตรง

ความเชื่อของมนุษย์นั้นยังให้เกิดทิฐิ หากเชื่อถูกเชื่อตรง ก็ย่อมเป็นสัมมาทิฐิ หากเชื่อผิดเชื่อพลาด ก็ทำให้เกิดเป็นมิจฉาทิฐิ ดังนั้น ด้วยความเชื่อนี้เอง ที่อาจนำสันติสุขมาให้ แลอาจนำหายนภัยมาสู่ หากมนุษย์มีสัมมาทิฐิต่อกัน ก็ยังให้โลกมนุษย์มีสุขสันติ หากมนุษย์มีมิจฉาทิฐิต่อกัน ก็ยังให้โลกมนุษย์ยุ่งเหยิงโกลาหล ดังนี้ จากความเชื่อเป็นเริ่มต้น ก็อาจทำให้คนเดินตรงเดินคดได้ ดังที่ได้อธิบายมา

ขอมนุษย์จงอย่าเชื่ออะไรโดยไม่ไตร่ตรอง ไม่ใช้ปัญญาไป

พิจารณามองเห็นให้รู้ให้เข้าใจ หากพึงต้องรู้ใช้สติปัญญาไปกำกับความเชื่อ โดยมีองค์ประกอบของเหตุผลตามความเป็นจริง ความเชื่อเช่นนี้ที่เรียกว่าศรัทธา ดังได้อธิบายขยายความไปในราตรีก่อน ขอบรรดาศรัทธาศิษย์จงตั้งจิตตั้งใจไปศึกษา เพื่อนำพาให้มีความเชื่อที่ถูกตรง ธรรมกถาว่าด้วยเรื่อง**หลักความเชื่อตามนัยแห่งกาลามสูตร** ก็เป็นดังที่ได้แสดงมา เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

จงอย่าเชื่อเพราะฟังตามต่อกันมา
จะนำพาให้เชื่อผิดถึงฉิบหาย
จงอย่าเชื่อเพราะถือตามกันมากมาย
เพราะจะนำหายนภัยมาให้ตน
จงอย่าเชื่อตามคำที่ร่ำลือ
อาจซื่อบื้อไม่รู้ชัดประจักษ์เหตุผล
จงอย่าเชื่อเพราะตำราเขียนถูกตรง
เพราะบางครั้งยังให้หลงตามคัมภีร์
จงอย่าเชื่อเพราะว่าเห็นเป็นตรรกะ
ไม่กระจ่างเสมอไปโดยนัยนี้
จงอย่าเชื่อด้วยอนุมานคาดเดาว่ามี
เชื่อเช่นนี้บางครั้งผิดไม่ถูกจริง
จงอย่าเชื่อเพราะคิดว่ามีเหตุผล
เพราะบางครั้งผลกับเหตุไม่ยอดยิ่ง
จงอย่าเชื่อเพราะทฤษฎีว่ามีจริง
เพราะสรรพสิ่งแตกต่างกันไม่ดุจเดียว
จงอย่าเชื่อเพราะว่าเห็นเป็นรูปลักษณ์
แจ้งประจักษ์น่าเป็นไปในส่วนเสี้ยว

จงอย่าเชื่อเพราะเป็นครูแม้พูดนิดเดียว
ไม่เฉลียวไม่ฉลาดขาดปัญญา
ทั้งสิบข้อหลักความเชื่อจงอย่าเชื่อ
ตราบต่อเมื่อรู้เข้าใจไปศึกษา
จวบกระทั่งทำให้เรามีปัญญา
จึงค่อยเชื่อเป็นศรัทธาพาแจ้งใจ

ในการพิจารณาว่าสิ่งใดถูกผิดโดยพินิจตามแนวของเหตุผลก็เป็นสิ่งสมควร หากต้องคำนึงถึงองค์ประกอบรอบด้าน บางครั้งถูกตามเหตุผลแต่ผิดด้วยจริยธรรม บางครั้งถูกตามคุณธรรมแต่ก็อาจไม่ตรงตามเหตุผล ดังนี้ ให้มีปัญญาพินิจพิจารณาอย่างรอบด้าน อย่างรอบคอบ แล้วเลือกสิ่งที่ดี สิ่งที่เป็นคุณ สิ่งที่เป็นบุญเป็นกุศลอันยิ่ง ณ เวลานั้น หากเมื่อกระทำไปแล้วผิดพลาดคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ก็ให้มีสำนึกผิด มีขมากรรมจิต แล้วแก้ไขความผิดให้ถูกตรง นี้แลที่เป็นเป้าหมายแห่งงานพิธีฟ้าอภัยบาปที่แท้จริง

พระอรหันต์จี้กง

๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

๑ งานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป วันที่ยี่สิบแปด ธรรมกถาว่าด้วยเรื่องดุลยพินิจตามนัย แห่งหลักโยนิโสมนสิการ

ธรรม บทกล่าวไว้ชัดเป็นหลักคิด
กถา พจน์เป็นภาษิตพิศศึกษา
ว่า เกี่ยวกับเรื่องความคิดเรื่องปัญญา
ด้วย บทธรรมนำเอามาสาธยาย
เรื่อง ที่ชวนให้ต้องคิดพินิจรู้
ดุลย สัมพันธ์อันเป็นคู่ดูความหมาย
พินิจ เห็นโดยถูกตรงไม่กลับกลาย
ตาม วิธีมีเป้าหมายที่ชัดเจน
นัย แห่งธรรมนำใคร่ครวญสืบสวนชัด
ความ จริงจึงจะประจักษ์รู้ชัดเห็น
หลัก ความคิดที่ถูกตรงอันควรเป็น
โยนิโสมนสิการ เห็นเป็นข้อธรรม

มนุษย์ทุกคนมีความเชื่อเป็นของตนของตน ทุกผู้คนล้วนมีความคิดอันเป็นของตัวของตัว ความเชื่อที่เกิดมาจากความคิด ต้องรู้กลั่นกรองไตร่ตรองดำริให้รู้เห็นตามความเป็นจริง ดังนี้ วิธีใดเล่าที่จะทำให้มนุษย์เราคิดถูกคิดตรง

ในธรรมบทกล่าวไว้ **โยนิโสมนสิการ** คือ ความคิดที่ถูกตรงตามวิธี ได้แก่ การกระทำใจให้แยบคาย มองสิ่งทั้งหลายด้วยความคิดพิจารณา สืบค้นจนถึงต้นเค้าและสาวหาเหตุผลจนตลอด

สาย ใช้วิจารณญาณในการแยกแยะ วิเคราะห์ดูด้วยปัญญาที่เป็นความคิดอันมีระบบระเบียบ มีอุบายวิธีที่ทำให้เห็นสิ่งต่างๆ ปัญหาต่างๆ ถูกตรงตามภาวะและตามความสัมพันธ์แห่งเหตุปัจจัย

โยนิโสมนสิการ คือ การคิดโดยใคร่ครวญ รู้แยกแยะถูกผิดดีชั่ว เป็นความคิดที่ไม่ถูกครอบงำด้วยความเชื่อ ดังนี้ ต่อเมื่อมีโยนิโสมนสิการคิดอย่างแยบคาย โดยถูกตรง ก็ย่อมจะเป็นไปเพื่อประโยชน์อันยิ่งใหญ่ เพื่อความมั่นคงดำรงตั้งมั่นไม่เสื่อมสูญ ไม่**อันตรธาน**แห่งพระ**สัทธรรม** ดังนี้ หากบุคคลใดมีโยนิโสมนสิการก็ย่อมได้ชื่อว่าเป็นสัตบุรุษผู้มีความคิดอันถูกตรงฉลาดงามตามความเป็นจริง

สาธยายธรรมโดยย่นย่อในหัวข้อ**ดุลยพินิจตามนัยแห่งโยนิโสมนสิการ** ก็มีเนื้อความตามที่ได้พรรณนามา ขอศรัทธาศิษย์น้อยใหญ่ จงตั้งใจไปศึกษาแล้วนำมาประพฤติปฏิบัติจนถึงความแจ่มชัดในธรรมเป็นที่สุด ธรรมกถาโดยสังเขปก็เห็นควรยุติลงเพียงนี้ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

เมื่อครวญคิดต้องทำใจให้แยบคาย
อย่ามักง่ายคิดผ่านผ่านไม่งามสม
คนจะคิดต้องคิดค้นสมเป็นคน
จึงจะคิดได้ถูกตรงตามวิธี
จะต้องสืบจะต้องสาวจนรู้ชัด
จึงประจักษ์ชัดเห็นเป็นวิถี
พึงวิเคราะห์มีวิจารณญาณอยู่ด้วยดี
จึงจะมีความคิดชัดประจักษ์จริง
ได้ดังนี้คือโยนิโสมนสิการ

อันจะสร้างประโยชน์ได้อย่างใหญ่ยิ่ง
เพราะคิดถูกคิดตรงชัดประจักษ์จริง
ขอชายหญิงจงคิดถูกจงคิดตรง

เจริญพร งานกินเจผ่านมาครึ่งถึงชิวลัก
พึงประจักษ์ชัดเจนเห็นความหมาย
อานิสงส์การกินเจผลมากมาย
สิ่งทั้งหลายล้วนหลักธรรมนำปัญญา
ได้ชำระกายใจให้สะอาด
ผ่องผุดผาดฉลาดงามอย่ากังขา
มาสวดมนต์ไหว้พระเจริญภาวนา
มีศรัทธาพาบำเพ็ญเห็นแจ้งใจ
สวมชุดขาวพราวสะอาดปัดกวาดกิเลส
ทุกส่วนเศษแห่งตัณหาอย่าสงสัย
ต้องชำระให้หมดจดไปจากใจ
ได้ดังนี้ก็ผ่องใสไม่ขุ่นมัว
ตั้งภาวนารักษาศีลกินเจผัก
ต้องประจักษ์ชัดประสงค์ทุกถ้วนทั่ว
หมายให้คนมีเมตตาในใจตัว
มิให้ไปกระทำชั่วความเลวทราม
มาสวดมนต์อบรมตนให้มีสติ
ตรองดำริตามคัมภีร์โดยอาจหาญ
ให้มีความเข้าใจในวิถีทาง
ชีวิตคนตื้นลึกหนาบางทุกอย่างแจ้งจริง

ราตรีนี้เดินเวียนธูปปลุกเตือนใจ
คลายสงสัยการกินเจทั้งชายหญิง
พากันมาเห็นชัดประจักษ์จริง
แล้วละทิ้งสิ่งเลวทรามออกจากใจ
ขออำนวยอวยพรให้เหล่าศิษย์
ผู้มีจิตเป็นกุศลจงผ่องใส
ให้มีความสุขเย็นอยู่เต็มใจ
พรมงคลดลโชคชัยให้ทุกคน

เจริญพร

ควรมีความคิดที่มีระบบมีระเบียบ
ไม่ใช่คิดสร้างระเบียบระบบเป็นกฎหมาย
แบบแผนดีเพราะคิดถูกไม่วุ่นวาย
คิดมากมายไม่ถูกตรงไม่สมควร
เพราะฉะนั้นต้องจัดระบบความคิดก่อน
จึงระบบระเบียบย่อมไม่ผันผวน
ควรคิดชัดระบบคิดจึงสมควร
ขออย่าสร้างระเบียบสวมเป็นบ่วงปัญญา

ทุกสิ่งทุกปัญหาควรต้องทำความเข้าใจร่วมกันก่อน นี้เรียกว่าการจัดระบบความคิดซึ่งกัน จากนั้นจึงนำข้อสรุปมาเป็นกฎระเบียบ สังคมใดมีปัญหามาก กฎระเบียบก็มากตาม สังคมใดสงบเรียบร้อย กฎระเบียบก็น้อยลง เห็นชัดดังนี้ จงค่อยๆ สร้างความเข้าใจระหว่างกัน อันจะทำให้เกิดระบบความคิดเป็นหนึ่งเดียว

พระอรหันต์จี้กง

๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

๑

งานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป วันที่ยี่สิบเก้า ธรรมกถาว่าด้วยเรื่องความไม่ประมาท ตามนัยแห่งอัปปมาทธรรม

ธรรม	อันยังให้ไม่มีความประมาท
กถา	พจน์นำประกาศเป็นศาสตร์สอน
ว่า	ในเรื่องที่มนุษย์พึงสังวร
ด้วย	บทกลอนเป็นข้อธรรมนำสาธยาย
เรื่อง	ที่คนต้องตระหนักระมัดระวัง
ความ	จริงจังทำงานใดไม่แส่ส่าย
ไม่	เผอเรอมีสติต้นจวบปลาย
ประมาท	ไปอาจฉิบหายอาจวายวาง
ตาม	เนื้อแท้แก่หลักธรรมนำครวญคิด
นัยะ	มีเป็นภาษิตพิศสืบสาน
แห่ง	คำสอนของครูผู้เป็นอาจารย์
อัปปมาทธรรม	บรรยายความตามที่มี

มนุษย์นั้นยังอาจถึงความฉิบหายจวบแม้วายวางได้ หากมีความประมาทเป็นเจ้าเรือน มนุษย์คนใดไม่รู้ตักเตือนตั้งตนอยู่ในความมีสติ ก็ย่อมจะถลำลงสู่ทางเสื่อมถอย ดังนั้น ธรรมใดเล่าที่จะยังให้มนุษย์เราไม่มีความประมาท

ในพระธรรมบทกล่าวไว้ **อัปปมาทธรรม** คือ ธรรมอันยังให้ไม่มีความประมาท เรียกง่ายๆ ว่าความไม่ประมาท ได้แก่ ความเป็นอยู่อย่างมีสติ โดยเพียรตั้งสติเป็นเครื่องเร่งเร้าควบคุมชีวิต นั่นคือการดำเนินชีวิตอย่างมีสติ คอยกำกับความประพฤติปฏิบัติ

ให้มีความระมัดระวัง ไม่ยอมถลำตกต่ำลงสู่ความเสื่อมถอย ทั้งไม่ยอมพลาดโอกาสแห่งความดีงามที่นำสู่ความเจริญก้าวหน้า มีความตระหนักรู้ชัดว่าสิ่งใดพึงกระทำ สิ่งใดพึงละเว้น อันใดควรอันใดไม่ควร มีความสังวรไม่ผลีผลามเผอเรอ ทั้งยังสำนึกในหน้าที่อันมีความรับผิดชอบ แล้วกระทำสิ่งนั้นๆ ด้วยความรอบคอบจริงจังยังให้มีความรุดหน้าอยู่โดยเสมอ ไม่ฉาบฉวยมักง่าย ไม่รวนเรกลับกลาย ดังนี้ จึงไม่ปล่อยปละละเลยในกิจที่ควรกระทำ ทั้งหมดนี้เป็นธรรมอันเรียกว่าความไม่ประมาท คือไม่ขาดสติ มีสัมปชัญญะรับรู้ใคร่ครวญ เป็นธรรมอันเลิศล้วนแก่การดำเนินชีวิต

ในปัจฉิมโอวาทขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสไว้ดังนี้ *"สังขารทั้งหลายมีความเสื่อมสิ้นไปเป็นธรรมดา ขอท่านทั้งหลายจงยังประโยชน์ที่มุ่งหมายให้สำเร็จด้วยความไม่ประมาทเถิด"* นี้เป็นพุทธวจนะอันล้ำเลิศประเสริฐสุดที่มนุษย์ทุกผู้นามควรเห็น ควรรู้ เพื่อจะนำสู่ความมีสติ อันจะยังให้ชีวิตดำเนินไปด้วยความไม่ประมาทขาดสติ

ธรรมกถาว่าด้วย **ความไม่ประมาทตามนัยแห่งอัปปมาท–ธรรม**โดยสังเขป ก็มีดังที่ได้พรรณนามา ขอบรรดาศรัทธาศิษย์จงนำไปพินิจพิศถี่ถ้วน แลอย่าได้มีความรวนเรในการนำไปปฏิบัติ เพื่อจักนำชีวิตให้ดำเนินไปด้วยความไม่ประมาท แล้วยุรยาตรสู่วิมุติมรรคในเบื้องปลาย สาธยายธรรมก็เป็นดังที่ได้แสดงมา เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

อัปปมาทธรรมคือธรรมยังให้ไม่ประมาท
ตั้งสติมิให้ขาดจากตัวหนอ
โดยระมัดระวังการกระทำอันตนก่อ
มิให้เผลอพลาดผิดหนอก่อเภทภัย

รู้ตระหนักสิ่งใดพึงกระทำ
สิ่งใดนั้นควรละเว้นไม่สงสัย
อันใดควรใดไม่ควรล้วนแจ้งใจ
สำนึกในหน้าที่ที่ตนมี
แล้วทำคิดโดยรอบคอบชอบเหตุผล
สังวรตนไม่รนรานจนผลามผลี
ตั้งสติยามกระทำยามคิดดี
ได้เช่นนี้ความประมาทไม่มีมา
ธรรมง่ายง่ายแต่คล้ายคล้ายทำได้ยาก
นั้นก็คือความไม่ประมาทพึงศึกษา
แล้วจงยังชีวิตดำเนินมรรคา
มีสติมากำกับนับว่าดี

เจริญพร

จากศรัทธาว่าความเชื่อเมื่อมีแล้ว
ย่อมผ่องแผ้วในความคิดพิศวิถี
โยนิโสมนสิการก็จะมี
ได้ดังนี้ก็ไม่มีความประมาทเลย
ธรรมเรียงร้อยค่อยค่อยทำนำติดต่อ
ก็จะก่อเกิดปัญญาพาเฉลย
ชัดดังนี้จงอย่ามีความประมาทเลย
ทุกถ้วนธรรมที่นำเอ่ยเผยแจ้งจริง

อย่าฟังธรรมเพียงข้อเดียว ต้องฟังหลายข้อ แล้วนำมาปะติดปะต่อร้อยเรียงกันเข้าเป็นแนวทางแห่งการปฏิบัติ

พระอรหันต์จี้กง

๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๒

ธรรม อันเป็นธรรมดาของโลกมนุษย์
กถา พจน์ถึงที่สุดเป็นจุดหมาย
ว่า ทุกอย่างความเป็นไปล้วนกลับกลาย
ด้วย เหตุนี้อย่าทุรนทุรายไปกับโลกธรรม
โลก มนุษย์นั้นปรวนแปรไม่แท้เที่ยง
ธรรม ทั้งหลายย่อมเปลี่ยนแปลงเป็นฉนำ
แปด ประการอันจะกล่าวเป็นหลักธรรม
ขอจงนำไปพินิจพิจารณา

มนุษย์เกิดมาดำรงอยู่โดยเป็นไปโดยธรรมดาของโลก ทุกอย่างแปรเปลี่ยนไปไม่เที่ยงแท้ แปรปรวนไปไม่แน่นอน บางครั้งดี บางครั้งร้าย บางครั้งได้ บางครั้งเสีย ทั้งมวลแห่งความเป็นไปย่อมเป็นอยู่เป็นธรรมดาของโลก ดังนั้น หากจะดับทุกข์คลายโศกพึงควรมีความเข้าใจในโลกธรรม

ในพระคัมภีร์กล่าวไว้ **โลกธรรมแปด** คือ ความธรรมดาของโลกอันเป็นเรื่องของโลก ได้แก่ ความเป็นไปตามคติธรรมดาที่หมุนเวียนมาหาสัตวโลกและสัตวโลกก็หมุนเวียนตามมันไป ประกอบด้วยข้อธรรมแปดประการ ดังนี้

๑. ลาภ คือ ความได้ลาภ ความมีลาภ

๒. อลาภ คือ ความเสื่อมลาภ ความสูญลาภ

๓. ยสะ คือ ความได้ยศ ความมียศ

๔. อยสะ คือ ความเสื่อมยศ ความสูญยศ

๕. ปสังสา คือ ความสรรเสริญ ความเยินยอ

๖. นินทา คือ ความติเตียน ความกล่าวร้าย

๗. สุข คือ ความสุข

๘. ทุกข์ คือ ความทุกข์

โลกธรรมส่วนที่น่าปรารถนา คือ ลาภ ยศ สรรเสริญ และความสุข รวมเรียกว่าอิฏฐารมณ์ สำหรับโลกธรรมในส่วนที่ไม่น่าปรารถนา คือ เสื่อมลาภ เสื่อมยศ นินทา และความทุกข์ รวมเรียกว่า อนิฏฐารมณ์

โลกธรรมเหล่านี้เกิดขึ้นได้ทั้งแก่ปุถุชนทั่วไปผู้ที่มิได้เรียนรู้ และเกิดขึ้นได้กับอริยบุคคลผู้ที่ได้เรียนรู้ ต่างกันก็คือ ปุถุชนทั่วไปไม่มีความรู้เห็นเข้าใจตามความเป็นจริง ว่าสิ่งทั้งหลายมีความเปลี่ยนแปรไม่แน่นอน จึงขาดสติ ลุ่มหลงยินดียินร้ายในโลกธรรม แล้วปล่อยให้โลกธรรมมาครอบงำย่ำยีจิตใจ ทำให้ไม่พ้นทุกข์ สำหรับอริยบุคคลรู้พิจารณาตามความเป็นจริง ว่าสิ่งทั้งหลายมีความแปรเปลี่ยนไม่เที่ยงแท้ อันเป็นธรรมดาของโลก จึงยังให้มีสติ ไม่หลงใหลมัวเมาเคลิบเคลิ้มไปกับอิฏฐารมณ์ ทั้งไม่ขุ่นมัวหมองหม่นคลุ้มคลั่งไปกับอนิฏฐารมณ์ จึงยังให้เป็นผู้ปราศจากทุกข์ หากมนุษย์ผู้ใดปรารถนาจะเข้าถึงซึ่งความเป็นอริยบุคคล จงมีความรู้เห็นเข้าใจในโลกธรรมทั้งแปด ได้ดังนี้ ก็ย่อมจะประจักษ์ชัดในความแผกเพี้ยนไม่เที่ยงแท้ รู้เห็นความปรวนแปรไม่แน่นอนของทุกความเป็นไปในโลก ได้ดังนี้ ก็ย่อมจะดับทุกข์คลายโศก พาตนด้นเดินไปบนโลกด้วยความสุขสวัสดี

ธรรมกถาว่าด้วยโลกธรรมแปดก็มีนัยดังที่ได้แสดงมา ขอศรัทธาศิษย์ทั้งหลายจงยังปัญญาให้ถึงพร้อม มองเห็นรู้ชัดในโลก-ธรรมทั้งแปดประการ แล้วดำเนินเดินย่างไปสู่ความพ้นทุกข์ในที่สุด ยุติแห่งธรรมกถาก็เป็นดังที่ได้พรรณนามา เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ความได้ลาภความมีลาภทราบไว้เถิด
ย่อมมีเกิดมีสูญได้ไม่เที่ยงแท้
ความเสื่อมลาภความสูญลาภไม่นอนแน่
มีปรวนแปรเป็นธรรมดาพาเป็นไป
ความมียศความได้ยศจงจดจำ
ไม่ยืนยั่งมั่นคงอย่าสงสัย
ความเสื่อมยศความสูญยศย่อมเป็นไป
ตามธรรมดาจงเข้าใจในโลกธรรม
ความสรรเสริญความเยินยอก็ไม่แน่
มีเปลี่ยนแปรมีกลับกลายมีผวนผัน
ความนินทาความว่าร้ายในถ้อยคำ
ก็พลิกผันมีเปลี่ยนแปลงจงแจ้งจริง
ความสุขไซร้ไม่ยั่งยืนหมื่นปีหรอก
มีเสื่อมคลายทั้งในนอกทุกชายหญิง
ความทุกข์นั้นก็ใช่อยู่คู่ฟ้าดิน
จะยืนยงมิสุดสิ้นเห็นไม่มี
โลกธรรมแปดประการวานครวญคิด
เพื่อจะนำชีวิตพิศวิถี
ทางพ้นทุกข์หลุดเสียจากความมั่งมี
เพื่อปลีกหนีลี้ห่างไกลจากโลกธรรม
ขอเราท่านพากันมาตั้งสติ
ตรองดำริพินิจเห็นเป็นฉนำ
มองให้เห็นความเป็นไปในโลกธรรม
แล้วน้อมนำชีวิตตนพ้นทุกข์ไป

พระอรหันต์จิ้กง

๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

ธรรม ทั้งผองหลอมรวมด้วยไตรลักษณ์
กถา พจน์จารจดจะกระจะกระจ่าง
ว่า ทุกถ้วนสรรพสิ่งในจักรวาล
ด้วย ธรรมสังขารมีตั้งอยู่มีดับไป
ไตร คือสามสังขารธรรมนำมีอยู่
ลักษณ์ พิศดูย่อมรู้แจ้งไร้สงสัย
ขอ เราท่านมาศึกษาพาเข้าใจ
พึงนำไปปฏิบัติเจริญภาวนา

มนุษย์นั้นก็ดุจเดียวกับสรรพสิ่งอันมีธรรมสังขาร ที่เกิดมา ตั้งอยู่ และดับไป ไม่คงทนเที่ยงแท้ ดังมักพูดกันอยู่เสมอว่าคนเรานั้นมี เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นของธรรมดา ไม่ยืนยงคงที่ ถึงเวลาก็พาเปลี่ยนแปลง นี้ฉันใด สรรพสัตว์และสรรพสิ่งก็ฉันนั้น แล้วธรรมอันใดเล่าที่แสดงแจกแจงให้รู้แจ้งถึงความเป็นไปของสังขารธรรม

ในพระธรรมบทกล่าวไว้ **ไตรลักษณ์** คือ ลักษณะสามประการแห่งสังขารธรรมทั้งหลาย ประกอบด้วย

๑. อนิจจตา หรือ อนิจจัง คือ ความเป็นของไม่เที่ยงแท้
๒. ทุกขตา หรือ ทุกขัง คือ ความเป็นทุกข์
๓. อนัตตตา หรือ อนัตตา คือ ความเป็นของที่มิใช่ตัวตน

ลักษณะทั้งสามประการของสังขารธรรมทั้งหลายอันได้ชื่อว่าไตรลักษณ์นี้ ยังมีนามเรียกว่า **สามัญลักษณะ** คือ ลักษณะอันเสมอกันของสรรพสิ่ง ดังนี้ สัตว์ทั้งหลาย สิ่งทั้งปวง ล้วนเป็นไปตามไตรลักษณ์ มีเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป ไม่ใช่ของที่เที่ยงแท้ ไม่ใช่ของที่มีตัวตน ทั้งหมดล้วนเป็นอยู่โดยทุกข์ หากมนุษย์ผู้ใดประสงค์จะไปให้ถึงซึ่งความหลุดพ้น ก็จะต้องตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาทต่อไตรลักษณ์ ดำเนินชีวิตไปบนทางแห่งอริยมรรค โดยรู้แจ้งเข้าใจใน**สามัญลักษณะ**ของสรรพสัตว์ทั้งหลาย ของสรรพสิ่งทั้งปวง ของสังขารธรรมทั้งผอง ได้ดังนี้ ก็ย่อมจะผุดผ่องฉ่ำเย็นเป็นมนุษย์ที่แท้ ผู้ไม่มีความกลัวในเกิด แก่ เจ็บ ตาย เกิดก็ได้ ตายก็ดี ทั้งหลายเหล่านี้เป็นลักษณะที่เสมอกันอยู่ในทุกท่านทุกคน ต่อเมื่อมีปัญญาเห็นชัดประจักษ์รู้ ก็จะพาสู่วิมุติมรรคได้ในที่สุด ยุติแห่งธรรมกถาว่าด้วยเรื่องไตรลักษณ์ ก็เป็นดังที่ได้สาธยายมา ขอบรรดาศรัทธาศิษย์ทั้งหลาย จงตั้งใจนำไปทบทวนครวญคิดเพื่อความสัมฤทธิ์แห่งความเป็นมนุษย์ที่แท้โดยถ้วนหน้าทุกท่านทุกคนเทอญ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

อนิจจังสิ่งทั้งหลายไม่แท้เที่ยง
ล้วนเป็นเพียงมายามาหลอกหลอน
ทุกขังความเป็นทุกข์ความรนร้อน
ทุกนิกรทุกสรรพสัตว์จักต้องมี
อนัตตาว่ามิใช่มีตัวตน
อย่าไปยึดเป็นกังวลจนผลามผลี
ทั้งสามสิ่งประกอบขึ้นเป็นชีวี
จึงว่ามีเสมอกันทุกท่านทุกคน

คือไตรลักษณ์อันเป็นธรรมจำไว้เถิด
ย่อมบังเกิดเป็นปัญญามหากุศล
เพื่อนำพาให้เราท่านได้หลุดพ้น
จากเวียนวนวงวัฏสงสารไป
ยิ่งดึกดื่นยิ่งฟังธรรมไม่หลับไหล
ต้องตั้งใจให้มากขึ้นจึงใช้ได้
สองสามคำพร่ำรำพันสอนเวไนย
จงแจ้งใจในไตรลักษณ์ประจักษ์จริง

พระอรหันต์จี้กง

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒

ธรรม สูงสุดอันเป็นปรมัตถ์
กถาพจน์ ปรากฏชัดเป็นหลักฐาน
ว่า ทุกถ้วนความเป็นไปในจักรวาล
ด้วย สังขารแห่งธรรมนำเป็นไป
ปรมัตถ์ คือความจริงอันสูงสุด
ธรรม อันนำให้มนุษย์หลุดพ้นได้
ขอ จงมีปัญญาพาแจ้งใจ
พึงศึกษาแล้วนำไปใช้บำเพ็ญ

มนุษย์ทุกผู้นามล้วนมีสังขารธรรมเป็นไปตามไตรลักษณ์ คือ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เป็นธรรมดาแห่งโลกธรรม หากมนุษย์แจ้งชัดในสามัญลักษณะ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นตัวเป็นตน แล้วพาดับล่วงสลายไป ไม่เที่ยงแท้แน่นอน มนุษย์ย่อมจะเข้าถึงซึ่งปรมัตถธรรม อันเป็นความจริงสูงสุดของสังขารธรรมทั้งหลายทั้งปวง

ในพระคัมภีร์กล่าวไว้ **ปรมัตถธรรมสี่** คือ สภาวะที่มีอยู่โดยปรมัตถ์ ได้แก่ สภาพความเป็นจริงที่เป็นไปโดยความหมายสูงสุด ประกอบด้วยข้อธรรมสี่ประการ ดังนี้

๑. จิต คือ สภาวะที่คิดหรือสภาวะที่รู้แจ้งอารมณ์

๒. เจตสิก คือ สภาวะอันประกอบกันเป็นจิต เป็นสิ่งที่เป็นคุณสมบัติและอาการของจิต

๓. รูป คือ สภาวะที่เป็นร่าง รวมทั้งสิ่งที่เป็นคุณและอาการ

ของร่าง

๔. นิพพาน คือ สภาวะที่หมดสิ้นจากกิเลส และทุกข์ทั้งปวง เป็นสภาวะที่ปราศจากตัณหา

สภาวะความเป็นไปทั้งสี่ประการข้างต้น เป็นสภาพที่ดำรงอยู่อย่างเป็นจริงโดยความหมายสูงสุด หากมนุษย์ผู้ใดเข้าใจแลเข้าถึงซึ่งสภาวะดังกล่าว ก็จะรู้พิจารณาตัดภาวะต่าง ๆ ออกไปจากใจตนได้ จนไปถึงซึ่งนิพพานได้ในที่สุด

ปรมัตถธรรมเป็นธรรมอันมีความหมายสูงสุด เพื่อยังให้หลุดพ้นสิ้นจากกิเลสตัณหานานัปการ เป็นวิถีทางอันนำสู่วิมุติอันเป็นโลกุตระ ตราบเมื่อมนุษย์เข้าถึงสภาวะดังกล่าวข้างต้น ย่อมอยู่เหนืออัตตา พาพ้นจากความเป็นตัวตน ดังนี้ นิพพานจึงเป็นอนัตตาหาความเป็นตัวเป็นตนไม่ได้ ดังเมื่อผู้ใดเข้าถึงซึ่งนิพพานก็ย่อมเข้าสู่**สุญญตา**อันเป็นที่สุดแห่งความหลุดพ้น

ธรรมกถาว่าด้วยปรมัตถธรรมอันเป็นธรรมที่ยากแก่การปฏิบัติ แต่ก็ควรศึกษาให้แจ้งชัด แล้วควรพยายามปฏิบัติให้ได้ **ปรมัตถธรรม**มิใช่ธรรมอันง่าย แต่ก็ไปถึงได้ไม่ยากหากมีความเพียร ขอบรรดาศรัทธาศิษย์ทั้งหลาย จงพากันมาเรียนรู้เพื่อนำสู่การปฏิบัติตามหลัก**ปรมัตถธรรม** เพื่อนำชีวิตให้เข้าสู่โลกุตระได้เป็นเบื้องปลาย สาธยายธรรมโดยสังเขปพอเป็นสังเกตแก่ปัญญาก็มีดังที่ได้พรรณนามา เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

จิตคือสภาพแห่งความคิด
เป็นภาวะจิตรู้แจ้งอารมณ์เสมอ
เจตสิกคือคุณสมบัติอันเลิศเลอ
เป็นอาการอันเสมอแห่งจิตคน

รูปคือร่างสังขารธรรมอันไม่แท้เที่ยง
รวมกันขึ้นก็แต่เพียงธุลีผง
นิพพานนั้นคือหมดสิ้นอัตตาตน
จึงไปพ้นกิเลสตัณหาทุกข์ทั้งปวง
ปรมัตถธรรมทั้งสี่ประการ
เป็นจริงตามความหมายอันเลิศล้วน
ที่สูงส่งที่สูงสุดโดยสมควร
ที่มนุษย์ต้องใคร่ครวญต้องพิจารณา
ใครผู้ใดเข้าถึงซึ่งปรมัตถธรรม
บุคคลนั้นย่อมหลุดพ้นเสียจากตัณหา
ปราศจากกิเลสแลทุกข์นานา
ด้นมรรคาสู่วิมุติหลุดพ้นไป

พระอรหันต์จี้กง

๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

๑ งานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป วันที่สามสิบสาม*
ธรรมกถาว่าด้วยเรื่องธรรมคุณอันเป็นโลกุตรธรรม

ธรรม อันเปี่ยมด้วยคุณานุประการ
กถา พจน์ขยายความตามประสงค์
ว่า เป็นธรรมอจิณไตยรู้ด้วยตน
ด้วย ข้อธรรมพิศกมลดลแจ้งใจ
ธรรม อันได้ชื่อว่าโลกุตระ
คุณ ความหมายย่อมจะกระจ่างสดใส
อัน งามทั้งต้นปลายไม่เปลี่ยนไป
เป็น ธรรมะที่ยิ่งใหญ่ใดเทียบเทียม
โลกุตระ เป็นภาวะที่พ้นโลก
ธรรม ที่นำให้พ้นโศกทุกข์หลีกเลี่ยง
ขอ จงพากันมารู้เร่งเรียน
พึงพากเพียร ไปบำเพ็ญเป็นธรรมคุณ

มนุษย์นั้นเมื่อตั้งศรัทธารับไตรสรณคมน์ คือ ถือเอาพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ เป็นที่พึ่งของตน น้อยคนนักจักรู้ซึ้งถึงคุณค่าของพระไตรรัตน์ ส่วนใหญ่ก็มักนับถือเพียงเพื่อเป็นเครื่องเจริญศรัทธาแก่ชีวิต น้อยนิดจะนำพาปัญญาเข้าถึงคุณค่าที่แท้จริงของดวงแก้วอันประเสริฐทั้งสามประการ โดยเฉพาะคุณค่าของพระธรรม อันจะนำผู้ปฏิบัติให้เข้าถึงนิพพาน คือความหลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้ในที่สุด

---

* คติธรรมแห่งฟ้าอภัยบาปประจำวันที่สามสิบสี่ และสามสิบห้า เป็นภาษาจีน จะได้รวมพิมพ์ในบทแปลเทวธรรม สำหรับ ***บรมธรรม*** ฉบับที่ ๓๖ ต่อไป

ในพระธรรมบทกล่าวไว้ **ธรรมคุณ** คือ คุณของพระธรรมอันเป็นโลกุตรธรรมที่จะนำผู้ปฏิบัติให้หลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง โดยคุณของพระธรรมนั้นแบ่งได้เป็น ๖ ประการ ดังนี้

๑. สวากขาโต ภควตา ธัมโม คือ พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว ตรัสไว้เป็นความจริงแท้ ทั้งงามในเบื้องต้น งามในท่ามกลาง และงามในเบื้องปลาย ถึงพร้อมด้วยอรรถะและพยัญชนะ ประกาศเป็นหลักในการครองชีวิตที่ประเสริฐบริสุทธิ์ และบริบูรณ์โดยสิ้นเชิง

๒. สันทิฏฐิโก คือ พระธรรมอันผู้ปฏิบัติรู้ชัดได้ด้วยตนเอง ผู้ใดปฏิบัติ ผู้ใดบรรลุ ผู้นั้นย่อมรู้ ประจักษ์ได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องเชื่อตามคำของผู้อื่น ผู้ใดไม่ปฏิบัติ ผู้ใดไม่บรรลุ แม้มีผู้อื่นบอกให้ก็ไม่อาจรู้เห็นได้

๓. อกาลิโก คือ พระธรรมอันไม่ประกอบด้วยกาล ไม่ขึ้นกับเวลา ถึงพร้อมเมื่อใด บรรลุเมื่อนั้นได้ทันที บรรลุเมื่อใด เห็นผลเมื่อนั้นได้ทันที เป็นจริงอยู่อย่างไร ก็เป็นจริงอยู่อย่างนั้น ไม่ถูกจำกัดด้วยกาลเวลา

๔. เอหิปัสสิโก คือ พระธรรมอันควรเรียกให้มาดู เชิญชวนให้มาชม และพิสูจน์ท้าทายแก่การตรวจสอบ เพราะเป็นของจริงและดีจริง

๕. โอปะนะยิโก คือ พระธรรมอันพึงน้อมเข้ามาไว้ในใจ หรือน้อมใจให้เข้าถึงโดยการปฏิบัติให้เกิดมีขึ้นในใจ ให้ใจบรรลุเข้าถึง เป็นสิ่งซึ่งนำผู้ปฏิบัติให้เข้าถึงนิพพาน

๖. ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ คือ พระธรรมอันวิญญูชนพึงรู้ได้เฉพาะตน เป็นวิสัยของวิญญูชนที่พึงจะรู้ได้ เป็นของเฉพาะตน ต้องทำจึงรับรู้ได้เฉพาะตัว ทำให้กันไม่ได้ ทำแทนกันไม่ได้

เอาจากกันไม่ได้ และรู้ได้ ประจักษ์ได้ ที่ในใจของตนนี่เอง

คุณแห่งพระธรรมทั้ง ๖ ประการข้างต้น รวมเรียกเป็นโลกุตรธรรม อันจะนำผู้ปฏิบัติให้หลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง เป็นธรรมอันเลิศล้วน ควรแก่การบำเพ็ญ เป็นธรรมอันจะนำความสุขเย็นมาให้ แลเป็นธรรมที่จะนำผู้ปฏิบัติให้ได้ไปถึงนิพพานในที่สุด

บุคคลใดที่เข้าใจเข้าถึงในธรรมคุณ ก็ย่อมเข้าถึงเข้าใจในโลกุตรธรรม แล้วน้อมนำปัญญาพาไปปฏิบัติจนมีความรู้เห็นประจักษ์ตามความเป็นจริง แล้วทำใจให้ดิ่งตรงถึงวิมุติมรรค อันเป็นหลักชัยของชีวิตทุกผู้ทุกนาม

สาธยายความเป็นบทธรรมเนื่องในงานมงคลพิธีขมากรรมฟ้าอภัยบาป อันได้ประกาศสอนมาตั้งแต่ต้นจวบจนถึงปลาย ก็เรียงร้อยขึ้นเป็นสายธารแห่งธรรม อันผู้ที่ได้สดับฟังมาตั้งแต่เริ่มแรกแห่งงานพิธี ย่อมจะมีปัญญาพาเดินด้นตรงไปตามทางธรรมนั้นอันมาถึงปลายทางที่เป็นโลกุตรธรรมในที่สุด ยุติแห่งธรรมกถาก็มีนัยดังที่ได้พรรณนามาโดยติดต่อเป็นเวลาถ้วนสามสิบสามวัน ขอบรรดาศรัทธาศิษย์ทุกท่านทุกคน จงน้อมนำเอาไปปฏิบัติ เพื่อถึงซึ่งความเห็นชัดในหลักธรรมโดยถ้วนหน้ากัน เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ธรรมที่ทรงดำรัสไว้เป็นจริงแท้
ย่อมเป็นธรรมอันดีแน่แก่ชายหญิง
ธรรมที่ผู้ปฏิบัติรู้ชัดจริง
ได้ด้วยตนทุกถ้วนสิ่งดิ่งตามธรรม
ธรรมอันไม่ขึ้นกับกาลเวลา
พร้อมเมื่อใดเกิดปัญญาพาเลิศล้ำ

ธรรมที่แท้พิสูจน์ได้ในข้อธรรม
เพราะดีจริงงามเฉิดฉันท์ควรท้าทาย
ธรรมอันควรน้อมนำมาใส่ใจ
เพื่อนำให้สู่นิพพานอันสดใส
ธรรมที่ซึ่งวิญญูชนรู้เข้าใจ
เฉพาะตนไม่สงสัยในความจริง
ธรรมคุณหกประการวานครวญคิด
นำชีวิตครองชีวิตพิศชายหญิง
ให้ประเสริฐบริสุทธิ์บริบูรณ์ยิ่ง
เป็นธรรมอันนำตรงดิ่งสู่นิพพาน
นี้คือโลกุตรธรรมอันพ้นโลก
พาหลุดพ้นจากทุกข์โศกโอฆสงสาร
ขอเราท่านจงมาร่วมปณิธาน
ดำเนินตามอริยมรรคสู่วิมุติภูมิ

เจริญพร

ผู้ใดปฏิบัติผู้ใดบรรลุ
ย่อมเห็นธรรมอันปะทุจากใจหนอ
ผู้ไม่ทำผู้ไม่ฟังมัวรั้งรอ
ก็ไม่ก่อเกิดปัญญาไม่เห็นธรรม

เจริญพร

โลกุตรธรรมคือธรรมอันไม่ใช่วิสัยโลกเป็นสภาวะที่พ้นโลก

เจริญพร

คนส่วนใหญ่เขาสร้างพระเพื่อหาทุน
เป็นปัจจัยใช้ทำบุญมุ่งประสงค์
นี้ก็นับเป็นเจตนาอันอุดม
เป็นกุศลเป็นมงคลเพื่อผลบุญ
แต่ศิษย์ข้าควรพาเห็นไปพ้นโลก
หวังประโยชน์แห่งคุณธรรมมานำหนุน
จงสร้างพระเป็นอนุสติปัญญาบุญ
เพียงแค่คิดจิตลงทุนก็ได้กำไร
เพราะมุ่งหมายให้พระเครื่องเตือนสติตน
ห้อยจี้กงต้องทำตนไม่เหลวไหล
มีวัตถุมงคลคอยเตือนใจ
เพื่อมิให้เดินเฉไฉไปนอกธรรม
ยิ่งศรัทธาบูชาคุณครูอาจารย์
พระเครื่องสร้างก็ศักดิ์สิทธิ์ประเสริฐเลิศล้ำ
ไม่ต้องปลุกไม่ต้องเสกก็เปี่ยมธรรม
เพราะศรัทธาพาเลิศล้ำเป็นมงคล
จะหาทรัพย์นับไม่ยากถ้าปากเอ่ย
รู้ไว้เลยเรื่องบอกบุญสร้างกุศล
ผู้ปรีชาสามารถยิ่งคือจี้กง
บิณฑบาตบุญผู้คนไม่ยากเลย
ยิ่งเป็นบ้านสถานธรรมของข้าเอง
ก็ยิ่งเห็นง่ายดายนักถ้าเอื้อนเอ่ย
แต่ที่ยังไม่ออกปากอภิเปรย
เพราะเวลาไม่ถึงเอยเลยสงบวาจา

ชัดดังนี้โมทนาสาธุการ
ศิษย์เจริญตั้งใจสร้างรูปพระบ้า
จงเผยแผ่ให้กว้างขวางแก่ชาวประชา
เป็นเครื่องนำศรัทธาคนดลโชคชัย
เพราะฉะนั้นจึงตั้งชื่อรุ่นรวยธรรม
เพื่อให้มีปัญญานำเป็นฉนำ
เมื่อรวยธรรมก็นำโชคเป็นประจำ
ชัดดังนี้จงจดจำธรรมนำรวย

เจริญพร

นั่นเป็นเพียงผลพลอยได้ อย่าเอามาเป็นเป้าหมาย มวลสารมากมาย มาลองดูของจิ๊กง ไม่ต้องใช้มวลสารอะไร ดูที่ของใครเฮี้ยนกว่ากัน ของใครแน่กว่ากัน อยู่ที่ใจไม่ใช่อยู่ที่มวลสาร เข้าใจไหม ที่สร้างพระแล้วต้องใส่มวลสารมากๆ ก็เป็นเพียงเรื่องการตลาดจะได้ขายพระได้เยอะๆ

ฮ่า! ฮ่า! ให้เอาไปเป็นก้อนกลมกลม แล้วเลี่ยมใส่คอเป็นอนุสติเตือนใจว่าความศักดิ์สิทธิ์อยู่ที่ใจ ตั้งชื่อรุ่นให้ว่า รุ่นจิ๊กงกลั้นฉี่ นี้มีคุณในทางเป็นมหาอุดจริงๆ

เจริญพร

โลกุตรธรรมคือธรรมพ้นวิสัยโลก
ช่วยคลายโศกช่วยดับทุกข์มนุษย์หนอ
เห็นดังนี้มีปัญญาอย่ารั้งรอ
รีบเกิดก่อธรรมคุณหนุนนำใจ

ธรรมที่ทรงดำรัสตรัสดีแล้ว
ย่อมผ่องแผ้วย่อมงดงามสว่างสดใส
ซึ่งผู้ที่ปฏิบัติเองจึงแจ้งใจ
ไม่ขึ้นกับเวลาใดจงไตร่ตรอง
เป็นธรรมที่ท้าทายพิสูจน์ได้
อย่าสงสัยก็ไม่มีความมัวหมอง
และเป็นธรรมที่เป็นทางเป็นครรลอง
ที่ควรน้อมมาสู่ใจให้รู้จริง
ทั้งเป็นธรรมที่รู้ได้เฉพาะตน
ทำให้กันไม่ได้ผลชนชาย-หญิง
ผู้ใดทำผู้นั้นรู้อยู่ตามจริง
มิใช่สิ่งทำแทนได้ให้ใคร่ครวญ
กรรมของใครเขาคนนั้นต้องเสวย
วิบากใครคนนั้นเอ๋ยรับทุกถ้วน
เอาจากกันมาไม่ได้ให้ใคร่ครวญ
ชัดดังนี้อย่าเรรวนควรแจ้งใจ
ทำให้ดีเท่านี้ก็พอ เพราะคนส่วนใหญ่ยังทำได้ไม่ดี
เพราะฉะนั้นเราต้องทำดีเท่านี้ก็พอ

พระอรหันต์จี้กง

๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

ปกิณกธรรม

เจริญพร

ฝากความถึงสมศักดิ์ ถ้าได้กลับมาเมืองไทย
ให้หมั่นแวะมาไหว้ ข่าวดีได้ตอนปลายปี

เจริญพร

มยุรีย์มีศรัทธามาไหว้พระ
ต้องรู้ละความขลาดกลัวความมัวหมอง
มาฟังธรรมนำไปคิดพิศครรลอง
เดินให้ถูกย่างให้ต้องจึงสมควร

เจริญพร

งานพิธีมีศรัทธามาให้บ่อย
ได้มากน้อยตามกำลังยังเหมาะสม
ตั้งศรัทธามาสร้างบุญเป็นมงคล
ผลบันดลให้มารดาพาแข็งแรง

เจริญพร

ฝากความไปต่างพรวานศิษย์ขิม
ให้หมั่นยิ้มจะอิ่มเอมเกษมสันต์
ทำการใดจงหมั่นดูรู้กำลัง
ย่อมสมหวังดังปรารถนาอย่ากังวล

เจริญพร

ตั้งใจไปโรงเรียน หัดอ่านเขียนทุกวี่วัน
แม่รักลูกขยัน จงอย่ารั้นตั้งใจเรียน

เจริญพร

อย่าห่วงลูกมากไป จงวางใจไร้กังวล
คิดถึงแต่จี้กง คุ้มครองลูกอย่าหวั่นเลย

เจริญพร

ในโลกนี้ไม่มีใครไม่รักแม่
ความเกิดแก่เจ็บตายไซร้ไยขัดข้อง
มาบัดนี้มารดาไปตามครรลอง
ไยจะต้องมาทุกข์เทวษไม่สมควร

เจริญพร

นานนานมาครั้ง ให้ตั้งศรัทธา
ต่อไปหมั่นมา นำพาสุขใจ

เจริญพร

ศิษย์มลจงตั้งใจ อย่าเหลวไหลให้หมั่นมา
ตั้งใจมั่นศรัทธา ถึงเวลามาฟังธรรม

เจริญพร

วาสนาบารมีมีเท่าใด
เป็นพระได้เท่านั้นจงครวญเห็น
กรรมลิขิตชีวิตไว้ให้ชัดเจน
บุพการีหมั่นบำเพ็ญความดีเป็นคุณ

เจริญพร

สามปีก่อนพรอำนวยอวยเป็นธรรม
สดับฟังนำไปคิดพินิจหนอ
มาครั้งนี้มีบทธรรมอย่ารั้งรอ
มาฟังแล้วนำไปก่อทำต่อไป

เจริญพร

เรื่องวุ่นวายในชีวิตพิศทบทวน
แล้วใคร่ครวญอย่ารวนเรเห็นเหตุผล
ค่อยค่อยแก้กรรมต่อไปอย่ากังวล
สร้างกุศลผลได้รับกลับเป็นชัย

เจริญพร ฮ่าฮ่า

สาธุ สาธุ สาธุ บุญรักษา
โมทนา ศรัทธาตั้งมั่นกุศล
ศิษย์ มีใจให้กับข้าพระจิ้กง
สลิ่ม ย่อมสุขกมลเพราะผลบุญ
อิ่ม ท้องไส้ยังอิ่มใจให้ครวญคิด
เอม เปรมจิตพิศหมายมุ่งมานำหนุน
เปรม อุราเพราะว่าใจไม่กลัดกลุ้ม
ปรีดิ์ เกษมเพราะหมายมุ่งทำความดี
ด้น ทางธรรมย่ำทางบุญมุ่งมั่นเถิด
เดิน ทางบุญย่อมประเสริฐเลิศวิถี
ธรรม อันใดที่เป็นไปโดยใฝ่ดี

วิถี นั้นก็ย่อมมีความสว่างงดงาม
จะ กังวลไปทำไมในธุรกิจ
มี คู่คิดพิชิตชัยไม่ต้องถาม
โชค ของปลาอย่ากลัดกลุ้มจุ่งปล่อยวาง
ชัย บันดาลมาด้วยบุญจงเข้าใจ

ทุกอย่างให้ปล่อยวาง แล้วสอนปลาว่ายน้ำให้เป็น

เจริญพร

ทำบุญมุ่งจากใจอย่าให้แม่เรียก
จงสำเหนียกบุญจากใจจึงใหญ่ยิ่ง
จะสร้างบุญมุ่งจากใจใฝ่ทำจริง
ผลได้รับจึงเอมอิ่มยิ่งมากมา
เจอปัญหาอย่ารนรานวานรู้ยั้งใจ
เป็นผู้ใหญ่ได้แล้วศิษย์ปลาเอ๋ย
ธุรกิจจะใหญ่ได้อย่าหลงเลย
ปัญหามีไว้แก้เอ๋ยเฉลยให้ฟัง

เจริญพร

อุไรศรัทธาจิต ชื่อสกุลศิษย์ช่างเหมาะสม
ทำบุญกับจิ้กง ตั้งกมลผลย่อมดี
มารดาว่าต้องทน ระวังตนตอนปลายปี
ประคองอย่าผลามผลี จงชัดชี้ให้ควรระวัง

เจริญพร

หมอครับอย่าขัดข้อง ไปเมียงมองดูเลขรถ
โชคใครก็ใสสด ดูรถใหม่ของจิ้กง

เจริญพร

บุญทำตามกำลัง นี้จึงยังว่าเหมาะสม
ขอเพียงตั้งกมล ได้รับผลบุญที่ทำ

เจริญพร

ดูแลศิษย์ชิวฮุย แต่อย่าคุยให้เขาเบื่อ
บางครั้งเขาไม่เชื่อ ขอให้เผื่อใจบ้างเอย

เจริญพร

ปัญหาเรื่องเล็กน้อย จะค่อยค่อยคลี่คลายเอง
ไม่ร้อนแลไม่เย็น ถึงเวลาเป็นดีเอย

เจริญพร

ฝากไปบอกศิษย์ข้า ว่ามารดานั้นเป็นห่วง
เรื่องราวกิจทั้งปวง ก็เลยล่วงมาเนิ่นนาน
ควรต้องเร่งขวนขวาย อย่ายักย้ายเร่งหางาน
เชื่อฟังครูอาจารย์ ส่งข่าวบ้างบอกแม่ไป

เจริญพร ฮ่าฮ่า

ขาเทียมดีแต่ไม่อาจสู้ขาธรรม
ให้แต่ขาไม่ให้ธรรมเดินผิดวิถี
ให้วัตถุบรรลุผลทานความดี
ลองดูสิให้ขาธรรมนำทางเดิน

เจริญพร

ปูครั้งก่อนไปต่างแดนอัดแน่นไป
เลยอึดอัดคับข้องใจปล่อยของเสีย
เสียตัวเดียวเสียทั้งตู้สู้ไกล่เกลี่ย
รับรองว่าปูไม่เสียปลาได้กำไร

เจริญพร

สาม ปีก่อนร้อนใจไม่อดกลั้น
สาม ปีหลังยังใจเย็นเป็นเพราะแก่ไหม
สาม ปีหน้าจะร้อนเย็นเห็นแจ้งใจ
ดี กว่าไหมทุกขวบวัยใจเราเย็น

พระอรหันต์จิ้กง
๒๖ กันยายน ๒๕๕๒

เจริญพร

ศิษย์ พงศ์ทัศน์ชัดเจนไหมในคำสอน
ข้า ให้พรเป็นหลักธรรมนำครวญเห็น
อย่า คิดว่ามาฟังธรรมไม่จำเป็น
หวั่น เพียงว่าจะบำเพ็ญเป็นไหมเรา
ตั้ง ใจมาย่อมพาพบประสบผล
มั่น ใจเถิดทางสถลไม่เงียบเหงา
ต่อ ฟ้าถล่มดินทลายเพียงตัวเรา
ไป ถึงฝั่งโดยสบายเบาเท่านั้นพอ

เจริญพร

พรดีอยู่ที่ธรรม รู้นั่งฟังยังได้พร
เช่นนี้จะขอพร ก็ต้องวอนนั่งฟังธรรม

เจริญพร

หมั่นมาให้บ่อยบ่อย ก็ค่อยค่อยมีปัญญา
ดังนั้นหมั่นหมั่นมา แล้วกล้ากล้าสร้างสมบุญ

เจริญพร

ได้พรไปเต็มเต็ม ใจเย็นเย็นนั่งฟังธรรม
ดูดูต้องมุ่งมั่น แล้วขยันไปทำดี

เจริญพร

อวยพรให้ศิษย์ข้า มีกายาพาแข็งแรง
ศรัทธาจงกล้าแกร่ง ความเปลี่ยนแปลงอย่ากังวล
รักษาตามสภาพ พึงควรทราบว่าจี้กง
คอยคุ้มอยู่ข้างตน ธรรมบันดลจงคุ้มครอง

เจริญพร

วิรัชนัดดวงจันทร์ มาทุกวันได้ก็ดี
ด้นเดินบุญวิถี ตามเต้าจี้อีกต่อไป
อย่าได้คิดเคร่งเครียด ความโกรธเกลียดนั้นเป็นภัย
ขอเพียงเบิกบานใจ ไปที่ใดพระคุ้มครอง

เจริญพร

ปวดแข้งทั้งปวดขา ขอกินยารักษาตัว
สำคัญอย่าได้กลัว รู้แรงตัวออกกำลัง

เจริญพร

คิด มากยากยุ่งใจ **คิด** น้อยไซร้ใจเบิกบาน
คิด เพียงรู้ปล่อยวาง **คิด** น้อยบ้างทุกอย่างดี

เจริญพร

สวดมนต์แค่พอดี ก็จะมีปัญญางาม
สวดมนต์มากเกินความ ใจไม่ว่างวุ่นแต่มนต์

เจริญพร

ประจักษ์นัดนิรมล ตามจี้กงไปทุกที่
สร้างสมบุญบารมี ทำความดีไม่มีภัย

เจริญพร

ตั้ง เป้าหมายให้ชัดเจนเป็นทางไป
ใจ มุ่งมั่นจึงก้าวไกลในวิถี
ฟัง จี้กงจงนำพาปัญญามี
ธรรม จะดีอยู่ที่ทำนำบำเพ็ญ
น้อม ศรัทธาเป็นนาวาพาข้ามฝั่ง
นำ ปัญญาเป็นหางเสือทิศทางเห็น
ทำ โดยมีธรรมกำกับย่อมชัดเจน
ดี งามจริงสงบเย็นเป็นทางไป

เจริญพร

พระแบงค์แข็งแรงขึ้นไหม ตั้งใจรักษาบริสุทธิ์ศีล
แต่ว่าหยูกยาต้องกิน เล่นลิ้นถือธรรมไม่งาม

เจริญพร

วันที่สองลองมานั่ง เห็นว่ายังไม่พอเพียง
จิ้กงฟันธงเปรี้ยง ศิษย์ห้ามเลี่ยงแม้วันเดียว

เจริญพร

ลองดูไม่รู้หรอก ฟังคนบอกไม่เหมือนเห็น
ฟังธรรมไม่บำเพ็ญ ก็เหมือนเห็นแต่เปล่ากลวง

เจริญพร

หนังสือหยิบถืออ่าน มองผ่านผ่านไม่รู้นัย
ต้องอ่านให้เข้าใจ ความน้อยใหญ่อย่างไรกัน
ระหว่างบรรทัดนั้น มีนัยซ้อนเป็นข้อธรรม
มิใช่เพียงอ่านคำ แล้วยึดมั่นยังไม่พอ

เจริญพร

อุษาว่าดีไหม ว่าชวนได้มยุรีย์
ไปพ้นความกลัวผี จะยิ่งดีถ้ามีธรรม

เจริญพร

บ่นลูกให้น้อยลง บ่นผัวตนให้มากหน่อย
บ่นไปเขาเฝ้าคอย บ่นยิ่งน้อยยิ่งเบื่อเรา

เจริญพร

สามปีก่อนของไหว้ได้รับประเคน
มาครั้งนี้ของได้เห็นไม่ประเคนถวาย
พระจิ้กงคงชอบทำให้วุ่นวาย
แต่ไม่อายมาทวงถามยามเจอกัน

เจริญพร

สุทัศน์ นัดกันมา **อย่า** รอช้าเร่งทำดี
วิตก ทำไม่มี **กังวล** ที่พาทุกข์ใจ

เจริญพร

มาบัดนี้น้ำมนต์ยังต้องดื่มไหม
ดื่มชื่นใจไร้กลัดกลุ้มไม่รุ่มร้อน
จงหมั่นดื่มน้ำมนต์ก่อนเข้านอน
แล้วรู้ผ่อนคลายใจลงคงเบิกบาน

เจริญพร

วันประสูติพระกวนอิมโพธิสัตว์
ห้าพฤศจิกฤกษ์จำรัสพิพัฒน์ผล
เก้าโมงเช้าเก้านาทีเป็นมงคล
ตั้งเจ้าที่ชัยบันดลอุดมกำไร

เจริญพร

ชดใช้วิบากเก่า ขอเพียงเฝ้าถึงเวลา
ขอพระคุ้มรักษา เพื่อนำพาทางที่ไป

เจริญพร

รู้จัดสรรวันเวลามาร่วมงาน
โดยพยายามตามกำลังยังเหมาะสม
ขอเพียงมีศรัทธาตั้งโดยมั่นคง
ผลได้รับอยู่กับตนจงอย่ากลัว

เจริญพร

หุ้นขึ้นพุ่งแรงไป ระวังไว้จะตกแรง
เท่าทันความเปลี่ยนแปลง ไม่เจ็บแรงจนเกินไป

เจริญพร

ถ้าสลิ่มกำลังมา รีบตามมาอย่าช้าชัก
จิ้กงจะเร่งกลับ ตรงตามนัดเขาสวดมนต์

เจริญพร

ความเคยชินจะนำให้เถลไถล
ความเปลี่ยนแปลงทำให้ไวตื่นตัวเสมอ
ความเฉื่อยชาพาให้ใจเราเบลอ
ความรนรานทำให้เจอปัญหาเรื่อยไป
ความสุขุมทำให้ใจนุ่มนวล
ความผันผวนทำให้ใจเราหวั่นไหว
ความวิตกมักทำให้เราตกใจ
ความกลัดกลุ้มจะทำให้มีกังวล
ความเยือกเย็นจะทำให้ไม่รนร้อน
ความหนักแน่นทำให้ผ่อนคลายสับสน
ความมั่นใจจะทำให้เรามั่นคง
ความดีงามทำให้ตนเป็นคนดี

เจริญพร

อยากให้สอนต้องหมั่นมาฟังคำสอน
อุทาหรณ์สอนใจตนจงครวญเห็น
จะได้รู้ว่าทุกข์นั้นอย่างไรเป็น
แล้วชัดเจนเห็นความทุกข์ใจของตน

เจริญพร

การกระทำหนึ่งใดก็ดี วาจาหนึ่งใดก็ดี ความคิดหนึ่งใดก็ดี ย่อมมีผลเป็นสอง เฉกเช่นเหรียญอันมีสองด้าน เราเห็นด้านหนึ่งของเหรียญแล้วคำนึงนึกว่าดี ว่างาม ว่าจริง ว่าถูกต้อง โดยไม่ทันมองเห็นอีกด้านหนึ่งของเหรียญ เช่นนี้จึงว่ายังไม่ดีงามจริง สรรพสิ่งจึงเป็นไปโดยนัยนี้

เจริญพร

ต้องยอมรับว่าวัฒนธรรมครอบงำความคิดคน
แต่ละสมัยแต่ละบุคคลเป็นเช่นนี้
ไม่อาจบอกได้ว่าดีไม่ดี
ล้วนอยู่ที่แต่ละยุคแต่ละคน
ความคิดไซร้ไม่อาจใช้ได้ถ้วนครบ
ควรหยิบยกแต่ละประเด็นเป็นเหตุผล
ชัดเช่นนี้วิจารณญาณแต่ละบุคคล
ใช้ตัดสินโดยตัวตนของคนเรา

วัฒนธรรมครอบงำความคิดเขาอยู่ว่าให้คนมาผ่ามาเฉือนศพเรา ไม่งามไม่ดี นี้ก็เป็นความคิดของยุคสมัยหนึ่ง ดังนั้น การจะบริจาคร่างกายเราให้โรงพยาบาลจงถือประโยชน์เป็นที่ตั้งเป็นใช้ได้

เจริญพร

ใครไปบอกหลอกว่าจี้กงกลับดึก
มาลองนึกตรึกตรองดูรู้เหตุผล
หลอกสลิ่มแต่ไม่อาจหลอกจี้กง
ให้ไปบอกคนคนนั้นทีหลังอย่าทำเลย

เจริญพร

ตั้งใจมาอย่ากลัดกลุ้มอย่ารุ่มร้อน
ศรัทธามั่นนำเป็นพรวอนครวญเห็น
อย่าวิตกจนอกสั่นควรผ่อนเย็น
กลัวไปก่อนทำให้เคร่งเครียดเกินไป

พระอรหันต์จี้กง

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เจริญพร

เมฆ เลยมาพาลอยไปไม่หยุดนิ่ง
ขาว ดำนั้นถ้วนทุกสิ่งมายาหลอน
สอน ธรรมะละกิเลสวิเศษกว่าพร
ศิษย์ เกรียงฤทธิ์เอาไปนอนขบคิดปัญญา

เจริญพร

มาได้กี่วันแล้ว ศิษย์แก้วเอ๋ยอย่าไปจำ
ขอเพียงมาทุกวัน ไม่ต้องจำก็รู้เอง

เจริญพร

เชฟ	ดีมีฝีมือ	**กระทะ**	ถือยังไม่พอ
เหล็ก	ร้อนต้องรู้หล่อ	**ดี**	เกิดก่อเป็นกำไร

เจริญพร

มานั่งฟังธรรม มืดค่ำไปไหม
ถ้าหากมีใจ มาใหม่ว่าดี

เจริญพร

เอาฮู้ไปให้พ่อ เผาดื่มต่อวันละใบ
จะได้สุขสดใส แล้วตั้งใจมาจีจิน

เจริญพร

อายุ ยืนหมื่นแสนชนมีคนเดียว
ชื่อเสียง ดังประเดี๋ยวเดียวก็ดับหาย
เกียรติยศ ปรากฏแล้วไม่แคล้วกลับกลาย
เงินทอง อยากมีมากมายก็ได้เท่าที่มี

เจริญพร

เดินทางไกลไปทางไหนใจต้องมั่น
ห้ามไหวหวั่นไปกับโลกแสงสี
อาหารเจกินไปตามเท่าที่มี
อย่าไปหลงรสแสงสีอาหารใจ

เทวอาจารย์เมฆขาว

๒๘ กันยายน ๒๕๕๒

เจริญพร

ชอบก๋วยเตี๋ยวเคี้ยวไม่คล่องเลยต้องทุกข์
ชังบุรุษหลงนารีนี้ทุกข์แหง
เพราะชอบชังนำทุกข์ใจให้แน่แท้
จงรู้แก้ละความชอบลดความชัง
แปลความชังเป็นความชอบโดยนอบน้อม
เปลี่ยนความเกลียดให้โอนอ่อนเป็นความรัก
ได้ดังนี้มีสุขแน่แท้ประจักษ์
อย่าข้องขัดรู้จักรักโดยเมตตา

เจริญพร

ชอบโกสุทธิ์เลยจิ้กงต้องทุกข์ปาก
มาพร่ำพูดหมายมุ่งมาดจะสั่งสอน
ชังโกสุทธิ์คือคนที่ชอบเว้าวอน
ทำให้เราต้องเดือดร้อนจงจดจำ
เพราะฉะนั้นด้วยรักหรอกจึงหยอกศิษย์
ให้รู้คิดพิศเห็นธรรมนำวิถี
เหมือนพ่อแม่ที่รักลูกต้องรู้ตี
บุตรธิดาจึงได้ดีนี้จงจำ

เจริญพร ฮ่าฮ่า

สาธุสาธุบรรลุผล
ศรัทธากมลมาทำบุญกุศลสร้าง
โมทนาอำนวยพรให้เบิกบาน
สุขสำราญงานรุ่งเรืองประเทืองชัย

เจริญพร

ฝากฮู้ไปให้แม่ เผาดื่มแค่วันละใบ
จะช่วยให้สุขใจ ไปทางไหนปลอดภัยดี

เจริญพร

ขาดเรียนไปหนึ่งวัน ความขยันว่าพร่องหาย
ดังนั้นจงขวนขวาย เร่งรีบเรียนเพียรบำเพ็ญ

เจริญพร

ชอบมากไปย่อมทำให้เราลุ่มหลง
ชังมากล้นก็พาตนเกิดโทสา
ชอบอันใดวางใจไว้กลางมรรคา
ชังผู้ใดคิดกลับมาพาดูตัว
ได้ดังนี้ไม่มีทุกข์ไม่จุกเสียด
ความโกรธเกลียดก็ไม่มาคอบสุมหัว
เป็นผู้ใหญ่ใจต้องใหญ่ให้สมตัว
ไม่หม่นมัวนี้แน่แท้รู้แก่ใจ

เจริญพร

นิมนต์พระมาประพรมน้ำมนต์ทั่วบ้าน
เรื่องเรือนชานอาศัยอยู่ดูเป็นปัญหา
เอามงคลมาข่มใจให้สุขอุรา
เรื่องอื่นว่าหาบ้านใหม่อย่าได้กังวล

เจริญพร

ทน อีกนิดพิศอีกหน่อยค่อยค่อยไป
ได้ เท่าใดเอาเท่านั้นยังพอไหว
ทน ทำต่อไปอีกถึงปีใหม่
ไป หาทางทางก็ไกลได้ด้นเดิน

เจริญพร

เพราะรักแม่แม่มาลับเรากลับทุกข์
เป็นมนุษย์ทุกข์ด้วยรักมักข่วงเข็ญ
เพราะฉะนั้นจงไปหัดรักให้เป็น
ก็สุขเย็นเอมอิ่มใจไร้ทุกข์เอย

เจริญพร

ทำ ความดีไม่ต้องมีใครมารู้
ดี ด้วยตนจงพิศดูอยู่เสมอ
ต่อ ลับหูลับตาคนอย่าเผยอเรอ
ไป มาเน้อทำแต่ดีนี้จงจำ

เจริญพร

ศิษย์มลฝึกข่มใจ ทำให้ได้ไร้ชอบชัง
หมายมั่นแต่ในธรรม โดยน้อมนำบำเพ็ญใจ

เจริญพร

มยุรีย์มีคนชอบ ข้าขอบอกมีคนชัง
คนชอบหรือคนชัง ก็ช่างมันเราทำดี

เจริญพร

อุษาข้าขอบอก อย่าไปชอบไปชังใคร
ให้รู้หัดข่มใจ เช่นนี้ไซร้ไม่ทุกข์เลย

เจริญพร

ถ้ารักผัวหัวปักปำทำให้ทุกข์
ถ้าเกลียดใครใจก็ทุกข์สุดทนไหว
เพราะฉะนั้นจะรักเกลียดชอบชังใคร
แค่คืบใจเผื่อไว้บ้างทุกอย่างดี
จะไหว้พระไหว้เจ้าเข้าใจเถิด
สิ่งประเสริฐคือใจเราไม่ผลามผลี
ละโลภหลงเลิกโกรธเกลียดได้เป็นดี
ทำเช่นนี้ว่าชีวีจะสุขเย็น

เจริญพร

ชอบ บ่นคนฟังเบื่อ **ชัง** น้ำหน้าเผื่อรู้ไว้
ควร คิดระวังไว **เห็น** ต่อไปอย่าบ่นเลย

เจริญพร

ชอบคือหลงจงรู้ไว้นั่นโมหะ
ชังคือเกลียดเป็นโทสะพาครวญเห็น
ชอบก็ดีชังก็ดีนี้ชัดเจน
ว่านำพาความทุกข์เข็ญให้คนเรา

เจริญพร

ชอบ ชี้ชัดหลักธรรมแท้แก่ศิษย์ข้า
ชัง วาจาคนป้อยอฉอเลาะหวาน
ยั้ง คิดบ้างจะคบหาเพื่อนทั้งบาง
ใจ ควรรู้มีใครบ้างเพื่อนแท้เรา

เจริญพร

ชอบ ทำบุญแต่อย่าวุ่นจนหลงบุญ
ชัง ทำบาปต้องผดุงมุ่งทางกุศล
นำ ใจตัวรู้ทั่วพร้อมอยู่ในตน
คิด ระงับรู้ดับข่มความชอบชัง

เจริญพร

ชอบ เล่นหุ้นถ้าหุ้นตกทุกข์อกตรม
ชัง ไอ้คนทำหุ้นร่วงทุกข์ข่วงเข็ญ
พอ เพียงเถิดประเสริฐชัยใจสุขเย็น
ดี เพราะเล่นหุ้นคุณธรรมนำกำไร

เจริญพร

ชอบร้องเพลงเห็นพอดีมีความสุข
ไปยื้อยุดมากเป็นทุกข์สุดทนไหว
ชังบางคนรู้ข่มคำระวังใจ
อย่าหวั่นไหวไปโกรธาพาสุขเย็น

เจริญพร

มา ขอพรนึกว่ามาขอตังค์
ขอ พรธรรมนำอำนวยอวยสมหวัง
พร มงคลเกิดจากตนต้องมุ่งมั่น
ชัย จึงได้ให้สมหวังนั้นแหละพร

พระอรหันต์จี้กง

๒๙ กันยายน ๒๕๕๒

เจริญพร

มาจากสูญกลับสู่สูญล้วนเปล่าว่าง
สรรพสิ่งถ้วนทุกอย่างล้วนเปล่าสูญ
แล้วไยต้องคิดสั่งสมให้เพิ่มพูน
เป็นความสูญเปล่าประโยชน์ของชีวิต

เจริญพร

ควบม้ามาหาอาจารย์วานไม่ยาก
ที่ลำบากควบขับม้าถูกทางวิถี
เพียงคิดพลาดอาจถลำนำชีวี
สู่อบายทางวิถีไม่ดีเลย
ชัดเช่นนี้มีสติคอยควบม้า
สู่มรรคาทางสว่างสะอาดสงบเอ๋ย
คนเกิดมาไม่กี่ปีก็ล่วงเลย
จะช้าเฉยอยู่ไยเร่งใฝ่ธรรม

เจริญพร

ขาทำเทียมเพียงสวมใส่ใช้เดินได้
ขาธรรมไซร้ใช้แทนใจใฝ่วิถี
ขามนุษย์สุดประเสริฐเลิศชีวี
ขาเดินดีเพราะมีธรรมนำทางไป

เจริญพร

มาจากไหนไปสู่ไหนใครเห็นชัด
ไปถึงวัดนับเพียงศพกลบฝังเผา
มาสู่โลกประโยชน์ใดรู้ใจเรา
ไปหนใดทางหนักเบาเราไม่รู้เลย
เพราะฉะนั้นจงตั้งอยู่ในปัจจุบันขณะ
เร่งลดละอคติสี่อย่าอยู่เฉย
ไปให้พ้นความชอบชังหลงกลัวเอย
เช่นนี้เอ๋ยไม่ต้องห่วงทางไปมา

เจริญพร

ข้าคงคงศิษย์รู้ไหมคือใครหรือ
มานับถือเด็กก่ำได้อย่างไรหนอ
รู้จักองค์เดียวยังไม่พอ
ปัญญาก่อรู้อาจารย์ครบทุกองค์

เจริญพร

สาธุสาธุบรรลุธรรม
ศิษย์บอยนั่งฟังธรรมได้ไม่ลุกหนี
โมทนาสาธุการกลับตัวดี
ให้มั่งมีเป็นศรีสุขสนุกในธรรม

เจริญพร

บอกพี่มาจีจิน หัดถือศีลนั่งฟังธรรม
กุศลจงน้อมนำ เป็นประจำทำความดี

เจริญพร

เอาฮู้ไปอีกหกใบใช้เผาดื่ม
ใบละคืนคืนละใบดื่มสุขี
เช้าขึ้นมาชิวฮุยจะได้อารมณ์ดี
กายจึงมีความแข็งแรงจงจดจำ

เจริญพร

มยุรีย์มีว่างไหม ลองทำใจปล่อยวางดู
รับรองย่อมจะรู้ ความว่างอยู่ในใจเรา

เจริญพร

อุษาถ้าไม่วุ่น ผมไม่ยุ่งใจไม่เหยิง
ลองรู้สู้ดำเนิน ให้ไปเดินโดยไม่เดิน

เจริญพร

ไปทำใจให้ว่าง ค่อยมาถามข้าคงคง
จึงจะเห็นตัวตน ว่าขึ้นลงเป็นอย่างไร

เจริญพร

วางใจให้ได้เถิด จะประเสริฐเลิศเป็นพร
วางใจโดยดับร้อน ทุกข์ก็ผ่อนภัยไม่มี

เจริญพร

ชอบ ชาพาชงจนชักช้า
ชัง ชินชาว่าช้าชักมักชาเฉย
ชัง ชาชงชวนชมชาว่าไม่เชย
ชอบ เฉิ่มเชยชงชาชมชนชวนชิม

เจริญพร

คง มีวันยังใจว่างปล่อยวางได้
คง สักวันจะเข้าใจใฝ่ศึกษา
สอน สั่งธรรมนำไปคิดพิจารณา
ศิษย์ ก็ย่อมได้ปัญญาพาคงคง

เจริญพร

สุญญตาว่าว่างเปล่าเราท่านรู้
ใช่เพียงดูรู้บำเพ็ญเห็นเหมาะสม
อิทัปปัจจยตาพาเห็นตน
ความเป็นไปถ้วนทุกคนล้วนเปล่าดาย
มาจากว่างแล้วกลับคืนสู่ความว่าง
ถ้วนทุกอย่างมีความว่างเป็นจุดหมาย
มนุษย์เกิดกำเนิดมาพาสู่ตาย
ล้วนย่างกรายสู่ความว่างความเปล่ากลวง

เทวอาจารย์โง้วมั่งอู๊

๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

เจริญพร

ไปยึดเอาขาเทียมเป็นขาแท้
ย่อมแน่แท้ไร้ขาธรรมนำสถล
ของสิ่งใดไปยึดมั่นเป็นของตน
ย่อมลุ่มหลงจนมัวเมาเบาปัญญา

เจริญพร

ไปบังเกิดอุปาทานว่าปวดเจ็บ
เลยแสบเจ็บถึงจิตใจให้ครวญเห็น
ไปยึดติดชีวิตว่าลำเค็ญ
รับรองได้ไร้สุขเย็นจงเห็นจริง

เจริญพร

ไปยึดมั่นถือเอาหุ้นว่าเป็นทรัพย์
อนาถนักทรัพย์กระดาษกระดาษซับ
ไปยึดติดคิดเล่นหุ้นกลัดกลุ้มนัก
นอนไม่หลับเอากระดาษซับน้ำตา

เจริญพร

ห้ามบังเกิดอุปาทานขึ้นในใจ
คิดเอาเองว่ากูใหญ่ว่ากูแน่
อย่ายึดมั่นถือมั่นพึงหมั่นแล
ให้ครวญรู้ชนะแพ้แก้ไขตน
อัตตาเกิดจะเป็นโทษภัยมหันต์
จงจดจำนำไปคิดพิศสถล
ถ้าหากว่าศรัทธานับถือพระจี้กง
ก็อย่าหลงพาตนมีอุปาทาน

เจริญพร

นับถือพระจิ้กงคงว่าดี
จะไม่ดีถ้ากลับกลายเป็นยึดถือ
จะศรัทธาปัญญามีหมั่นฝึกปรือ
เช่นนี้คือความนับถือที่ถูกควร

เจริญพร

ไปออกแบบให้ขึ้นลงโดยสะดวก
โดยคู่ควบความปลอดภัยให้เหมาะสม
จะบันไดขึ้นวนหรือขึ้นตรง
ความเหมาะสมขึ้นกับประโยชน์ให้ไปพิจารณา

เจริญพร

ไปยึดติดชีวิตมากอาจเป็นทุกข์
สลัดหลุดอุปาทานวานสุขี
เห็นให้ชัดจึงนับเหมาะโดยพอดี
ยึดมั่นมีถือมั่นเป็นเห็นทุกข์ภัย

เจริญพร

ให้เชื่อมั่นแต่อย่าไปยึดมั่นมาก
ไม่ยุ่งยากอย่างที่คิดพึงพิศเห็น
แม้ไม่เร็วแต่ใช่ช้าว่าใจเย็น
ย่อมประสบผลชัดเจนอย่าเป็นกังวล

เจริญพร

รู้ผ่อนคลายสบายใจก็ไร้ทุกข์
อย่าจุ้มปุ๊กอยู่แต่บ้านพาลเงียบเหงา
ให้ปล่อยใจไม่ไปเครียดหนักกลับเบา
ใจไม่เฉาแรงกลับฟื้นคืนกำลัง

เจริญพร

อุษาอย่ายึดติด ก็ชีวิตไม่มัวหมอง
เพียงพิศคิดรู้มอง ให้ถูกต้องครรลองธรรม

เจริญพร

มยุรีย์มีศรัทธา แต่อย่าพาอุปาทาน
เทพพระกับผีมาร ล้วนอุปาทานในใจตน

เจริญพร

ลองดูมาคว้าแชมป์ ทุกขึ้นแรมไม่ขาดหาย
สามห้าวันย่างกราย ไม่ขาดหายแม้วันเดียว

เจริญพร

ยึดเอาว่าตัวกู เลยไม่ดูไม่รู้เห็น
ยึดเอาว่ากูเป็น ไม่ชัดเจนตนเป็นใคร
ยึดเอาเป็นของกู ไม่นำสู่ความผ่องใส
ยึดเอาว่ากูใหญ่ เลยจิตใจแคบนิดเดียว
คนเราก็เช่นนี้ อุปาทานมีส่วนเสี้ยว
ก็เดินวนคดเคี้ยว หลงลดเลี้ยวสู่อวิชชา

เจริญพร

ความยึดมั่นในศีลพรตนับอดสู
เหมือนเจ้ากูหลงจีวรว่าเป็นศีล
ถือพรตไซร้มิใช่ว่าไม่อยู่บนดิน
ยังต้องกินนอนเดินนั่งเหมือนคนทั่วไป
เพราะฉะนั้นถ้าไปยึดว่ากูถูกต้อง
ก็มัวหมองมองชีวิตพิศไม่เห็น
ชัดดังนี้ธรรมศึกษาพาบำเพ็ญ
ต้องชัดเจนอย่าให้เห็นเป็นอุปาทาน

เจริญพร

ต่อบัดนี้การงานเป็นอย่างไร
เมื่อถามไปก็ตอบมาจะพาสอน
บอกไปแล้วให้ช่วยพ่อก็เป็นพร
ไปเดือดร้อนทำการใหญ่ให้วุ่นวาย
คิดให้ชัดจัดให้ถูกก็ว่าเหมาะ
รู้แก้เปลาะรู้แก้ปมอย่าหวั่นไหว
ทุกปัญหาก็ค่อยค่อยพาคลี่คลายไป
เพียงตั้งมั่นแล้วย่างกรายให้ถูกตรง

เจริญพร

รู้ เจรจาพาทีก็มีหวัง
รู้ กำลังทำการกิจสัมฤทธิผล
รู้ อ่อนแข็งตามสภาพไร้กังวล
รู้ ตั้งใจให้มั่นคงสมหมายปอง

เจริญพร

อุปาทานความยึดติดคิดถือมั่น
จะชักนำให้หลงทางย่างผิดทิศ
ด้วยไม่มองเพราะไม่เห็นเพราะยึดติด
เลยไม่คิดไม่ครวญใคร่ให้ถูกตรง
ทั้งรูปรสกลิ่นเสียงแลสัมผัส
ไปหลงรักหลงพอใจจึงไหวหวาม
ให้โง่งมจมจ่อมไม่มองทาง
เลยก้าวย่างผิดทางทิศชีวิตหม่นมัว
เพราะทิฐิความคิดเห็นตัวว่าถูก
ก็เลยปลูกอวิชชาพาหม่นสลัว
ยึดทฤษฎีไม่มีปัญญาอยู่กับตัว
เลยหลงชั่วคิดเลวร้ายทำลายตน
ถือศีลพรตแบบแผนวัตรปฏิบัติ
โดยเคร่งครัดกลับไม่คิดพิศเหตุผล
ไปถือมั่นยึดมั่นว่าถูกตรง
เลยโง่งมจมปลักหลงของอวิชชา
อัตตวาทุปาทานเลวร้ายที่สุด
นำมนุษย์ฉุดตกต่ำอย่ากังขา
เพราะยึดมั่นถือมั่นในอัตตา
ก็เลยพาให้ชีวิตผิดหมองมัว
อุปาทานทั้งสี่นี้อย่ามีไว้
ต้องตัดใจทำลายมันจากใจหัว
โดยมุ่งมั่นมีมานะอย่าขลาดกลัว
ได้ดังนี้ไม่หมองมัวชีวิตเรา

เจริญพร

มาขอฮู้เอาไปทำอะไรที่บ้าน
คิดให้ชัดก็เห็นทางควรย่างหนอ
ไปจมจ่อมความชอบชังไม่รู้พอ
ก็เกิดก่อเป็นปัญหาพาทุกข์ใจ
เพราะฉะนั้นเอาฮู้ไปเผากิเลส
พรวิเศษย่อมได้รับนับสดใส
อธิษฐานใช้ปัญญาพาตั้งใจ
ไปแก้ไขทุกปัญหาพาเบิกบาน

เจริญพร

จับปากกากากบาทฉลาดรู้
เขียนหนังสือต้องควรดูรู้ความหมาย
ชัดนัยะระหว่างแถวไม่กลับกลาย
แต่ละคำค่ามากมายให้ไตร่ตรอง

เจริญพร

ศิษย์มลคนขยัน มาทั้งวันนั่งจีจิน
รู้ดื่มแลรู้กิน อย่าประวิงเลยเวลา

เจริญพร

อุปาทานความชอบหุ้นทำวุ่นวาย
ใจแส่ส่ายไม่สงบพบสุขี
จะเล่นหุ้นอย่ายึดมั่นเกินมากมี
เอาเท่าที่เราควรได้กำไรก็มา

เจริญพร

สาธยายหลักธรรมอันมีสี่
แต่ละตอนซ้อนวิถีมีความหมาย
นำไปสู่ปฏิจจสมุปบาทในเบื้องปลาย
ชักแม่น้ำทั้งร้อยสายมาไหลรวม

เจริญพร

เอาเอกออกเปลี่ยนจากบ่นเป็นบนบาน
อุปาทานก็ไม่เกิดเลิศสุขี
เติมอิเข้าบินไปเที่ยวอินเดียว่าดี
ย่อมไม่มีทุกข์กังวลจงจดจำ

เจริญพร

ไปยึดมั่นถือมั่นกับทำนอง
เลยคำร้องกระท่อนกระแท่นไม่แรงใส
ไปยึดมั่นคำร้องมากเกินไป
เลยทำนองไม่ลื่นไหลไม่เป็นเพลง
ชัดเช่นนี้อย่ายึดมั่นถือมั่นนัก
แม้จะรักร้องเพลงก็ควรเห็น
อย่ายึดมั่นถือมั่นในบทเพลง
ได้ดังนี้ก็ชัดเจนเป็นเพลงธรรม

เจริญพร

ความเชื่อมั่นมากไปกลายเป็นยึดมั่น
เพราะฉะนั้นจะเชื่อมั่นอย่าหมั่นยึด
จงครวญใคร่ไตร่ตรองมีสำนึก
คิดให้ลึกตรึกให้ชัดไม่นับอุปาทาน

พระอรหันต์จิ๋กง

๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ทำดีที่ใจ อย่าได้หวั่นไหว
ทำดีด้วยใจ ให้รู้ดูตน

เจริญพร

ใจไวไม่งาม อาจสร้างปัญหา
ปากไววาจา นำมาซึ่งภัย

เจริญพร

มาด้วยศรัทธา จึงนับว่างาม
มาสร้างบุญทาน รู้ทางครรลอง
มาโดยตั้งจิต ควรคิดถูกต้อง
มาเพียงแค่มอง เห็นต้องเข้าใจ

เจริญพร

หมายพบจี้กง มั่นคงศรัทธา
มาแล้วควรมา มาใหม่เรื่อยไป
เช่นนี้จึงว่า พาพิสูจน์ใจ
ศรัทธามั่นไหม มาใหม่อีกที

เจริญพร

ไปใช้ตำรับยา เคยรักษาให้หลายคน
หัวใจหมูใช้ต้ม ผสมยาตามเคยดี

เจริญพร

ทำบุญมุ่งที่เหตุ ผลวิเศษจึงจะได้
ทำบุญมุ่งจากใจ ผลได้รับกับใจตน

เจริญพร

ศรัทธาเป็นนาวา ใช้ปัญญาเป็นหางเสือ
นำทิศทางให้เรือ เพื่อพาพ้นทุกข์สาคร
ศรัทธาคู่ปัญญา นี้แหละว่ามงคลพร
เอาไว้ใช้ดับร้อน เป็นเครื่องผ่อนให้สุขเย็น

เจริญพร

ทำกิจคิดรอบคอบ ประกอบงานวานวางแผน
พร้อมรับความเปลี่ยนแปลง ใจจึงแกร่งมีแรงทำ

เจริญพร

คิดดีต้องคิดถูก　จงรู้ถูกและรู้ดี
เห็นชัดธรรมวิถี　เดินให้ดีให้ถูกทาง

เทวอาจารย์หลิวชุนฮวง
๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ศึกษาหาความรู้　ต้องให้ดูความถนัดตน
แล้วไปหมั่นฝึกฝน　จึงเสร็จสมตามต้องการ

เจริญพร

ปัญหาค่อยค่อยแก้　อย่าท้อแท้เป็นใช้ได้
เพียงมีความใส่ใจ　ปัญหาใหญ่แก้ได้เอง

เจริญพร

รอหน่อยคอยอีกปี　เวลานี้ยังไม่ถึง
เห็นต้องควรคำนึง　ให้ตะบึงทำต่อไป

เจริญพร

มีแรงก็รุดไกล　จงใส่ใจให้มีแรง
อย่าหวั่นความเปลี่ยนแปลง　ต้องกล้าแกร่งแรงจึงดี

เจริญพร

อย่ามีกังวล　มงคลมีมา
ให้ตั้งศรัทธา　ปัญญามาเอง

เจริญพร

ทุ่มใจไปอธิษฐาน โดยไหว้วานพระขอพร
แก้ไขความเดือดร้อน ก็จะผ่อนให้สุขเย็น

เจริญพร

ถึงเวลามาเอง อย่าเคร่งเครียดไป
ให้รู้สงบไว้ ทุกข์ภัยไม่มี

เจริญพร

หมาย มาพบประสบพักตร์ประจักษ์จิต
มุ่ง ทางใดให้ตรงทิศพิศวิถี
มั่น ใจได้ถึงจุดหมายไปด้วยดี
มา วันนี้พรธรรมรับกลับไปตรอง

เจริญพร

เรื่องเล็กนิดน้อย ค่อยค่อยแก้ไข
อย่าได้ร้อนใจ วุ่นวายไม่ดี

เจริญพร

กำลังพร้อมก็ว่าได้ใยรอช้า เรื่องราคารู้ต่อรองต้องเหตุผล
สิ่งสำคัญให้รู้ดูกำลังตน อย่าเกินแรงก็มงคลจะมีมา

เจริญพร

เอาเรื่องเฉพาะหน้า ทำให้ดีว่าเหมาะสม
เบื้องหน้าอันไกลพ้น อย่าพึ่งไปกังวลมัน

เจริญพร

ผีเข้าเดี๋ยวผีออก ข้าขอบอกอย่ากลัวผี
สติให้หมั่นมี ก็ชัดชี้ผีไม่มา

เจริญพร

ระวังเรื่องการนอน รู้พักผ่อนพอสมควร
เช่นนี้ไม่เรรวน แก้โรคอ้วนง่ายนิดเดียว

เจริญพร

เดินทางไปทุกที่ อย่าได้มีความประมาท
สตินั้นห้ามขาด ก็จะปราศเคราะห์โพยภัย

เจริญพร

เห็นต้องรอต่อไป ถึงปีใหม่อาจคลี่คลาย
ขอใจอย่าแส่ส่าย คิดกลับกลายมากไม่ดี

เจริญพร

หลบร้อนไปพึ่งเย็น ทุกข์ลำเค็ญค่อยรักษา
รู้สงบคำวาจา ทุกปัญหาแก้ได้เอย

เจริญพร

ค่อยคิดค่อยทำไป อย่าเร่งไวจนเกินงาม
ดูแลเรื่องก่อสร้าง ต้องรู้งานตามสมควร

เจริญพร

สังขารตามที่เป็น ไปเครียดเคร่งมากไม่ดี
เดินได้เท่าแรงมี เกินพอดีไม่ดีเลย

เจริญพร

พูดจาตามเหตุผล อย่ากังวลจนลนลาน
ควรผ่อนปรนลงบ้าง เรื่องทุกอย่างจะกลับดี

เจริญพร

คนกำหนดไม่อาจสู้ฟ้าลิขิต
ฟ้าลิขิตไม่อาจสู้กรรมกำหนด
ชัดเช่นนี้ตั้งศรัทธาเพิ่มอย่าลด
ย่อมปรากฏเหตุมหัศจรรย์อันเกินธรรมดา

เจริญพร

งานทั้งหลายวุ่นวายใจก็เท่านั้น
ควรรู้นำปัญญาคิดพิศถี่ถ้วน
ปัญหามาอย่าพาใจไปเรรวน
ถึงเวลางานทุกส่วนลงตัวเอง

เจริญพร

ค่อยค่อยค้าขายไป เพียงมั่นใจทำให้ดี
ค่อยค่อยกำไรมี อย่าเร็วรี่มากเกินไป

เจริญพร

วัน ที่ **ดี** ทุกปีเดือนมีเหมือนกัน
เกิด มา **ดี** ทุกวี่วันดีเสมอ
เทิด ความ **ดี** ใจก็งามไม่ผลามเผลอ
ธรรม อัน **ดี** ย่อมได้เจอผลดีงาม
น้อม สิ่ง **ดี** มาสู่ใจก็ไร้ทุกข์
นำ ตน **ดี** มีความสุขเกษมศานต์
ทำ ความ **ดี** หมื่นลี้ไกลในหนทาง
ดี ดี **ดี** ด้วยชีวีที่ดีเอย

เจริญพร

ค่อยไปเจรจา ชักนำพาความสนใจ
แต่อย่ายุ่งมากไป เช่นนี้ได้ก็ว่าดี

เทวอาจารย์ลื่อซุ่งเอี๊ยงโจวซือ

๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ใจรั่วอย่ากลัวมัน ใจอุดตันน่ากลัวกว่า
ให้หมั่นกินหยูกยา การรักษาว่าควรคอย
อย่าเพิ่งรีบผ่าตัด ยาที่จัดใช้ไปก่อน
ไม่ควรต้องรีบร้อน ให้นั่งนอนเป็นสุขใจ

เจริญพร

ลูกหลานตือโป๊ยก่าย หัดว่าง่ายกินให้น้อย
อย่าทำเป็นเหม่อลอย ต้องกินน้อยค่อยบอบบาง

เจริญพร

แม่เรียกจึงค่อยมา ใช้ปัญญาให้ถูกทาง
วัยหนุ่มหากดื้อด้าน ทางที่ย่างย่อมไม่ไกล
พึงมีปัญญาแท้ ให้เห็นแก่แม่มีใจ
ศรัทธาพามาไหว้ ให้รู้ไว้จะได้ดี

เจริญพร

ทำบุญเพื่อส่วนรวม ก็สมควรโมทนา
จาคะตั้งศรัทธา นำชีวาให้งอกงาม
ยิ่งให้ก็ยิ่งได้ จงตั้งใจบุญสืบสาน
โดยตั้งมั่นในทาน บุญที่สร้างผลย่อมดี

เจริญพร

พรดีมีอยู่แล้ว ไยไม่ดูรู้ในใจ
ขอพรมากเกินไป โลภกำไรไม่นับดี

พระอรหันต์จี้กงและเทวอาจารย์เมฆขาว

๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

จีพ้งเกาะจัดพิธีวางประทีปมงคล
ใต้แท่นฐานพระจี้กงคุณธรรมสถาน
แบ่งสามแท่นแท่นละห้าโคมตั้งวาง
ส่องสว่างอนันต์นานสถานธรรม
ขอศรัทธาผู้มีใจใฝ่ร่วมบุญ
มานำหนุนกุศลสร้างนับเลิศล้ำ
ตามเหมาะสมแก่เวลางานที่ทำ
โมทนาเป็นพรธรรมอำนวยชัย

เจริญพร

กมลรัตน์นัดกันมาหาจิ้กง
ตั้งศรัทธาโดยมั่นคงสมศักดิ์ศรี
มาไหว้พระละความเครียดได้ว่าดี
เรื่องสามีหัวใจรั่วกลัวทำไม
ให้เอาบุญไปอุดรูที่รั่วนั้น
ตั้งในศีลอยู่ในธรรมยังสดใส
แพทย์แผนจีนรักษาใช้ยาสมุนไพร
รับรองได้ที่หนักจะกลับเบา
หัวใจหมูเติมเครื่องยาพาต้มดื่ม
อย่าได้ลืมอย่าได้ขาดเว้นวันเสาร์
ดื่มทุกวันที่หนักจะกลับเบา
อย่ากลัดกลุ้มสุมใจเราไม่นับดี

เจริญพร

เครียดให้น้อยกรดในกระเพาะค่อยค่อยลด
ความกลัดกลุ้มขจัดให้หมดก็สดใส
คนกินอิ่มนอนหลับได้สบายใจ
กังวลไร้ทุกข์ไม่มีโรคภัยไม่มา

เจริญพร

เลือกวันดีเดือนเก้าวารเก้าค่ำ
ฤกษ์เลิศล้ำเก้าโมงเช้าเก้านาทีหนอ
เข้าบ้านใหม่มงคลชัยพาเกิดก่อ
เช่นนี้ก็อยู่เย็นเป็นสุขใจ

เจริญพร

แฝดสองฝาเป็นฝาแฝดมาแนบชิด
รับเป็นศิษย์สองฝาแฝดแฝดสองฝา
ให้มุ่งมั่นตั้งใจในศรัทธา
เดินทางตรงด้นมรรคาพาปลอดภัย

เจริญพร

อยู่	**บางกอก**	ไปนอกเมืองเปลืองค่ารถ
ขึ้น	**แอร์เวย์**	บินเลี้ยวลดคดเคี้ยวเวหา
ควร	**ต่อ**	เติมเพิ่มแรงใจใฝ่ศรัทธา
มา	**ไป**	ไหนรอเวลาไม่ช้านาน
ฟัง	**แล้ว**	คิดพินิจเห็นทางควรเดิน
ค่อย	**ค่อย**	ย่างทางดำเนินโดยกล้าหาญ
จะ	**ขยับ**	ทำธุรกิจมีแผนงาน
จึง	**ขยาย**	ทางได้กว้างได้ยาวไกล

เจริญพร

คิดไม่ออกบอกพระพรหมท่านทนฟัง
ไปขอพรศรัทธาตั้งยังเหมาะสม
หยิบเซียมซีใบสิบสี่มีมงคล
ถามพระพรหมพระพรหมตอบบอกเรื่องงาน

เจริญพร

ศิษย์สลิ่มนั่งยิ้มแป้นหน้าแท่นฐาน
บุญชอบสร้างงานชอบทำกำไรทั้งสอง
นั่งอมยิ้มใจอิ่มเอมเห็นถูกต้อง
อย่าเคร่งเครียดก็ไม่หมองจะผ่องผุดใจ

เจริญพร

มาบัดนี้ข้าจี้กงลืมรสเหล้า
กลิ่นน้ำเมาเหมือนรสส้มขมหรือหวาน
หยุดดื่มเหล้าหนึ่งเดือนนานแสนนาน
แปดร้อยปียังไม่นานเท่าหนึ่งเดือน

เจริญพร

มีกับแกล้มแถมน้ำส้มจี้กงซด
เมรัยงดอดทนได้ไม่มีปัญหา
พระจี้กงถือศีลบ้างปล่อยวางสุรา
ศิษย์พระบ้ากิเลสตัณหางดได้ไหมเอย

เจริญพร

ปลาเป็นว่ายทวนน้ำ ปลาตายไหลตามน้ำหนอ
ปลาดีต้องโตพอ ปลาเล็กหนอก็ถูกกิน

เจริญพร

หมั่นสลัดดัดขารู้ดัดแข้ง
อย่าให้แรงจนเกินไปช่วยรักษา
ไม่จำเป็นเห็นต้องไปกินยา
ทุกเช้าตื่นสลัดขาดัดแข้งตัวเอง

เจริญพร

ตามมาไหว้ก็ได้บุญ ขอเพียงมุ่งทำความดี
ตามมาไหว้พระเต้าจี้ ก็จะมีความสุขใจ

เจริญพร

รู้วางตนโดยสมควร　　ก็เลิศล้วนน่านับถือ
คุณธรรมหมั่นฝึกปรือ　　อย่าหลงชื่ออย่าหลงนาม

เจริญพร

ให้ทำบุญอุทิศส่งให้เขาไป
อย่าหวั่นใจไม่มีปัญหาหนอ
คิดให้น้อยได้ดังนี้ก็ว่าพอ
อย่าเกิดก่ออุปาทานมากเกินไป

เจริญพร

ตั้งใจไปขึ้นศาล　　อธิษฐานขอพรชัย
ศรัทธาตั้งกลางใจ　　เรื่องเคราะห์ภัยคลี่คลายเอง

เจริญพร

ชะตาฟ้าลิขิต　　แต่ชีวิตกรรมกำหนด
เห็นชัดจักปรากฏ　　ความงามงดเป็นพรชัย

เจริญพร

มยุรีย์ไม่หนีหน้า　　โมทนาว่าพากเพียร
ต่อไปห้ามขาดเรียน　　ต้องพากเพียรมาเรียนทุกวัน

เจริญพร

อุษาว่าอุตส่าห์　　มาเป็นเพื่อนมยุรีย์
อุษาเป็นเพื่อนดี　　มยุรีย์เป็นเพื่อนงาม

เจริญพร

เอายันต์ไปดื่มกิน ห้ามดีดดิ้นตอนกินยา
ต้องกินให้ตรงเวลา ห้ามทิ้งยาบ้วนน้ำลาย

เจริญพร

พี่น้องต้องห่วงกัน นี้เป็นธรรมอันมงคล
ขอเพียงต้องอดทน ให้รู้ข่มใจบ้างเอย

เจริญพร

ลูกเต็มบ้านหลานเต็มเรือนประเทืองใจ
เป็นกำไรของชีวิตพิศครวญเห็น
เงินเต็มบ้านทองเต็มเรือนควรบำเพ็ญ
แบ่งส่วนเป็นบุญทานบ้างวานไตร่ตรอง

เจริญพร

งานเต็มมือเงินเต็มใจไปหามา
พึงตั้งหน้าทำให้ดีจึงมีหวัง
งานล้นมือทำมากไปเกินกำลัง
ต้องรู้ทำแค่พอดีจึงมีเงิน

พระอรหันต์จี้กง

๔ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ฮ้อ ชิวฮุยมีศรัทธาสร้างกุศล
ชิว คือนามมากมงคลดลสร้างเสริม
ฮุย สว่างเพราะมีบุญมาแต่เดิม
ขอ อวยพรให้สุขเพิ่มทวีคูณ
ให้ การค้ามั่งมีความก้าวหน้า
จง เพิ่มพูนเงินตราสมใจหมาย
เจริญ ชัยทรัพย์สมบัติมีมากมาย
สี่ ซือจุงคุ้มครองให้ภัยไม่มี
ฤดู ใดก็สุขใจได้ร่มเย็น
มี ความเห็นเป็นสัมมาพาสุขยิ่ง
สุข ใดเล่าเท่าพึ่งธรรมนำสุขจริง
ครอบ ครัวชื่นสุขเอมอิ่มสามัคคี
ครัว อาหารอร่อยลิ้นกินไม่หมด
เป็น สุขใจอยู่พร้อมหน้าพาสดใส
สุข เพราะรู้มีคุณธรรมมานำใจ
ร่ำ รวยเงินด้วยจิตใจใฝ่สร้างบุญ
รวย เป็นถุงเป็นถังเต็มเคหา
เงิน เพิ่มพูนบุญนำพาผลยิ่งใหญ่
ทอง คำมีเต็มเคหาพาสุขใจ
ดี เพราะใฝ่สร้างสมบุญมุ่งทำดี

เจริญพร

พร ใดใดไหนจะเท่าเราทำดี
พร ที่ดีย่อมมีบุญมาหนุนสร้าง
พร ที่ขอจี้กงช่วยนำทาง
พร ทุกอย่างจะสัมฤทธิ์จิตบำเพ็ญ

เจริญพร

เต๋า คือธรรมนำโลกให้ร่มเย็น
จี้ ช่วยศิษย์บำเพ็ญธรรมศึกษา
กลับ สู่ฟ้าครั้งหน้าค่อยลงมา
ฟ้า บัญชาอภัยบาปศิษย์ทุกคน

พระอรหันต์จี้กง

๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

โดยคณะกีบู่จู พุทธสมาคมฯ จีแซเกาะ

อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น

เจริญพร

ประจักษ์ จงชัดเจน
ตั้ง ตนเองเห็นแจ้งใจ
คารวะ ธรรมอำไพ
คุณ ประโยชน์ใช้นำเป็นพร

เจริญพร

พงศ์ ธรรมนำเป็นพรหม
ทัศน์ ประสงค์พรหมวิหาร
ชัด เห็นเป็นต้นทาง
ธรรม สี่ประการหมั่นบำเพ็ญ

เจริญพร

ทำดีต้องมีธรรม คอยหนุนนำกำกับใจ
คนดีห้ามเผลอไผล ทุกที่ไปให้มีธรรม

เจริญพร

ประจักษ์ชัดทางตรง นิรมลเห็นทางไป
ทั้งสองครรลองไกล โดยพร้อมใจไปด้วยกัน

เจริญพร

ทำบุญมุ่งจากใจ ห้ามมักได้บุญส่งผล
ทำบุญมุ่งทางตรง ห้ามวกวนคิดกำไร

เจริญพร

มีครูอยู่ข้างกาย ห้ามแส่ส่ายใจตนเอง
พึงหมั่นธรรมบำเพ็ญ จึงอยู่เย็นเป็นสุขใจ

เจริญพร

ธรรมอันใดหากเป็นไปเพื่อลดทุกข์
ธรรมนั้นไซร้ย่อมนำสู่วิมุติผล
ธรรมอันใดหากนำใจให้สุขกมล
ธรรมนั้นไซร้ต้องฝึกฝนจงบำเพ็ญ
ธรรมอันใดที่เป็นไปเพื่อช่วยมนุษย์
ธรรมนั้นไซร้ย่อมผ่องผุดพึงครวญเห็น
ธรรมอันใดที่ทำให้ใจสุขเย็น
ธรรมนั้นไซร้ให้ชัดเจนเห็นในใจ

เจริญพร

ตั้งมั่นในธรรม น้อมนำศรัทธา
ทุกครั้งที่มา ปัญญาเกิดมี

เจริญพร

เห็นธรรมนำเห็นทาง จะก้าวย่างเดินทางธรรม
ต้องเตรียมเสบียงกรัง โดยพร้อมนำปัญญามี
ดังนี้วิถีไป จึงตรงชัดไม่ผลามผลี
เดินจริงเดินงามดี ธรรมวิถีจึงก้าวไกล

เจริญพร

ศรัทธาว่าดี ต้องมีปัญญา
น้อมนำมรรคา พาให้ก้าวไกล

เจริญพร

มีใจมุ่งมั่น　　ว่ายังไม่พอ
ปัญญาต้องก่อ　　นำถ่อทางไป
ศรัทธาพร้อมพรัก　　จึงจักก้าวไกล
สองขาก้าวไป　　หนึ่งใจใฝ่ธรรม

เจริญพร

ธรรมนั้นยากเรียนรู้ได้หมด
บุญสร้างให้ครบสุดแสนง่าย
ฝึกจิตยากนักขจัดชั่วร้าย
ทำทานง่ายดายให้ใคร่ครวญ

เจริญพร

ดีที่ทำทำให้ดีนี้จงจำ
ดีด้วยธรรมธรรมจึงมีนี้ครวญเห็น
ดีเพราะทำทำโดยดีหมั่นบำเพ็ญ
ดีเห็นธรรมธรรมเห็นดีนี้จงจำ

เจริญพร

รู้แยกรู้แยะ　　รู้แกะรู้ปม
รู้เหตุรู้ผล　　รู้คนรู้เรา

เจริญพร

รู้ไปรู้มา　　รู้ช้ารู้เร็ว
รู้ดีรู้เลว　　รู้ความเป็นไป
รู้ใจให้ชัด　　รู้หลักธรรมไซร้
รู้เห็นแจ้งใจ　　รู้ใช้ปัญญา

เจริญพร

รู้ตรงรู้คด　　รู้จดรู้จำ
รู้บุญรู้กรรม　　รู้ธรรมรู้จริง

เจริญพร

รู้ยากรู้ง่าย　　รู้ตายรู้เกิด
รู้ธรรมรู้เทิด　　รู้เลิศกว่าใด

เจริญพร

รู้สั้นรู้ยาว　　รู้ขาวรู้ดำ
รู้ทางรู้ธรรม　　รู้นำบำเพ็ญ

เจริญพร

ขา คนเดินดำเนินไปในโลกหล้า
เทียม ปัญญาหาได้ไม่ให้ครวญเห็น
ขา ใช้ย่างหว่างทางไปถ้าใจไม่เย็น
ธรรม ไม่เห็นขาที่เคลื่อนเหมือนขาเทียม

ต่อให้คนมีขาจริง แต่ไม่รู้จริงไม่รู้แจ้งในธรรม ขาที่นำชีวิตย่างไปก็มีค่าเพียงขาเทียม

เจริญพร

บัณฑร ธรรมนำเปิดกว้างรับสรรพชีวิต
ลิ้ว ธรรมเทิดเป็นทางทิศพิศครวญเห็น
ประเสริฐ ด้วยพรหมวิหารธรรมบำเพ็ญ
ศิษย์ ชัดเจนเห็นทางธรรมพึงดำเนิน

เทวอาจารย์เอี้ยอุ้งซัง

วันพฤหัสบดีที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ทำโดยยึดถือมั่นเป็นอัตตา
ทำโดยพาเห็นตามจริงสิ่งทั้งผอง
นับว่าเป็นนิรกรรมตามครรลอง
เป็นทางธรรมอันถูกต้องผ่องอำไพ

เจริญพร

ขา ของเราหาใช่เป็นของเรา
เทียม ทั้งนั้นไปยึดเอาเป็นเจ้าของ
ขา ของเราใช่เป็นขาอย่าจับจอง
ธรรม ทั้งผองล้วนว่างเปล่าพึงเข้าใจ

เจริญพร

กายประจักษ์มิใช่กายของประจักษ์
ต้องประจักษ์ชัดเห็นกายตามจริงหนอ
นิรมลเพียงนิรมลตนเกิดก่อ
อย่าไปถ่อถือเอามาเป็นของเรา

เจริญพร

พระทั้งพวงที่สวมใส่คอโกสุทธิ์
หาใช่พระของโกสุทธิ์ใยยึดถือ
รู้ปล่อยวางลงเสียบ้างก็ว่าคือ
อย่าไปถือเอาพระมาเป็นห่วงคล้องคอ

เจริญพร

ไปถือธรรมระวังไว้จะหนักมือ
ไปถือดีระวังไว้ใจมีห่วง
ไปถือโทษระวังไว้ภัยทั้งปวง
ไปถือโกรธระวังล่วงเกินผู้คน

เจริญพร

กายของเราจะอ้วนไปก็ช่างมัน
เพราะกายนั้นมิใช่เราเป็นเจ้าของ
คิดเช่นนี้บางทีว่าพาหันมอง
กายแม้ผอมก็หาใช่กายของตน

เจริญพร

คนหงุดหงิดอย่าสะกิดให้หงิดหงุด
ปล่อยไปเถิดเป็นมนุษย์อย่ายึดหนอ
คนหงุดหงิดปล่อยให้หงุดหงิดจนพอ
ถ้าไปต่อความยาวใหญ่เรื่องก็มา
เห็นเช่นนี้อย่าไปหงุดหงิดตาม
เขาหงุดหงิดเราปล่อยวางสุขหรรษา
หัดละบ้างอย่าหงุดหงิดเบิกบานอุรา
มองหงุดหงิดเป็นความบ้าอย่าสนใจ

เจริญพร

บำรุงรักษาตัว จงอย่ามัวแต่รักสวย
ดูแลสุขภาพด้วย พรอำนวยให้ศิษย์บี

เจริญพร

จะกินเจไปยึดถือว่าเป็นหมู
เจเช่นนี้สู้กินผักไม่ได้หนอ
ทั้งหมูเทียมเนื้อเทียมพาเกิดก่อ
กิเลสคนไม่รู้พอก็ตะกละกิน

เจริญพร

บุญอันทำโดยไม่หวังจะรับผล
บุญเช่นนั้นย่อมบันดลผลมาหา
บุญอันใดซึ่งบังเกิดจากศรัทธา
บุญนั้นว่าเป็นยอดบุญมุ่งบำเพ็ญ
บุญจงสร้างโดยปล่อยวางอย่าติดบุญ
บุญดังนี้จึงเป็นบุญซึ่งควรเห็น
บุญเราทำกำหนดดูรู้ชัดเจน
บุญเป็นบุญตามที่เป็นเห็นตามจริง

เจริญพร

ใจเป็นนายกายเป็นบ่าวเขาว่าไว้
ถ้าไปยึดทั้งกายใจธรรมไม่เห็น
ใจเป็นสูญกายก็เปล่าเราบำเพ็ญ
ได้ดังนี้ก็ชัดเจนย่อมเห็นธรรม

เจริญพร

วางใจไว้เป็นกลาง นั่นแหละทางนั่นแหละธรรม
วางใจเป็นประจำ นั่นควรทำควรบำเพ็ญ

เจริญพร

ไปยึดบุญว่าเป็นบุญที่กูทำ
บุญทั้งนั้นไม่บังเกิดสัมฤทธิผล
หากสร้างบุญโดยไม่มีอัตตาตน
บุญบังเกิดประเสริฐผลดลเป็นธรรม

เจริญพร

มองสิ่งใดแล้วไปเห็นว่าเห็นจริง
แต่สิ่งที่เห็นจะจริงหรือไม่หนอ
ยังต้องคิดพินิจชัดอย่ารั้งรอ
ถ้าไปยึดเป็นจริงก็ก่ออัตตา
ที่ว่าเห็นสิ่งที่เห็นเป็นคนละเรื่อง
จงประเทืองปัญญาคิดพิศศึกษา
ที่ว่าเห็นนั้นเห็นจริงสัมผัสตา
แต่ทว่าสิ่งที่เห็นไม่เป็นจริง

เจริญพร

บุญอันใดหมายบำเพ็ญเป็นประโยชน์
บุญนั้นไซร้ย่อมบังเกิดอุโฆษผล
บุญอันใดที่เป็นไปเพื่อผองชน
บุญนั้นไซร้เป็นมงคลจงบำเพ็ญ
บุญอันใดที่ได้ชื่อว่ากุศล
บุญนั้นไซร้ให้มั่นคงจงครวญเห็น
บุญอันใดที่ทำให้ใจสุขเย็น
บุญนั้นไซร้คือบำเพ็ญเห็นแจ้งธรรม

เจริญพร

ศิษย์อุไร ใจให้มั่นอย่าหวั่นหวาด
ศรัทธาจิต ไม่พร่องขาดนับเหมาะสม
วาง ความเครียดความกลัดกลุ้มที่สุมกมล
ใจ มั่นคงตรงในธรรมนำเบิกบาน

เจริญพร

ขาเราใช่ของเรา สบายเบาถ้าปล่อยวาง
ไม่ปวดไม่เกร็งกล้าม ขาก็ย่างได้เหมือนเดิม

เจริญพร

ไหว้พระละวอนขอ พรก็ก่อเกิดมาเอง
ไหว้พระอย่าเครียดเคร่ง หมั่นบำเพ็ญเป็นสุขใจ

เจริญพร

ทำดีมีผล ทำตนให้ดี
ผลลัพธ์จึงมี ได้ดีกับตน

เจริญพร

โอกาสมาพาสำเร็จเสร็จสมคิด
ถึงจังหวะจะสัมฤทธิ์จิตปรารถนา
ช่วงเดือนเก้าโอกาสดีจะมีมา
ถึงเวลาจังหวะได้สมใจปอง

เจริญพร

เคยเห็นผีหรือไม่ใคร่ขอถาม
ถ้าเช่นนั้นจะไปย่านทำไมกับผี
ขอเพียงมีสติตั้งจึงว่าดี
มยุรีย์ต่อแต่นี้ผีไม่กลัว

เจริญพร

เงินของเราใช่ของเราเอาไปเล่น
หมายเติมเต็มเห็นไม่พอก็โหยหา
เงินคือเงินล้วนแล้วแต่เป็นมายา
สิข้าวปลาว่าของจริงกินอิ่มท้องเรา

เจริญพร

ชาไปยึดว่าเป็นชาพาลุ่มหลง
จะชงชาจงพาตนมีสติตั้ง
จงชงชาเพื่อชงช่าพาแจ้งธรรม
รู้น้อมนำสติตั้งยามชงชา

เจริญพร

ตั้งชื่อรุ่นรวยธรรม-นำโชค
จะอุโฆษก้องไกลในสนาม
พระเครื่องแรงแซงตลาดประกาศนาม
เจริญสร้างรุ่นรวยธรรมนำโชคดี

เจริญพร

ธรรมอันมีสติปัฏฐานตั้ง
เป็นธรรมอันจะยังให้เข้าถึงเต๋า
พึงเรียนรู้ดูพิจารณาโดยตัวเรา
หามิใช่เป็นตัวเราเข้าถึงธรรม

พระอรหันต์จี้กง

๙ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

กุศล สร้างตามกำลังยังนับเหมาะ
กุศล ทานต้องปลูกเพาะในใจก่อน
กุศล บุญจึงมุ่งไกลในครรลอง
กุศล ทำโดยถูกต้องย่อมได้ดี

เจริญพร

กุศล จิตคิดดีงามหมายสร้างบุญ
กุศล ธรรมเป็นหลักมุ่งดำเนินวิถี
กุศล มรรคจักก้าวไกลในชีวี
กุศล ผลบันดลมีแก่ตัวเรา
กุศล ทานสร้างไว้ให้คนอื่น
กุศล กิจร้อยพันหมื่นจงเร่งเร้า
กุศล บุญเผื่อแผ่ไปอย่าเก็บเอา
กุศล นั้นอยู่กับเราที่กลางใจ

เจริญพร

แผ่ **กุศล** เป็นประจำนำผ่องแผ้ว
สร้าง **กุศล** ก็เพริศแพร้วใจกุศล
ตั้ง **กุศล** ศรัทธาให้มั่นคง
ร่วม **กุศล** เป็นประจำนำโชคชัย

เจริญพร

กุศล ธรรมหมั่นมาฟังนำไปคิด
กุศล กิจหมั่นบำเพ็ญเป็นเสมอ
กุศล ผลหมั่นได้รับได้พบเจอ
กุศล เน้อหมั่นสร้างสมจงจดจำ

เจริญพร

สร้าง **กุศล** ผลได้รับกับคนทำ
ใฝ่ **กุศล** จงน้อมนำหมั่นสร้างสม
หมาย **กุศล** มีศรัทธาตั้งมั่นคง
ทำ **กุศล** จงอย่าท้อก็สุขใจ

เจริญพร

กุศล ใดใหญ่ที่สุดให้ว่ามา
กุศล ไยต้องไปคว้าหาความยิ่งใหญ่
กุศล ไหนเหมือนกันหมดถ้าทำจากใจ
กุศล ใดใดล้วนดีงามถ้ามีใจทำ

เจริญพร

กุศล เราสร้างไว้ **กุศล** ไซร้บันดลผล
กุศล มรรคเดินด้น **กุศล** ดลให้ก้าวไกล

เจริญพร

กุศลเลิศประเสริฐสุดพิสุทธิ์สะอาด
คืออภัยไม่พร่องขาดจากใจหนอ
รู้อภัยเป็นกุศลผลเกิดก่อ
จงรู้หนอให้อภัยใจสุขเย็น

เจริญพร

กุศล สถานสว่างสะอาดสงบ
กุศล จิตสงบสะอาดสว่าง
กุศล ธรรมนำหนุนมุ่งเป็นทาง
กุศล ผลย่อมดีงามอยู่กลางใจ

เทวอาจารย์ไต้ฮงกงโจวซือ

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ชี้ ทางตรงจงย่างไปให้ถึงฝั่ง
แนะ ข้อธรรมทางสายกลางย่างวิถี
ศิษย์ จงก่อเกิดปัญญาพาให้มี
ข้า ชัดชี้เพียงเท่านี้จงไปรู้เรียน

เจริญพร

ใจตนเองยังไม่เห็นไยพ้นหลุด
เป็นมนุษย์ฉุดยั้งใจมิให้ถลำ
โดยตั้งมั่นดำรงอยู่รู้ในธรรม
ได้ดังนี้จึงจะนำหลุดพ้นไป

เจริญพร

ครอบครัวดีเพราะมีธรรมคอยกำกับ
ใช้เป็นหลักสามัคคีมีใจประสาน
พรหมวิหารธรรมทั้งสี่ประการ
เอาไปใช้เป็นรากฐานของครอบครัว

เจริญพร

มี เรื่องมาหมั่นไหว้วอนขอพรพระ
ศรัทธา มั่นอย่าลดละจะสมประสงค์
มา ฟังธรรมนำไปคิดพิศกมล
ขอ พรพระต้องรู้ตนจงทำดี
ก็ เท่านี้ที่เป็นพรอำนวยให้
จง นำไปปฏิบัติชัดวิถี
สม ควรทำก็เร่งทำโดยใฝ่ดี
ใจ เป็นทุนหนุนชีวีนี้จงจำ

เจริญพร

มีใจจริงยิ่งสร้างบุญบุญยิ่งได้
ทำด้วยใจไม่ต้องไปคิดหวังผล
บุญเราทำผลได้รับกับใจตน
มาสวดมนต์ก็เหมือนกันนำไตร่ตรอง

เจริญพร

อย่าตระหนกตกใจกลัวจนเกินเลย
ให้วางเฉยทำใจสบายคลายสับสน
ค่อยค่อยไปดูแลรักษาตน
ดื่มน้ำมนต์ให้บ่อยบ่อยค่อยสุขเย็น

เจริญพร

ไปห่วงเขาทำไมให้มากความ
เรารู้สร้างบุญกุศลส่งไปให้
ขอเพียงหมั่นกตัญญูรู้จากใจ
ได้ดังนี้อย่าสงสัยจงใคร่ครวญ
ให้ตั้งหน้าทำมาหาเลี้ยงชีพ
โดยเร่งรีบทำความดีมีมานะขวนขวาย
รู้อดทนอดกลั้นอย่ากลับกลาย
ถึงที่สุดจะสุขสบายลูกทุกคน

เจริญพร

คราวครั้งก่อนก็บอกว่าครั้งสุดท้าย
ศาลส่งหมายก็ยังหวั่นให้ตั้งสติ
มีทางออกได้แน่นอนวอนดำริ
รู้ตรองตริคิดตระหนักให้ชัดเจน
ถึงที่สุดมนุษย์เราไม่จนตรอก
มีทางออกได้แน่นอนอย่ารนร้อน
คิดหาทางย่างถูกทิศตรงครรลอง
ข้ารับรองไร้ปัญหาอย่ากังวล

เจริญพร

เรื่องลูกลูกอย่าผูกมัดเขามากเกิน
ปล่อยให้เดินตามครรลองต้องวิถี
คอยดูแลแค่ประคองเขาให้ดี
ก็จะมีความสำเร็จเสร็จสมใจ

เจริญพร

บ้านเรือนอยู่เป็นสุขเย็นเห็นเพราะบุญ
ความกลัดกลุ้มก็ไม่มีนี้ควรเห็น
สุขภาพกายแข็งแรงเพราะใจเย็น
ความกังวลพาเติมเต็มจะทุกข์ใจ

เจริญพร

หมั่นดูแลพ่อแก่แลแม่เฒ่า
ไม่ตรมเศร้าก็เป็นสุขทุกข์ห่างหาย
กินให้อิ่มนอนให้หลับนับสุขสบาย
เรื่องร้ายร้ายไม่มีมาอย่ากังวล

เจริญพร

บุญบังเกิดเทิดจากใจเราไปทำ
กุศลสร้างจึงเลิศล้ำนำเสร็จสม
ต่อใครไหนไม่อาจแบ่งบุญจากตน
แม้พระเจ้าหรือผู้คนมิอาจได้ไป
บุญใครทำคนนั้นได้ผู้นั้นรับ
พึงประจักษ์ชัดเจนอย่าสงสัย
กรรมใครก่อผู้ที่ทำรับผลไป
ชีวิตไซร้เป็นดังนี้เรื่องบุญกรรม

เจริญพร

หมายมุ่งมั่นมหาบุญอุ้มเพื่อไทย
พึงตระหนักชัดคืบใจไร้ขุ่นหมอง
ขอพึงมีสัมปทาโดยถึงพร้อม
ผลก็ย่อมยอดเยี่ยมยิ่งมิ่งขวัญชน
ผู้ที่รับส่วนเราช่วยพึงถึงพร้อม
กุศลธรรมอันถูกต้องย่อมเหมาะสม
เหตุปัจจัยที่ไปช่วยพึงมั่นคง
โดยอุดมไปด้วยคนมีปัญญา
เจตนาว่าถึงพร้อมโดยสุจริต
ย่อมสัมฤทธิผลที่ทำเป็นคุณมหา
ผู้ที่ให้มีคุณวิเศษอดิเรกคุณา
ก็ย่อมพาบ้านเมืองรอดให้ปลอดภัย
เป็นพ่อใหญ่ใครใครเรียกเพรียกบิ๊กจิ๋ว
จะโลดลิ่วกุศลมรรคนับผ่องใส

จึงถึงพร้อมด้วยวัตถุด้วยปัจจัย
ด้วยตั้งใจด้วยตัวเรารู้เท่าทัน
ได้ดังนี้ย่อมมีผลอุดมชัย
ประเทศไทยก็มีหวังอันเลิศล้ำ
สามัคคีดีแน่แท้เป็นพลัง
หากสมานฉันท์ผูกพันกันเป็นหนึ่งเดียว

เจริญพร

อุ้มบุญไว้ตั้งนาน ศรัทธาฐานนับมั่นคง
หมายมาหาจิ้กง ต้องอดทนข่มใจตัว
เช่นนี้บุญจึงได้ อยู่ที่ใจไม่ขุ่นมัว
กุศลเกิดจากตัว ไม่ต้องมัวไปหาเลย

เจริญพร

ทำ **บุญ** มุ่งจากใจเป็นเริ่มต้น
สร้าง **บุญ** ผลคนที่รับควรเหมาะสม
ให้ **บุญ** ทานของที่ให้ต้องมงคล
ทำ **บุญ** จงมีเจตนาโดยยินดี
ร่วม **บุญ** ไซร้คนที่ให้ต้องสุจริต
ผล **บุญ** นั้นจึงสัมฤทธิ์พิศวิถี
ส่วน **บุญ** ทานสร้างสมไว้ให้มากมี
คือ **บุญ** ที่ยอดเยี่ยมยิ่งพึงไตร่ตรอง

เจริญพร

บุญ วิถีที่หมายมุ่งไปดำเนิน
บุญ มรรคาอันหมายเติมเพิ่มสร้างสม
บุญ ทั้งนั้นต้องเริ่มต้นจากใจตน
บุญ กุศลจึงส่งผลโดยสมควร
บุญ อันใดถ้าไม่มีผู้ได้รับ
บุญ นั้นไซร้ย่อมไม่นับว่าเลิศล้วน
บุญ อันใดทำด้วยใจที่เรรวน
บุญ นั้นไซร้ไม่ถูกควรพึงพิจารณา

เจริญพร

ทำ **บุญ** โดยปล่อยปลา
ผล **บุญ** พาให้รุ่งเรือง
ทำ **บุญ** มุ่งประเทือง
เห็น **บุญ** ชัดเรื่องปัญญา

ทำธุรกิจการงานเกี่ยวกับชีวิตปลา เพราะฉะนั้นให้มั่นทำบุญปล่อยปลา ผลบุญจึงจะนำพาให้กิจการรุ่งเรืองยิ่งๆ ขึ้นไป ดังนี้เห็นควรใช้ปัญญาไปขบคิดพิจารณา ทำบุญให้เหมาะสมแก่ตนแก่ตัว

เจริญพร

อุไร ใจให้มั่น
ศรัทธา นั้นเป็นรากฐาน
จิต ใจรู้ปล่อยวาง
ดี ด้วยสร้างกุศลบุญ

เจริญพร

ใกล้ถึงปฏิจจสมุปบาท ถ้าหมายมาดสดับฟัง
ก็ตั้งใจมุ่งมั่น มานั่งฟัง

เจริญพร

เครียดมากก็ปวดท้อง เห็นควรต้องเครียดน้อยลง
หากเชื่อพระจี้กง พรมงคลก็มีมา

เจริญพร

นิสัยแก้ไขไม่ได้ ต้องเข้าใจดัดสันดาน
เช่นนี้เรื่องทุกอย่าง อย่าคิดมากไร้กังวล

เจริญพร

มาตอนใกล้จะเลิก จี้กงเตลิดต้องรีบร้อน
ไม่อาจให้มากพร ต้องรีบจรให้ทันเวลา

เจริญพร

ขาดเรียนไปสามวัน ผลก็ยังไม่ลดลง
ศรัทธายังมั่นคง ปรับสามวันนั่งบำเพ็ญ

เจริญพร

พากันมาซ้ายสาย ข้าวุ่นวายก่อนเลิกเรียน
ทำให้ต้องเวียนเศียร รีบร้อนเขียนไม่เป็นคำ

เจริญพร

บ่นหาข้าจิ้กง ให้รู้ก้มดูใจตัว
จิตใจไม่หม่นมัว ในใจตัวมีจิ้กง

พระอรหันต์จิ้กง

๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

อริยปราชญ์เมธีมีปณิธาน
หมายนำทางให้มนุษย์หลุดพ้นทุกข์
ตั้งประสงค์ช่วยผู้คนประสบสุข
ขอมนุษย์จงเดินตามปราชญ์เมธี

เจริญพร

ขา ใช้เดินใจใช้คิดพิศเห็นธรรม
เทียม แท้นั้นแยกแยะได้ด้วยใจใช่ขา
ขา ทั้งสองไม่เทียมหนึ่งใจสูงค่า
ธรรม ปัญญาใช้ต่างขาพาเดินธรรม

เจริญพร

หัวสมองต้องมีหัวใจกำกับ
หนึ่งมนัสจึงชัดเห็นธรรมวิถี
คนปราดเปรื่องต้องมีธรรมค้ำชีวี
จึงจะนับเป็นคนดีมีปัญญา

เจริญพร

ทำบุญอย่ามุ่งเอาผลบุญได้
ทำด้วยใจที่เบิกบานสร้างกุศล
ไปหมกมุ่นกับผลบุญไม่สุขกมล
บุญทำแล้วจะได้ผลตนต้องปล่อยวาง

เจริญพร

ฤดูกาลกรานกฐินอิ่มเกินบุญ
โลภตักตุนบุญมากไปใจเครียดเคร่ง
จะสร้างบุญหนุนจากใจที่สุขเย็น
บุญย่อมเห็นเป็นความสุขอยู่ที่ใจ

เจริญพร

หัดอย่าง **ปราชญ์** ไม่ขลาดกลัวเรื่องผีสาง
เรียนรู้ **ปราชญ์** ย่อมห้าวหาญทางกุศล
รู้ฟัง **ปราชญ์** ฉลาดคิดพิศกมล
แบบอย่าง **ปราชญ์** บำเพ็ญตนย่อมสมควร

เจริญพร

มีฉันทะใฝ่ใจฟังคำครูสอน
มีวิริยะเพียรหลังก่อนต้องวิถี
มีจิตตะคิดรอบคอบโดยถ้วนถี่
มีวิมังสาตรองวิธีบุญที่ทำ

เจริญพร

ทางสายกลางย่างให้มั่นตั้งสติ
ตรองดำริข้อยิ่งหย่อนย่อมจะเห็น
ที่ตึงเกินที่หย่อนไปให้ชัดเจน
ได้ดังนี้ก็ย่อมเป็นทางสายธรรม

เทวอาจารย์ฮ้อเอี้ยฮุ้งเซี้ยโจ้ว

๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ตั้งมั่นธรรมในใจ อย่าหวั่นไหวด้วยตัณหา
รู้ใช้สติปัญญา ก็นำพาให้ถึงธรรม

เจริญพร

อธิษฐานมั่นในธรรมกำกับใจ
อย่าหวั่นไหวเพราะความขลาดเพราะความเขลา
มีปัญญารู้สัจจะสบายเบา
หมั่นสละก็ใจเราสงบเย็น

เจริญพร

จีหมกเกาะจัดงานใหญ่ให้ฤกษ์ดี
เอาวันที่ยี่สิบสี่พฤศจิกาหนอ
ทำพิธีบรรจุโคมมงคลก่อ
โรงเจใหม่ฤกษ์ชัยก็มีมาเอง
แท่นฐานพระนับรวมมีอยู่ห้า

แท่นละห้าดวงประทีปงามโดดเด่น
แท่นกลางตั้งบุญปัจจัยให้ชัดเจน
ดวงละแสนเอามาเป็นทุนโรงเจ
ส่วนอีกสี่แท่นบูชาฟ้ากำหนด
ไม่เพิ่มลดสองหมื่นสี่ก็ว่าเท่ห์
คูณยี่สิบเข้าไปไม่ไฉเฉ
ได้เป็นทุนให้โรงเจตกแต่งไป

เจริญพร

สองหนองรวมเป็นหนึ่งเดียวเกี่ยวสัมพันธ์
หมายมุ่งมั่นแผ่คุณธรรมนำชนผอง
เมืองหนองคายเห็นต้องนับเป็นเกาะน้อง
หนองบัวลำภูย่อมเกาะพี่นามจีเฮี้ยง
จะจัดงานประสานกันดังนี้ดี
แผนการณ์มีไม่ต้องมาพาทุ่มเถียง
ไปทางไกลถึงหนองคายก่อนยอดเยี่ยม
แล้วกลับมาร่วมจีเฮี้ยงเปิดศาลา
จีไน้เกาะบรรจุโคมใต้แท่นพระ
ฤกษ์ประจักษ์สามสิบมกราอย่ากังขา
ทั้งหล่อพระทั้งวางโคมตามวันเวลา
เช่นนี้ว่าพิธีเสร็จในวันเดียว
จีเฮี้ยงเกาะสามสิบเอ็ดมกรา
เปิดศาลาจัดฉลองพร้อมท่องเที่ยว
ก็ได้ผลสมใจนึกในวันเดียว
ดีแท้เทียวไปลองคุยหารือกัน

เจริญพร

แท่นจีไน้มีแท่นเดียวเป็นแท่นใหญ่
ตั้งโคมไฟครบแปดดวงถ้วนเสร็จสม
ดวงละแสนไปหาให้ครบแปดคน
ข้าจี้กงจะแอบช่วยคอยอวยพร

เจริญพร

ท่านประธานให้เกียรติมาถึงจีจิน
ข้าจี้กงได้แต่ยิ้มไม่อิ่มหนำ
เพราะถือศีลไม่ดื่มเหล้าเหมือนประจำ
เลยขาดขาสุราร่ำขอโทษที
รอไปถึงจีเฮี้ยงเกาะฉลองใหญ่
เตรียมเมรัยไว้เถิดประเสริฐศรี
พันจอกร่ำด่ำดื่มชื่นชีวี
ศรัทธามีไปเตรียมเหล้ารับจี้กง

เจริญพร

เรื่องหล่อรูปพระจี้กงหาเจ้าภาพ
พึงควรทราบหาปัจจัยใช้สร้างเสริม
จีไน้เกาะที่ยังขาดหามาเติม
งานดำเนินไม่ติดขัดถ้ารู้จัดงาน

เจริญพร

จีน้ำเกาะเมืองน่านจัดงานฉลอง
มงคลวารงามผุดผ่องพร้อมประสาน
เดือนสิบเอ็ดจีนมงคลฤกษ์ยี่สิบสองวาร
หกมกราเป็นไปตามที่คิดกัน
แขวนป้ายใหม่ได้จัดงานเปิดแพรผ้า
เช่นนี้ว่าเห็นเหมาะสมคงเฉิดฉันท์
จีน้ำเกาะชื่อเพราะดีนี้จงจำ
มีภูลมผสมเป็นน้ำตามอักษรา

เจริญพร

เก็บให้ครบร้อยวันตามธรรมเนียม
ก็พอเพียงแก่การบุญมุ่งสร้างสม
เชื่อเถิดว่าเก็บไม่หมดแม้ตั้งกมล
เพราะฉะนั้นทำกุศลแค่พอดี
ขาดปัจจัยใช้เป็นทุนเก็บกระดูก
อีกเท่าใดข้าช่วยปลูกบุญวิถี
เพราะฉะนั้นครบร้อยวันก็พอที
เอาเท่านี้ก็บุญหลายจงคลายกังวล

เจริญพร

เพราะฉะนั้นทำต่ออีกหนึ่งเดือนกับสิบวันจะขาดเหลืองบประมาณอีกเท่าใด สรุปที่หกหมื่นบาท เพราะฉะนั้นใครจะร่วมบุญกับจี้กงว่ามามากน้อยตามศรัทธา แล้วตามศิษย์อุเทนมาพบจี้กง เรื่องของที่เก็บมาได้ค่อยว่ากัน ทำพิธีก็ไม่มีปัญหา

เจริญพร

อธิษฐานธรรมตั้งมั่นอยู่ในตน
ย่อมบันดลความมั่นคงในธรรมวิถี
ปัญญาพร้อมสัจจะตั้งจาคะมี
ได้ดังนี้ก็สงบเย็นเป็นเบื้องปลาย

เจริญพร

สำคัญที่ประสบการณ์หาได้ยาก
รู้ให้มากเห็นให้หลากจึงเหมาะสม
อนาคตเป็นของเรารู้ในตน
อย่าสับสนให้แยกแยะจึงนับดี

เจริญพร

จวนเจียนจะได้แชมป์ แต่เสียแต้มไปหนึ่งวัน
ดังนั้นต้องขยัน มาทุกวันชิงแชมป์ไป

เจริญพร

มีเพื่อนไม่มีเพื่อน ก็ให้เตือนตัวมาฟัง
ไม่ต้องแห่มากัน มาทุกวันนั่นแหละดี

เจริญพร

เดินทางมาตั้งไกล เพราะมีใจจึงได้มา
ดังนั้นตั้งศรัทธา ก็มีข้าอยู่ในใจ

เจริญพร

ฟังธรรมนำไปคิด ย่อมสัมฤทธิ์กิจฟังธรรม
มัวมาแต่นั่งฟัง แล้วไม่จำธรรมไม่มี

เจริญพร

ความมั่นคงหามิใช่ความมั่งคั่ง
ความมั่งมีอยู่ในธรรมล้ำเลอค่า
ความมั่งคั่งกุศลธรรมนำชีวา
ความมั่นคงจึงมีมาว่าแท้เทียว
ความมั่งมีด้วยความดีความงามเลิศ
ความมั่งคั่งบุญประเสริฐพิศเฉลียว
ความมั่นคงธรรมดำรงคงคู่เชียว
ความมั่งคั่งนำมั่นคงคนมั่งมี

เจริญพร

อริย ทรัพย์หาได้อยากกว่าเงินทอง
ทรัพย์ สิ่งของล้วนมายาพาชวนฝัน
ควร แสวงหาอริยทรัพย์ค่าอนันต์
หา กุศลธรรมนำเป็นทรัพย์นับกำไร

เจริญพร

ปลา **ดี** เพราะมีน้ำเป็นเรือนอยู่
คน **ดี** รู้สร้างกุศลเป็นเคหา
ลูก **ดี** ด้วยเพราะว่าดีที่มารดา
ทำ **ดี** ว่าตอบแทนคุณจุ่งจดจำ

เจริญพร

เช้าตื่นขึ้นเปลือยเท้าเดินสนามหญ้า
รับพลังจักรารักษาขา
เดินลมปราณอย่าคร้านเลยเหมือนเคยมา
รู้กินยาสมุนไพรต้มรมควันตัว

เจริญพร

วิ่งรอกเป็นกระแต หมายเผื่อแผ่บุญทุกที่
ให้ดูแรงเรามี ทำเท่าที่มีแรงทำ
เกินแรงไม่นับบุญ เพราะยากยุ่งบุญที่ทำ
หากมีกุศลธรรม ย่อมจะนำสำเร็จบุญ

เจริญพร

อยากจะมีความมั่นคงในบุญธรรม
ต้องจดจำหมั่นบำเพ็ญอธิษฐาน
มีปัญญารู้สัจจาจาคะเป็นทาน
ความสงบคือปลายทางที่สร้างบุญ

เจริญพร

หลับดีไม่มีฝัน พรสวรรค์หาได้ยาก
นอนหลับฝันหลายหลาก มีกรรมมากหลับไปสบาย

เจริญพร

ชวดปีมาที่หนึ่ง ฉลูถึงขวบเป็นสอง
ขาลมาสามครรลอง นับถูกต้องสมปองใจ

เจริญพร

มยุรีย์วันนี้กี่คืนแล้ว
เป็นศิษย์แก้วเชื่อฟังคำยังเหมาะสม
ไม่ให้นับแต่จะต้องมีสติมั่นคง
มิใช่ปล่อยจิตใจตนจงมีปัญญา

เจริญพร

คราวครั้งหน้าว่าด้วยเรื่องอริยสัจสี่
เป็นที่สุดธรรมวิถีที่สั่งสอน
เริ่มเดือนเก้าทุกค่ำคืนก่อนหลับนอน
มานั่งฟังคำข้าสอนปฏิจจสมุปบาทเอย

เจริญพร

เรื่องยากยากหากตั้งใจใช้ปัญญา
รู้ชัดจริงถึงปรมัตถ์สัจจาว่าแสนง่าย
อย่าเพียงอ่านอย่าแค่ฟังเพียงเดียวดาย
ต้องรู้กายต้องรู้ใจนำไปทำ

เจริญพร

จะบรรเลงเพลงไพเราะเสนาะโสต
ต้องหมายมั่นตั้งประโยชน์ใช่สุ่มเสียง
จึงสำเร็จเสร็จทำนองร้องคู่เคียง
มิใช่เพียงแหกปากร้องเสียงก้องดัง

เจริญพร

อุษามาชงชา สู้อุตส่าห์ชงชาดี
แต่รสกลับไม่มี นี้เป็นธรรมนำแจ้งใจ
ดื่มชาถ้าติดรส ก็เหมือนซดร่ำสุรา
ดื่มไปไร้ปัญญา เพราะว่าพาติดรสมัน

เจริญพร

ดื่ม ชาดีมีรสหอมย้อมจิตใจ
ดื่ม เมรัยมีกลิ่นหวานซ่านสมอง
ดื่ม น้ำเปล่าเราไม่ดูไม่รู้ลอง
ดื่ม เปลืองเปล่าไร้สมองขาดปัญญา

เจริญพร

ก้มดูรู้ใจตน คุยกับคนอยู่ในใจ
ถกเถียงให้แจ้งใจ ก้มดูใจให้ชัดเจน

เจริญพร

มือรัวเป็นระวิง ใจต้องนิ่งจึงจดทัน
มือรัวกลัวจนสั่น จดไม่ทันนี้แน่นอน

เจริญพร

เรื่องรูปนามขันธ์วิญญาณวานศึกษา
ใช้ปัญญาพาเรียนรู้ดูให้เห็น
ล้วนทุกอย่างเปล่าสูญพึงชัดเจน
ยิ่งไปเติมก็ยิ่งเต็มเป็นอัตตา

พระอรหันต์จิ้กง

๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ประจักษ์ มานั่งรอข้าพาฟังธรรม
ตั้ง ศรัทธาจึงมานั่งฟังคำสอน
คารวะ จอกชาดีจึงมีพร
คุณ ธรรมซ้อนอยู่ภายในให้ใคร่ครวญ
จัด ฉลองวันเกิดแม่ครบศตวรรษ
งาน ควรชัดประจักษ์คิดพิศถี่ถ้วน
บุญ กุศลพึงบำเพ็ญเห็นเลิศล้วน
ฉลอง คุณแก่มารดาโดยส่วนบุญ
วัน นั้นให้ทำบุญพระร้อยรูป
เกิด กุศลผลบุญปลูกตามหมายมุ่ง
หนึ่ง ร้อยคนชนชราแบ่งส่วนบุญ
ร้อย เด็กเล็กผู้ไร้บุญก็แบ่งปัน
ปี นี้ดีได้สร้างกุศลผลบุญใหญ่
มารดา เราย่อมสุขใจให้สุขสันต์
ขอ จงรู้ทำบุญหนุนชีวัน
โมทนา ผลทั้งนั้นสืบอายุยืน

อย่าให้มารดาเหนื่อยเกินแรง สู้ให้มีความแข็งแกร่งในบุญไม่ได้

เจริญพร

เจริญชนม์มีอายุบรรลุร้อย
ใต้ฟ้านี้นับมีน้อยชะรอยยากหา
สืบชีวิตมาด้วยดีสมชีวา
ยิ่งยากหาพานพบได้ในโลกเรา
อายุยืนต้องชื่นบานไม่หม่นหมอง

ทั้งผุดผ่องสง่างามไม่อับเฉา
ได้ดังนี้ว่ามีบุญหนุนนำเรา
เป็นผู้เฒ่าที่มีสุขเป็นมนุษย์แท้จริง

เจริญพร

ทีละเรื่องไม่เปลืองแรงไปแข่งขัน
ค่อยค่อยทำโดยมั่นมุ่งจึงเสร็จสม
รับรองว่าเจรจาสำเร็จไร้กังวล
รอผ่านฝนถึงต้นหนาวมีข่าวมา

เจริญพร

วิบากมากมีนัก พึงรู้ชัดเป็นด้วยกรรม
ขอเพียงเรามีธรรม ปัญญานำรับกรรมไป

เจริญพร

ขา ใช้เดินแขนใช้แกว่งมือใช้จับ
เทียม ทั้งนั้นคนบัญญัติเรียกแขนขา
ขา แขนมีแต่ถ้าไร้ซึ่งปัญญา
ธรรม มรรคาไม่ดำเนินเดินไม่เป็น

เจริญพร

ถ้า **ประจักษ์** ชัดในอริยสัจสี่
ก็ **นิรมล** เป็นคนดีมีธรรมวิถี
มา **ร่วม** ทางดำเนินด้นเป็นคนดี
สดับ **ฟัง** คำจี้กงจงแจ้งธรรม

เจริญพร

เหตุกุศลบันดลเกิดที่ตาพระยา
ยังศรัทธาศิษย์น้อยใหญ่ได้ร่วมกุศล
โมทนาบุญอุเทนเป็นเริ่มต้น
ครบร้อยวันบำเพ็ญกุศลโดยร่วมกัน

เจริญพร

ตั้งใจให้ดี ย่อมมีหวังหนอ
อย่ารีอย่ารอ เร่งถ่อดั้นเดิน

เจริญพร

พระจิ้กงต้องเร่ร่อนไปสอนคน
ศิษย์เร่ร่อนสร้างกุศลทนเหนื่อยไหว
พระจิ้กงยังอ่อนล้าพาเหนื่อยใจ
ศิษย์ข้าหนอเป็นอย่างไรให้ไปไตร่ตรอง

เจริญพร

ไหนไหนก็มาแล้ว ก็อย่าแคล้วขาดสักวัน
ขอให้ใจมุ่งมั่น มานั่งฟังธรรมบรรยาย

เจริญพร

เหนื่อยแรงไม่เหนื่อยใจ เช่นนี้ไซร้ไม่เหนื่อยล้า
เหนื่อยกายยังพอว่า ขอจงอย่าเหนื่อยหน่ายคน

เจริญพร

มานั่งนิ่งอมยิ้มไว้ใครไปรู้
บางครั้งสู้เอ่ยวาจาพาแก้ไข
ทั้งเรื่องงานการธุระก็คลี่คลาย
ขอรู้ใช้วาจาชอบประกอบกิจการ

เจริญพร

อีกกี่วันจะสิ้นสุดงานพิธี
มยุรีย์ตอบข้ามาพาครวญเห็น
ถ้าไม่นับรู้ได้อย่างไรใคร่ชัดเจน
ไม่ต้องนับนับไม่เป็นเห็นต่างกัน

เจริญพร

พูดไม่ทันจะข้ามคืนตื่นขึ้นมา
หุ้นก็หล่นร่วงราคาพาเสียสูญ
ชัดเช่นนี้จงพินิจคิดบวกคูณ
ต้องรู้ทุนรู้หารลบจึงครบกำไร

อย่าคิดเป็นแต่คูณกับบวก ควรต้องรู้หารกับลบด้วย เพราะฉะนั้น อย่าคิดแต่ได้ต้องให้รู้เสียบ้าง

เจริญพร

อริยสัจสี่แห่งวิถีการร้องเพลง
หนึ่งนั้นคือทุกข์เพราะเพลงไม่บรรเลงประสาน
สองคือเหตุไม่ฝึกซ้อมดนตรีการ
สามจึงต้องไปไหว้วานคนอื่นร้องแทน

สี่ต้องมีวิธีการแก้ปัญหา
ได้ดังนี้เพลงคีตาเสนาะสุดแสน
ชัดดังนี้อริยสัจสี่รู้ให้แม่น
เพลงที่ร้องไปประชันแข่งจึงได้รางวัล

เจริญพร

ลิงไม่สอนก็ฟ้อนรำไม่เป็นท่า
คนไม่เคี่ยวก็ไร้ปัญญามาครวญเห็น
ครูไม่ตีศิษย์ไม่รู้ดูไม่เป็น
พูดไม่เล่นจริงจังบ้างงานจึงเดิน
พระจี้กงสอนสั่งศิษย์ก็เช่นนี้
หวังให้มีสติปัญญามาพูนเพิ่ม
ไม่สะกิดคิดตักเตือนอาจเหิมเกริม
เพราะฉะนั้นมาดำเนินเดินร่วมกัน

เจริญพร

วางใจไว้ตรงกลาง ไม่เอนข้างไม่เอียงฝ่าย
ไม่แบ่งเป็นขวาซ้าย ใจสบายไร้กังวล

เจริญพร

สัตว์มีทุกข์เป็นมนุษย์ทุกข์มากกว่า
ก็เพราะว่ามีอารมณ์รับรู้ทุกข์เข็ญ
แต่ด้วยคนมีปัญญาพาชัดเจน
จึงรู้เห็นจะดับทุกข์ได้อย่างไร
เช่นนี้ว่ามนุษย์ประเสริฐกว่าสัตว์

พึงประจักษ์อริยสัจสี่อย่าสงสัย
ใครรู้แจ้งเห็นจริงดิ่งตรงใจ
ย่อมก้าวไปไม่ต้องย้อนกลับมาทุกข์ทน

พระอรหันต์จี้กง
๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

สบายใจไหมท่านอัยการ
ฟังอาจารย์วานศิษย์ข้าผ่อนคลายบ้าง
อย่ากลัดกลุ้มจนรุ่มร้อนเหมือนไฟผลาญ
รู้ละวางเพียงเท่านี้ชีวีสุขสบาย

เจริญพร

จงทำใจสบายสบายผ่อนคลายเถิด
ย่อมบังเกิดผลสำเร็จเสร็จตามหวัง
คิดยุ่งยากมากเกินไปใจพัลวัน
ให้รู้นั่งรอสบายสบายผ่อนคลายใจ

เจริญพร

สบายใจให้มากมากไม่ยากยุ่ง
ความกลัดกลุ้มอย่าสุมใจให้ครวญเห็น
จงเชื่อเถิดใจสบายจะสุขเย็น
ทุกข์ข่วงเข็ญก็ไม่มีมาถึงตัว
ความขลาดกลัวเป็นโทษสมบัติของคนไม่รู้

พิจารณาดูอยู่กับใจความดีชั่ว
แจ้งปัญญาพาสงบนิ่งไม่หม่นมัว
ใจของตัวก็สบายสบายผ่อนคลายลง

เจริญพร

ขา จะเดินได้สบายเพราะใจไม่เครียด
เทียม เท่าที่มีความเกลียดโกรธโลภหลง
ขา สะดุดใจตนเองจึงหกล้มลง
ธรรม จึงต้องพยุงคนนำขาเดิน

เจริญพร

ตามพ่อมาฟังขาเทียมดูขาธรรม
แล้วรู้นำไปขบคิดพิศครวญเห็น
ชีวิตเราก็ไม่เหงากลับสุขเย็น
นี้ชัดเจนเป็นขาธรรมนำขาเทียม

เจริญพร

สบายสบายผ่อนคลายเถิดจะเกิดสุข
ที่มีทุกข์เพราะเคร่งเครียดเสียดแทงสมอง
จงทำใจให้สบายสบายพยายามลอง
จะผุดผ่องไม่หมองหม่นกมลสุขสบาย

เจริญพร

ถ้ามองโลกในแง่ดีมีใจสบายสบาย
ความวุ่นวายก็ไม่มาพายุ่งเหยิง
รู้ลดละความเคร่งเครียดความเหิมเกริม
ก็พูนเพิ่มเติมความสุขสนุกสบาย

เจริญพร

เป็นคนนอนหลับสบาย ไม่สับส่ายนอนไม่หลับ
เป็นบุญคุณนับ เพราะนอนหลับอย่างสุขสบาย

เจริญพร

จะลงโทษทัณฑ์ตัวเองเห็นไม่เหมาะ
ควรปลูกเพาะกุศลธรรมนำวิถี
มีชีวิตโดยเท่าทันปัญญามี
ได้ดังนี้ชีวิตเราก็สุขสบาย
กรรมเคยก่อก็ต้องรับวิบากแน่
แต่ควรแก้ใจกลับดีมีความหมาย
อย่าเอาแต่ลงโทษตัวทุรนทุราย
เช่นนี้ร้ายกว่าก่อกรรมจำใส่ใจ

เจริญพร

ทำใจให้สบาย อย่าวุ่นวายให้มากเกิน
กุศลดันดำเนิน ก็ตุนเติมเป็นเสบียง

เจริญพร

คิดน้อยค่อยเป็นสุข มลายทุกข์สลายกังวล
ขอให้คิดน้อยลง สุขกมลคงเบิกบาน

เจริญพร

สบายสบาย ง่ายง่าย ง่ายง่าย
ต้นต้นปลายปลาย มาหมายฟังธรรม

เจริญพร

เป็นมนุษย์เสวยเพียงโลกีย์สุข
หมายพ้นหลุดโลกุตรธรรมนำวิถี
มนุษย์สุขยังนับอัตตามี
จะให้ดีหวังวิมุติสุขนิรันดร์

เจริญพร

หุ้นร่วงหล่นคงไม่สุขไม่สบาย
ใจสับส่ายฟุ้งซ่านไปไร้สุขี
ลองทำใจให้สบายอีกสักที
รู้จังหวะเวลาดีค่อยสุขสบาย

เจริญพร

มาทุกวันอย่างสบายสบายคลายความเครียด
ลดความเกลียดละความโลภเลิกลุ่มหลง
นี้เพราะว่ามยุรีย์ใจมั่นคง
เชื่อจี้กงมาทุกวันทำใจให้สบาย

เจริญพร

คิด ง่ายง่ายบางครั้งว่าคิดไม่ต้อง
คิด ซับซ้อนบางครั้งว่าคิดสับสน
คิด ดีดีบางครั้งว่าคิดถูกตรง
คิด คิดคิดบางครั้งคงคิดมากไป

เจริญพร

สบายกายก็พาหายจากโรคา
สบายใจก็นำพาให้สุขี
สบายท้องต้องลองกินต้มหัวปลี
สบายดีไม่มีท้องผูกจงลองดู

เจริญพร

นอนหลับยากมากความฝันค่ำยันเช้า
หัวไม่เบาใจหนักหน่วงห่วงปัญหา
เลยทำให้นอนไม่หลับไม่อิ่มตา
ทั้งนำพาฝันเยอะยุ่งจนวุ่นวาย

เจริญพร

เวลาอ่านอักขระจะเสนาะ
ฟังไพเราะเพราะพริ้งสบายหู
ต้องควรอ่านออกเสียงสบายสบายดู
ทำงานใดก็ให้รู้ดุจเดียวกัน

เจริญพร

สบายปากหากไม่บ่นคงไม่เหนื่อย
ปากไม่เมื่อยกลับสบายคลายความเครียด
ลองทำใจให้สบายคลายโกรธเกลียด
ก็ไม่เครียดจิตใจเรากลับเบาสบาย

เจริญพร

ทำหน้าตาสบายสบาย
รู้ผ่อนคลายความยับย่นบนใบหน้า
ลองทำใจให้เบิกบานสบายอุรา
ก็รับรองว่าหน้าตาไม่ยับเยิน

เจริญพร

ให้ปล่อยมือตามสบายคลายความเกร็ง
ก็ไม่ล้าไม่ปวดเบ่งที่ต้นแขน
ลองปล่อยมือให้สบายไปกวัดแกว่ง
ใจก็แกร่งสงบนิ่งดิ่งสู่ความสบาย

พระอรหันต์จี๊กง

๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

หมายหลุดพ้นจงอย่าก่อเหตุปัจจัย
ตัดข้อต่อสายโซ่ได้ก็หลุดพ้น
ชัดดังนี้ให้มีปัญญาเป็นเริ่มต้น
แล้วไปด้นเดินหาธรรมนำตัดวงจร

เจริญพร

ขา ไปยึดมันเอามาว่าของกู
เทียม หรือจริงไม่ชัดรู้ดูเหตุผล
ขา แท้แท้เลยก่อเกิดอัตตาตน
ธรรม ไม่เห็นเป็นไม่พ้นจากวงเวียน

เจริญพร

อยู่คนเดียวไม่เปลี่ยวเหงากลับเบาสบาย
ไม่เดียวดายหรอกศิษย์ข้าอย่าหวั่นไหว
อยู่คนเดียวไม่เปล่าเปลี่ยวเสี้ยวหัวใจ
ทั้งนำให้ไร้ปัจจัยทำทุกข์ทน

เจริญพร

ต้องไปบอกขอบคุณเนื้อวัวควาย
ที่เป็นเหตุเป็นปัจจัยได้กุศล
มากินเจทุกค่ำเช้าเฝ้ามณฑล
เป็นเหตุให้สุขกมลพ้นเคราะห์ภัย

เจริญพร

เพราะมีเขาจึงมีเรามีเศร้าสุข
ทุกถ้วนสิ่งทุกถ้วนมนุษย์เช่นนี้หนอ
เหมือนเต๋าว่าเอาไว้เป็นข้อข้อ
ทุกสิ่งก่อเกิดจากกันเป็นปัจจัย
เมื่อมีสูงจึงมีต่ำมีดำขาว
ทุกเรื่องราวกำหนดเรียกใช้เพรียกขาน
แท้ก็คือความเป็นไปหนุนเนื่องตาม
เป็นธรรมดาของทุกอย่างความเป็นไป

เจริญพร

มาฟังธรรมนั่งเมื่อยตูดพูดไม่ออก
ข้าขอบอกหลอกโกสุทธิ์พาหลุดพ้น
หากตั้งใจเดินตามข้าพระจี้กง
ย่อมเดินดั้นดำเนินสู่พระนิพพาน

เจริญพร

สมใจนึกหรือยัง ไม่ดื้อรั้นย่อมสมใจ
นับแต่นี้ต่อไป ต้องตั้งใจไปเรียนดีดี

เจริญพร

มีลูกผูกห่วงทุกข์ ตัดไม่หลุดทุกข์ถมใจ
มนุษย์ทุกเวไนย ก็เช่นนี้มีทุกข์ทน

เจริญพร

สิบวันนั่งฟังคำครูก็รู้ครบ
พาพานพบเห็นทางเดินดำเนินวิถี
ชัดความจริงอิ่มความงามสร้างความดี
ได้ดังนี้สิบวันมาพากำไร

เจริญพร

ทางบุญมุ่งดำเนิน แต่อย่าเดินเกินเส้นทาง
คุณธรรมนำเป็นทาง ก็จะย่างได้ถูกตรง

เจริญพร

พรดีไม่มีขาย ต้องมุ่งหมายไปทำดี
เห็นชัดเหตุผลนี้ ไปทำดีก็ได้พร

เจริญพร

มีเหนื่อยมีล้าบ้าง ก็รู้สร้างกำลังใจ
เหนื่อยล้าพาผ่อนคลาย สบายใจไร้กังวล

เจริญพร

Topten เป็นศิษย์ข้า　　มีศรัทธาไหว้จี้กง
Topten เห็นงงงง　　ไหว้จี้กงทุกทุกวัน

เจริญพร

อุษาอย่าขี้คร้าน　　แต่ทำงานอย่าเกินแรง
เป็นหญิงแม้จะแกร่ง　　ก็ใช่แข็งเท่าแรงชาย

เจริญพร

ทาน **บดี** มีใจบุญเป็นสุนทาน
ธรรม **บดี** มีธรรมทานเป็นทางวิถี
คห **บดี** ย่อมมากทรัพย์นับมากมี
กุศล **บดี** สุขชีวีเพราะมีบุญ

เจริญพร

จะกินเจห้ามเกเรควรถือศีล
ยามเจกินศีลต้องถือคือวิถี
เรียกกินเจถือศีลเป็นคนดี
ชัดดังนี้ถือให้ครบกำหนดกินเจ

เจริญพร

ศิษย์อุไรเอาน้ำมนต์ไปให้แม่
ดื่มทุกวันอย่าท้อแท้แก่กรรมหนอ
พึงต้องมีสติตั้งอย่ารั้งรอ
กุศลก่อเป็นเสบียงเตรียมทางไป

เจริญพร

เริ่มต้นเป็นสังเขป ธรรมวิเศษยากบรรยาย
พยายามทำให้ง่าย อย่ายักย้ายต้องไตร่ตรอง

เจริญพร

ถูกพิษใช่ถูกพิศ คิดไม่ถูกพิศไม่เห็น
ก็เลยไม่ชัดเจน ถูกพิษเล่นงานเข้าแล้ว

เจริญพร

กายจะแกร่งมีแรงได้ใจต้องกล้า
รู้รักษาตัวรอดปอดก็แข็ง
ไม่ปอดแหกทั้งกายใจไม่ไร้แรง
จะแข็งแรงไม่ต้องกลัวอย่าหวั่นใจ
พึงรักษาใจให้แกร่งเป็นแรงเริ่ม
ค่อยค่อยเติมความหวังใส่อย่าไหวหวั่น
ตั้งสติให้มั่นคงเป็นกำลัง
แล้วเรียกขวัญเอามานำเป็นหลักชัย
ทุกชีวิตลิขิตด้วยกรรมกำหนด
นี้เป็นกฎธรรมดาอย่าสงสัย
วิบากมีก็ต้องรับรู้กับใจ
เช่นนี้ไซร้ใช้ปัญญาพาเป็นแรง
คนดีนั้นเชื่อเถิดว่าฟ้าย่อมคุ้ม
เสวยบุญที่ทำมาอย่าหน่ายแหนง
เพียงเมื่อถึงเวลากำหนดกฎการเปลี่ยนแปลง
ย่อมสำแดงอานุภาพวิบากกรรมคน

ชัดเช่นนี้ทำวันนี้ให้ดีที่สุด
เพื่อความสุขในปัจจุบันนำสถล
คนรอบข้างต้องอย่ามีความกังวล
เพื่อช่วยคนที่เรารักประจักษ์สุขจริง
นิ่งสงบจะพบทางควรย่างเดิน
ไปรนรานทางดำเนินพิศไม่เห็น
เพราะฉะนั้นต้องมีใจสงบเย็น
ก็ชัดเจนทางรักษาอย่ากังวล
พึงวางใจไว้ตรงกลาง
ไม่รนรานก็พบทางที่ควรเดิน

เจริญพร

ความเชื่องช้าจะพาให้เราเซื่องซึม
ความอ่ำอึ้งจะทำให้พูดไม่คล่อง
ความโลเลจะทำให้ไม่กล้าลอง
ความมัวหมองจะทำให้ไม่สุขเย็น
ความกังวลจะทำให้นอนไม่หลับ
ความข้องขัดจะทำให้มากมีฝัน
ความวิตกจะทำใจหวาดหวั่น
ความพรั่นพรึงจะทำให้นอนไม่เต็มตา

เจริญพร

ปฏิจจสมุปบาทตัดขาดได้
คนก็ไม่ต้องกลับมาในสังสาร
เพราะขจัดต้นเหตุของปัจจยาการ

แล้วก้าวย่างสู่วิมุติมรรคโดยชัดเจน
ตัดบ่วงโซ่ล่ามชีวิตให้ขาดสะบั้น
ก็เท่านั้นที่เป็นทางพ้นข่วงเข็ญ
วงจรภพชาติชราพาชัดเจน
ก็สุขเย็นไม่กลัวเกิดไม่ย่านตาย

พระอรหันต์จิ๊กง
๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

เรื่องยากยากลำบากฟังแต่ถ้าตั้งใจ
ก็ไม่เกินกำลังไปค้นศึกษา
จักเห็นชัดตัดสิ้นซึ่งอวิชชา
เกิดปัญญาพาเห็นธรรมนำทางไป

เจริญพร

ประจักษ์ ชัดในหลักธรรมนำชีวิต
นิรมล จงรู้คิดพิศศึกษา
สอง ขาเดินหนึ่งสมองมองชีวา
ศรี สง่าปัญญาธรรมนำแจ้งจริง

เจริญพร

ยำยีปักเป้ายิ้งฉุบ
เห็นสนุกปลุกให้ตื่นจากง่วงหงาว
ค่ำคืนนี้ราตรียังอีกยาว
นั่งสามหาวต่อเรื่องราวหาวอีกที

เจริญพร

ศิษย์ จี้กงนั่งก้มหน้าพาแอบหลับ
โกสุทธิ์ หนาข้าเห็นชัดหลับต่อหน้า
จุด ไม่ติดปิดสนิททั้งสองตา
ปัญญา จ๋าพากลับร่างให้สร่างเมา

เจริญพร

ตั้งใจอยู่รอข้า แค่เพียงว่าได้เจิมหัว
เช่นนี้ยังตามัว ต้องรู้ตัวต้องรู้เรียน

เจริญพร

อมยิ้มไม่มีขาย อย่ากลับกลายให้ตั้งศรัทธา
สร้างบุญหนุนชีวา ธรรมมรรคาพาด้นเดิน

เจริญพร

เอายันต์ไปสามใบ ดื่มชื่นใจวันละหนึ่ง
ลองคิดให้ลึกซึ้ง โดยคำนึงถึงแต่บุญ

เจริญพร

ดึกดื่นครึ่งคืนแล้ว ตาไม่แจ๋วเหมือนหัวค่ำ
สัปหงกนั่งฟังธรรม ยังมีหน้ามายิ้มอิ่มใจ

เจริญพร

ถ้าอยากเป็นเด็กดี พรุ่งนี้ตีสี่ต้องตื่น
ขึ้นมาแล้วไปยืน ฉี่ข้ามคืนแล้วกลับไปนอน

เจริญพร

มาถามเพียงแค่นี้ มาทั้งทีมีประโยชน์อะไร
นั่งฟังถ้าตั้งใจ ได้กำไรไปมากมี

เจริญพร

เวทนาอย่าให้เกิดมีโดยเด็ดขาด
จึงไม่เกิดไปมีชาติอารมณ์เสวย
โลภโกรธหลงตัดให้สิ้นทุกสิ่งเลย
เช่นนี้เอ๋ยตัณหาพาไม่มี
โกรธคือยักษ์โลภคือเปรตอสูรกาย
หลงยิ่งร้ายคือมารเป็นเหมือนผี
โลภโกรธหลงตัดเสียได้อย่าให้มี
กิเลสตัณหาทั้งหลายนี้ก็หมดไป

เจริญพร

โมทนาบุญของศิษย์คิดขอข้า
อาราธนามาบรรยายธรรมสั่งสอน
เรื่องปฏิจจสมุปบาทเป็นวงจร
จึงถึงพร้อมในข้อธรรมงานพิธี

สาธุ สาธุ สาธุ เอาบุญไปสามสิบเปอร์เซ็นต์ อีกเจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์แบ่งให้สรรพสัตว์น้อยใหญ่ไปให้ถ้วนหน้าอย่าเก็บเอาไว้เป็นภาระของชีวิต

เจริญพร

นั่งฟังมาแต่วันแรกธรรมแจกแจง
มิรู้ว่าปัญญาแจ้งเห็นไม่เห็น
ขอเพียงทำแล้วใจไม่ลำเค็ญ
กลับสุขเย็นถ้าเป็นได้กำไรมากมี

เจริญพร

ยี่สิบสามวางสลับอ่านสามสิบสอง
ไยไม่ลองอ่านสามสิบยี่เห็นดีไหม
ที่ไม่อ่านสามสิบยี่เป็นเพราะอะไร
ถ้าแจ้งใจล้วนมนุษย์สมมุติเรียกกัน

เจริญพร

ราตรีนี้ชาเขียวไม่มีหรือ
ทีอย่างนี้ทำไมไม่ถือติดมือหนอ
ทีอย่างอื่นหมื่นแสนถือไม่พอ
ศิษย์ข้าหนอขออย่าถือมากเกินไป

เจริญพร

ลีลาว่าช้าชัก ต้องรวบรัดจึงเร่งเร็ว
เรรวนจะไหลเหลว ต้องรี่เร็วจึงจะดี

เจริญพร

ใจ สงบจิตสุขุมจึงนุ่มนวล
จิต ใคร่ครวญใจชวนคิดบัณฑิตหนอ
จิต ปล่อยวางใจปล่อยว่างทุกบรรดา
จิต สุขเย็นใจปรีดาพาอิ่มเอม

เจริญพร

นอนดึกดึกหลับลึกลึกย่อมคึกคัก
นอนหลับหลับนอนตื่นตื่นไม่ชื่นหรรษา
นอนมากมากหากไม่หลับกลับทุกข์ชีวา
นอนน้อยน้อยหลับบ่อยบ่อยค่อยเบิกบาน

เจริญพร

ค่ำยิ่งดึกต้องยิ่งคึกนึกสนุก
จะได้ปลุกจิตใจตนให้แจ่มใส
ถ้าทำได้สมองแล่นปัญญาไว
ต้องรู้ไว้ใช้ฝึกหัดข่มหลับนอน

เจริญพร

จะไหว้พระอย่ายึดติดเรื่องวัตถุ
ต้องบรรลุรู้เห็นชัดเรื่องเหตุผล
ถือธรรมเนียมมากเกินไปใจกังวล
จะเป็นคนคร่ำครึสตึโบราณ

เจริญพร

รอส่งพระเสด็จกลับ　　นี้ว่านับเปี่ยมศรัทธา
คุณหลานส่งคุณอา　　นับมีหน้าพาชื่นใจ

เจริญพร

ทำงานวานอย่าเครียด　　โดนคนเกลียดเรื่องธรรมดา
ขอเพียงเราตั้งหน้า　　ตั้งตาทำยังสมควร

เจริญพร

เรียนรู้ธรรมต้องนำไปปฏิบัติ
จึงจะชัดเห็นแจ้งจริงสิ่งทั้งหลาย
เรียนรู้ธรรมไม่นำพาไปขวนขวาย
ย่อมมิใช่จุดมุ่งหมายเรียนรู้ธรรม

พระอรหันต์จี้กง
๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ความสุขซื้อขายไม่ได้ให้รู้ชัด
ต้องประจักษ์ชัดด้วยใจไปค้นหา
นิรมลถ้าฉ่ำเย็นในอุรา
ก็นำพาสุขารมณ์สู่ตนเอง

เจริญพร

ความสุขกายมาได้ก็ไปได้
ความสุขใจว่ายังยั่งยืนหมื่นวสา
ความสุขเทียมย่อมล่อเราสู่อวิชชา
ความสุขแท้นำปัญญามาให้เรา

เจริญพร

การ นอนใช่ความสุข
นอน ไม่ลุกทุกข์มหันต์
ใช่ ว่าคนเรานั้น
สุข เพราะนอนนำแจ้งจริง

เจริญพร

นอนดึกตื่นเช้าได้ ก็เพราะใจไม่ง่วงหงาว
ถ้าใจเอาแต่หาว ก็นอนยาวไม่ตื่นเลย

เจริญพร

สุขใจไร้กังวล เพราะรู้ทนจงจดจำ
ความสุขที่เลิศล้ำ ใช่ที่คำต้องทำใจ

เจริญพร

ตั้งใจมาไหว้พระ ต้องรู้ละเลิกโกรธเกลียด
เช่นนี้ก็ไม่เครียด จะสุขใจใดเทียบเทียม

เจริญพร

จงมีความตั้งใจ ทำอะไรจึงสำเร็จ
คิดเพียงอยากให้เสร็จ ต้องระเห็จลงแรงทำ

เจริญพร

พรดีไม่มีขาย ต้องมั่นหมายไปทำดี
เช่นนี้พรจึงมี ทำความดีก็มีพร

เจริญพร

ปลากัดเพราะกลัดมันเลยกัดกัน
กัดทั้งวันมันเลยได้ชื่อปลากัด
หากกลัดกลุ้มอุ้มปลากัดต้องแจ้งชัด
มันติดขัดเพราะปลากัดมันเป็นปลา

คนชื่อปลาใช่ว่าเป็นปลากัด
จงแจ้งชัดอย่ากลัดมันนำปัญหา
ใช้ปลากัดมาชี้ชัดสอนศิษย์ปลา
ขอจงอย่าเป็นปลากัดชอบกลัดมัน

เจริญพร

ศิษย์มลคนขยัน สองสามวันหายไปไหน
ราตรีจึงมาไซร้ กลางวันไปไหนศิษย์มล

เจริญพร

มยุรีย์มีความสุข เพราะไม่ทุกข์ยังไม่พอ
ปัญญาต้องพาก่อ ความสุขหนอจึงยืนยาว

เจริญพร

ความสุขอันยิ่งใหญ่ คือสุขใจใดเทียบเทียม
ถ้าสุขรู้พอเพียง ใช่สุขเทียมคือสุขจริง

เจริญพร

สุขอันใดเท่าใจสุขนั้นไม่มี
สุขชีวีโลกียสุขไม่หลุดพ้น
ชัดเช่นนี้หวังมีสุขเป็นกังวล
เพราะก่อเกิดอัตตาตนจงเข้าใจ

เจริญพร

ปฏิจจสมุปบาทยากชะมัด
หมายจะตัดยิ่งยากยุ่งวุ่นกันใหญ่
ถ้าไม่รู้ไม่ดูเห็นความเป็นไป
ตัดไม่ได้สับไม่ขาดปฏิจจสมุปบาทเอย

เจริญพร

ใจเจอพิษพิศให้เห็นเป็นต้นเหตุ
รู้สังเกตใจตนก่อนค่อยเห็นสมอง
ใจไม่สั่นย่อมระงับความมัวหมอง
เรื่องการมองเรื่องสมองไม่ปวดกบาล

เพราะฉะนั้นให้ใช้ตำรับยาเดิมรักษาใจให้แข็งแรงก่อน ค่อยไปรักษาอาการปวดเศียรเวียนหัว

เจริญพร

คนยิ่งมีอายุเพิ่มเติมเต็มวัย
ยิ่งนอนน้อยต้องเข้าใจในเหตุผล
แต่ต้องนอนให้บ่อยบ่อยตามแรงตน
ก็แข็งแรงไร้กังวลจงลองทำดู

เจริญพร

ไปทยานอย่างมีสุขว่าเป็นทุกข์
หวังมีสุขทุกข์กลับเพิ่มเติมเต็มหนอ
เพราะฉะนั้นจงรู้สุขโดยเพียงพอ
ก็ไม่ก่อเกิดอัตตาพาแจ้งใจ

เจริญพร

สุข ด้วยบุญเป็นเพียงแค่โลกียสุข
สุข ด้วยธรรมพาพ้นหลุดสู่โลกุตรวิถี
สุข ที่ทำบุญเป็นเหยื่อล่อชีวี
สุข ที่ธรรมนำชีวีหลุดพ้นไป

เจริญพร

ตีกอล์ฟออกรอบไหม มาตีได้คนชื่อกอล์ฟ
ไม่ต้องไปออกรอบ มาตีกอล์ฟเล่นกันเอย

เจริญพร

นมเนยไม่ใช่เจ อย่าเกเรกินนมเนย
กินเจต้องรู้เอ๋ย กินนมเนยไม่ได้เลย

เจริญพร

กุ้งแห้งตัวกะจิริด กุ้งลูกศิษย์ไยอ้วนโต
กุ้งเอ๋ยอย่าเลโล กุ้งโอ้โหอ้วนมากไป

เจริญพร

สุข แท้รู้แก่ใจไม่ต้องหา
สุข นำพาเป็นธรรมดาอย่าไปสน
สุข เพราะอยากยังนับเป็นอัตตาตน
สุข สูงส่งคือไม่สุขไม่ทุกข์เลย

เจริญพร

คน กึ่งดิบกึ่งสุกไม่สุขหนอ
คน รู้พอก็มีสุขทุกข์ห่างหาย
คน อยากสุขเลยไปหาตะเกียกตะกาย
คน ทั้งหลายเป็นเช่นนี้ไม่มีสุขเลย

เจริญพร

ฝึกหัดได้บ้างแล้ว ตายังแป๋วไม่ง่วงนอน
ทำตามคำครูสอน เรียกว่านอนสอนง่ายดี

เจริญพร

วันนี้ไม่มีใครส่งเสด็จ
ต้องระเห็จกลับบ้านเองเห็นเหมาะสม
ราตรีก่อนมีคนรับส่งอากง
วันนี้คงส่งได้แค่หัวลำโพง

เจริญพร

แอ่นแอนแอ๊นปิดฉากลงได้ดวยดี
เพราะไม่มีความเครียดเคร่งใจเย็นฉ่ำ
ฝึกให้ได้เช่นนี้อยู่เป็นประจำ
ก็มีธรรมนำปัญญาพาสุขเย็น

เจริญพร

สุข ใดเล่าเท่าสุขใจไม่ต้องหา
สุข เช่นนี้ไร้อัตตาพาสุขี
สุข ด้วยเป็นไปตามธรรมวิธี
สุข ไม่มีทุกข์ไม่มาพานิพพาน

พระอรหันต์จี้กง

๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

อุ้มบุญหนุนทำดี ศรัทธามีจึงไม่หนัก
หากใจเห็นแจ้งชัด ก็ประจักษ์รับผลบุญ

เจริญพร

คุมสติให้ได้ไร้ปัญหา
การรักษาต้องให้กำลังใจเขา
อย่าปล่อยให้อยู่คนเดียวจะเปลี่ยวเหงา
สบายเบาไม่ต้องเครียดไร้กังวล

เจริญพร

ให้รู้หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญา
หมั่นรดน้ำให้ต้นกล้าพาเติบใหญ่
มีปัญญาที่กล้าแข็งที่แกร่งไกร
ก็เห็นไกลชัดกว้างลึกตรึกตรองธรรม

เจริญพร

จะฟังธรรมอย่าให้ขลาดฉลาดได้
ฟังฟังไปใช้ปัญญามาครวญเห็น
ก็ย่อมมีความประจักษ์อยู่ชัดเจน
แล้วนำไปใฝ่บำเพ็ญเป็นสุขใจ

เจริญพร

สวดมนต์ไม่จำเป็นต้องแต่งหน้า
มีศรัทธาก็พอเพียงเห็นเหมาะสม
มาสวดมนต์ไม่จำเป็นต้องแต่งผม
ใจมั่นคงก็เป็นดีเท่านี้พอ

เจริญพร

เบเกอรี่ไทกำไรดีมีเงินซื้อรถ
ย่อมปรากฏความสำเร็จโดยเสร็จสม
จะซื้อรถทำไมมาขอจี้กง
พระจนจนไม่มีเงินให้ศิษย์เลย

เจริญพร

ไปรู้ลามารู้ไหว้ใจศรัทธา
จะไปมาพาบอกกล่าวทุกคราวครั้ง
คนเช่นนี้เรียกว่ามีจรรยาบรรณ
เพราะมีธรรมนำจรรยาพางดงาม

เจริญพร

วันนี้ธรรมง่ายง่าย แต่คล้ายคล้ายทำไม่ง่าย
เห็นชัดในความหมาย ยากกลับง่ายให้ใคร่ครวญ

เจริญพร

ลองไปอ่านปะติดปะต่อหัวข้อธรรม
แต่คืนค่ำวันเริ่มต้นจนถึงคืนนี้
จะเห็นความเรียงร้อยของถ้อยวลี
เป็นธรรมที่เกี่ยวเนื่องมาพาร้อยเรียง

เจริญพร

ศิษย์มลตรงวันมา ก็พบหน้าพาเบิกบาน
หมั่นมาพาพบพาน สบายเบาให้เข้าใจ

เจริญพร

จะมีลูกก็เหตุผลนี้ ต้องค่อยค่อยฟูมฟักจากไม่มีรูปลักษณ์จนอุบัติเป็นก้อนเนื้อแล้วเติบใหญ่ขึ้นเป็นลำดับนี้ฉันใด การปลูกฝังปัญญาและศรัทธาก็ฉันนั้น ทั้งปัญญาและศรัทธาจึงค่อยๆ เติบใหญ่ มีความมั่นคงแข็งแรง

เจริญพร

ทิดแบงค์เป็นอย่างไร ไปทำใจได้ผลไหม
ผลได้เป็นอย่างไร หลงบุญไซร้ให้หลงทาง
หลงยาพาเสพติด นำชีวิตวิปริตบ้าง
หลงบุญไม่ปล่อยวาง อัตตาสร้างยิ่งมากมี

กาลามสูตรกล่าว เป็นเรื่องราวของคนดี
ที่ว่าปัญญามี เห็นชัดชี้ไปทบทวน
อย่าเชื่ออะไรง่ายง่าย เชื่อบุญไซร้ก็ผันผวน
ถ้าใจยังเรรวน บุญทุกส่วนว่างมงาย

ไปอ่านกาลามสูตรใหม่หรือไม่ก็มาฟังในค่ำคืนต่อๆ ไป เอาบุญไป ๓๐% แล้วแบ่งให้พ่อให้แม่ให้สรรพสัตว์ ไม่ต้องกักเก็บตุนเอาบุญคนเดียว

เจริญพร

ป.ปลาตากลมกลม คนชื่อปลาตาตี่ตี่
ลองพิศดูให้ดี ตากลมตี่มีข้อธรรม
ทุกอย่างเป็นสมดุล ธรรมชาติจุ้งคู่สัมพันธ์
ตาปลากลมตี่นั้น จึงเป็นธรรมนำปัญญา
เช่นนี้จงเปรียบเทียบ แต่อย่าไปเหยียบตาปลา
ทำกิจทำการค้า ได้ดังนี้จึงว่าดี

เจริญพร

อุเทนเป็นอย่างไร มาวอนไหว้ขอพรพระ
เห็นควรต้องรู้ละ สละบ้างทุกอย่างดี

เจริญพร

สองคนรวมหนึ่งใจ ธรรมยิ่งใหญ่คู่สัมพันธ์
ดุลยภาพชีวิตนั้น จึงยืนยงนิรันดร

เจริญพร

เสียแชมป์ให้คนอื่น เพราะนอนตื่นสายเกินไป
วัตรเช้ากี่ครั้งได้ ให้ทำต่อชิงแชมป์คืน

เจริญพร

บ้านระนองเจ้าของไม่ได้อาศัย
ยังจะไปซื้อบ้านภูเก็ตเก็บขึ้นหยากไย่
ไปทบทวนอีกครั้งไม่เป็นไร
คำตอบได้ค่อยมาถามอาจารย์อีกที

เจริญพร

ฮา! ฮา! สุดยอดจริงจริง ถามหน่อยเถอะคิดออกได้อย่างไร ที่นำข้าวต้มมาถวายจี้กง

สุดยอดของมนุษย์ มีใจนึกถึงจี้กง
ศรัทธาเอาข้าวต้ม มะระขมมาให้กิน
นับว่าช่างมีใจ สมกับได้เป็นศิษย์จริง
สาธุสาธุจริง รับบุญไปสามสิบเปอร์เซ็นต์

เจริญพร

เอายันต์ไปเผาดื่ม ให้แช่มชื่นไม่เหนื่อยล้า
ตอนเช้าตื่นขึ้นมา ตั้งศรัทธาพาสวดมนต์

เจริญพร

หากประสงค์จะสุขใจไม่ได้สุข
กลับเป็นทุกข์เพราะหาสุขจนวุ่นวาย
สุขแท้อยู่ในใจไม่มีคลาย
ไปแส่ส่ายหาความสุขจะทุกข์ระทม

เจริญพร

กินเจกี่วันแล้ว ยังผ่องแผ้วไม่แผ่วแรง
กินเจพากล้าแกร่ง จิตใจแข็งคึกกว่าเดิม

เจริญพร

อุษาอย่าเกินแรง หญิงใช่แกร่งอย่างแรงชาย
ทำดีโดยขวนขวาย แต่อย่าใช้แรงมากเกิน

เจริญพร

ความสุขมีสองแบบมีให้เลือก
สุขแค่เปลือกคือสุขกายพาหายได้
อีกหนึ่งสุขคือความสุขอยู่ภายใน
คือสุขใจเป็นนิรันดร์สุขยั่งยืน

เจริญพร

มานั่งฟังมานั่งดูให้รู้ตัว
ขออย่ามัวเอาแต่ดูไม่รู้เห็น
ธรรมทั้งหลายถ้าจะรู้ดูชัดเจน
จะต้องไปบำเพ็ญเห็นด้วยตน

เจริญพร

เพลงจะดีเพราะคีตาถูกทำนอง
มีเนื้อร้องเป็นประโยชน์ก่อความหมาย
ชัดดังนี้จะร้องเพลงไม่วุ่นวาย
คิดหลากหลายเพลงไม่เพราะเสนาะอารมณ์

เหมือนความสุขถ้าไปยึดไปหลงติด
ก็ชีวิตมีแต่ทุกข์พาขื่นขม
สุขที่แท้คือไม่สุขอัตตาตน
ที่แท้เป็นธรรมารมณ์กว่าสุขใด

เจริญพร

ศึกษาธรรมนำเปรียบเทียบพุทธกับเต๋า
ต้องไปพ้นมีเราเขาจึงเข้าถึง
ธรรมที่แท้อยู่แค่ใจไปคำนึง
รู้เห็นแท้ความลึกซึ้งจึงคือธรรม

พระอรหันต์จี้กง

๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ธง ธรรมถือนำทางไปไม่ขัดข้อง
ชัย ก็ย่อมมีแก่ผู้ธงธรรมถือ
ศิษย์ พึงชัดประจักษ์แจ้งธรรมระบือ
ข้า หมายให้มีความซื่อสัตย์จริงใจ
ขอ ให้มีธรรมกำกับนำชีวิต
อย่า ผิดทิศผิดทางเดินจนไถล
ผิด ครั้งเดียวโทษทัณฑ์นั้นยิ่งใหญ่
ทาง ที่ไปควรถูกตรงจงจดจำ

เจริญพร

ทำ ความดีดีได้รับอยู่กับตัว
ดี ด้วยทำจำใส่ตัวอย่ามัวหมอง
จึง ควรมีสติตั้งนำครรลอง
ดี ด้วยใจใสผุดผ่องย่อมว่าดี

เจริญพร

คิด มากมีชีวีก็ยากยุ่ง
คิด กลัดกลุ้มก็รุ่มร้อนฟอนไฟเผา
คิด หมกมุ่นอยู่แต่กับตัวเรา
คิด คลายเหงาเราควรอยู่บ้านพี่เรา
คิด ให้ตกนรกไม่มีในใจตน
คิด สับสนก็คงมีแต่จะเหงา
คิด พอดีไม่มีภัยมาถึงเรา
คิด อับเฉาไม่ใช่คนจงจดจำ

เจริญพร

ไหนไหนมามาให้ครบจวบจบงาน
นับไม่นานเกินไปหรอกจะบอกให้
โกสุทธิ์เอ๋ยอย่าหลงเลยต้องแจ้งใจ
มาไหว้พระพาสุขใจไร้ขุ่นมัว

เจริญพร

ได้เปลี่ยนโรงเรียนใหม่ ไม่ร้องไห้ไม่งอแง
หน้าตาอมยิ้มแต้ ไปบอกแม่ว่ารักจริงจริง

เจริญพร

คืนนี้นั่งฟังธรรม พาขบขันธรรมไม่เห็น
ดูเหมือนฟังเล่นเล่น ไม่ชัดเจนในหลักธรรม

เจริญพร

ทำวัตรตอนกี่โมง นอนคุมโปงตอนกี่ยาม
กังฮุกมากี่วาร เช่นนี้ยังคว้าแชมป์ไป

เจริญพร

ศิษย์มลคนหน้าใส เพราะทำใจไม่เครียดเคร่ง
เจริญคนหน้าเด้ง เพราะเครียดเคร่งมากเกินไป
จึงต้องลบรอยย่น ที่ขึ้นบนใบหน้าไป
แต่ถ้ารู้ทำใจ หน้าก็ใสไม่ต้องดึง

เจริญพร

มารมาพระจึงมี ไม่มีผีไยมีพระ
ขออย่าให้มารชนะ ก็เป็นพระไม่ใช่มาร

สาธุ สาธุ สาธุ รู้แล้วว่าสัดส่วนบุญ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ มาจากไหน เห็นต้องมาจากสาธุ ๓ ครั้ง ครั้งละ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นถ้าอยากจะได้เต็มร้อยให้กล่าวสาธุสิบครั้ง

เจริญพร

มยุรีย์มีศรัทธา นำปัญญาพาใคร่ครวญ
เช่นนี้ยิ่งเลิศล้วน ไม่เรรวนควรศรัทธา
ไหว้พระจะเป็นสุข เพราะรู้ปลุกตื่นปัญญา
เช่นนี้ดีหนักหนา ตั้งศรัทธาพระจี้กง

เจริญพร

เอายันต์ไปให้พ่อ　　เผาดื่มหนอก็สดชื่น
พรุ่งนี้เช้าลุกตื่น　　ให้เผาดื่มในทันที

เจริญพร

ศรัทธาพาลุ่มหลงเรียกงมงาย
อย่ากลับกลายตั้งศรัทธามีเหตุผล
ชัดดังนี้ศรัทธาก็มั่นคง
อย่าสับสนจนลุ่มหลงจนงมงาย

เจริญพร

เรื่องศรัทธาพาไปเกี่ยวกับปฏิจจสมุปบาท
ได้อย่างไรเป็นคนฉลาดย่อมรู้เห็น
เพราะฉะนั้นนั่งฟังธรรมต้องใจเย็น
ก็ชัดเจนเห็นแจ้งธรรมนำไตร่ตรอง

เจริญพร

ถุง　ธรรมมีดีกว่ามีถุงเงินทอง
เงิน　มากองทองมาถมมิดจมหัว
ถุง　เสบียงกุศลธรรมห้อยติดตัว
ทอง　สุมหัวจะมัวหมองไม่มองธรรม

เจริญพร

เมื่อคืนตายังแป๋ว　　แต่ไม่แคล้ววันนี้ตี่
ง่วงนอนก็นอนสิ　　แต่ตรองตรินอนน้อยลง

เจริญพร

หุ้น ส่วนธรรมทำกำไรได้ไม่ยาก
ส่วน ที่ขาดเราก็หนุนบุญกุศล
คุณ ค่าแท้แก่ชีวิตคิดกมล
ธรรม มรรคาพาเดินด้นจงเร่งเร็ว

เจริญพร

ที่ขายได้ก็แก้ไขไปหนึ่งเปลาะ
แล้วลัดเลาะไปเจรจาแก้ปัญหา
ทีละข้อทีละอย่างทางมรรคา
ค่อยค่อยเดินก็รุดหน้าอย่ากังวล

เจริญพร

จากเริ่มต้นมีศรัทธามาฟังธรรม
ก็น้อมนำให้ฉ่ำเย็นเห็นแจ้งชัด
ไม่เศร้าโศกเสียใจทุกข์โทมนัส
แม่ล่วงลับก็เป็นหลักแห่งธรรมดา
ใจมัวทุกข์ก็ไร้สุขปลุกไม่ตื่น
ใจฉ่ำชื่นก็สุขเย็นเห็นปัญหา
ก็รู้แท้แก่ใจชัดอวิชชา
ใช้ปัญญาตัดมายาพาแจ้งจริง

เจริญพร

มา ไหว้พระจะพบพระต้องละกิเลส
กัน และกันพรวิเศษไม่ต้องขอ
ทั้ง หมดนั้นอยู่ในใจให้เพียงพอ
บ้าน เกิดก่อความสุขเย็นเป็นหลักชัย
ร่วม กันมาไหว้พระสวดคัมภีร์
สร้าง บารมีดีหนักหนาอย่าสงสัย
กุศล ผลย่อมบันดลเกิดในใจ
ธรรม น้อยใหญ่ก็ให้ผลจงรุ่งเรือง

เจริญพร

เย็นเจี๊ยบเปรียบกับชา คือธรรมาพาครวญเห็น
มีร้อนย่อมมีเย็น นี้จงเห็นเป็นธรรมดา

เจริญพร

อย่าวิตกในเรื่องที่ยังมาไม่ถึง
ควรคำนึงปัจจุบันขณะจะดีกว่า
ตั้งใจมั่นทำการการใดก็รุดหน้า
ขอจงอย่าคิดผันผวนจะรวนเร

เจริญพร

กินของหวานตามด้วยชาก็พาขม
ครั้นปากขมกินขนมคงยิ่งหวาน
เป็นปัจจัยกันและกันหนุนเนื่องตาม
ทั้งขมหวานพอผ่านลิ้นทิ้งรสไป

เจริญพร

สอนจนไม่มีอะไรจะสั่งสอน
มีคือไร้ให้พิศมองก็ย่อมเห็น
ในความไร้ย่อมมีใหม่ให้ชัดเจน
นี้เป็นธรรมนำควรเห็นเป็นปัจจยาการ

ประจวบกับธรรมกถาเมื่อวานอันว่าด้วยดุลยภาพของชีวิต มีอุบัติ(เซ็ง) มีวิบัติ(ฮุ่ย)

เจริญพร

เต๋าว่าไว้ให้ครวญคิดพิศให้เห็น
โดยชัดเจนเป็นหลักธรรมนำศึกษา
นิ่งสยบไหวอ่อนสยบแข็งเป็นธรรมดา
แต่เฉื่อยชาพาถดถอยไม่ว่องไว
จะตื่นตัวต้องตื่นใจจึงไวว่อง
จะแคล่วคล่องต้องผ่องแผ้วจิตสดใส
ชัดเช่นนี้ก็คือเต๋าให้เข้าใจ
จะช้าไยให้เร็วเร่งเห็นแจ้งจริง

เจริญพร

มา ไหว้วานช่วยขายบ้านสักห้าหลัง
ขอ ทั้งที่น้อยไปมั้งนำครวญเห็น
ขอ ให้มีความมั่นใจย่อมชัดเจน
ขอ พรเห็นจะได้รับนับสมใจ
ขอ สิ่งใดใจต้องมั่นตั้งปณิธาน
ขอ ทุกอย่างตามต้องการหาได้ไม่

ขอ ศิษย์ข้าเพียงให้มีความตั้งใจ
ขอ ย่อมได้ชัยเจริญมาเพิ่มพูน

ห้าคูณหนึ่งเท่ากับห้า ห้าคูณสองเท่ากับสิบ ส่วนต่างระหว่างห้ากับสิบเท่ากับเท่าไร ดังนั้นก็ ฮา!ฮา!

พระอรหันต์จี้กง
๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

มาฟังธรรมเอาแต่เชื่อไม่เผื่อคิด
เช่นนี้ผิดหลักความเชื่อควรต้องเห็น
ฟังธรรมไปใช้ปัญญาคิดชัดเจน
จึงจะเป็นความเชื่อที่ถูกตรง

เจริญพร

บ้าน หนึ่งหลังนำธรรมมาเป็นขื่อคาน
บ้าน สองหลังจะปลูกสร้างไม่ยากหนอ
บ้าน สามหลังสร้างต่อเติมเพิ่มไม่พอ
บ้าน สี่หลังลงตอหม้อก็ใช้ธรรม
บ้าน ห้าหลังตั้งใจขายให้ได้
บ้าน ทุกหลังต้องมีธรรมไปหนุนค้ำ
บ้าน เรือนสร้างให้งามเด่นเป็นประจำ
บ้าน ก็นำสุขมาให้ไร้กังวล

เจริญพร

ตั้งใจมาไหว้พระ จงรู้ละวางอัตตา
เติมเต็มความศรัทธา จะนำพาให้สุขเย็น

เจริญพร

ยามดึกนั่งฟังธรรม ก็จะทำให้จำได้
จำเจจะจำใจ ก็ทำให้จำได้ดี

เจริญพร

กินเจกินจากใจ กินเจไปใจต้องเจ
ดังนั้นจะกินเจ อย่าเกเรกินด้วยใจ

เจริญพร

อุเทนเป็นอย่างไร ยังมีใจชวนกันมา
โดยเปี่ยมด้วยศรัทธา มานำพาธรรมกลับไป

เจริญพร

เชื่อเถิดจงอย่าเชื่อ หลักความเชื่ออย่าเชื่อเลย
แม้แต่เชื่อวางเฉย อย่าเชื่อเลยถ้าไม่ทำ

เจริญพร

ทุกคืนรอต่อท้าย ดูคล้ายคล้ายเป็นเช่นนี้
วันนี้ไม่รอรี มยุรีย์รี่เข้ามา

เจริญพร

ทำอะไรทำจากใจ ก็ย่อมได้ผลลัพธ์ดี
เหตุผลเป็นดังนี้ ขอจงมีใจไปทำ
ก็ย่อมจะสัมฤทธิ์ ทุกการกิจที่หมายทำ
ขอเพียงคิดมุ่งมั่น แล้วจงตั้งใจไปทำ

เจริญพร

ฟังธรรมนั่งหัวเราะ ธรรมไพเราะเหมือนบทเพลง
ฟังธรรมใช่ฟังเพลง ธรรมบรรเลงเป็นเพลงธรรม

เจริญพร

ทุกค่ำคืนโกสุทธิ์มาเจิมหัวก่อน
หรือคืนนี้ไม่ง่วงนอนรับพรทีหลัง
ดูดูไปนอนเกินอิ่มตอนกลางวัน
เลยอิ่มหนำใจเป็นสุขให้ฉ่ำเย็น

เจริญพร

สาธุสาธุ**สาธุการ**
กราบงามงามกล่าวสาธุบรรลุประสงค์
โมทนาบุญปัญญาสร้างในตน
ขอมั่นคงในศรัทธาอย่าเปลี่ยนแปลง

เจริญพร

ถ้าไม่มีจี้กงคุ้มตายไปแล้ว
ที่คลาดแคล้วก็เพราะธรรมมานำหนุน
คนทำผิดคิดพลาดได้อย่าว้าวุ่น
ไม่ควรกลุ้มพระก็คุ้มเทพก็ครอง

เจริญพร

ลูกเรามีพระคุ้ม แต่ตัวเราอย่ากลุ้มใจ
ให้ยันต์อีกสามใบ เผากินไปใจเบิกบาน

เจริญพร

ดูแลแม่ให้ดี ได้เช่นนี้มีกตัญญู
อย่าได้คิดอดสู ขอจงดูแม่ให้ดี

เจริญพร

นอนดึกดื่นยี่สิบเจ็ดคืนเข้าแล้ว
ตายังแป๋วแจ๋วแหววดูแวววใส
คนนอนดึกระวังจะร้อนใน
กินของทอดยิ่งทำให้ท้องอิ่มบุญ

เจริญพร

อย่าคิดวิตก อย่าหมดกำลังใจ
อย่าได้สงสัย อย่าใจร้อนรน

เจริญพร

อุษาอุตส่าห์รอ ไม่ต้องขอพรก็ได้
เพียงแค่เรามีใจ พรก็ได้ตามต้องการ

เจริญพร

ประมวลธรรมคำสั่งสอนไปนอนอ่าน
เป็นการบ้านวานศึกษาพาชัดเห็น
แล้วจึงนำไปปฏิบัติหัดบำเพ็ญ
ก็ยิ่งเห็นเป็นปัญญาพาเข้าใจ

เจริญพร

จะไปไหนไม่ต้องห่วงพะวงเกิน
ได้ดังนี้ทางดำเนินเพลินสุขี
อุบัติการณ์ยังไม่มาอย่ามากมี
ความเคร่งเครียดทำชีวีไร้สุขเย็น

เจริญพร

แม่รอลูกหรือว่าลูกรอคุณแม่
เห็นชัดแท้แก่ใจตนคงสุขี
ใครรอใครเป็นปัจจัยคู่กันมี
ชัดเช่นนี้ว่าดีนักหลับอิ่มเอม

เจริญพร

มานั่งฟังยังกลับบ้านไม่มือเปล่า
จงรู้เอาสิ่งที่ฟังไปนั่งคิด
ค่อยค่อยดูค่อยค่อยรู้ชัดแจ้งจิต
ว่าชีวิตคืออะไรให้แจ้งจริง

พระอรหันต์จี้กง
๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

รัก คือความอบอุ่นกรุ่นใจรัก
รัก ประจักษ์ชัดในรักจักสุขี
รัก แม้หวานแต่ใช่ซ่านดวงฤดี
รัก บางทีมีขมบ้างใช่หวานตลอดเวลา

เจริญพร

จุ ใจจริงยิ้มไม่หุบไม่หยุดยิ้ม
ไร ไรก็ใจเอมอิ่มจนยิ้มหวาน
ศิษย์ นั่งรถจากระนองเมื่อคืนวาน
ข้า พบพานที่จีจินยิ้มชื่นใจ
มา ทั้งทีให้อยู่ต่อก็ว่าดี
ฟัง เต้าจี้ชี้ทางตรงคงสดใส
คำ ที่กล่าวเป็นภาษิตคิดแจ้งใจ
สอน จุไรให้ใจกว้างเบิกบานใจ

เจริญพร

แม่มาพายิ้มได้ เพราะมีคนช่วยเลี้ยงหลาน
ดังนั้นพบอาจารย์ ยิ้มหวานหวาน ยามแม่มา

เจริญพร

เรื่องที่ทางบ้านภูเก็ตเก็บไว้ก่อน
อย่ารีบร้อนไปรนรานหาบ้านหนอ
บ้านระนองยังขี้ฝุ่นหยากไย่รอ
ให้ไปปัดไปกวาดหนออย่ารอรี

เจริญพร

ศิษย์กุ้งอุ้มลูกมาหาจี้กง
พรมงคลจงรับไปให้สุขี
สอนลูกลูกให้เติบโตเป็นคนดี
ก็ย่อมมีอนาคตสดใสเอย

เจริญพร

ไปชวนแม่ขิมมาอย่ารอรี
ทันพิธีอภัยบาปมากราบข้า
ก็จะนำให้สดชื่นสบายอุรา
ส่งข่าวพาให้แม่มาว่าได้บุญ

เจริญพร

เห็นทีพระจี้กงคงต้องกิน
ข้าวต้มอิ่มไปหลายครั้งยามมาหา
ชมครั้งเดียวก็เลยอิ่มบุญศรัทธา
เลยนำเอาข้าวต้มมาทุกค่ำคืน

เจริญพร

ราตรีนี้ศิษย์โกสุทธิ์ดูผุดผ่อง
ทั้งยังยอมปิดท้ายเป็นช้างเท้าหลัง
ให้จุไรเป็นเท้าหน้ามาฟังธรรม
โมทนาบุญทั้งนั้นรับเอาไป

เจริญพร

ใจเป็นนายกายเป็นบ่าวเรารู้ชัด
ใจข้องขัดกายยึกยักนับไม่สม
ใจร้อนแรงทำให้กายเราร่านรน
ใจนิ่งลงคงทำให้กายแข็งแรง
ใจแส่ส่ายกายโซเซเดินไม่ถนัด
ใจแจ่มชัดกายแจ่มใสไม่หน่ายแหนง
ใจเย็นเย็นเห็นเป็นดีมีกายแกร่ง
ใจแข็งแข็งอย่ากลัวคนดูถูกเรา

เจริญพร

คืนนี้ดูดีกว่าเมื่อคืนวาน
อย่าฟุ้งซ่านก็สำราญเบิกบานเสมอ
ไม่คิดมากก็นอนหลับไม่หลงละเมอ
ได้ดังนี้ก็พบเจอความสุขแท้จริง

เจริญพร

ส่งใจให้ฮุกโจ้ว พอเติบโตได้แซมป์ธรรม
ห้ามเดินทางอธรรม อย่าถลำหลงทางไป

เจริญพร

พุทธคริสต์อิสลามอย่างไหนดี
ทุกคำสอนต่างก็มีจุดมุ่งหมาย
ให้มนุษย์มีปัญญาอย่ากลับกลาย
ที่วุ่นวายก็เพราะคนหลงมายา
กำหนดชื่อเรียกแตกต่างนามบัญญัติ
เลยข้องขัดเป็นอุปสรรคเป็นปัญหา
ขอเพียงเราไม่หลงในอวิชชา
ความศรัทธาก็พาให้ไม่งมงาย

เจริญพร

ดูดีมีสติ เช่นนี้สิเรียกราศี
สติธรรมให้ดูดี จงหมั่นมีสติสตางค์

เจริญพร

ตั้งศรัทธามาเกือบครบจบพิธี
ขอจงมีศรัทธามั่นอย่าหวั่นไหว
คนพูดมาพาฟังผ่านหูเราไป
อย่าเก็บค้างไว้ในใจก็สุขเย็น

เจริญพร

ดูดีขึ้นไหม ชื่นใจไหมลูก
ห่วงแม่พันผูก ถึงลูกจงจำ
ถ้าหากรักลูก อย่าผูกห่วงนั้น
จึงไม่มีกรรม จงจำใส่ใจ

คนเป็นลูกทำให้คนเป็นแม่เป็นห่วงไม่เหมาะสมฉันใด คนเป็นแม่ทำให้คนเป็นลูกเป็นห่วง ก็ไม่เหมาะสมฉันนั้น

เจริญพร

ศิษย์มลจงจดจำ อย่าลืมคำข้าจี้กง
ทำดีต้องอดทน ขมต้องกลืนจึงชื่นบาน

เจริญพร

มยุรีย์เชื่อมากไป เมื่อคืนไชร้ว่าเร็วเร่ง
คืนนี้เลยใจเย็น นั่งเล่นเล่นรอจี้กง

เจริญพร

ขนมขมมีไหม หวานมากไปกลายเป็นขม
ชัดเจนเห็นกมล นั้นแหละธรรมฝึกฝนตัว

เจริญพร

ยาดีไม่ต้องมีหลากหลายอย่าง
พอมีบ้างตามตำราพาดูขลัง
จะกินยาอย่ายุ่งยากมากตำรับกัน
อย่างเดียวนั้นยังให้สรรพคุณดี

เจริญพร

จากศรัทธามาความเชื่อต่อความคิด
เป็นข้อข้อธรรมภาษิตคิดสั่งสอน
มานั่งฟังนำไปคิดก่อนเข้านอน
ก็ดับร้อนผ่อนสุขเย็นเห็นเบิกบาน

เจริญพร

ดูทีต้องเอาเรื่องโลกุตรธรรม
มาปิดท้ายจึงเลิศล้ำนำวิถี
ไปให้พ้นโลกธรรมอันมากมี
ทุกถ้วนที่เป็นโลกียละหมดไป

เจริญพร

ดูดีมีสง่า เพราะวาจาพาน้อยลง
ดังนั้นมีมงคล มาบันดลให้โชคดี

เจริญพร

เรียกหิวจนตาลาย อ่านแส่ส่ายไม่ได้ความ
ท้องร้องก้องกังวาน กลบเสียงอ่านยามตาลาย

พระอรหันต์จิ้กง

๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ขา ถ้าเดินโดยประมาทก็ขาดได้
เทียม มาใส่ก็ยังอาจจะหลุดหาย
ขา ดำเนินเดินไม่ประมาทยามย่างกราย
ธรรม ทั้งหลายก็จะนำให้เดินดี

เจริญพร

ตั้งใจมาพาใจตั้งในความไม่ประมาท
อย่าได้ขาดสติเลยจึงเหมาะสม
ชัดดังนี้ไม่มีภัยมาถึงตน
ขอจงมีสติตั้งดำเนินไป

เจริญพร

ธรรมทั้งหลายไปหลงยึดนึกว่าชอบ
แล้วประกอบเกิดอัตตาพามั่นถือ
เป็นเช่นนี้อาจพลั้งเผลอเพราะตาปรือ
เช่นนี้คือความประมาทขาดสังวร

เจริญพร

มีสติควบคุมใจให้หนักแน่น
ก็เข้มแข็งซึ่งปัญญาพาครวญเห็น
ย่างดำเนินเดินถูกทางที่ควรเป็น
พึงสังวรใจฉ่ำเย็นเป็นประจำ

เจริญพร

น้ำชาพาท้องผูก น้ำมะขามปลูกถ่ายท้อง
น้ำใจมีเนืองนอง น้ำเต็มท้องเหมือนเหมือนกัน

เจริญพร

หยุดยาวอยู่หลายวัน เห็นตื้นตันนอนกับลูก
ความรักมักพันผูก ให้แม่ลูกผูกสัมพันธ์

เจริญพร

โกสุทธิ์อย่าหยุดยั้ง สติตั้งทุกวันคืน
ยามนั่งนอนเดินยืน ต้องอย่าลืมมีสติสตัง

เจริญพร

อยู่ดึกนึกอะไรจึงได้รอ
หรือจะขออะไรก็ให้ถาม
ถ้าปุจฉาเกี่ยวกับเรื่องที่ทาง
วิสัชนาตอบคำถามวานต้องรอ

เจริญพร

จะทำบุญควรต้องมีสติตั้ง
ไม่เช่นนั้นก็ประมาทอาจพลาดผล
บุญใดควรกระทำก็เดินด้น
บุญใดเห็นต้องละเว้นจงอย่าทำ

เจริญพร

พระพยอมสอนว่าถ้ามีสติ
ก็มีสตางค์มาดำริพินิจเห็น
มีสตางค์มากมายมาเติมเต็ม
ก็ชัดเจนไม่มีสติสิแจ้งจริง

เจริญพร

เพราะสตางค์ทำให้คนขาดสติ
เลยเหิมริจนประมาทให้พลาดเผลอ
ชัดดังนี้สติตั้งอย่าเผอเรอ
ก็เสมอมีสติดำริธรรม

เจริญพร

จวบจะจบครบถ้วนกระบวนธรรม
จากเริ่มต้นทุกคืนค่ำมาพร่ำสอน
โดยย่นย่อก่อประโยชน์แก่นิกร
พึงสังวรอย่าประมาทจะฉลาดธรรม

เจริญพร

เพราะประมาทอาจพลาดเผลอเบลอเบลอได้
ต้องตั้งใจให้มั่นคงตรงสติ
ชัดดังนี้ไม่มีโรคมาเหิมริ
ลองดูสิสติตั้งยังดีกว่ายา

เจริญพร

อุษาอย่าประมาท ไม่ควรขาดสติหนอ
รอบคอบไม่นับพอ ต้องเกิดก่อสังวรธรรม

เจริญพร

เรียกสติให้กลับมาพากลับบ้าน
แล้วอาบน้ำให้สดชื่นรื่นหรรษา
ก่อนเข้านอนวอนอย่าได้ดื่มน้ำชา
ก็จะพาให้นอนหลับนับว่าดี

เจริญพร

อยากกลับบ้านก็กลับไปไม่ต้องรอ
ทำหน้างอไม่หล่องามยามคนเห็น
ศิษย์พิเศษเอกเขนกนอนอิ่มเอม
ไยต้องรีบเร่งกลับบ้านวานถามที

เจริญพร

จากเริ่มต้นจนวันนี้ได้กี่ขา
ไปรวบรวมเป็นตำราขาเทียมได้
แต่ละบทมีความหมายแตกต่างกันไป
พิมพ์เอาไว้ใช้แจกจ่ายให้คนขาเทียม

ให้ชื่อหนังสือว่า ***ขาเทียมขาธรรม*** รอจะแต่งคำนำให้ ไว้มีเวลาเหมาะสมจะนิพนธ์บทธรรมเป็นกถาว่าด้วยขาเทียมขาธรรม

พระอรหันต์จิ๊กง

๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

ขา ที่ดีใช่ร้อยปีไม่มีเสีย
เทียม เท่านานไม่กะปลกกะเปลี้ยยากจะหา
ขา สูญเสียก็ไม่แน่อาจได้มา
ธรรม อันเป็นธรรมดาของขาคน

เจริญพร

ขา ใช้เดินดำเนินย่างตามทางไป
เทียม แท้ไซร้ใช้เดินได้ก็เรียกขา
ขา จะมีขาจะเสียเป็นธรรมดา
ธรรม มรรคาใช้ปัญญาต่างขาเดิน

เจริญพร

ไม่เคยเห็นก็ได้เห็นเป็นความรู้
ไม่เคยดูก็ได้ดูก็รู้เห็น
ไม่เคยมาก็ได้มาพาชัดเจน
ไม่เคยเห็นก็ได้เห็นเป็นประสบการณ์

เจริญพร

จะขอพรวอนครวญคิดพิศดูใจ
มีหรือไร้ความสุขเย็นเห็นหรือไม่
ชัดดังนี้พรมงคลดลจากใจ
มาวอนไหว้พรไม่ได้ให้แจ้งจริง

เจริญพร

คน มีอ้วนก็มีผอมไม่แน่นอน
ใจ มีร้อนก็มีเย็นเห็นไหมหนอ
ที่ ว่ามีบางครั้งไร้ไยเกิดก่อ
อยู่ ที่มีอัตตาหนอขอแจ้งใจ

กระทู้:อยู่ที่ใจคน

เจริญพร

ตามตรรกะถ้าทำดีจะได้ดี
เป็นเช่นนี้ที่เราเรียกว่าเหตุผล
แต่จงอย่าปลงใจเชื่อตรรกะข้างต้น
ในเมื่อตนยังไม่ได้ไปทำดี

เจริญพร

เอายันต์ไปเผาดื่ม ให้สดชื่นมีแรงไหว
ทนเหนื่อยเดินต่อไป กำลังใจใฝ่สร้างบุญ

เจริญพร

เอายันต์ไปเผากิน นอนให้อิ่มอย่าทิ้งยา
ต้องกินเพื่อรักษา ให้ปัญญาพากลับคืน

เจริญพร

ประจักษ์ ชัดในหลักของโลกธรรม
นิรมล ใจรู้จำนำศึกษา
ฟัง ผ่านหูแค่รู้ฟังไม่นำปัญญา
ธรรม เกิดมาจากการทำรู้บำเพ็ญ

เจริญพร

ลาภยศสรรเสริญและความสุข
ห้ามไปยึดทุกถ้วนสิ่งเป็นจริงเสมอ
ชีวิตคนมีขึ้นลงคงเจอะเจอ
เสื่อมลาภยศนินทาเน้อเป็นทุกข์ระทม
ชัดเช่นนี้ขอจงอย่ายินดียินร้าย
ตั้งจิตมั่นไม่แส่ส่ายทุกทางสถล
แล้วจึงตั้งสติเราให้มั่นคง
แล้วเดินด้นตรงทางไปให้พิจารณา

เจริญพร

ได้ดีลืมจิ้กง ไม่เอาขนมมาถวาย
ไม่ต้องทำเอียงอาย ลูกผู้ชายต้องกล้ากล้าเอย

เจริญพร

เดินทางกลับภูเก็ต เผาดื่มเสร็จจะปลอดภัย
ไปมามีโชคชัย ให้สุขใจไร้กังวล

เจริญพร

มาลัยใช้ไหว้พระ ไม่ต้องละนำมาได้
สิ่งของวัตถุปัจจัย เอามาไหว้คนได้กิน

เจริญพร

ใครคิดเมนูให้ คิดได้ไงให้บอกที
ศรัทธาว่ามากมี คืนพรุ่งนี้มีเมนูอะไร

เจริญพร

อย่าลืมน้ำมะขาม เมื่อคืนวานจู๊ดจริงจริง
อยากผอมอย่าประวิง น้ำมะขามดื่มอัดเข้าไป

เจริญพร

ศิษย์มลจงรู้ยิ้ม โดยละทิ้งสิ่งกังวล
สงบใจอย่าไปสน คนชื่อเจริญจะทำอะไร

เจริญพร

ทำ บุญมุ่งจากใจ **บุญ** จึงได้อานิสงส์
จาก นี้เป็นเริ่มต้น **ใจ** กุศลจงสร้างบุญ

เจริญพร

ฟัง ธรรมเอาแต่นั่งหัวเราะร่วน
ธรรม เลิศล้วนก็ไม่ได้ให้ครวญเห็น
นำ คำข้าพาบอกกล่าวให้ชัดเจน
คิด ชัดเห็นเป็นประโยชน์ในโลกธรรม

เจริญพร

ศิษย์สลิ่มวิ่งตรงมาจากระนอง
งานก่ายกองรู้วางได้ใจสุขี
คนเกิดมาถ้ารู้จักความพอดี
ได้เช่นนี้ก็ชีวีจะสุขเย็น
งานกองสุมไม่รู้จัดก็ยุ่งเหยิง
นำกังวลให้เต็มเติมเพิ่มข่วงเข็ญ
ถ้ารู้วางจัดการดีทำงานเป็น
ก็ไม่ต้องไปร้อนเร่งเป็นกังวล

เจริญพร

ปูปลาสารพัดคัดแบ่งแยก
ที่ผิดแผกแตกต่างกันยังเหมาะสม
หัวสมองกับหัวใจของผู้คน
ต้องประสานจึงเหมาะสมจงใคร่ครวญ
ชัดเช่นนี้มีหัวใจใช้กำกับ
หัวสมองคิดให้ชัดนับเลิศล้วน
ปูกับปลาทุกการกิจคิดถี่ถ้วน
ก็กำไรโดยสมควรตามส่วนงาน

เจริญพร

งานพิธีอภัยบาปทราบหรือไม่
มีกี่วันให้ไปนับชัดแจ้งไหม
นับดีดีให้ถี่ถ้วนควรเข้าใจ
อย่าสลับกลับกันไซร้ให้จดจำ

เจริญพร

คนหนึ่งทนปากอีกคนว่ายอดยิ่ง
แต่ยิ่งยอดอีกคนทนอารมณ์อีกคนไหว
ผูกพันมาก็ต้องพาทนกันไป
เพียงทนได้ใจเป็นสุขทุกข์ไม่มี

เจริญพร

โลกธรรมแปดเป็นดังนี้จงชี้ชัด
อย่าข้องขัดดึกดื่นบ้างตามวิถี
เป็นธรรมดาของพระบ้ามาคุยกี
เห็นเช่นนี้มีปัญญาเห็นโลกธรรม

เจริญพร

เป็นธรรมดาของโรคเรียกโลกธรรม
ที่บางครั้งก็ปวดหัวเวียนสมอง
บางครั้งก็เจ็บหน้าอกบ้างปวดท้อง
ไม่แน่นอนของโรคาพาเห็นธรรม

เจริญพร

มยุรีย์ดีใจไหมได้รู้ชัด
เห็นประจักษ์โลกธรรมนำศึกษา
เคยกลัวผีแต่บัดนี้ผีกลัวเรากว่า
นี้จึงว่าโลกธรรมไม่แน่นอน

เจริญพร

อุษามาเรียนรู้ดูโลกธรรม
คืนนี้ค่ำดึกดื่นบ้างยังพอไหว
รอวันจริงนั่งถึงเช้าจะเป็นไร
เห็นควรไปลองทำใจไม่ต้องนอน

เจริญพร

อริยบุคคลผู้เข้าใจในโลกธรรม
ถ้วนทั้งนั้นไม่ยื้อแย่งไม่แข่งขัน
ตั้งจิตมั่นในเอกจิตเอกธรรม
ไม่ไหวหวั่นโลกธรรมอันแปรปรวน
นี้จึงว่าดำเนินเดินไปบนโลก
โดยไม่ทุกข์ทั้งไม่โศกไม่ผันผวน
ยังใจตนมีสุขเย็นเห็นสมควร
เพราะใคร่ครวญจนรู้ชัดในโลกธรรม

เจริญพร

พัน ทางย่างเดินไม่ถึงซึ่งจุดหมาย
หมื่น ธรรมรวมเป็นหนึ่งใจให้ครวญเห็น
แสน ยุ่งยากความลำบากยากลำเค็ญ
ล้าน กำไรจะได้เห็นเป็นปลายทาง

เพราะฉะนั้นไปรวมทางทั้งพันที่แยกๆ กัน ให้เป็นหนึ่งเดียว งานทั้งหลายที่ทำอยู่ให้ตั้งสติมั่นคงรวมเป็นหนึ่งเดียวในใจ อย่าแยกมากไปจนใจวุ่นวาย

เจริญพร

อ่านออกเสียงตามจังหวะเรียกทำนองเสนาะ
ฟังดูเพราะแต่ฟังยากยามลากเสียง
ชัดเช่นนี้มีจังหวะบ้างคู่เคียง
ก็พอเพียงคนจดฟังยังชัดเจน

เจริญพร

เอาความง่วงรวมเอาไว้กองตรงหน้า
สะบัดไปสะบัดมาพาหายง่วง
นั่งนิ่งนิ่งยิ่งง่วงหงาวหาวห่วง
จงสลัดความง่วงทิ้งมันไป

เจริญพร

เอกจิต คือ การตั้งจิตมั่นรวมเป็นหนึ่งเดียวให้มีความรู้ตัวทั่วพร้อม เมื่อมีความรู้ตัวทั่วพร้อม ก็ย่อมทำให้มีโยนิโสมนสิการ ความคิดต่างๆ ก็จะถูกตรงสมควรแก่วิธี

เจริญพร

ถึงวันนี้จิ้กงก้าวเท้าไม่ออก
ข้าขอบอกตามตรงเหนื่อยสุดแสน
มาจีจินสามสิบวันต้องออกแรง
แต่ต้องแข็งใจไม่พูดว่าเหนื่อยจริงจริง

พระอรหันต์จี้กง

๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

คืนนี้โกนอนดึก แต่ยังคึกอยู่เหมือนเดิม
กำลังไม่มีเติม รอเหล้าเพิ่มหลังงานพิธี

เจริญพร

ได้ฟังพระธรรมบท แม้ต้องอดนอนไปบ้าง
จิตใจยังเบิกบาน สุขสำราญบานตะไท

เจริญพร

มะขามน้ำใช้ดื่ม เพื่อหล่อลื่นให้ถ่ายคล่อง
ได้ยุบไม่มีพอง ดื่มก่อนนอนก็ว่าดี

เจริญพร

คืนนี้ข้าวต้มเค็ม ใจอย่าเค็มเป็นใช้ได้
ศรัทธามากมีไว้ ใช้แทนเกลือเผื่อไม่เค็ม

เจริญพร

ขาดเรียนไปหลายวัน กลับมาตั้งใจฟังครู
ทบทวนที่เรียนรู้ แล้วนำสู่การบำเพ็ญ

เจริญพร

สลิ่ม นั่งยิ้มแย้มแก้มเอิบอิ่ม
ศิษย์ สลิ่มจึงแย้มยิ้มแก้มแดงสวย
พร มงคลจากกุศลดลให้รวย
อวย อำนวยให้รวยยิ้มใจอิ่มเอม

เจริญพร

ตอนปลานอนปิดตาไหมใคร่อยากรู้
ใครเคยดูปลาตอนนอนมีบ้างไหม
รู้ไหมว่าตอนปลานอนนอนอย่างไร
ปลาไม่ว่ายตอนที่นอนแล้วลอยอย่างไร

ไปเรียนรู้อากัปกิริยาของปลาให้เห็นแจ้งรู้ชัด ก็จะมีความเข้าใจในเรื่องไตรลักษณ์ของปลาโดยเฉพาะของคนที่ชื่อปลา

เจริญพร

สาธุ สาธุ สาธุ บุญรักษา
แต่จงอย่ารักษาบุญจนคลุ้มคลั่ง
จะทำบุญพึงต้องรู้ดูกำลัง
ชี้ซั้วทำไม่ใช่บุญพึงเข้าใจ

เจริญพร

ยิ่งง่วงตายิ่งลาย ยิ่งตาลายยิ่งเห็นเลข
ยิ่งดึกยิ่งวิเศษ มองเห็นเลขจนตาลาย

เจริญพร

มานั่งก็ได้บุญ นับว่าคุ้มที่ได้มา
มาด้วยใจศรัทธา จึงนำพาให้ได้บุญ

เจริญพร

ตามมาว่าเป็นบุญ จึงบุญคุ้มอุ้มรักษา
ขอเพียงมั่นศรัทธา ก็จะพาให้ได้บุญ

เจริญพร

มยุรีย์ดีใจไหม ขอเพียงให้เรามีใจ
ทุกอย่างเสร็จด้วยใจ เพียงมีใจก็ได้มา

เจริญพร

อุษาเป็นยิ่งกว่าคนเป็นเถ่านั้ง
เตรียมกำลังให้พร้อมสรรพยกทัพขึ้น
เห็นทีมยุรีย์จะมีมึน
จนต้องพึ่งอุษามาพาผ่อนแรง

เจริญพร

แล้วก็ถึงซึ่งไตรลักษณ์นับใกล้ยุติ
ตรองดำริชีวิตคนอย่าสงสัย
ก็เหมือนธรรมที่เรียงร้อยค่อยค่อยเข้าใจ
ถึงที่สุดวิมุติไซร้ไม่ต้องฟัง

เจริญพร

ยิ่งใกล้จบยิ่งพบหน้าไม่กี่คน
เพราะอดทนมานั่งฟังยังนับถือ
แม้ดึกดื่นค่อนคืนตาปรือปรือ
ก็ยังดื้อมานั่งฟังนำโมทนา

เจริญพร

พกพาใจไปอินเดียดีที่สุด
เพราะหลายจุดต้องทำใจให้เข้มแข็ง
คนพูดมากลองไปเจอคนพูดแรงแรง
อาจกลับมาไม่กล้าแกร่งพูดเหมือนเดิม

เจริญพร

นอนดึกนึกรักษา สติปัญญาให้แจ่มใส
ฝึกฝนจนเข้าใจ ไม่ต้องใช้ยามากิน

เจริญพร

ยืนตัวตรงคงเกินนานสังขารไม่รับ
นี้ก็ว่าคือไตรลักษณ์จงชัดเห็น
เมื่อก่อนนั้นยืนทั้งวันเต็มเต็ม
ก็ไม่เป็นอะไรเลยไม่เหมือนเคยมา
นี้จึงว่าสังขารคนไม่เที่ยงแท้
มีเกิดแก่เจ็บตายไปไยกังขา
มาฟังธรรมนำไปคิดพิจารณา
ก็จะพาให้รู้ชัดประจักษ์จริง

พระอรหันต์จี้กง

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

เดินมาไกลเกินกว่าจะกลับเลว
อย่าไหลเหลวเหมือนเมื่อก่อนเรียกสอนง่าย
ต่อแต่นี้อย่าดื่มเหล้าจนเมามาย
แค่ตาลายให้เลิกดื่มก็ตื่นตัว

เจริญพร

ได้คิดพิศใจตน รู้กมลโดยสมควร
แต่นี้ไม่เรรวน รู้การควรไปบำเพ็ญ

เจริญพร

คืนนี้นอนเช้าหน่อย ไม่เหม่อลอยคอยเง็กเซียน
ไปนอนให้พอเพียง แล้วมาอยู่ถึงอรุณ

เจริญพร

เดินทางตรงด้นทางธรรมนำชีวิต
ไม่หลงทิศไม่ผิดทางย่างวิถี
ได้กำไรให้รู้ใช้จาคะมี
ได้ดังนี้ก็ต่อบุญหนุนกำไร

เจริญพร

ข่าวดีย่อมมีแน่ อย่าท้อแท้คอยข่าวมา
ไม้บานถึงเวลา งามบุปผาพาเบ่งบาน

เจริญพร

ขา	ขาดอาจต่อได้ไม่ยากนัก
เทียม	เท่าที่คนรู้จักทำใส่สวม
ขา	ยังมีแต่ขาดสติไม่สมควร
ธรรม	ใคร่ครวญอย่าให้ขาดซึ่งขาธรรม

เจริญพร

สุทัศน์นัดกันมา ถึงเวลาพบหน้ากัน
สุทัศน์มาทุกวัน ได้ฟังธรรมนำโชคดี
รอหน่อยคอยโอกาส ไม่ผิดพลาดตอนปลายปี
เห็นต้องรออีกปี จะขายที่ต้องรู้เจรจา

เจริญพร

สติพอกลับคืน ก็ไม่ลืมเรื่องสตางค์
คิดมากวุ่นพัลวัน ปล่อยปล่อยมันบ้างเป็นดี

เจริญพร

ให้มาเป็นเพื่อนแม่ อย่าท้อแท้แก่ใจตน
ให้มีความอดทน เป็นมงคลแก่ชีวิต

เจริญพร

ศิษย์ข้าสงวนศรี ราตรีนี้รี่มาหา
เป็นเพราะเปี่ยมศรัทธา หรือว่ามาด้วยเหตุใด
ดังนี้อีกสามวัน มาด้วยกันโดยตั้งใจ
จะมีความสดใส เป็นพรชัยให้ชีวิต

เจริญพร

เสร็จพิธีฝนมาพาฉ่ำเย็น
จงพึงเห็นเป็นนิมิตมงคลมาถึง
ลมเหนือพัดก็แจ้งชัดในคำนึง
ปีนี้หนาวถึงรำพึงว่าหนาวจัง

เจริญพร

ถ้าเดินธูปแล้วฟ้ารั่วฝนตกหนัก
ก็ติดขัดเดินไม่ได้ให้ครวญเห็น
สิบคืนมาฝนไม่มีปัญหาเป็น
เฮี้ยนไม่เฮี้ยนเห็นไม่เห็นไปพิศดู

เจริญพร

ตั้งใจมาจีจิน เจต้องกินเป็นประจำ
หมั่นมาฟังพระธรรม แล้วน้อมนำไปบำเพ็ญ

เจริญพร

เมื่อวานไปอ่านเรื่องไตรลักษณ์
วันนี้ชัดปรมัตถธรรมนำวิถี
แล้วพรุ่งนี้จะให้สอนอะไรดี
มีไม่มีข้อเสนอให้จี้กง

เจริญพร

การเรียงร้อยของถ้อยธรรมซ่อนนัยะ
ให้กระจะให้กระจ่างตามลำดับ
ใช้อ่านทวนไปมาได้สารพัด
ไม่ติดขัดนับเป็นธรรมนำมรรคา

เจริญพร

ครั้งคราวก่อนจัดพิมพ์บรมธรรม
รวบรวมคำฟ้าอภัยบาปกาพย์กลอนทั้งหลาย
พิมพ์เป็นเล่มเต็มฉบับไม่กลับกลาย
ได้ประโยชน์เกิดมากมายแก่สาธุชน
ครั้งคราวนี้ให้เหมือนเดิมเติมคำนำ
สมบูรณ์ธรรมนำแจกจ่ายเป็นกุศล
แบ่งส่วนไปเป็นเฉพาะของบุคคล
ก็ย่อมเกิดโสตถิผลจงเข้าใจ

เจริญพร

คืนพรุ่งนี้มีไม่มีข้อเสนอ
เอาเป็นว่าถ้าไม่เบลอจะมาเสนอให้
เป็นข้อธรรมอันยุติแก่พิธีใหญ่
บทสรุปพาแจ้งใจไปไตร่ตรอง

เจริญพร

ฟ้ามีตาเหมือนตาข่ายไม่อาจเล็ดลอด
ถ้วนตลอดชีวิตคนฟ้ามองเห็น
ใครทำดีก็มีผลดีชัดเจน
ฟ้าย่อมเป็นสักขีพยานความดีของคน
ดินมีทางทุกย่างก้าวให้เราเดิน
รู้ดำเนินเดินทางธรรมนำสถล
ก็ได้รับผลอันเป็นพรมงคล
ดินอุดมรองรับคนที่ทำดี

เจริญพร

คืนนี้หลับรับรองได้ไม่มีฝัน
หลับสนิทยันถึงเช้าก็เบาสมอง
ไร้ความเครียดความกังวลมาสุ่มกอง
กลับระนองจองปลาไว้ก็ได้มา

เจริญพร

อยากไปก็ให้ไป ได้กราบไหว้สังเวชนียสถาน
เป็นบุญได้สักการ มงคลชีวิตติดตัวไป

เจริญพร

เมื่อเช้าเราอาบแดดจนแสบหน้า
ค่ำคืนนี้มาอาบฝนไม่แสบสัน
แดดจะออกฝนจะตกนี้เป็นธรรม
อันควรจำธรรมทั้งหลายเป็นธรรมดา

เจริญพร

ฝึก ใจให้หนักแน่น
ฝน ตกแรงต้องแกร่งกาย
ใจ เราไม่สับส่าย
ตน มุ่งหมายใฝ่ทางธรรม
ก็ นี้ที่ควรรู้
คง นำสู่ผลเลิศล้ำ
สม คิดเป็นศิษย์คุณธรรม
ใจ ตั้งมั่นไม่หวั่นเลย

เจริญพร

มึนหัวอย่ากลัวเลย เหมือนอย่างเคยให้ส่งเตี้ยง
สวดโดยไม่ออกเสียง เพียงเท่านี้หัวหายมึน

ให้สวดในใจโดยทำสติเจริญภาวนาไปด้วย

เจริญพร

ตอนปั๊มพระฝนตกหมดสนุก
ผงที่คลุกก็ไม่แห้งแถมเปียกชื้น
คนที่ซื้อรับรองเอามาคืน
ปั๊มเป็นหมื่นดื่นดกไปไร้ราคา
ถ้าปั๊มมาเยอะเยอะต้องเผยแพร่
อย่าเห็นแก่ราคาพระขายยากหนา
เอาเป็นว่าสร้างพระเป็นเครื่องศรัทธา
ใช้บูชาคุณอาจารย์ว่างามจริง
เพื่อประกาศเผยแพร่พระคุณครู
ให้คนรู้ทั้งน้อยใหญ่ถ้วนชายหญิง
ก็รับรองถึงที่สุดฝันเป็นจริง
ราคาวิ่งสูงขึ้นเองเป็นกำไร
นี้คือเหตุเป็นอุบายใช้สร้างพระ
เช่นนี้จะสมใจนึกอย่าสงสัย
ทำให้ดีทำให้งามตามตั้งใจ
ดังนี้ไซร้กำไรบุญได้เต็มบุญ

เจริญพร

ฝนตกมาก็พาให้คนเปียกปอน
ครั้นแดดส่องย่อมจะแห้งแปลงเปลี่ยนผัน
นี้แหละที่เรียกว่าโลกธรรม
อันไม่แน่ไม่ยืนยั่งไม่มั่นคง

เจริญพร

ฝนตกออกจะหนัก ไยขันรับได้น้อยนิด
นี้แหละเป็นข้อคิด ไปพินิจพิศเห็นธรรม
เพราะว่าไม่รู้พอ เช่นนี้หนอเลยพลิกผัน
ได้มาไม่ถึงขัน ให้เทใส่เติมน้ำไป
แล้วตักแบ่งแบ่งกัน เอาไปอาบยังสดใส
เป็นพรมงคลชัย ฟ้าประทานให้กับทุกคน

เจริญพร

ทำยิ่งยากไม่ยากยุ่งหากมุ่งมั่น
หมื่นแสนธรรมถ้าตั้งใจไปเรียนรู้
แม้ยากยิ่งถ้าจริงจังไปทำดู
ก็นำสู่ผลสำเร็จเสร็จสมใจ

เจริญพร

ทำใจเอาไว้ก่อนรับรองได้
เรื่องท้องไส้ให้เตรียมเสบียงอย่างเหมาะสม
กินพอดีควรรู้เลี่ยงแขกขนม
ก็เป็นผลไม่ท้องร่วงอย่าห่วงเลย

เจริญพร

เปียกแฉะไปทั้งตัว ฝนเต็มตัวโชคเต็มใจ
รับรองได้กำไร บุญยิ่งใหญ่ไม่ต้องลงทุน

เจริญพร

ธรรมควรรู้ถามครูเถิดเกิดประโยชน์
ธรรมปลีกย่อยคิดเป็นโทษไร้โสตถิผล
ธรรมมากมายถึงแปดหมื่นเกินกว่าคน
ธรรมศึกษาพาไปพ้นจนหมดแรง
ใบไม้กำมือเดียวยังรู้ไม่หมด
ชาแค่จอกยังดื่มซดรสแปลกแปร่ง
รู้ไม่ครบหมดทั้งจอกความเปลี่ยนแปลง
อย่าเกินแรงศึกษาธรรมแค่พอดี

เจริญพร

ถ้าหวังจะขายพระจี้กงให้ได้ดี
ต้องรู้สิว่าเวลาไหนจะได้
รอวันเกิดพระจี้กงรับรองสมใจ
จะเท่าใดก็ไม่พอขอให้ดู

เจริญพร

ถ้ามิใช่พระจี้กงหมั่นบ่นพร่ำ
ไม่มีวันสำเร็จงานตามประสงค์
สุภาพรจงรู้จำคำจี้กง
ที่สอนบ่นนั้นแหละพรมงคลชัย

เจริญพร

กุ้งดีมีราคา ปลาดีว่าราคาแพง
กุ้งปลาหมื่นล้านแสน เห็นแม่นแม้นเป็นของดี

เจริญพร

คืนนี้มาใหม่ ทำใจได้เลย
อย่าได้ชาเฉย มาเลยฟังธรรม

เจริญพร

ค่อยค่อยรักษาไปอย่ากังวล
ต้องอดทนกินยาต่อก็เห็นผล
ยังไม่ต้องเพิ่มตัวยาอย่ากังวล
อีกหนึ่งเดือนค่อยผสมปรุงหยูกยา

เจริญพร

เป็นโรคขี้วิตก เลยตระหนกตกใจง่าย
ไม่ต้องคิดวุ่นวาย เรื่องร้ายร้ายก็ไม่มี
ถ้าเราได้ยินเสียง เพียงอุดหูด้วยสำลี
เช่นนี้เสียงไม่มี มารบกวนจิตใจเรา

เจริญพร

ศิษย์หงส์คนขยัน เดินทั้งวันไม่เหนื่อยแรง
ร่างกายคนเปลี่ยนแปลง จะแข็งแรงได้กี่ปี
ดังนั้นออมแรงบ้าง อย่าใช้หมดวานชัดชี้
ชราว่าต้องมี เพียงเท่านี้ชี้ชัดตรง

เจริญพร

ทำไมจะไม่ได้　　ถ้ามีใจก็ไปเลย
ขอเพียงศรัทธาเอ๋ย　　ไปมาเอยก็ปลอดภัย

เจริญพร

กินเจต้องปล่อยปลา　　เพราะการค้าปลาเราขาย
ดังนั้นอย่าวุ่นวาย　　รู้ปล่อยปลาพาลดกรรม

เจริญพร

อยู่ถึงไกลไม่ลำบากมาจีจิน
ทุกอาทิตย์ควรมายินคำสั่งสอน
การเดินทางไม่ยุ่งยากไม่เดือดร้อน
แท็กซี่ซ้อนเรามาได้ไยวุ่นวาย
เรื่องค่ารถก็คิดว่าเราทำบุญ
คิดให้ยุ่งทำไมกันยังสงสัย
ขอเพียงเราใช้เงินแล้วผ่องแผ้วใจ
ผลที่ได้กำไรบุญกว่าอย่ากังวล

เจริญพร

อยู่เมืองไทยเป็นได้แค่เถ้าแก่เนี้ย
ไปอินเดียใหญ่โตเสียจำไม่ได้
เป็นมหาราณีจงทำใจ
ไปที่ไหนล้อมตัวเรามีแต่ขอทาน

จำไว้อย่าง เจอขอทานห้ามพูดมากกับเขา ไม่เช่นนั้น เราจะเดือดร้อน

เจริญพร

ทำใจไว้ก่อนต้องนอนเช้า
หนักต้องเอาเบาต้องสู้รู้ไว้หนอ
เผยแผ่ธรรมนั้นไม่ง่ายใช่แต่รอ
นั่งมืองอขาเท้างอไม่ได้เลย

เจริญพร

คืนพรุ่งนี้มีเวลามาเช้าหน่อย
เพื่อรอคอยรับเสด็จพระโพธิสัตว์
พระมาโปรดพวกเราตรงตามนัด
แจ้งประจักษ์ให้จัดเตรียมใจฉ่ำเย็น

เจริญพร

รู้หรือยังว่ามัจฉาปลานอนอย่างไร
เอกเขนกนอนใช่ไหมใคร่ขอถาม
หรือนอนหงายหรือนอนคว่ำหรือตะแคงข้าง
ไปศึกษาให้รู้ทุกความเป็นไป
จะซื้อปลาจะขายปลาต้องรู้ทั่ว
จะซื้อขายก็ไม่มั่วอย่าสงสัย
จงอย่าถามรู้เช่นนี้มีประโยชน์อะไร
ตอบปลาไปคือรู้ตัวทั่วพร้อมเอย

เจริญพร

อุไรให้หมั่นยิ้ม	ศรัทธาจิตจึงอิ่มเอม
อย่าทำหน้าเครียดเคร่ง	ทุกอย่างเป็นไปตามกรรม
ขอเพียงรู้ไตรลักษณ์	ก็ประจักษ์ในหลักธรรม
ดำเนินเดินตามธรรม	ก็ลดกรรมวิบากลง

เจริญพร

คืนนี้ยังมีเวรที่ต้องทำ
ให้มานั่งเข้าเวรฟังคำสั่งสอน
เรียกว่ามาทำเวรก่อนเข้านอน
เสร็จงานใหญ่ค่อยพักผ่อนนอนหลายวัน

พระอรหันต์จี๊กง

๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

เจริญพร

มานั่งฟังค่ำคืนเดียวก็รู้ได้
เพราะธรรมไซร้เป็นอกาลิโกพึงครวญเห็น
ผู้ใดที่ปฏิบัติจึงชัดเจน
ย่อมรู้เห็นได้ด้วยตนดิ่งตรงใจ

เจริญพร

ธรรม อันใดท้าทายได้ให้ชวนชม
ธรรม อันใดพิสูจน์ด้วยตนคงชัดเจน
ธรรม ต้องทำจึงจะรู้ดูชัดเจน
ธรรม ทั้งปวงควรบำเพ็ญจึงเห็นธรรม

เจริญพร

ธรรมดีอยู่ที่ทำ ถ้าไม่ทำธรรมไม่มี
ดังนั้นต้องทำดี ธรรมจึงมีอยู่ที่ใจ

เจริญพร

ธรรม ทั้งปวงล้วนเปล่าว่างรู้วางเถิด
ธรรม ประเสริฐเกิดปัญญาพาวางเสีย
ธรรม โดยทำดำเนินไปไม่อ่อนเพลีย
ธรรม ล้ำเลิศไม่มีเสียจึงเป็นธรรม

เจริญพร

ธรรมที่ฟังนำไปคิดพิศเห็นชัด
นำมนัสให้เห็นธรรมนำวิถี
ก็รู้ชัดประจักษ์กรรมวิบากมี
ควรเร็วรี่สร้างกุศลมาพ้นกรรม
ตั้งศรัทธาเจริญสติดำริชัด
อย่าข้องขัดพึงรักษาอย่าเคร่งคร่ำ
ขอให้มีกำลังใจเป็นประจำ
ผ่านคืนค่ำดำเนินสู่รุ่งอรุณ

เจริญพร

เลือกเอาระหว่างความกลัวขึ้นเครื่องบินกับความตายที่รออยู่ตรงหน้า ถ้ายอมขึ้นเครื่องบินได้ก็หมายความว่าสลัดความกลัวทิ้งไปได้ การรักษาก็ง่ายขึ้น ไม่ต้องกลัว ไปเอาชนะความกลัวให้ได้ก่อน

เจริญพร

กลัวตายยิ่งตายเร็ว จงเร็วเร่งอย่ากลัวตาย
ความตายต้องท้าทาย ตายก่อนตายไม่ตายเลย

เจริญพร

ขา ทำเทียมเพียงพลาสติกผลิตหล่อ
เทียม เท่านี้ยังไม่พอจะเป็นขา
ขา ที่ดีควรต้องมีสติปัญญา
ธรรม มรรคาพาดำเนินเดินถูกตรง

เจริญพร

อีกเพียงอึดใจเดียว ก็ได้เคี้ยวน้ำพริกปลาทู
โกสุทธิ์ขอจงรู้ นึกถึงครูยามดื่มกิน

เจริญพร

ไปเชิญชวนกันมา ตั้งศรัทธาขมากรรม
เช่นนี้ก็เลิศล้ำ ได้ฟังธรรมนำแจ้งใจ

เจริญพร

ขมากรรมตั้งประสงค์คงว่าดี
อภัยบาปก็ชัดชี้นี้ได้รับ
เป้าประสงค์คือให้คนได้ประจักษ์
หมายเห็นชัดความผิดตนจงปรับปรุง
มีศรัทธามาฟังธรรมนำรู้แจ้ง
เป็นปัญญาพาแจ่มแจ้งบุญนำหนุน
ดังนั้นควรมีปัญญาพามั่นมุ่ง
นี้แหละบุญที่ได้รับกลับคืนไป

เจริญพร

พรุ่งนี้อะไรอะไรก็ไม่ต้องเตรียมมา
ให้เตรียมแต่ใจมาอย่าได้หลับนอน

เจริญพร

มาฟังธรรมไม่ครบครั้งนำไปอ่าน
เป็นการบ้านติดต่อกันยังเหมาะสม
เวลาอ่านวานมีสติโดยมั่นคง
ก็จะพบทางควรด้นเดินตามธรรม

เจริญพร

ศิษย์อุไรให้สงบใจลงเถิด
ย่อมบังเกิดความสุขเย็นเห็นสุขี
ใต้ฟ้านี้ล้วนทุกคนต้องจรลี
ถึงเวลาก็ลับลี้ลาจากกัน

เจริญพร

โชคมาหลังงาน อย่าถามข้าเลย
ตาลายมองเอ๋ย เห็นเลยสามตัว

เห็นเลยสามตัวอาจเป็นสี่ตัว ห้าตัว หกตัว เพราะว่าตาลาย ฟังให้ดีๆ

เจริญพร

นอนให้เยอะเยอะ แล้วมาเจอะกัน
ศรัทธามุ่งมั่น ก็ยังสุขใจ

เจริญพร

ไปนอนให้เต็มตา พรุ่งนี้พากันมาใหม่
ขอเพียงเรามีใจ ไม่หลับไหลในค่ำคืน

เจริญพร

พรุ่งนี้ชวนลูกลูกพากันมา
นับเป็นบุญวาสนาอย่าพลาดหนอ
สามปีหน้าเป็นอย่างไรอย่าไปรอ
ให้รีบเร่งมาเกิดก่อกุศลบุญ

เจริญพร

ทำบุญด้วยโอสถ ผลปรากฏบุญรักษา
ขายดีทั้งหยูกยา นี้จึงว่าเป็นบุญธรรม

เจริญพร

ข่าวดีเมื่อมีมา อย่าลืมข้าพาถวายเหล้า
รับรองดื่มไม่เมา เพราะดื่มเหล้าผสมยา

เจริญพร

แม่ลูกฉลาดพอพอกัน
เพราะฉะนั้นควรหมั่นดูแล
ทุกครั้งควรต้องพาแม่
ไปกินยาแค่ตงฮั้วสถานพยาบาล

เจริญพร

ที่สุดจุดหมายคน　　คือหลุดพ้นทุกข์ทั้งปวง
ฟังธรรมนำประมวล　　ก็เลิศล้วนควรเข้าใจ

เจริญพร

ที่สุดจุดหมายธรรม　　คือน้อมนำมาใส่ใจ
เห็นชัดทุกธรรมไป　　ก็แจ้งใจในหลักธรรม

เจริญพร

ที่สุดจุดหมายคน　　คือเดินด้นสู่การไป
ไม่หวนกลับมาใหม่　　จึงสุขใจไร้ทุกข์ตรม

เจริญพร

ที่สุดจุดหมายงาน　　คือได้สร้างปัญญาบารมี
ฟังธรรมนำชัดชี้　　ก็จะมีความฉ่ำเย็น

เจริญพร

ที่สุดจุดหมายทาง　　คือเดินย่างไม่หวนคืน
ปลุกใจให้รู้ตื่น　　ก็สุขชื่นในหมื่นธรรม

เจริญพร

ที่สุดจุดหมายบุญ　　คือหมายมุ่งบุญปัญญา
เป็นทางนำมรรคา　　สู่วิมุติหลุดพ้นไป

เจริญพร

ที่สุดจุดหมายเรา คือได้เข้าถึงหลักธรรม
เป็นทางอันควรย่ำ ดำเนินไปด้วยใจเรา

เจริญพร

ที่สุดจุดหมายหุ้น คือได้ทุนมาบุญสร้าง
เช่นนี้จึงเบิกบาน ไม่ยุ่มย่ามยามกะเก็ง

เจริญพร

ที่สุดจุดหมายเพลง คือบรรเลงเป็นเพลงธรรม
ร้องธรรมให้คนฟัง เพื่อโน้มนำมาทำบุญ

เจริญพร

ที่สุดจุดหมายข้า คือนำพาคนพ้นทุกข์
หมายให้ทุกมนุษย์ พาพ้นหลุดจากทุกข์ไป

เจริญพร

ที่สุดจุดหมายคู่ คือได้อยู่ครองร่วมกัน
ด้วยธรรมผูกสัมพันธ์ จึงหนุนนำเป็นคู่ครอง

เจริญพร

ที่สุดของที่สุด คือการหยุดการวางเฉย
ไม่มีอะไรเลย สงบเฉยนิ่งในใจ
ที่สุดของที่สุด คือพ้นหลุดจากทุกข์ไป
ไม่ต้องเวียนมาใหม่ เป็นสุขใจให้จดจำ

พระอรหันต์จี้กง

๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

รายนามผู้บริจาค (ประจำ)
สำหรับพิมพ์หนังสือ "บรมธรรม"

คุณวิเทศ - คุณยุพา สิริวัฒนเกตุ	๒,๐๐๐ บาท
คุณวิทยา - คุณอภิญญา วัฒนโสภณวงศ์ และครอบครัว	๒,๐๐๐ บาท
คุณไพจิตร - คุณศิริพร ศิระรัตนกุล และครอบครัว	๒,๐๐๐ บาท
คุณแสง ชัยแสงจันทร์ - คุณศิวพร ถาวรวงษ์	๑,๐๐๐ บาท
คุณประจักษ์ ขจรศักดิ์ชุติกุล - คุณนิรมล ลาภนิธิพร	๑,๐๐๐ บาท
คุณเกรียงฤทธิ์ สุขเจริญสิน	๑,๐๐๐ บาท
คุณเอมอร แซ่กัง	๑,๐๐๐ บาท
คุณพิสิฏฐ์ สุชาติลิขิตวงศ์	๑,๐๐๐ บาท
คุณโชคชัย ศรีประทักษ์	๑,๐๐๐ บาท
คุณชาติชาย - คุณรัตนา - คุณโชตินันท์ จิรหทัยธรรม	๑,๐๐๐ บาท
คุณสมพงษ์ - คุณวิไลพร ชัยแสงจันทร์	๑,๐๐๐ บาท
คุณสมชัย จอมเกตุ	๑,๐๐๐ บาท
คุณลิ้มเอ่งเอี้ยว	๑,๐๐๐ บาท
มูลนิธิส่งเสริมคุณธรรมสุราษฎร์ธานี (จีซู่เกาะ)	๑,๐๐๐ บาท
คุณจรัสศรี อังคเศกวินัย	๑,๐๐๐ บาท

รายนามผู้บริจาค (ประจำ)
สำหรับพิมพ์หนังสือ "บรมธรรม"

คุณสุรชัย-คุณรุ่งทิพย์-คุณฐิติพร-คุณจตุพร-คุณประวิทย์-คุณฐิตินันท์-ด.ช.ชัยณรงค์ วีระมโนกุล-คุณแม่ขาตวง แซ่เล็ก	๘๐๐ บาท
คุณสมชาย - คุณวนิดา วงศ์ตระกูลกิจ และครอบครัว	๕๐๐ บาท
คุณชุมพร สิมะวัฒนา	๕๐๐ บาท
คุณอัญชลี เมธาทรงกิจ	๕๐๐ บาท
คณะยุวชนเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีจินเกาะ	๕๐๐ บาท
คุณวิญญา วงศ์ลิขิตปัญญา	๕๐๐ บาท
พุทธสมาคมเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีแชเกาะ ชุมแพ	๕๐๐ บาท
คุณสุชาดา คงเสรี	๕๐๐ บาท
คุณสดชื่น แซ่เอี้ย	๕๐๐ บาท
คุณศรีสุรางค์ ลาภชีวะสิทธิ์	๕๐๐ บาท
คุณกาญจนีย์ ติยะมณีโรจน์	๕๐๐ บาท
คุณอุทัยวรรณ ลีลายั่งยืน	๕๐๐ บาท
คุณอภิศร ธรรมทรวง	๕๐๐ บาท

รายนามผู้บริจาค (ประจำ)
สำหรับพิมพ์หนังสือ "บรมธรรม"

คุณบรรทัด ตันตสวัสดิ์	๔๐๐ บาท
คุณชุติมา วิจิตรธรรมรส	๔๐๐ บาท
คุณศรีสมร เปรมฤดีสนิท	๔๐๐ บาท
คุณศุภชัย ศิริเผ่าสุวรรณกุล	๓๐๐ บาท
คุณพิวัชร์ ไตรธนานุบาล	๓๐๐ บาท
คุณชูจิต อิศรางกูร ณ อยุธยา	๒๕๐ บาท
คุณชวลิต ศรีประทักษ์	๒๐๐ บาท
คุณสุรดี วิจิตรธรรมรส	๒๐๐ บาท
คุณธำรง ปัทมภาส	๒๐๐ บาท
คุณโม่ย สินไชย	๒๐๐ บาท
คุณวีรชัย วัชโรทยางกูร	๒๐๐ บาท
คุณชุติมา เต็งรังสรรค์	๒๐๐ บาท
คุณธีรพันธ์ - คุณชุติมา คงเสรี	๒๐๐ บาท
คุณจิรวัลย์ ไพบูลย์นิธิกุล	๒๐๐ บาท
คุณดารณี ล้อมวงศ์ไพศาล	๒๐๐ บาท

รายนามผู้บริจาค (ประจำ)
สำหรับพิมพ์หนังสือ "บรมธรรม"

คุณสุมิตรา ล้อมวงศ์ไพศาล	๒๐๐ บาท
คุณลัดดา ล้อมวงศ์ไพศาล	๒๐๐ บาท
คุณสุจิตรา ล้อมวงศ์ไพศาล	๒๐๐ บาท
คุณนิรันดร์ วัชโรทยางกูร	๒๐๐ บาท
คุณเอี่ยวเต็ก แซ่ตั้ง	๒๐๐ บาท
คุณจันทนีย์ นิธิเสถียร	๑๐๐ บาท
คุณธวัช นิธิเสถียร	๑๐๐ บาท
คุณสุวัฒน์ ชัยพฤกษ์เดชา	๑๐๐ บาท
คุณวิบูลย์ - คุณอภิวรรณ เศรษฐโชตินันท์	๑๐๐ บาท

รายนามผู้บริจาค
พิมพ์หนังสือ "บรมธรรม" ฉบับที่ ๓๕

คุณวิทยา - คุณอภิญญา วัฒนโสภณวงศ์ และครอบครัว	๒๐,๐๐๐ บาท
คุณกวีพจน์ โพธิ์วิจิตร	๕,๐๐๐ บาท
คุณธีรศานต์ - คุณทองทิพย์ ศิริชยาพร และครอบครัว	๒,๕๐๐ บาท
คุณสมชาย - คุณวนิดา วงศ์ตระกูลกิจ และครอบครัว	๒,๐๐๐ บาท
คุณรัตนชัย ชินธรรมมิตร	๑,๒๐๐ บาท
คุณชนินทร ลาภชีวะสิทธิ์	๑,๐๐๐ บาท
คุณสุนันท์ ตะวันกาญจนา	๑,๐๐๐ บาท
บริษัท เปเปอร์เมท (ประเทศไทย) จำกัด	๑,๐๐๐ บาท
คุณหมุยเอ็ง แซ่เล้า	๑,๐๐๐ บาท
คุณธีรยุทธ ศิริชยาพร	๑,๐๐๐ บาท
คุณสมพงษ์ ชัยแสงจันทร์ และครอบครัว	๑,๐๐๐ บาท
คุณคงศักดิ์ - คุณวิมลรัตน์ หาญฤทัยวิญญู และครอบครัว	๑,๐๐๐ บาท
คุณไฮ้เง็ก แซ่เฮ้ง	๑,๐๐๐ บาท
คุณสีซัง - คุณแดง ชูไชยทิพย์ และครอบครัว	๑,๐๐๐ บาท

รายนามผู้บริจาค
พิมพ์หนังสือ "บรมธรรม" ฉบับที่ ๓๕

คุณจักรพงษ์ - คุณพรนิภา โลห์คุณสมบัติ	๑,๐๐๐ บาท
คุณนฤมล คุณานิธิพงศ์ และครอบครัว	๑,๐๐๐ บาท
พล.ต.ต. เรวัช - คุณดวงพร -คุณณัฐวุฒิ กลิ่นเกษร	๕๐๐ บาท
คุณอัญชลี แสงสุขสว่าง และครอบครัว	๕๐๐ บาท
คุณติ๊กเค็ง - คุณหุยเค็ง แซ่โง้ว	๕๐๐ บาท
คุณยุพดี ลาวัลยะวัฒน์	๕๐๐ บาท
คุณเจริญ - คุณศุภกร อัศวราชันย์	๕๐๐ บาท
คุณสุธาพร ศิริชยาพร	๕๐๐ บาท
คุณสุธาทิพย์ ศิริชยาพร	๕๐๐ บาท
คุณเค็งกวง แซ่ฉั่ว	๕๐๐ บาท
คุณเสาวลักษณ์ รัตนศักดิ์	๔๐๐ บาท
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	๓๓๐ บาท
คุณศุภศิรา - คุณจินดา เครือกาญจนา และครอบครัว	๒๐๐ บาท
คุณซินเต็ก แซ่แต้	๒๐๐ บาท
คุณสมหมาย พิบูลนุรักษ์ - คุณยุพา ลาวัลยะวัฒน์	๒๐๐ บาท

รายนามผู้บริจาค
พิมพ์หนังสือ "บรมธรรม" ฉบับที่ ๓๕

คุณสุชานาฎ ชาติธรรมรัตน์	๑๐๐ บาท
คุณสุภาภรณ์ แซ่ตั้ง	๑๐๐ บาท
คุณธนาพร แต่งเจริญสุข	๑๐๐ บาท
คุณวันดี ตันอายวรรณ	๑๐๐ บาท
คุณรัชรีวรรณ พัฒนศิษฏางกูร	๑๐๐ บาท

ดร. สุพจน์ เตชะวิบูลย์
(บริษัท ปัญจพลเปเปอร์อินดัสตรี จำกัด)
บริจาคกระดาษเพื่อจัดพิมพ์ บรมธรรม
เป็นธรรมบรรณาการ

บรมธรรม

ชุดคู่มือมนุษย์เพื่อการสร้างสรรค์ชีวิต

๓๕

สมาคมเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีจินเกาะ

เลขที่ ๒๔๗/๑ ซอยวัดทองนพคุณ ถนนสมเด็จเจ้าพระยา

เขตคลองสาน กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

CHEE CHIN KHOR

No. 247/1 Soi Wat Thong Nopakun, Somdej Chaopraya Rd.,

Klongsan, Bangkok 10600, Thailand.

Tel : 0-2437-2196, 0-2863-3275-6 Fax : 0-2863-3276

www.cheechinkhor.org

บรมธรรม ๓๕